

Δέση

Π Ε Π Ρ Α Γ Μ Ε Ν Α

Ἀπολογισμός

Ἐκπαιδευτικός

Διοικητικός καὶ Διαχειριστικός

« Ἡ δοῦσι γεννᾶ τὴν ἀντίδοσιν. Ἡ δημιουργικὴ ἐργασία πάντοτε συνήνησε τὴν ἄρνησιν, τὴν κακολογίαν καὶ τὴν συκοφαντίαν. Δὲν ἔλειψαν ποτὲ οἱ μικρόνοσοι καὶ οἱ στενόκαρδοι οἱ ἀρνηταὶ καὶ οἱ συκοφάνται· πάντοτε ὅμως οἱ δημιουργοὶ εὖρον ὑποστηρικτῆς, διότι εὐτυχῶς δὲν ἔλειψαν ποτὲ ἀπὸ τὸν κόσμον οἱ τίμοι καὶ οἱ καλῆς πίστεως ἄνθρωποι. »

Victor Hugo

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εἰς Ἀπολογισμὸς

Ἡ διοίκησις τῆς Σχολῆς—Ἡ διαχείρισις—Ἡ ἔκθεσις ἐλέγχου
ἐπὶ τοῦ Ἀπολογισμοῦ—Τὸ διδάξαν προσωπικόν—Ἀπόψεις ἐπὶ
τῆς διδακτικῆς ἐργασίας—Αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις—Ἡ ἔναρ-
ξις τῶν μαθημάτων—Οἱ σπουδασταὶ—Τὰ πραγματοποιηθέντα
μαθήματα—Ἐπιτόπια μαθήματα—Αἱ διαλέξεις—Ἐκπαιδευτικοὶ
περίπατοι καὶ ἐκδρομαὶ—Ἡ ἰατρικὴ τῶν σπουδαστῶν παρακο-
λούθησις—Ἡ ψυχαγωγία των—Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις—
Αἱ πτυχιακαὶ—Τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν—Τὸ Κέντρον Στατιστικῆς
Ἐκπαιδεύσεως—Τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν—Αἱ ἐκδό-
σις τῆς Σχολῆς—Ἡ φιλοδοξία τῆς Σχολῆς—Ἐν ἱστορικόν
καὶ χαρακτηριστικόν ἔγγραφον.

Τὰ δοθέντα θέματα

κατὰ τὰς εἰσιτηρίους καὶ πτυχιακὰς ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς
καὶ τοῦ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως

Τὸ παρὸν τεύχος ἐκδίδεται

ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν, ἐποπτεῖαν καὶ εὐθύνην

ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

Σύνταξις :

ΜΑΡΙΑ Σ ΠΑΠΑΣΤΑΜΟΥ

Γραφεῖα :

Παράρτημα τῆς Α.Σ.Β.Σ. — Ὁδὸς Ἀκαδημίας 84, Τηλ. 34.166

Τυπογραφεῖον :

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Π. ΣΕΡΜΠΙΝΗ

ὁδὸς Κωλέττη 31 — Τηλ. 615.501

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἔτος Δ' 1956/7

Δραχμὴ 1

Τεύχος 22 Ε'

ΕΝΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας σελίδας γίνεται ὁ ἐκπαιδευτικὸς καὶ οἰκονομικὸς ἀπολογισμὸς τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1955—56. Εἶναι ἡ ἀπεικόνισις τῆς δράσεως τῆς Σχολῆς κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον· δράσεως γονίμου καὶ πλουσίας, ἣτις δικαίως ἐκίνησε τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν ἔπαινον τῶν παρακολουθοῦντων μὲ καλὴν πίστιν καὶ μὲ τὸ προσῆκον ἐνδιαφέρον τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς.

Δράσεως πλουσίας μὲ μέσα ἀσήμαντα. Διότι ἡ δρᾶσις αὕτη ἐστηρίχθη κατὰ κύριον, ἂν ὄχι μοναδικόν, λόγον εἰς τὸ συγκινητικὸν ἐνδιαφέρον τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δωρεὰν προσφερόντων τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας των· εἰς τὸν δημιουργικὸν ζῆλον καὶ τὰς δυσίας τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, μὲ ἐλαχίστην ἀμοιβὴν ἐργαζομένων· εἰς τὴν προσπάθειαν τῶν σπουδαστῶν, μὲ φανατισμὸν πιστευόντων εἰς τὴν ἀνωτέραν ἀποστολὴν τῆς Σχολῆς· τέλος εἰς τὴν πολῦτιμον ἠθικὴν συμπαράστασιν φίλων καὶ συνεργατῶν τῆς Σχολῆς, πρὸς τοὺς ὁποίους θερμαὶ αἱ εὐχαρισταὶ μας.

Ἡ δρᾶσις αὕτη ἐπέξετάθη, ὅπως πάντοτε, καὶ πέραν τῶν αὐστηρῶς σχολικῶν πλαισίων. Διότι ἡ

Σχολή, ἀκολουθοῦσα τὰς παραδόσεις της, εἰργάσθη καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διὰ τὴν ἐπιτέλειαν καὶ τοῦ γενικωτέρου κοινωνικοῦ μορφωτικοῦ της καθήκοντος καὶ πέραν τῶν οἰκονομικῶν της μέσων, τόσον, δυστυχῶς, πενιχρῶν. Αἱ διαλέξεις της καὶ αἱ ἐκδόσεις της, ὅπως καὶ ἡ γενικωτέρα της δραστηριότης, ἐκίνησαν τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀπετέλεσαν ἀναντίρρητον εἰσφορὰν εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἐπιστημονικοῦ πνεύματος κατὰ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἑλληνικῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην τῶν πεπραγμένων δὲ ἀντιληφθῆ ὁ ἀναγνώστης, πῶς μὲ τὴν πίστιν εἰς τὸν σκοπὸν καὶ μὲ τὸν ἐνθουσιασμόν εἶναι δυνατόν παρὰ τὰ ὀλίγα — τὰ πάρα πολὺ ὀλίγα μέσα — νὰ ἐπιτελεσθοῦν πολλὰ πράγματα, ἀκόμη καὶ ὅταν χρειάζεται νὰ ἀντιμετωπισθοῦν καὶ ἀντιδράσεις καὶ κακαὶ διαθέσεις, ὡς ἐκεῖναι τὰς ὁποίας συναντᾷ, δυστυχῶς, ἀφθόνως εἰς τὸ ἔργον της ἡ Σχολή.

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

Τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ἔτους 1955 - 1956

Α'. Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ λήξις τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ τούτου Ἔτους συμπίπτει μὲ τὴν λήξιν τῆς θητείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορισθέντος, συμφώνως τῷ νόμῳ, διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας. Κατ' ἀνάγκην ἡ ἔκθεσις πεπραγμένων περιλαμβάνει ὄχι μόνον τὰ στοιχεῖα τῆς ληξιάσης χρήσεως, ἀλλὰ καὶ ἀναφέρεται εἰς γενικωτέρας σκέψεις καὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ προγράμματος καὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς.

Ἡ Διοίκησις τῆς Σχολῆς συμφώνως πρὸς τὸν ὑπ' ἀριθ. 800/1948 Νόμον ἔχει ἀνατεθῆ εἰς Διοικητικὸν Συμβούλιον εἰς τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύονται αἱ ἀρμόδια Ὑπηρεσίαι τοῦ Κράτους καὶ αἱ ἐνδιαφερόμεναι παραγωγικαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ τάξεις τῆς Χώρας. Οὕτω τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπαρτίζεται ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Ὑπουργείων Βιομηχανίας, Ἐργασίας, Οἰκονομικῶν καὶ Συντονισμοῦ, καὶ ἀπὸ ἐκπροσώπους τῆς ἐμπορικῆς, βιομηχανικῆς, ἐπαγγελματοβιοτεχνικῆς τάξεως καὶ τοῦ τεχνικοῦ κόσμου, ὡς καὶ τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν, τῶν πτυχιούχων τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν.

Φρονοῦμεν ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ Νόμου 800 σχῆμα διοικήσεως ἀπεδείχθη καὶ ἐν τῇ πράξει ὡς τὸ ὀρθότερον καὶ σκοπιμώτερον, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον συνδυάζεται ἡ θεωρία μετὰ τῆς πράξεως. Τὰ Ἐπαγγελματικὰ Σχολεῖα δὲν εἶναι ἰδρύματα ἔξω τόπου καὶ χρόνου, ἀλλὰ εἶναι ἠναγκασμένα, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των, νὰ εὐρίσκονται εἰς διαρκῆ ἐπαφὴν μετὰ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, διὰ νὰ προσαρμύζωνται συνεχῶς πρὸς τὰς νέας διαρκῶς δημιουργουμένας συνθήκας καὶ νὰ ἐξυπηρετῶσι τὰς παρουσιαζομένας νέας ἀνάγκας τοῦ τόπου.

Τοιοῦτοτρόπως ἡ Σχολή, καθοδηγούμενον ἐκ προσώπων ζώντων τὸ Διοικητικὸν τῆς Συμβουλίου, ἀποτελούμενον ἐκ προσώπων ζώντων τὴν κρατικὴν καὶ ἰδιωτικο-οικονομικὴν ζωὴν, ἠδυνήθη νὰ παραμείνῃ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν ἐπιδιώξεων καὶ κατευθύνσεων ἐνὸς ἀνωτάτου ἰδρύματος ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, χωρὶς νὰ παρεκλίνῃ οὐδέ τὸ παράπαν ἐκ τῆς χαροχθείσης γραμμῆς ὑπὸ τῶν ἐμπνευσμένων καὶ φωτεινῶν ἰδρυτῶν τῆς Σχολῆς, ὡς τοῦτο συνέβη εἰς ἄλλα ἰδρύ-

ματα, τὰ ὁποῖα ἐγκατέλειψαν τὸν τίτλον των καὶ ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι ἰδρύματα ὄχι ἐπαγγελματικά ἀλλὰ ἐκπαιδευτήρια θεωρητικῆς ἐπιστημονικῆς διδασκαλίας. Δυστυχῶς εἰς τὸν ὑποανεπτυγμένον αὐτὸν τόπον μας οἱ τίτλοι, ὁ τύπος δηλαδή, καὶ ὄχι ἡ οὐσία καὶ ἡ πραγματικότης, χαρακτηρίζουν πολλάκις τὰ ἐκπαιδευτικά Ἰδρύματα καὶ καθορίζουν τὴν ἀξιολόγησίν των !!

Ἐξ ἑτέρου, ἡ τοιαύτη ὀργάνωσις τῆς διοικήσεως κατέστησε δυνατὸν τὸν διαχωρισμὸν τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως ἀπὸ τοῦ κυρίως ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνατεθῆ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀρθῶς εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Καθηγητῶν, ἐπικεφαλῆς τοῦ ὁποῖου εὑρίσκεται ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ. Κατὰ τὸν αὐτὸν Νόμον, ὀρθῶς ἐπίσης, ἡ Διεύθυνσις τῆς Σχολῆς ἔχει ἀνατεθῆ εἰς Καθηγητὴν ὁ ὁποῖος δεόν νὰ ἀπολαύῃ τῆς ἐμπιστοσύνης τόσοσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου—τοῦ ὁποῖου τὰς ἀπόψεις μεταφέρει εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Καθηγητῶν—ὅσον καὶ τοῦ Διδάσκοντος προσωπικοῦ, τοῦ ὁποῖου τὰς γνώμας διερμηνεῦει εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς.

Δεόν ἰδιαιτέρως νὰ τονισθῆ ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἶναι σῶμα ἀντιπροσωπευτικόν, διότι ἀποτελεῖται ἐκ προσώπων ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν διοικήσεων τῶν προμηθηθεισῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὀργανώσεων, προσώπων τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ λογοδοτῶσι πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς των διὰ τὴν ἐν τῇ Σχολῇ δρᾶσίν των καὶ συνεπῶς, προσώπων, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐπηυξημένην τὴν συναίσθησιν τῶν εὐθυνῶν καὶ τῶν βαρῶν τὰ ὁποῖα προσιδιάζουν πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ μετέχοντος εἰς τὴν διοίκησιν ἐνὸς ἀνωτάτου μορφωτικοῦ ἰδρύματος.

Τὰ ἀνωτέρω ἐσημειώθησαν ἰδιαιτέρως, πρῶτον, διὰ νὰ ἐξαρθῆ δικαίως ἡ ὀρθὴ ὑπὸ τοῦ νομοθέτου ἀντιμετώπισις τοῦ προβλήματος τῆς διοικήσεως μιᾶς ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς, καὶ δευτέρον διότι ἡ πεῖρα ἀπέδειξε πόσον ὀρθὴ ὑπῆρξεν ἡ δοθεῖσα λύσις, ἀφοῦ ἐπὶ τόσα ἔτη, ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Σχολῆς, τὰ ἐκάστοτε μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου—ἀνεξαρτήτως προελεύσεώς των καὶ ἀδιαφόρως πρὸς τὰς οἰασδήποτε κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς των πεποιθήσεις—ἤρθησαν πάντοτε εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των, ἔχοντα πάντοτε ὡς γνώμονα εἰς τὰς πάντοτε παμφηφεί ἀποφάσεις των τοὺς σκοποὺς καὶ τὸ συμφέρον τῆς Σχολῆς.

Εἶναι πράγματι συγκινητικὸν τὸ γεγονός, ὅτι, εἰς μίαν τόσοσιν τεταραγμένην ἐποχὴν τὰ ἐκάστοτε μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἤρθησαν ὑπὲρ τὰς ἀντιθέσεις ἐργαζόμενα συστηματικῶς, καὶ βεβαίως ἀμισθί, ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Σχολῆς, ἀποδεικνύοντα τοιοῦτο τρόποσιν πόσον ἀξιὸν πρὸς μίμησιν εἶναι τὸ παράδειγμα τῆς ὀργανώσεως τῆς διοικήσεως τῆς Σχολῆς καὶ τί δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ αὐτοδιοίκησις, ὅταν διαμορφωθῆ εἰς τοὺς διοικοῦντας ἡ συνείδησις τοῦ καθήκοντος ἀπέναντι τῶν ἐκπροσωπουμένων ὑπ' αὐτῶν συμφερόντων. Βεβαίως, ἡ τοιαύτη διαρρύθμισις τῆς διοικήσεως τῆς Σχολῆς δὲν εἶναι πρωτότυπος ἀπολύτως, διότι ἀλλαχοῦ ὅλα τὰ ἰδρύματα τῆς ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως διοικοῦν-

ται παρ' εκπροσώπων τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς τάξεως. Ὑπάρχει ἄλλως τε καὶ ἐν Ἑλλάδι ἡ παράδοσις τῆς Σχολικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀπὸ τῆς Τουρκοκρατίας διὰ τῶν Σχολικῶν Ἐφορειῶν. Ἡ πρωτοτυπία συνίσταται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι εκπροσωποῦνται γενικῶς ὄλαι αἱ ἐνδιαφερόμεναι τάξεις, μὲ συμμετοχὴν τοῦ Κράτους, καὶ ὅτι ἡ ἐκλογὴ γίνεται κατὰ τρόπον δημοκρατικόν. Εἶναι, πράγματι, ἀξίον νὰ ἐξαρθῆ ὅτι ἐκπρόσωποι τῶν βιομηχάνων καὶ τῶν ἐργατῶν, τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν βιοτεχνῶν, τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ τοῦ τεχνικοῦ κόσμου, τόσον ἀνιδιοτελῶς, τόσον ὁμοφώνως καὶ τόσον καρποφόρως συνεργάζονται ἐν τῇ ἐπιδιώξει ἑνὸς εὐγενοῦς σκοποῦ.

Τὰ ἀνωτέρω ἐτινίσθησαν ἰδιαιτέρως, διότι κατὰ τὴν λήξασαν τετραετίαν ὄλως ἀπροσδοκῆτως καὶ ὄλως ἀδικαιολογήτως, ἀντὶ αἱ ὄρθαι ἀρχαὶ ὀργανώσεως, αἱ ὁποῖαι ἐπρυτάνευσαν εἰς τὴν σκέψιν τοῦ νομοθέτου, νὰ ἐπεκταθῶσι κατ' ἀναλογίαν καὶ εἰς ἄλλα Ἰδρύματα, ἐπεζητήθη ἡ ἀλλαγὴ τῆς διοικήσεως τῆς Σχολῆς ἄλλοτε μὲν διὰ Συμβουλίου ὀριζομένου αὐθαιρέτως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ πρὸς ἐξυπρέτησιν κομματικῶν φίλων, ἄλλοτε δὲ ἐπεζητήθη νὰ ἀντικατασταθῆ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὑπὸ καθηγητῶν ἄλλων Σχολῶν μηδεμίαν σχέσιν ἔχουσῶν ἢ καὶ εἰς ἀντίθεσιν εὕρισκομένων μὲ τὴν Σχολὴν μας καὶ ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὡς ἐάν ἡ Σχολὴ εἶχε ἀνάγκην ξένων φώτων διὰ νὰ ἀναδειχθῆ καὶ ὡς ἐάν οἱ οἰοιδῆποτε Καθηγηταὶ ἄλλων Σχολῶν νὰ εἶχον ἐξαντλήσῃ τὰ περιθώρια τῆς ἐκπαιδευτικῆς τῶν δραστηριότητος εἰς τὰ Ἰδρύματα εἰς ἃ καλῶς ἢ κακῶς σήμερον ὑπηρετοῦσι.

Ἀμφότερα τὰ ἰδιόρρυθμα, πράγματι, ταῦτα Σχέδια Νόμων ἐχαρακτηρίσθησαν, καὶ ὀρθῶς, ὑπὸ τε τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τῶν Ὑπουργείων Συντονισμοῦ, Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν, ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων παραγωγικῶν τάξεων ὄχι μόνον ἀντισυνταγματικά ἀλλὰ καὶ ὡς ἀσύμφορα διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν. Φρονοῦμεν ὅτι ἀμφότερα τὰ σχέδια ταῦτα, ἀνεξαρτήτως τῆς νομικῆς καὶ ἐκπαιδευτικῆς τῶν ἀπόψεως, εἶναι ἀναντιρρήτως ἀντίθετα πρὸς πᾶσαν ἀντιληψιν διοικητικῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία προποντὸς ἐπιβάλλει τὴν ἀναγνώρισιν μιᾶς τόσον χρηστῆς καὶ τόσον σκοπίμου, ὅσον καὶ ἐπιτυχοῦς καὶ κοινωφελοῦς δράσεως, ὡς ἡ πραγματοποιηθεῖσα παρὰ τὰς τόσον μάλιστα δυσχερεῖς συνθήκας, ὑπὸ τοῦ νομοθετημένου σήμερον ἀντιπροσωπευτικοῦ διοικητικοῦ σώματος τῆς Σχολῆς.

Εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συμμετέσχον κατὰ τὴν λήξασαν τετραετίαν καὶ ἰδιαιτέρως κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955)56 οἱ κάτωθι:

Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ε Ι Ο Ν

Π ρ ό ε δ ρ ο ς : ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ἀντιπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων.

- Α' Αντιπρόεδρος: ΜΙΧΑΗΛ ΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, αντιπρόσωπος του Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.
- Β' Αντιπρόεδρος: ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΝΑΓΟΣ, αντιπρόσωπος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.
- Γεν. Γραμματεὺς: ΠΑΝΑΓΗΣ ΣΟΛΟΜΟΣ, αντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως.
- Ταμίαι: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΕΡΜΕΝΤΖΗΣ, αντιπρόσωπος τῶν Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς.

Μ Ε Λ Η

- ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΚΑΣ, αντιπρόσωπος τῶν Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς.
- ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, αντιπρόσωπος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.
- ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΗΣ, αντιπρόσωπος τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος.
- ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΓΟΥΛΑΣ, αντιπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου Πτυχιούχων τῆς Α.Σ.Β.Σ.
- ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ, αντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.
- ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΠΑΤΑΚΗΣ, αντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας.
- ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΡΑΣ, αντιπρόσωπος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου.
- ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, αντιπρόσωπος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς.
- ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΟΥΖΑΚΗΣ, αντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.
- ΣΤΡΑΤΟΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ, Διευθυντῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
- ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ, Ἀντιπρόσωπος Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.
- ΜΙΧΑΗΛ ΣΠΕΤΣΙΕΡΗΣ, Τμηματάρχης Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Σ Χ Ο Λ Ι Κ Η Ε Π Ι Τ Ρ Ο Π Η

Τὴν Σχολικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Σχολῆς ἀπῆρτισαν οἱ κάτωθι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τιμηθῆ διὰ παμψηφεί ἐκλογῆς, τὸσον παρὰ τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν ὅσον καὶ παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, διὰ τὴν περίοδον μέχρι 31 Αὐγούστου 1957.

1. Πρόεδρος: ὁ Διευθυντῆς κ. **Στρ. Κ. Παπαϊωάννου**, Καθηγητῆς τῆς Τεχνικῆς τοῦ Οἰκονομικοῦ Βίου καὶ τῆς Λογιστικῆς.
2. Μέλη: οἱ Καθηγηταὶ κ. κ. **Χ. Ἀγαλλόπουλος** τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ τοῦ Ἐργατικοῦ Δικαίου, **Νικ. Θεοδώρου** τῆς Φυσικῆς, **Ε. Μαργαρίτης** τῶν Οἰκονομικῶν Μαθηματικῶν καὶ Στατιστικῆς καὶ **Κ. Σημαντήρας** τοῦ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

Συνεδριάσεις

Κατά τὸ λήξαν ἔτος ἐγένοντο αἱ κάτωθι συνεδριάσεις :

1. Διοικητικοῦ Συμβουλίου	7
2. Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς	48
3. Συλλόγου Καθηγητῶν	3
4. Διαφόρων Ἐπιτροπῶν	27
5. Ἐπιτροπῆς Συντονισμοῦ	5

Διοικητικὸν Προσωπικὸν

ΤΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

1. Γραμματεὺς ὁ κ. Εὐ. Παρασκευαΐδης, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Διευθυντοῦ Β' τάξεως Ὑπουργείου.
2. Διαχειριστῆς ὁ κ. Περ. Πετούνης, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Γραμματέως Α' Ὑπουργείου.
3. Γραμματεὺς ἡ Δνὶς Δῆμητρα Πανουσοπούλου, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Γραφέως Α'.
4. Κλητῆρ ὁ κ. Μᾶρκος Τζανουδάκης, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Κλητῆρος Α'.
5. Καθαρίστρια ἡ Κα Αἰκατερίνη Φουφοπούλου, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Κλητῆρος Β'.

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

1. Γραμματεὺς Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν ἡ Δνὶς Φανῆ Βακαλοπούλου, ἐπὶ ἀποζημιώσῃ ἴση πρὸς τὰς ἀποδοχὰς Γραμματέως Β' τάξεως Ὑπουργείου.
2. Ταμίας ὁ κ. Ἄγγ. Νῖνος, ἐπὶ ἀποζημιώσῃ ἴση πρὸς τὰς ἀποδοχὰς Γραμματέως Β' τάξεως.
3. Ἐπιμελήτρια Βιβλιοθήκης ἡ Δις Χρυσούλα Πιπεράκη, ἐπὶ ἀποζημιώσῃ ἴση πρὸς τὰς ἀποδοχὰς Γραμματέως Β' τάξεως τοῦ Ὑπουργείου.
4. Κλητῆρ Παραρτήματος, ὁ κ. Βασ. Σουλιώτης, ἐπὶ ἀποζημιώσῃ ἴση πρὸς ἀποδοχὰς Κλητῆρος Β'.
5. Καθαρίστρια Παραρτήματος, ἡ Κα Σταυρ. Τζανουδάκη, ἐπὶ ἀποζημιώσῃ 400 δραχ. μηνιαίως δι' ὀλιγόωρον ἀπασχόλησιν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ ἡ Διεύθυνσις τῆς Σχολῆς ἐθεώρησαν χρέος νὰ ἐκφράσουν τὴν εὐαρέσκειαν καὶ τὰ συγχαρητήρια τῶν πρὸς ἅπαν τὸ Προσωπικὸν διὰ τὸν ἐξαιρετικὸν ζῆλον μετὰ τοῦ ὁποῖου εἰργάσθησαν ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς.

Ἡ τόσον μεγάλη ἀνάπτυξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς ἐπιβάλλει ἤδη τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Προσωπικοῦ τουλάχιστον δι' ἑνὸς Ἐπιμελητοῦ Σπουδῶν, κερτημένου δίπλωμα Παιδαγωγικῆς Ἀκα-

δημίας, ενός Ἐπιμελητοῦ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν, μιᾶς δακτυλογράφου πεπειραμένης καὶ δύο κλητῆρων.

Κίνησις Ἐγγράφων

Ἡ κίνησις τῶν ἐγγράφων κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955—1956 ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πρωτόκολλον Σχολῆς	Ληφθέντα 1036	Ἀποσταλέντα 1092
» Κ.Σ.Ε.	» 65	» 86
» Ἐκδόσεων	» 35	» 42
» Κ.Τ.Μ.	» 14	» 25

Εἰς τὰ ὡς ἄνω ληφθέντα ἔγγραφα γενικῆς ἀλληλογραφίας δὲν περιλαμβάνονται αἱ αἰτήσεις ἐξετάσεων, ἐγγραφῆς καὶ ἐκδόσεως πιστοποιητικῶν. Ἡ κίνησις αἰτήσεων καὶ πιστοποιητικῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

Αἰτήσεις συμμετοχῆς εἰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις	711	»	671	»	»	»	»	»	»
Αἰτήσεις συμμετοχῆς εἰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις	469	»	502	»	»	»	»	»	»
Αἰτήσεις συμμετοχῆς εἰς τμηματικὰς ἐξετάσεις	1722	»	1587	»	»	»	»	»	»
Αἰτήσεις ἐγγραφῆς εἰς Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως	78	»	113	»	»	»	»	»	»
Ἐκδοθέντα πιστοποιητικά (τίτλοι προαγωγῆς, πιστοποιητικά πτυχίου, πτυχία)	1262	»	1195	»	»	»	»	»	»

Ὁ κατωτέρω πίναξ εἶναι συγκριτικὸς τῆς κινήσεως τῆς γενικῆς ἀλληλογραφίας ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1947)48 ἕως τοῦ 1954)55.

Ἔτη	1947/8	1948/9	1949/50)	1950/1	1951/2	1952/3	1953/4	1954/5
Ληφθέντα	176	91	261	347	285	283	678	1150
Σταλέντα	210	208	352	747	471	340	1081	1090

Β'. Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ διαχείρισις τῆς Σχολῆς συμφώνως τῷ Νόμῳ 800 ἔχει ἀνατεθῆ ἐξ ὄλοκλήρου εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπικουρούμενον ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου Διαχειριστοῦ τῆς Σχολῆς Συμφώνως πρὸς τὸν Ὁργανισμόν τῆς Σχολῆς (Β. Διάταγμα 15/4/1948) ἡ διαχείρισις τῆς Σχολῆς ἐνεργεῖται βάσει Προϋπολογισμοῦ ἐγκρινόμενου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ ἀποτυπῶνται εἰς τὸν Ἀπολογισμόν ἐγκρινόμενον ὁμοίως.

Δυστυχῶς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας δὲν εὐηρεστήθη, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους δὲν εἶναι σκόπιμον ἐνταῦθα νὰ ἐξετάσωμεν, νὰ ἐγκρίνη τοὺς προϋπολογισμοὺς τῆς τετραετίας 1952/3—1955/6 καὶ οὕτω τὴν εὐθύνην καὶ τὴν τιμὴν τῆς ὅλης διαχειρίσεως φέρει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον πράγματι εἶναι ὑπερήφανον δι' αὐτήν.

Δέον νὰ τονισθῆ ὡσαύτως ἐνταῦθα ὅτι ἡ διαχείρισις τῆς Σχολῆς, παρὰ τὰ ἐπανελημμένα διαβήματα αὐτῆς, δὲν ὑπέστη τὸν νενομισμένον ἔλεγχον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, καὶ μόνον τὴν 20ὴν Ἰουλίου 1956 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 49676 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας οὐνεστήθη Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως μέχρι τῆς 31ης Αὐγούστου 1955. Πρὸ τῆς τοιαύτης καταστάσεως τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς προήχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν καὶ διώρισεν ὡς μονίμους ἐλεγκτὰς τῆς διαχειρίσεώς της τὸν ἐκάστοτε Διευθυντὴν τῶν ἐντεταλμένων ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ ἓνα Διευθυντὴν τῆς Γεν. Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, οἵτινες συστηματικῶς ἤσκησαν καὶ ἀσκοῦσι τὸν ἔλεγχον τῆς Διαχειρίσεως, ὑποβάλλοντες μηνιαίας ἐκθέσεις ἐλέγχου.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον παρέλαβε τὴν Διαχείρισιν τῆς Σχολῆς μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ καὶ παρὰ Τραπεζαῖς τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1952 σημερινῶν δραχμῶν 90.882. Τὸ χρηματικὸν τοῦτο ὑπόλοιπον ἀνήρχετο τὴν 31—8—1956 εἰς δραχμὰς 675.185. Ἡ διαχειριστικὴ ἐξέλιξις ἐμφανίζεται ὡσαύτως καὶ εἰς τὰ λοιπὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς Σχολῆς. Οὕτω ἡ περιουσιακὴ κατάστασις ἦτο ἡ κάτωθι :

	1/9/1952	31/8/1956	Διαφορὰ
Μετρητὰ	22 606	52 531	29 925
Καταθέσεις	68 216	622 654	554 438
Ἐπιπλα	80 368	201 540	121 172
Διδακτικὰ ὄργανα	72 553	100 753	28 200
Βιβλιοθήκη	9 592	33 563	23 971
Ἀθλητικὰ εἶδη	4 890	4 890	—
	258 225	10 15 931	757 706

Τοιουτοτρόπως ἡ Σχολὴ ἐξεπλήρωσε τοὺς ποικίλους μορφωτικούς της σκοποὺς καὶ συγχρόνως ἐπηύξησε τὸ Κεφάλαιόν της κατὰ δραχμάς 757706, ἥτοι τὸ ἑτετραπλασίασε περίπου.

Ἡ κατὰ τὴν προμνησθεῖσαν τετραετίαν χρηματικὴ κίνησις ὑπῆρξεν ἡ κάτωθι εἰς σημερινὰς δραχμάς :

	Ἔσοδα	Ἔξοδα
1952]3	Δρχ. 942 863	Δρχ. 950 498
1953]4	» 1 157 056	» 1 237 457
1954]5	» 1 503 123	» 1 184 979
1955]6	» 1 876 141	» 1 521 886
Τὸ ὅλον	» <u>5 479 183</u>	Τὸ ὅλον » <u>4 894 820</u>

ἥτοι πλεόνασμα ἐσόδων δρχ. 584.362.80 ἀχθὲν εἰς Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον.

Κατὰ τὴν διετίαν 1953/4 καὶ 1954/5—ἐνῶ ἐτύγχανον γενναίας ἐνισχύσεως διάφορα ἰδιωφελῆ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα—ἡ Σχολὴ εἶχε στερηθῆ πάσης ἐνισχύσεως παρὰ τοῦ Κράτους, παρότι αἱ χορηγηθεῖσαι ἀπαλλαγὰὶ ὑπὲρ τῶν ἀπόρων σπουδαστῶν ὑπερέβησαν τὰ 40 % τῶν διδασκτρων. Χαρακτηριστικὸν καὶ αὐτὸ δεῖγμα τῆς νοοτροπίας τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, τὸ ὁποῖον δὲν ἠθέλησε νὰ κατανοήσῃ καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὸ μοναδικὸν ἱδρυμα ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, τὸ ὑπὸ τὴν ἐρμοδιότητά του ὑπαγόμενον καὶ νὰ ἔχη οὕτω τὴν τιμὴν ὅτι συνέβαλε, τοῦλάχιστον οἰκονομικῶς, εἰς τὴν λαμπράν του λειτουργίαν.

Γ Ε Ν Ι Κ Ο Σ Α Π Ο Λ Ο Γ Ι Σ Μ Ο Σ

τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως 1955/56 κλεισθεὶς τὴν 31/8/1956

ΕΣΟΔΑ

Δικαιώματα ἐγγραφῆς καὶ διδάκτρα	Δρχ. 1 144 700
Ἐκδόσεις	» 208 264
Διάφορα	» 191 397
Ἐπιχορηγήσεις	» 321 780
Τὸ ὅλον	» <u>1 866 141</u>

ΕΞΟΔΑ

Ἐξοδα ἐν γένει	Δρχ. 494 941
Διοικητικὸν προσωπικὸν	» 328 623
Διδακτικὸν προσωπικὸν	» 475 933
Ἐκδόσεις	» 177 367
Ἐπιπλα, σκευὴ, βιβλία	» 47 021
Πλεόνασμα χρήσεως	Τὸ ὅλον » 1 521 885
	» 344 256
	Τὸ ὅλον » <u>1 866 141</u>

Το χρηματικόν υπόλοιπον τῆς 31ης Αὐγούστου 1956		
ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ ὡς ἄνω πλεόνασμα 1955/6	δρχ.	344 256
καὶ ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπον τῶν προηγουμένων χρήσεων	>	330 929
		<hr/>
	ἦτοι τὸ ὅλον	675 185
ἐνῶ τὸ παραληφθὲν χρηματικόν υπόλοιπον ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1952 ἀνήρχετο εἰς δραχμάς		90 822
	ἦτοι ἐπὶ πλέον δρχ.	584 363

δηλονότι κατὰ 750 % μεγαλύτερον τοῦ ἀρχικοῦ ὑπολοίπου.

Καὶ ὅμως ἀνευθύνως ἐπίσημοι κύκλοι ὠμίλησαν «περὶ πολυτελοῦς καὶ πολυδαπάνου ἰδρύματος» (!!) ἀποδεικνύοντες ἢ παντελῆ ἄγνοιαν ἢ σκόπιμον διαστροφήν ὀλοκληρωτικὴν τῆς πραγματικότητος.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ

Α'. ΣΧΟΛΗΣ

Εἰδικώτερον ὁ λῆσμός τῆς Σχολῆς, ὁ περιλαμβανόμενος εἰς τὸν ὡς ἄνω Γενικὸν Ἀπολογισμὸν χρήσεως 1955/6 εἶναι ὁ κάτωθι :

ΕΣΟΔΑ

Δικαιώματα ἐγγραφῆς σπουδαστῶν	163 350	
Δίδακτρα σπουδαστῶν	838 550	
Ἐπιχορηγήσεις	321 780	
Διάφορα Ἔσοδα	190 617	
	<hr/>	
Τὸ ὅλον	1 514 297	
	304 326	1 818 623
	<hr/>	
Ἐπίλοιπον προηγουμένης χρήσεως		

ΕΞΟΔΑ

Διεύθυνσις καὶ Σχ. Ἐπιτροπὴ	63 976	
Διοικητικὸν προσωπικὸν	294 209	
Γενικά Ἐξοδα	224 673	
Ἐκτακτὰ Ἐξοδα	64 040	
Συντήρησις καὶ ἐπισκευαὶ	15 045	
Διδακτικὸν προσωπικὸν	357 230	
Λοιπὴ μορφωτικὴ ἐργασία	63 904	
Πρόνοια ὑπὲρ σπουδαστῶν	25 301	
Βιβλία καὶ περιοδικὰ	9 614	
Ἐπιπλα, σκευὴ, διδακτικὰ ὄργανα	37 407	1 155 399
	<hr/>	
Ἐπίλοιπον εἰς νέον		663 224
		<hr/>

Β'. ΚΕΝΤΡΟΥ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ειδικότερον ὁ λ/σμός τοῦ Κ.Σ.Ε. περιλαμβανόμενος εἰς τὸν ὡς ἄνω Ἀπολογισμόν, ἀναλύεται ὡς ἑξῆς :

ΕΣΟΔΑ

Δικαιώματα ἐγγραφῆς	33 400	
Δίδακτρα	109 400	
Διάφορα	10 780	
	153 580	
*Υπόλοιπον προηγούμενης χρήσεως	1 797	155 377

ΕΞΟΔΑ

*Αμοιβαὶ Καθηγητῶν	118 703	
> Διοικ. Προσωπικοῦ	12 814	
Γενικά *Εξόδα	20 106	151 623
	151 623	
*Ἦτοι ὑπόλοιπον 31.8.1956		3 754

Γ'. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ειδικότερον ὁ λ/σμός τῶν ἐκδόσεων περιλαμβανόμενος εἰς τὸ ἄνω Γενικὸν Ἀπολογισμόν ἔχει ὡς ἑξῆς :

ΕΣΟΔΑ

Συνδρομαὶ καὶ ἀγγελίαι	205 635	
Δωρεαὶ Καθηγητῶν	2 629	
	208 264	
*Υπόλοιπον προηγούμενης χρήσεως	14 805	223 069

ΕΞΟΔΑ

«Σπουδαί»	112 438	
«ΝΕΑ τῆς ΑΣΒΣ»	44 996	
Λοιπαὶ Ἐκδόσεις	19 933	
	177 367	
*Αμοιβαὶ	21 600	
Διάφορα *Εξόδα	15 895	214 862
	214 862	
*Ἦτοι ὑπόλοιπον εἰς νέον		8 207

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 20 τεύχος τῶν ΝΕΩΝ τῆς ΑΣΒΣ ἔχει δημοσιευθῆ ἡ ἔκθεσις τῶν κ.κ. Γερασίμου Καμπίτση καὶ Σπυρίδωνος Κοντομάρη ἐλεγκτῶν τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, ἐκ τῆς ὁποίας διαπιστοῦται κατὰ τρόπον ὑπεύθυνον καὶ πανηγυρικόν ὅτι: *«ὁ ἔλεγχος διεξήχθη λεπτομερῆς καὶ ἐξαντλητικώτατος, διὰ δὲ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐξηλέγχθησαν ἅπαντα τὰ προσκομισθέντα στοιχεῖα καὶ ὅτι ἡ ἐλεγχθεῖσα περίοδος κατέδειξε πλήρη τάξιν, ἀρτίαν ὀργάνωσιν, πνεῦμα λελογισμένης οἰκονομίας καὶ πολιτικῆν σκοπίμου καὶ νομίμου διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῆς Σχολῆς».*

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἀποσπάσματα καὶ συμπεράσματα τῆς ἐν λόγῳ Ἐκθέσεως Ἐλέγχου:

«Ἡ Σχολή, καίτοι—ὡς ἀποτελοῦσα Νομικὸν πρόσωπον Ἴδιωτικῶ καὶ Δικαίου—δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς περὶ διαχειρίσεως διατάξεις τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, ἐν τούτοις καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἐλεγχθεισῶν χρήσεων παρουσιάζει εἰς τὰς διαχειριστικὰς πράξεις αὐτῆς πρυτανεῦον τὸ πνεῦμα τῶν κανόνων τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ. Δημοπρασίαι διεξήχθησαν πρὸς ἀνάδειξιν τῶν καλυτέρων καὶ συμφερωτέρων μειοδοτῶν κατὰ τὰς ἐκάστοτε παρουσιαζομένας ἀνάγκας προμηθειῶν, ἐπισκευῶν κλπ. τῆς Σχολῆς καὶ ἐν γένει πᾶσαι αἱ διαχειριστικαὶ πράξεις αὐτῆς διαπνέονται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῶν διατάξεων τῶν διεπουσῶν τὴν διαχείρισιν τῶν Δημοσίων οἰκονομιῶν.

• Αἱ διαχειριστικαὶ πράξεις πασῶν τῶν ἐλεγχθεισῶν χρήσεων εἶναι ἐγκεκριμέναι ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς ἐμφαίνονται ἐκ τῶν τηρουμένων ἐπισήμων πρακτικῶν αὐτοῦ, ἔχουσι δὲ καταχωρηθῆ κανονικῶς καὶ μετὰ τάξεως εἰς τὰ οἰκεία λογιστικὰ βιβλία, τηρούμενα ἐπίσης μετὰ πλήρους ἐνημερότητος.

» Τὰ χρησιμοποιοθέντα καθ' ὅλας τὰς ἐλεγχθείσας οἰκονομικὰς χρήσεις ἐντάλματα πληρωμῶν ἄρχονται ἀπὸ τοῦ αὐξ. ἀριθμ. 195 καὶ φθάνουσι μέχρι τοῦ αὐξ. ἀριθμοῦ 1993 ἄνευ διαγραφῆς τινος ἢ ἀκυρώσεως. Ὅμοίως καὶ τὰ ἐκδοθέντα γραμμάτια εἰσπράξεων ἄρχονται ἀπὸ τοῦ αὐξ. ἀριθμ. 79 καταλήγοντα εἰς τὸν αὐξ. ἀριθμ. 691, ἐπίσης ἄνευ διακοπῆς τινος λόγῳ ἀκυρώσεως ἢ διαγραφῆς κλπ.

» Ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιζμὸν «Ἐξέταστρα Καθηγητῶν», τὸ ἀντίστοιχον ποσόν, τὸ σημειούμενον εἰς τὰ ἀναλυτικὰ στοιχεῖα ἐκάστου διαχειριστικοῦ ἔτους, δὲν περιέχεται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τοὺς ἐξεταστὰς Καθηγητὰς ἀλλὰ κατανέμεται ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων περιπτώσεων.

» Τὸ ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον τῆς Σχολῆς εἶναι τὸ μεθ' ἐκάστην χρῆσιν ἀπομένον μικρὸν ἐνίοτε πιστωτ. ὑπόλοιπον, ἐκμηδενιζόμενον σχεδόν, ὡσάκις ἀπρόβλεπτοι καὶ ἀναγκαῖαι δαπάναι ἀναγκάζουσι τὴν Διοίκησιν τῆς Σχολῆς νὰ καταφεύγῃ εἰς τούτο, παρὰ τὰς καταβαλλο-

> μένας μεγάλας προσπάθειάς πρὸς ἐπίτευξιν οἰκονομιῶν ἐξικνουμένων
 > πολλακίς μέχρις ἐπηρεασμοῦ τῶν κυρίων εἰσέτι σκοποῦν τοῦ προορι-
 > σμοῦ καὶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς δραστηριότητος τῆς Σχολῆς. Ἄρκει νὰ ση-
 > μειωθῆ ἓν προκειμένῳ, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ τῆς παρουσίας ἀναφέρομεν, ὅτι
 > οἱ κ.κ. *Καθηγηταί, κατὰ τὰς ἐλεγχθείσας οἰκονομικὰς περιόδους,*
 > *ἔλαβον ὀλιγώτερα τῶν ὄσων ἐδικαιούντο, εἰς δὲ τὸν γραμματέα τῆς*
 > *Σχολῆς εἶχον ἀνατεθῆ ἐπ' ἄρκετόν χρονικὸν διάστημα καὶ χρέη δια-*
 > *χειριστοῦ ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς, παρὰ τὰ πολλαπλᾶ καθήκοντα μεθ'*
 > *ὧν οὗτος εἶναι ἐπιφορτισμένος, μέχρις οὗ ἡ Σχολὴ ἠδυνήθη νὰ ἀναθέσῃ*
 > *τὴν διαχείρισιν τοῦ χρηματικοῦ αὐτῆς κλπ. εἰς ἴδιον Διαχειριστήν, ὡς*
 > *καὶ ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς αὐτῆς προβλέπει. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν*
 > *Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς (ἴσως διὰ λόγους ἐπίσης οἰκονομίας) δὲν προ-*
 > *βλέπεται μισθοδοσίᾳ τῆς θέσεώς του, περιοριζομένου μόνον εἰς τὰς*
 > *ὡς καθηγητοῦ ἀμοιβάς του καὶ τ' ἀπαραίτητα ἔξοδα κινήσεως καὶ πα-*
 > *ραστάσεως. Ἡ ἀντιμετώπισις τῶν παρουσιαζομένων ἐκάστοτε οἰκονο-*
 > *μικῶν δυσχερειῶν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῆ δι' αὐξήσεως τῶν ἐσόδων*
 > *τῆς Σχολῆς. Ἐν τῶν μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων αὐτῆς (ἐπι-*
 > *τραπήτῳ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν γνώμην) θὰ ἦτο καὶ ἡ αὐξήσις τῶν ἐπιχο-*
 > *ρηγήσεων, ὡς ἐπίσης ὁ περιορισμὸς τῶν πολλαπλῶν ἀπαλλαγῶν ἀπὸ τῶν*
 > *διδάκτρων κλπ. αἵτινες ἔχουσιν ἐπιβληθῆ κυρίως διὰ τοῦ ἄρθρ. 27 τοῦ*
 > *Ὄργανισμοῦ τῆς Σχολῆς. Διὰ τῆς δημιουργίας ἰδιαιτέρου ἀποθέματος*
 > *ἡ Σχολὴ θὰ ἠδύνατο νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἰδίου οἰκῆμα-*
 > *τος, διδαστηρίου καταλληλοτέρου καὶ συγχρονισμένου, δεδομένου ὅτι*
 > *τὸ δαπανηθὲν ποσὸν δι' ἐνοίκια μόνον κατὰ τὴν χρῆσιν 1954-55 ὑπερ-*
 > *βαίνει τὰς 107.000 δραχμάς, τὰ δὲ οἰκῆματα εἰς ἃ στεγάζεται δὲν πλη-*
 > *ροῦσι γενικῶς τοὺς ὄρους τῆς ἐκπαιδεύσεως ὡς ἰδρύματος ἀνωτέρων*
 > *σπουδῶν. Κρατήσεις δι' ἀποσβέσεις ἐπίπλων, σκευῶν, ὀργάνων καὶ*
 > *λοιπῶν εἰδῶν διδασκαλίας δὲν ἐγένοντο κατὰ τὰς ἐλεγχθείσας οἶκον.*
 > *χρήσεις. Ἡ ἀξία αὐτῶν σημειοῦται εἰς τὰ βιβλία καὶ τοὺς ἐκάστοτε*
 > *συντασσομένους Ἰσολογισμοὺς μὲ τὴν τιμὴν τῆς κτήσεώς των. Καὶ ναὶ*
 > *μὲν μίᾳ ἀποτίμησις αὐτῶν ὑπὸ τὰς σημερινὰς οἶκον. συνθήκας δυνα-*
 > *τὸν ν' ἀποδείξῃ καὶ μεγαλυτέραν ἔτι ὄξιαν τῆς ἐν τοῖς βιβλίοις καὶ τῷ*
 > *Ἰσολογισμῷ σημειουμένης (καὶ τοῦτο λόγω μεταβολῶν εἰς τοὺς ἐκά-*
 > *στοτε οἰκονομικοὺς παράγοντας), ἡ ἀντιμετώπισις ὁμῶς τῆς περιπτώ-*
 > *σεως διὰ μιᾶς γενικῆς ἀπογραφῆς τῶν ἐπίπλων, σκευῶν, ὀργάνων δι-*
 > *δασκαλίας, βιβλιοθήκης κλπ. δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀπαραίτητος ἐν προ-*
 > *κειμένῳ, ἴσως δὲ καὶ ἐπιβεβλημένη πρὸς καθορισμὸν τῶν παρουσια-*
 > *κῶν στοιχείων τοῦ πραγματικοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς Σχολῆς.*

> Ὡς καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν ἀνεφέραμεν, διαχειριστικαὶ ἀνωμαλίαι
 > δὲν παρετηρήθησαν κατὰ τὸν ἐνεργηθέντα ἔλεγχον τῶν ἐν λόγῳ οἰκο-
 > νομικῶν χρήσεων. Αἱ ἐκ παραδρομῆς σημειωθεῖσαι παραλείψεις καὶ
 > μικρολάθῃ, ἐκ τῶν συνήθων καὶ ἀσημάντου ἀξίας, ὑποδειχθεῖσαι διορ-
 > θώθησαν καὶ συνεπληρώθησαν.

> Ἡ σύνθεσις τοῦ διδασκτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς ἀπὸ τοῦ ἀ-
 > καδημαϊκοῦ ἔτους 1949-50 μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1954-55 (χρονικὸν διὰ-

- » στήμα τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐνταλθέντος καὶ διεξαχθέντος ἐλέγχου),
 » ἔχει ὡς ἑξῆς :

- » Α. Ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1949 - 50 μέχρι καὶ τοῦ 1952 - 53
 » εἰς τὴν Σχολὴν ἐδίδαξαν :

1) Τακτικοὶ Καθηγηταὶ	22
2) Ἐπίκουροι—Ὁμότιμοι Καθηγηταὶ	7
3) Ἐδόθη ἐντολὴ διδασκαλίας εἰς ἑτέρους	5
	<hr/>
Ἐν ὅλῳ	34

- » Β. Ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1953 — 54 καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὴν
 » Σχολὴν διδάσκουσι :

1) Τακτικοὶ Καθηγηταὶ	21
2) Ἐπίκουροι—Ὁμότιμοι Καθηγηταὶ	7
3) Ἐδόθη ἐντολὴ διδασκαλίας εἰς ἑτέρους	4
	<hr/>
Ἐν ὅλῳ	32

- » Τὸ Τακτικὸν Διοικητικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς, ὡς ἔχει καὶ
 » σήμερον ἔτι, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ὁργανισμοῦ, ἀπαρτίζεται ἐκ
 » τῶν ἑξῆς :

- » Ἐξ ἑνὸς Γραμματέως, ἑνὸς Διαχειριστοῦ, ἑνὸς γραφέως, ἑνὸς
 » κλητῆρος καὶ μιᾶς καθαριστρίας (ἄρθρ. 55 Ὁργανισμοῦ).

- » Τὸ ἐν λόγῳ προσωπικὸν—ἰδίᾳ μετὰ τὴν αὔξησιν τοῦ ὄγκου τῶν
 » ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς, συνεπείᾳ καὶ τῆς ὡς ἀνωτέρω παρουσιαζομέ-
 » νης προόδου—εἶναι ἀνεπαρκέστατον εἰς τὸν προορισμὸν αὐτοῦ.

- » Ἴνα ἀντιμετωπίσῃ ἡ Σχολὴ τὰς οὕτω παρουσιαζομένας ἀνάγκας
 » καὶ πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ ἀνεπαρκοῦς τακτικοῦ προσωπικοῦ ἠναγκά-
 » σθη, ἐκ τῶν πραγμάτων, νὰ προσλάβῃ καὶ ἔκτακτον ἢ ἐπὶ ἀποζημιώ-
 » σει τοιοῦτον, τοποθετηθέντος ἑνὸς ἐκτάκτου ὑπαλλήλου εἰς τὸ Λογι-
 » στήριον, ἑτέρων δὲ δύο ἐκτάκτων ὑπαλλήλων καὶ ἑνὸς κλητῆρος, ἀπα-
 » σχολουμένων ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ Τμήμα Ἐκδόσεων, εἰς τὴν Βιβλιο-
 » θήκην, τὸ Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν καὶ τὰ
 » λοιπὰ Ἰδρύματα τῆς Σχολῆς. Ἡ ἀπαιτούμενη πρὸς τοῦτο δαπάνη ἔχει
 » ἀχθῆ εἰς βᾶρος τοῦ λογ/σμοῦ « Ἐνίσχυσις ἢ ἐπιχορήγησις Τμημάτων
 » Ἐκδόσεων», πρὸς λογιστικὴν καὶ διαχειριστικὴν τακτοποίησιν αὐτῆς.

- » Οὐδεμίᾳ ἀμφιβολίᾳ ὑφίσταται ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ἔκτακτον προσω-
 » πικὸν εἶναι ἀσπράττητον καὶ ἀπολύτως ἀναγκαῖον διὰ τὴν κανονικὴν
 » καὶ εὐρυθμὸν λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Σχολῆς καὶ ὅτι ἀπο-
 » λύτως δεδικοιολογημένη ἢ σχετικὴ δαπάνη.

- » Ἔργον ὁμῶς δικαιοσύνης καὶ συμφέρον τῆς Σχολῆς (πρὸς ἐπαύ-
 » ξησιν καὶ τοῦ ζήλου τῶν οὕτω ἐργαζομένων) ἄς ἐπιτραπῆ νὰ φρονου-
 » μεν ὅτι θὰ ἦτο ἡ μέριμνα, ὅπως διὰ συμπληρώσεως τῶν οἰκείων δια-
 » τάξεων τοῦ ἰσχύοντος Ὁργανισμοῦ ἐπέλθῃ μόνιμος τακτοποίησις τοῦ
 » περιωρισμένου ἄλλωστε ἀριθμοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ (κατὰ γενικὴν
 » ὁμολογίαν ἀόκνως καὶ μετὰ προθυμίας μέχρι σήμερον ἐκτελοῦντος
 » τὰ καθήκοντά του), συνέπειᾳ τῆς ὁποίας θὰ ἦτο ἐπίσης καὶ ἡ τυπικὴ
 » διαχειριστικὴ τακτοποίησις τοῦ τρόπου τῆς ἀμοιβῆς του.

»Καθώς και άνωτέρω άνεγράφη εις τά αναλυτικά στοιχεία τών
 » έξόδων διαφόρων οικονομικών χρήσεων περιλαμβάνεται και κονδύλιον
 » υπό τόν τίτλον «ένίσχυσις Ιδρυμάτων τής Σχολής κλπ.». Λεπτομέρεια
 » περί τοϋ αξιολόγου τών προσφερομένων υπηρεσιών, τής συμβολής εις
 » τήν λειτουργίαν και πρόοδον τής Σχολής και τοϋ έν γένει έργου τών
 » έν λόγω Ιδρυμάτων, προκύπτουσαι και έκ τοϋ ένεργηθέντος έλέγχου
 » επί τών καθ' έκαστα οικονομικών χρήσεων αύτών (άπό τής Ιδρύσεως
 » των), παρατίθενται κατωτέρω.

»Ο ειρημένος έλεγχος διεξήχθη ώς συνέχειά τοϋ προηγουμένου,
 » δεδομένου ότι τά έν λόγω Ιδρύματα είναι άπόλυτα έξαρτήματα τής
 » Σχολής, λειτουργούσιν υπό τήν άμεσον έποπτείαν της και προσφέρου-
 » σι τās υπηρεσίας των διά λογαριασμόν αύτης, άπλως δέ διά λόγους
 » εύρυθμίας και τάξεως έγένετο ό χωρισμός τών διαχειρίσεων τών δύο
 » κυριωτέρων έξ αύτών, δι' άς προβλέπονται και πραγματοποιούνται
 » έσοδα και δαπάναι.

»Έκ τοϋ έλέγχου τούτου προέκυψαν τά ακόλουθα :

»Παρά τή Σχολή λειτουργούσιν άπό έτών αι ώς κατωτέρω βοη-
 » θητικά υπηρεσίαι, Ιδρυθεΐσαι παρ' αύτης ώς άπαραίτητοί, συμπληρου-
 » σαι τό όλον έργον αύτης και συμβάλλουσαι τά μέγιστα εις τήν έν γέ-
 » νει εύρυθμον λειτουργίαν της, τήν διαφώτισιν τής σπούδαζούσης νεο-
 » λαιας και τήν διαφήμισιν τής έν τή Σχολή συντελουμένης έργασίας και
 » τών προόδων αύτης εις τό μορφωτικόν έν γένει πεδίον τοϋ κύκλου τών
 » σπουδών αύτης. Τά Ιδρύματα ταϋτα λειτουργούντα υπό τήν άμεσον
 » έποπτείαν τής Σχολής είναι τά εξής :

Α'. Κέντρον Στατιστικής Έκπαιδεύσεως.

Β'. Τμήμα Έκδόσεων.

Γ'. Γραφείον Βιομηχανικών και Έμπορικών Έρευνών.

»Διά τήν εύκολωτέραν παρακολούθησιν τής οικονομικής καταστά-
 » σεως τών Ιδρυμάτων τούτων έκρίθη σκόπιμον, όπως έκαστον αύτών
 » έχη Ιδίαν χρηματικήν διαχείρισιν κεχωρισμένην άπό τήν γενικήν
 » τοιαύτην τής Σχολής, έξαιρέσει τοϋ Γραφείου Βιομηχανικών και
 » Έμπορικών Έρευνών, τοϋ όποιου ή όλη έργασία διεξάγεται σχεδόν
 » άνευ δαπάνης.

»Ο διενεργηθείς έλεγχος επί τών οικονομικών διαχειρίσεων τών
 » ειρημένων Ιδρυμάτων, άπό τοϋ έτους τοϋ οικονομικού διαχωρισμοϋ
 » αύτών άπό τής Σχολής μέχρι τής χρήσεως τοϋ οικονομικού έτους
 » 1954—55, απέδειξε τά κατωτέρω αποτελέσματα.

Α) Κέντρον Στατιστικής Έκπαιδεύσεως

(Θεωρηθέν άπαραίτητον συμπλήρωμα
 τοϋ κύκλου τών Σπουδών τής Σχολής)

» Τοϋτο ήρχισε λειτουργείν παρά τή Σχολή έλευθέτως άπό τοϋ
 » ακαδημαϊκού έτους 1952—53, αναγνωρισθέν έν τέλει και νομικώς διά
 » τοϋ άπό 3.9 1955 Β. Δ)τος (Φ.Ε.Κ. άρ. 251—Τ.Α' τής 12.9.1955).

» Έχει Ιδίαν χρηματικήν διαχείρισιν, καί μέχρι τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1954—55 παρουσιάζει αὐτάρκειαν, λόγω συρροῆς πρὸς μετεκπαίδευσιν ἀρκετοῦ ἀριθμοῦ Δημοσίων ὑπαλλήλων καί τοιοῦτων τῶν διαφόρων Ὄργανισμῶν.

» Τὰ ἔσοδα τοῦ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν τῆς Α.Σ.Β.Σ. Ἰδρύματος προέρχονται ἐκ τῶν ἐγγραφῶν καί διδασκτρῶν τῶν μετεκπαιδευομένων σπουδαστῶν (ὑπαλλήλων κλπ.) καί ἐκ δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ἐκδομένων οἰκείων τίτλων σπουδῶν.

» Ἐκ τοῦ γενομένου ἐλέγχου τῶν στοιχείων τῆς διαχειρίσεως κατὰ οἰκονομικά ἔτη προέκυψαν τὰ κάτωθι :

» Ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων ἐμφαίνεται, ὅτι τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως κατάρθωσε ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὸν προορισμὸν τοῦ δι' ἀντιμετωπίσεως τῶν ἀπαιτηθέντων ἐξόδων τῆς λειτουργίας τοῦ ἐκ τῶν ἰδίων του σχεδὸν ἐσόδων ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τῆς Σχολῆς.

» Λειτουργεῖ κανονικώτατα, προσφέρον πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸ ὅλον ἔργον αὐτῆς καί τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν.

Β'. Τμήμα Ἐκδόσεων

» Κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1947—48 ἐπετεύχθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἡ ἔκδοσις ἐπιστημονικῆς ἐπετηρίδος. Ἡ ἀξιόλογος αὕτη ἔκδοσις οὐχὶ μόνον ἐκάλυψε πλήρως τὰ γενόμενα πρὸς τοῦτο ἔσοδα, ἀλλ' ἠῤῥησε τὸ κύρος τῆς Σχολῆς, συγχρόνως δὲ ἐγένετο καί μέγιστος διαφημιστικὸς παράγων αὐτῆς ὡς ἀνωτέρου ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος. Ἡ ἐπιτυχία τῆς πρώτης ταύτης ἐκδόσεως ἐπηύξησε τὸν ζήλον τῶν ἐπὶ τούτῳ συνεργατῶν καί τῶν διοικούντων τὴν Σχολὴν καί ὤθησε πρὸς συνέχισιν τῶν ἐκδόσεων καί ἐτέρων τευχῶν κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη, μέχρι οὗ κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1950—51 ἐδημιουργήθη παρὰ τῇ Σχολῇ τὸ Ἐκδοτικὸν Τμήμα, μὲ ἰδίαν ἐπίσης χρηματικήν διαχείρισιν. Τὸ Τμήμα τοῦτο ἀντὶ τῆς ἐπετηρίδος ἐκδίδει σήμερον τὸ περιοδικὸν «Σπουδαί» ἀποτελοῦν καθαρῶς ἐπιστημονικὸν ἔργον καί ὄργανον τῆς Σχολῆς, εἰς ὃ δημοσιεύονται αἱ διαλέξεις καί ἄλλαι ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι Καθηγητῶν καί ἄλλων ἐπιστημόνων.

» Ἐν τέλει, ὡς καί ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται, ἡ Σχολὴ διὰ τῶν ἐκδόσεών της καί κυρίως διὰ τῶν δύο περιοδικῶν ὀργάνων αὐτῆς «Σπουδαί» καί «Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.» συμβάλλει σημαντικῶς εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τοῦ τόπου ἰδίως ἀπὸ οἰκονομικοκοινωνικῆς πλευρῆς.

» *Ὀλόκληρος ἡ σοβαρωτάτη αὕτη προσπάθεια τῶν ἐκδόσεων ἐγένετο μέχρι τοῦδε ἄνευ οὐδενιαῦς οἰκονομικῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς Σχολῆς. Εἰς τοῦτο οὐνέτειναν μεγάλως αἱ ἄνευ ἀμοιβῆς τινος προσφερθεῖσαι ὑπηρεσίαι τῶν συνεργατῶν (Καθηγητῶν καί λοιπῶν Ἐπιστημόνων) καί τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, ἀναλαβόντος ὅλον σχεδὸν τὸ βᾶρος τῆς διευθύνσεως καί τοῦ συντονισμοῦ τοῦ ἐν λόγῳ ἔργου τῶν ἐκδόσεων, ἄνευ οὐδενιαῦς ἐπίσης ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς.*

Γραφείον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν

(Ἴδρυθὲν συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 7 τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Σχολῆς, Β.Δ)μα
15.4.1948 Φ.Ε.Κ. 105 Τ Α' τῆς 26.4.48)

»Διὰ τὸ γραφεῖον Β. καὶ Ε. Ἐρευνῶν δὲν ὑφίσταται ἰδιαιτέρα οἰκονομικὴ διαχειρίσις· τοῦτο, καθ' ὅσον ἡ ὅλη ἐργασία τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἐκτελεῖται σχεδὸν ἄνευ δαπάνης· τόσον ὁ Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου, ὅσον καὶ οἱ συνεργάται Καθηγηταὶ καὶ τρίτοι προσφέρουσι τὰς ὑπηρεσίας των δωρεάν.

»Σημειωτέον ὅτι παρὰ τῷ Γραφείῳ τούτῳ λειτουργοῦσι δύο σημαντικαὶ Ἐπιτροπαί, τοὔτεστιν ἡ τῆς Τουριστικῆς Βιομηχανίας καὶ ἡ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λογικοῦ Σχεδίου. Ἐπίσης τὸ Γραφεῖον Β)κῶν καὶ Ἐμ)κῶν Ἐρευνῶν ἐπεξεργάζεται ὅλας τὰς μελέτας τῶν σπουδαστῶν, ἐπιμελεῖται τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν ὀργανωτικῶν καὶ λογιστικῶν μονογραφικῶν καὶ ἐκτελεῖ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ προβλεπομένην. Πάντα δὲ ταῦτα ἄνευ ἀμοιβῆς τινος, ἐξαιρέσει ἐνὸς ἐπιμελητοῦ Ὄργανώσεως, ἀμειβομένου ὑπὸ τῆς Σχολῆς, ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει 1.000 δραχμῶν.

»Περαίνοντες πάντα τὰ ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐκθέσει δισλαμβανόμενα, ἅς ἐπιτραπῆ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ Ἄνωτ. Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν (ὡς λειτουργεῖ σήμερον) ἀποτελεῖ ἄρτιον ἐπιστημονικὸν ἴδρυμα ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἡ συντελουμένη ἐν αὐτῇ ἐξαιρετικὴ ἐπιστημονικὴ ἐργασία περιάγει τὸ ἴδρυμα εἰς ἀνωτέραν Σχολὴν περιωπῆς, ἐμπεδουμένην ὀλοὴν καὶ περισσότερον εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου, ἐπιούρουσαν συγχρόνως καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ βιομηχανικοῦ κόσμου τῆς χώρας. Ἡ μόνη παρατηρούμενη ἑλλειψίς εἶναι ἡ μὴ εἰσέτι ἀπόκτησις ἰδιοκτῆτου καὶ συγχρονισμένου διδασκῆριου οἰκῆματος, τοῦ ὁποίου ἡ πραγματοποίησις, ἐκτὸς ἄλλων, ἠθελεν ἴσως συντελέσει καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν καὶ αὐτάρκειαν ἐτι τῶν οἰκονομικῶν τῆς Σχολῆς, ἀφ' ἐνὸς μὲν διὰ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐγγραφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ σπουδαστῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν καταβαλλομένων ἐνοικίων, ἅτινα σήμερον ἀνέρχονται εἰς 120.000 δραχμὰς ἐτησίως.

Ἡ Σχολὴ χαίρει ἰδιαιτέρως διὰ τὰ πορίσματα τοῦ γενομένου ἐλέγχου τὰ ὁποῖα, πράγματι, συνιστοῦν μίαν ἠθικὴν ἐπιβράβευσιν τοῦ ἐπιτελεσθέντος τόσον ἐπιπόνου καὶ τόσον εὐρέος ἔργου τῆς Σχολῆς. Πράγματι πνεῦμα τάξεως, ὀργανώσεως, ἐνημερότητος καὶ λελογισμένης οἰκονομίας ἐπρυτάνευσαν εἰς τὴν ὅλην διαχείρισιν τῆς Σχολῆς καὶ τὸ ὅλον ἔργον ἐπραγματοποιήθη μὲ ἀσήμαντα μέσα καὶ μὲ θυσίας ὀχι μικρὰς τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ. Τὸ πόρισμα τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν κριτικὴν διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν χωρεῖ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἡ Σχολῆς. Ἀποτελεῖ ὁμως καὶ καταπελτικὴν ἀπάντησιν κατὰ παντός ἰσχυρισμοῦ, ὅτι ἡ ἐμφάνισις αὐτῆς ὑπῆρξεν πολυτελής ἢ δαπανηρά.

Διότι, δυστυχῶς καὶ ἡ ἀνοκρίβεια αὐτῆ διετυπώθη παρὰ γνωστῶν ὑπευθύνων ἀλλὰ κρυπτομένων ἐπιμελῶς συκοφαντῶν. Ὅταν εἶναι εἰς ὄλους ἀντιληπτὸν καὶ τὰ διαχειριστικὰ στοιχεῖα κραυγάζουν καὶ οἱ ἀριθμοὶ εἶναι ἀμειλικτοὶ ὅτι ἐπετεύχθη τὸ μέγιστον τῆς ἐκπαιδευτικῆς προσπάθειας μετὰ τῶν μέσων, πᾶσα κακόβουλος αἰτίασις πολιτελείας συντρίβεται εἰς τὸν γρανίτην τῆς ἀληθείας, ὅτι ἡ Σχολὴ δὲν ἀποτελεῖ ἀπλῶς οἰκονομικὸν Ὅργανισμὸν κοινῆς ὠφελείας ἀλλὰ ἀνωτέρας πνοῆς πνευματικὴν ἰδεολογικὴν προσπάθειαν Δ. Συμβούλων καὶ Καθηγητῶν φιλοδοξούντων νὰ κοσμήσουν τὸν τόπον μὲ ἕν νέον, ὑγιές, ὑποδειγματικὸν καὶ πρωτοπόρον μορφωτικὸν Ἰδρυμα, τελοῦν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Κοινωνίας, τῶν νέων καὶ τοῦ κράτους.

Ἡ Σχολὴ συνήντησε πολλὰ ἐμπόδια, πλείστας ἀντιδράσεις, πολλὰς κακότητας καὶ ἀπιθάνους ἀνοησίας· εὗρεν ὅμως ἐπίσης κατὰ τὴν ἐπιτέλειαν τοῦ καθήκοντός της καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἐκτίμησιν, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν στοργὴν πολλῶν καὶ εὐτυχῶς, τὸ πλῆθος τῶν τελευταίων καθημερινῶς αὐξάνει.

Ἡ Σχολὴ θεωρεῖ τὴν γενομένην ἔκθεσιν πολύτιμον ἠθικὴν ἐνίσχυσιν διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἐθνικοῦ ἔργου της.

Ἡ ἔκθεσις ὀρθῶς τονίζει ὅτι ἡ Σχολὴ ἠδυνήθη νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ χάρις εἰς τὸ Διδακτικὸν Προσωπικόν, τὸ ὅποιον ἐπὶ ἔτη δέχεται καὶ λαμβάνει μειωμένας τὰς νομίμους ἀμοιβὰς του καὶ διαθέτει μέρος τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐξετάστρων διὰ γενικωτέρας τῆς Σχολῆς ἀνάγκας.

Ἡ ἔκθεσις ἐξαίρει τὴν λαμπρὰν προσπάθειαν τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν, ἄνευ δαπάνης τινός διὰ τὴν Σχολὴν, τὴν ἄνευ ἐπιβαρύνσεως λειτουργίαν τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν.

Ἀκόμη ἡ ἔκθεσις σημειώνει τὴν γενικωτέραν ἐπιστημονικὴν καὶ μορφωτικὴν ἐργασίαν τῆς Σχολῆς, μὲ τὰ περιοδικὰ της καὶ τὰς λοιπὰς ἐκδόσεις της. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν ὑπηρεσιακὴν δικαίωσιν τοῦ προγράμματος ἐπαφῆς τῆς Σχολῆς μὲ τὸ εὐρύτερον κοινόν, ὡς καὶ κατατοπισμοῦ τῶν σπουδαστῶν της ἐπὶ γενικωτέρων θεμάτων, διὰ δημοσιευμάτων καὶ διαλέξεων, ὧν ἡ ἀπήχησις εἰς τὸ σύνολον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ παραγωγικοῦ κόσμου ὑπῆρξε τόσον ἐνθουσιώδης.

Τελικῶς, ἐκ τῶν ἀριθμῶν τῆς ἐκθέσεως ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ Σχολὴ αὐτῆ, μὲ τὴν εὐρυτάτην ἐκπαιδευτικὴν δρᾶσιν καὶ τὴν τόσον ζωντανὴν προβολήν, ἐπιβαρύνει οἰκονομικῶς τοὺς σπουδαστὰς της ὀλιγώτερον ἀπὸ πᾶν ἄλλο Ἰδρυμα ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν Χώραν μας χάρις εἰς τὴν ἀνωτέραν ἀντίληψιν τῆς ἐννοίας «καθῆκον» τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ της καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου φωτεινὴν καθοδήγησιν τῆς λειτουργίας της.

Γ'. Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΕΝ ΤΗ ΣΧΟΛΗ

ΟΙ ΔΙΔΑΞΑΝΤΕΣ

(Τακτικοί — Έπίκουροι — Έντολαι Διδασκαλίας)

Όνοματεπώνυμον—Διεύθυνσις—Τηλέφωνα—Μαθήματα—Έτος σπουδών

- Άγαλλόπουλος Χρήστος*, Πιπίνου 10, Άθηναι—Τηλ. 814.713
Κοινωνική Πολιτική και Έργατικόν Δίκαιον (Γ).
- Άγαπηίδης Σωτήριος*, Ραβινέ 6, Άθηναι—Τηλ. 72.876
Πολιτική Οικονομία (Α).
- Γεδεών Σοφία*, Κ. Σταυροπούλου 3Α, Άθηναι—Τηλ. 873.389
Ψυχοτεχνική (Γ).
- Γεωργαντόπουλος Έλευθέριος*, Σαχτούρη 103, Πειραιεύς—Τηλ. 40.384
Θαλάσσιαι Μεταφοραί (Β).
- Γεωργιάδης Μάριος*, Σίνα 10, Άθηναι—Τηλ. 21.580
Άποτιμητική (Β).
- Γιαννόπουλος Γιάννης*, 28ης Όκτωβρίου 11, Ν. Ψυχικό—Τηλ. 672.451
Βιομηχανική Τεχνολογία (Ήλεκτροτεχνία (Β)).
- Δελούκας Νικόλαος*, Κανάρη 27, Κηφισιά—Τηλ. 018.173
Έμπορικόν και Βιομηχανικόν Δίκαιον (Β).
- Δερτιλής Παναγιώτης*, Λουκιανού 28, Άθηναι—Τηλ. 72.659
Δημοσία Οικονομία (Β).
- Δημητρακάκης Δημήτριος*, Ζωοδόχου Πηγής 57, Άθηναι—Τηλ. 610.465
Ίδιωτικόν Δίκαιον (Α).
- Θεοδώρου Νικόλαος*, Ι. Δροσοπούλου 113, Άθηναι—Τηλ. 875.215
Φυσική (Α).
- Καλλιαβᾶς Άριστομένης*, Πεντέλης - Μαβίλη 1, Ψυχικόν—Τηλ. 673.786
Γεωγραφία (Α).
- Καμβυσίδης Δημήτριος*, Τενέδου 28, Άθηναι—Τηλ. 872.314
Λογιστικά Άσκήσεις (Α—Γ).
- Κανελλόπουλος Χρήστος*, Λέρου 9, Άθηναι—Τηλ. 876—633
Μεταφοραί (Β).
- Καραβᾶς Χρήστος*, Άριστοτέλους 96, Άθηναι—Τηλ. 810.293
Γαλλικά (Α και Β).
- Κατσιπης Γεώργιος*, Άγκύλης 43, Άθηναι—Τηλ. 91.342
Σωματική Άγωγή

- Κόλιας Δημήτριος*, *Αγ. Λαύρας 105, *Αθήναι—Τηλ. 881.900
*Ιδιωτική Οικονομική (Β).
- Κουβέλης Πέτρος*, Μεσογειών 137, *Αθήναι—Τηλ. 663.648
Βιομηχανική και *Ενεργειακή Πολιτική (Γ).
- Κουβόπουλος Χρήστος*, *Ιεροσόλυμων 14, *Αθήναι· Γκιζελή—Τηλ. 811.303
Λογιστικά *Ασκήσεις (Α—Β—Γ).
- Κουτσογιάννης *Ιωάννης*, *Υψηλάντου 5, *Αθήναι—Τηλ. 70.107
*Ασφαλιστικά (Β).
- Κυρκιλίτσας *Ανδρέας*, *Εθνικής Στέγης 16, Νέα Σμύρνη—Τηλ. 96.732
*Εμπορική Πολιτική (Γ).
- Λέτσας Φρίξος*, Σίνα 23, *Αθήναι—Τηλ. 615.894
*Οργάνωσις *Εργοστασίων (Γ).
- Μαργαρίτης Ευστάθιος*, Σκύρου 55, *Αθήναι—Τηλ. 815.383
Οικονομικά Μαθηματικά (Α) και Στατιστική (Β).
- Μελετής *Εμμανουήλ*, Αιόλου 76, *Αθήναι—Τηλ. 20.906
Στενογραφία (Α).
- Μούτριχας Θεμιστοκλής*, *Ανδρομέδας 23, Παγκράτι—Τηλ. 30.073
*Ασκήσεις Τεχνικής Συναλλαγών (Α).
- Μπανταλούκας Κλαύδιος*, Κεφαλληνίας 33α, *Αθήναι—Τηλ. 815.305
*Οργάνωσις.
- Ευνόπουλος Γεώργιος*, Νάξου 131, *Αθήναι—Τηλ. 880.275
Μεταλλευτικόν Δίκαιον (Γ).
- Παπαδημητρίου Δημήτριος*, *Εδουάρδου Λω 5α, *Αθήναι—Τηλ. 23.792
*Εφαρμογαί Βιομηχανικής Λογιστικής (Γ).
- Παπαϊωάννου Στράτος*, Μαυρομιχάλη 71, *Αθήναι—Τηλ. 610.190
Τεχνική του *Εμπορίου (Α) και Λογιστική (Α και Β).
- Παπακώστας Γεώργιος*, Φυλής 134, *Αθήναι—Τηλ. 871.709
Βιομηχανική *Υγιεινή (Γ).
- Παυλίδης Γεώργιος*, Σκιάθου 63, *Αθήναι—Τηλ. 881.961
*Αγγλικά (Α και Β).
- Πέροδικας Παναγιώτης*, *Ομήρου 24, *Αθήναι—Τηλ. 24.289.
*Εμπορικόν Δίκαιον (Γ).
- Σημαντήρας Κωνσταντῖνος*, {Πατρ. *Ιωακείμ 57, *Αθήναι—Τηλ. 72.379
*Ιδιωτικόν Δίκαιον (Γ).
- Σταυρόπουλος Σταύρος*, Πινδάρου 13, Πειραιεύς—Τηλ. 40.345
Βιομηχανική Τεχνολογία (Μηχανολογία) (Β).
- Συνοδιγός *Ελευθέριος*, *Αγίου Μελετίου, *Αθήναι 104—Τηλ. 871.254
Χημεία (Α) και *Εμπορευματολογία (Β και Γ).

Φράγκος 'Ιωάννης, 'Αγγέλου Γέροντα 11, 'Αθήναι—Τηλ. 34.185
Τελωνειακή καὶ Δασμολογική Νομοθεσία καὶ Πολιτική (Γ).

Χαλκιάπουλος Γεώργιος, Χατζηχρήστου 9, Μακρυγιάννη—Τηλ. 91.578
Πολιτική Οικονομία (Β καὶ Γ).

Χρυσοχοῦ 'Ιωάννης, Κ. Λομβάρδου 100, 'Αθήναι—Τηλ. 27.345
'Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων (Α—Γ) καὶ 'Ελεγκτική (Γ).

'Εκ τῶν ἀνωτέρω, 19 εἶναι τακτικοὶ Καθηγηταί, κατέχοντες ἔδρας προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ 'Οργανισμοῦ, ἐκλεγέντες κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένην διαδικασίαν, καὶ 8 ἐπίκουροι Καθηγηταί. Οἱ ὑπόλοιποι εἶχον λάβει, λόγῳ εἰδικότητος, κατὰ τὸ λήξαν 'Ακαδημαϊκὸν ἔτος, ἐντολὴν διδασκαλίας ὠρισμένων μαθημάτων, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ 'Αναλυτικοῦ Προγράμματος.

'Η συγκρότησις τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ ἐστηρίχθη εἰς ὠρισμένας βασικὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας χρέος ἔχομεν ἐνταῦθα νὰ ἐξάρωμεν :

α) Τῆς εἰδικότητος ἐκάστου Καθηγητοῦ, ὥστε ἡ διδασκαλία νὰ μὴ χάνεται εἰς κενολόγους γενικότητος καὶ ἀφηρημένας ἐννοίας, ἔξω τῆς ἰδιότητος τῆς Σχολῆς ὡς ἀνωτάτου 'Ιδρύματος τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

β) Τῆς χρησιμοποιοῦσεως προσωπικοῦ ὄχι μόνον ἔχοντος τὰ τυπικὰ 'Ακαδημαϊκὰ προσόντα καὶ ἀρίστην ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν ἀλλὰ καὶ ζῶντος τὴν οἰκονομικὴν πράξιν, συνδυάζοντος δηλαδὴ, τὴν θεωρίαν μετὰ τῆς πράξεως.

γ) Τῆς ἀναθέσεως τῆς ἐντολῆς διδασκαλίας εἰς νέους δυναμένους νὰ ἐξελιχθοῦν ἐπιστημονικῶς, ὥστε ἡ Σχολὴ νὰ ἀποβῆ ἀληθὲς ἐπιστημονικὸν φυτώριον. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ Σχολὴ καλύπτει τὸ κενὸν τοῦ 'Οργανισμοῦ τῆς, ὃ ὁποῖος δὲν προβλέπει τὴν ὀνομασίαν 'Υφηγητῶν.

Κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ 'Οργανισμοῦ ὀριζόμενα, τὸ Διδάσκον Προσωπικὸν ἀμειβεται ἀναλόγως τῶν πραγματοποιουμένων ὥρων διδασκαλίας καὶ ὄχι διὰ μηνιαίων τακτικῶν ἀποδοχῶν, ὡς εἰθιστὰ εἰς τὴν 'Ανωτάτην 'Εκπαίδευσιν. 'Η μέθοδος αὕτη ἐπιτρέπει εἰς τὴν Σχολὴν τὴν πραγματοποίησιν τῆς μεγίστης δυνατῆς οἰκονομίας εἰς δαπάνας ἀμοιβῶν διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν μεγίστην δυνατὴν ἀπασχόλησιν τοῦ Διδάσκοντος Προσωπικοῦ, μὴ ἀμειβομένου παρὰ μόνον εἰς περίπτωσιν διδασκαλίας.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἔχον ὑπ' ὄψιν τοῦ τὸ συγκλητικὸν πράγματι ἔργον τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ καὶ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἐκ μέρους τοῦ ἀνωτερότητα, τὴν ἐπιστημονικὴν του ἐπίδοσιν, τὸν ζῆλον καὶ τὴν αὐτοθυσίαν, τὴν ὄντως συστηματικὴν του καὶ συντονισμένην παιδαγωγικὴν προσπάθειαν, ἐξέφρασε τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν του καὶ τὴν βαθυτάτην του ἐκτίμησιν. Τὸ Δ. Συμβούλιον θεωρεῖ ὅτι ἡ καταβληθεῖσα προσπάθεια ἀποτελεῖ ἐν ἀπὸ τὰ πλέον παρήγορα σημεῖα τοῦ δημοσίου ἐν γένει βίου ἐν 'Ελλάδι.

ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΙΝΕΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἡ βάση τῆς διδασκαλίας εἰς τὰ ἀνώτερα πνευματικά Ἰδρύματα εἶναι ἡ ἐπιστημονικὴ τῶν σπουδαστῶν κατάρτισις, ἡ ἀσκησις δηλονότι τῆς σκέψεώς των εἰς γενικωτέρας τῶν ζητημάτων ἐπισκοπήσεις, καὶ ἡ παροχὴ συστηματικῶν εἰδικῶν γνώσεων. Κατὰ τοῦτο διαφέρουν ταῦτα ἀπὸ τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, τὰ ἀποσκοποῦντα τὴν γενικὴν ἢ εἰδικὴν ἐγκυκλοπαιδικὴν τῶν μαθητῶν κατάρτισιν.

Εἰς τὰ Πανεπιστήμια ἡ ἐπιστημονικὴ μὀρφωσις, ἡ ἔρευνα τῆς ἀληθείας, ἀποτελεῖ τὸν μοναδικὸν σκοπὸν, διὸ καὶ ἡ διδασκαλία πολλάκις τῶν διαφόρων κλάδων τῆς Ἐπιστήμης ἢ καὶ θεμάτων τοῦ αὐτοῦ κλάδου εἶναι ἀσύνδετος πρὸς τὴν λοιπὴν καθ' ὄρισμένον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἐπιδιωκομένην μὀρφωσιν.

Τοῦτο δὲν δύναται γίνεσθαι ἀπολύτως προκειμένου περὶ Ἰδρυμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως, εἰς τὰ ὁποῖα, παραλλήλως πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν, δεόν νὰ ἐπιδιώκεται καὶ νὰ ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀρτία μὀρφωσις τοῦ σπουδαστοῦ ὡς αὐριανοῦ ἐπαγγελματίου.

Ἀπόρροια τῆς βασικῆς ταύτης παιδαγωγικῆς σκέψεως εἶναι ἡ ἀνάγκη εἰς τὰ ἀνώτερα ἐπαγγελματικά σχολεῖα: α) ὀλοκληρώσεως τῆς διδασκαλίας ἑνὸς μαθήματος καὶ β) συντονισμοῦ τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων. Ἀμφότεραι αἱ βασικαὶ αὗται κατευθύνσεις ἀκολουθοῦνται πιστῶς, καὶ ἀναντιρρήτως κατὰ τρόπον ὑποδειγματικόν, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Σχολῇ. Οὕτω καὶ ἡ ἐπιτελεσθεῖσα ἐν τῇ Σχολῇ κατὰ τὸ παρελθόν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἐργασία τὴν γραμμὴν ταύτην τῆς ὀλοκληρωμένης καὶ συντονισμένης διδασκαλίας ἠκολούθησεν, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς Ἐπιτροπῆς Προγράμματος, καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἐνότης τῶν ἐκπαιδευτικῶν σκοπῶν εἶναι ἐπίτευγμα τῶν παιδαγωγικῶν συζητήσεων καὶ προσπαθειῶν τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν, καὶ δὲν ἀποτελεῖ, βεβαίως, παράβασιν τῆς ἀρχῆς τῆς ἐνότητος τὸ γεγονός, ὅτι διακεκριμένων κλάδων μιᾶς Ἐπιστήμης ἡ διδασκαλία ἔχει ἀνατεθῆ εἰς εἰδικούς, διότι ἐν τῇ Σχολῇ ἔχει πλήρως πραγματοποιηθῆ ὁ συντονισμὸς τῆς διδασκομένης ὕλης, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ Ἀναλυτικοῦ Προγράμματος τῶν Μαθημάτων καὶ ἐντὸς τῆς ἐπιβεβλημένης ἀκαδημαϊκῆς ἐλευθερίας. Οὕτω, εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν, ἔχει ἀποφευχθῆ καὶ ὁ κίνδυνος τῶν κενολόγων γενι-κεύσεων τοῦ μοναδικοῦ Καθηγητοῦ ἑνὸς μαθήματος καὶ τὸ ἄτοπον τῆς ὑπερεκτίμησεως τῆς ἀξίας ἑνὸς κύκλου γνώσεων εἰς δυν-ταχὸν εἰδικεύεται ὁ μοναδικὸς Καθηγητής.

Διὰ τὴν ἀνωτέρω προσπάθειαν, ἡ Σχολὴ δικαίως καυχᾶται ὅτι δὲν εἶναι μόνον ἐπιστημονικὸν Ἰδρυμα ἀλλὰ καὶ συγχρόνως παιδαγωγικόν, ἐργαζόμενον βάσει καθωρισμένων παιδαγωγικῶν ἀρχῶν, ἢ ἐφαρμογῇ τῶν ὁποίων συστηματικῶς μελετᾶται καὶ ἐρευνᾶται, ὅπως παρακολουθεῖται καὶ ἐλέγχεται.

Δέον νά τονισθῆ ἔνταῦθα ὅτι καί κατά τὸ παρελθόν ἔτος, θέματα τίνα ἐτονίσθησαν περισσότερο, λόγω τοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον παρουσίασαν, ὅπως καί θέματά τίνα ἐξητάσθησαν κατά τὰ ἐν τῷ Ὁδηγῷ Σπουδῶν (σελ. 49 § δ' καί σελ. 50 § στ') ὑπὸ περισσοτέρου τοῦ ἐνὸς Καθηγητῶν (π.χ. τῶν μισθῶν καί ἡμερομισθίων, τῆς ἀποθήκης κλπ.) ἀλλ' ἀπὸ διαφόρου σκοπιᾶς καί ἐν συνδυασμῷ πάντοτε πρὸς τὰ διδασκόμενα ὑπὸ τῶν ἄλλων Καθηγητῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος.

Ἡ Σχολή οὔτε ἀπατᾶ οὔτε αὐταπατᾶται. Γνωρίζει καλῶς τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ Ἰδρύματος ἐρεύνης καί τῆς Σχολῆς εἰς ἣν διδάσκονται ἐπιστημονικῶς τὰ πορίσματα τῆς ἐρεύνης. Ἡ Σχολή εἶναι Ἰδρυμα Ἐφηρμοσμένης Ἐπιστήμης εἰς τὴν διοίκησιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, χωρὶς τοῦτο ν' ἀπαλλάσῃ αὐτὴν τῆς ὑποχρέωσεως τῆς μελέτης τῶν προβλημάτων τῆς χώρας. Ἡ Σχολή νομίζει ὅτι περισσότερο παντὸς ἄλλου, ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν δυνατοτήτων τῆς, ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκόν τῆς. Ἡ ἔρευνα διὰ τὰ καπνικὰ ἢ τουριστικὰ ζητήματα ἢ τὰ προβλήματα τοῦ marketing ἢ τοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου ἢ τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς δραστηριότητός τῆς, ἢ ὁποῖα θὰ ἦτο πολλαπλασία ἐὰν δὲν εἶχε ν' ἀντιπαλαίῃ κατὰ τῶσων ἀντιδράσεων καί ἐὰν ἀντιθέτως ἐτύγχανε στοργῆς καί κατανοήσεως ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων.

Ἡ Σχολή, ἐπαναλαμβάνομεν, οὔτε ἀπατᾶ οὔτε ἀπατᾶται. Ἰδρῦθη καί μένει Ἰδρυμα ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως ἐξωπανεπιστημιακῆς μορφῆς. Δὲν ἐπιδίδκει πανεπιστημιακοὺς τίτλους, διότι πιστεῦει ὅτι εἶναι ἐξίσου μεγάλη καί γόνιμος ἡ ἀποστολή τῆς ὡς Ἰδρύματος ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως καί δὲν θέλει νά θέσῃ τὸ ἐρώτημα, διότι τοῦτο εἶναι ἕτερον θέμα, ποῖα Σχολαὶ ὀφείδουσι πανεπιστημιακὴν ιδιότητα εἶναι εἰς τὸ ὕψος μιᾶς τοιαύτης ἀποστολῆς. Διότι, ἐμφανῶς, δὲν ἀρκεῖ ὁ νόμος νά χαρακτηρίσῃ μίαν Σχολὴν ὡς Ἰδρυμα θεωρίας καί ἐρεύνης, πρέπει βεβαίως αὕτη ἐκ τῶν ἔργων ν' ἀποδεικνύῃ ὅτι ἐκτελεῖ τὸ ἐρευνητικὸν καί καθαρῶς ἐπιστημονικὸν τῆς ἔργον.

Σήμερον καί ἐν Εὐρώπῃ — ἰδίᾳ ὅμως ἐν Ἀμερικῇ, ὅπου τὰ μέσα εἶναι ἀφθονώτερα — ὑπάρχει ἡ τάσις ὅπως ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα ἀποχωρισθῇ τῶν Πανεπιστημιακῶν ἀκόμη Σχολῶν καί ἀνατεθῇ εἰς εἰδικὰ Κέντρα καί Ἰδρύματα ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης προοριζόμενα νά ἐξυπηρετήσουν τοὺς περατοῦντας τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν καί φιλοδοξοῦντας ὄχι ν' ἀσκήσουσιν ἐν ἐπάγγελμα ἀλλὰ νά ἐπιδοθοῦν εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῆς ἀληθείας καί εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν. Μὴ αὐταπατῶμεθα, λοιπόν, καί μὴ πλανώμεθα: αἱ Ἀνώταται Σχολαί, πανεπιστημιακαὶ ἢ μὴ, κατέληξαν καί ἐν Ἑλλάδι καί ἀλλαχοῦ νά εἶναι Ἰδρύματα ἐπαγγελματικοῦ καταρτισμοῦ κατὰ κύριον λόγον.

Ἡ Σχολή ὡς ἀνεξάρτητον κοινωφελές Ἰδρυμα διαφέρει τῶν λοιπῶν καθαρῶς Δημοσίων Σχολῶν, διότι κινεῖται περισσότερο ἐλευθέ-

ρως, δὲν δεσμεύεται ἀπὸ τὴν παράδοσιν καὶ τὸ συντηρητικὸν πνεῦμα τὸ ὁποῖον διέπει—καὶ ἴσως πρέπει νὰ κατευθύνῃ—τὰς ἐπισήμους Σχολάς. Ἡ μεταβολὴ τοῦ Ὁργανισμοῦ ἢ τῶν μεθόδων μιᾶς ἐπισήμου Σχολῆς ἀπαιτεῖ χρόνον πολὺν καὶ πραγματοποιεῖται ὅταν αὕτη καταστῆ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη καὶ κοινὴ συνειδησις, ἐνῶ αἱ ἐλεύθερα Σχολαί, αἱ ἡμιεπίσημοι, πρέπει νὰ πρωταγωνιστοῦν εἰς τὰς μεταβολάς. Ἡ διπλῆ τελοῦν τὴν πρωτοπορείαν τῶν ἐκπαιδευτικῶν μεταρρυθμίσεων. Ἡ διπλῆ αὕτη κατεῦθυνας τῶν Σχολῶν, ἢ συντηρητικὴ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἢ μεταρρυθμιστικὴ ἀφ' ἑτέρου εἶναι ἐξίσου χρήσιμοι κοινωνικῶς—ἐφόσον καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν παράδοσιν καὶ ἡ κατανόησις τῶν νέων ἀνάγκων καὶ ἡ προσαρμογὴ πρὸς τὰς νέας συνθήκας εἶναι ἐξίσου γόνιμοι—ἀρκεῖ αἱ δυνάμεις αὐταὶ νὰ μὴ συγκρούωνται ἀλλ' ἀντιθέτως νὰ συνδυάζωνται καὶ νὰ ἀλληλοσυμπληρῶνται, ἀντὶ νὰ ἀλληλοπολεμῶνται καὶ νὰ ἀλληλοκαταστρέφονται.

*Υπάρχει, ἀναντιρρήτως, ἓν θέμα πράγματι σοβαρώτατον: Τὸ ποιὸν τῶν εἰσερχομένων σπουδαστῶν τὸ ὁποῖον κατὰ κανόνα—μὲ ἐξαιρέσεις φυσικὰ—εἶναι κακὸν καὶ πολλακίς κάκιστον. Τὸ ἐπίπεδον τῶν σπουδαστῶν δὲν εἶναι ἀντάξιον τῶν ἀπαιτήσεων καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῶν σχολῶν τῆς ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως. Δὲν πταίου, φυσικὰ οἱ νέοι μας δι' αὐτό. Ἀντιθέτως εἶναι λυπηρὸν ὅτι δὲν ἀντελήφθημεν ὅτι, διὰ νὰ καταστήσωμεν κτῆμα καὶ νὰ μεταβάλωμεν εἰς ἰδανικὰ τῆς νέας γενεᾶς τὰ ἰδανικὰ τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης, διὰ τὰ ὁποῖα ἐπολεμήσαμεν καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἡ Δύσις διαπαντὴ τεράστια εἰς στρατιωτικὰς παρασκευὰς ποσὰ, πρέπει νὰ στρέψωμεν ὀλοκληρὸν τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μας πρὸς τὰ Σχολεῖα. πρὸς τὴν ἐξωσχολικὴν καὶ σχολικὴν μὀρφωσιν παντὸς τύπου καὶ βαθμοῦ, διότι μόνον ὁ μορφωμένος Λαὸς εἶναι δυνατόν νὰ ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀξίαν καὶ τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ν' ἀγωνίζεται ἐναντίον πάσης μορφῆς ὀλοκληρωτισμοῦ.

Τὸ πρόβλημα ὑπάρχει. Διότι ὅσοι νέοι φθάνουν μέχρι τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως—ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων—οὔτε ἐπαρκῶς ἔχουν καταρτισθῆ εἰς τὰ Σχολεῖα τῆς Στοιχειώδους καὶ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως οὔτε πολλακίς εἶναι οἱ κατάλληλοι καὶ ἱκανοὶ δι' ἀνωτέρας σπουδὰς θεωρητικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως.

Δι' αὐτὸ τὸ ἔργον τῶν ἀνωτάτων Σχολῶν εἶναι παραπόλῳ δυσκολώτερον, πολὺ δὲ περισσότερον διότι αἱ Σχολαί στεροῦνται πολλακίς τῶν μέσων διδασκαλίας, ὥστε τὸ ἔργον τοῦ διδάσκοντος νὰ εἶναι ἀκωπώτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον.

Ἐθεωρήθη σκόπιμον ἢ διδασκαλία νὰ γίνεταί κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας, διότι συμφέρει εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς Σχολῆς ἢ προσέλκυσις καὶ νέων ἐργαζομένων, καθόσον οὕτω συνδυάζεται, κατὰ τὸν καλύτερον καὶ ἢ τρόπον, ἢ σχολικὴ μὀρφωσις μετὰ τὴν πείραν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Ἡ ἐπαγγελματικὴ σχολὴ ἀποτελεῖ προέκτασιν τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως, καὶ ἢ ἐπαγγελματικὴ ἀπασχόλησις εἶναι συμπλήρωμα καὶ ὀλο-

κλήρωμα τῆς ἐπαγγελματικῆς σχολικῆς μορφώσεως. Δι' αὐτὸ καὶ ἡ Σχολὴ μας, ἡ ὁποία ἠδύνατο κάλλιστα νὰ εἶναι πρωινὴ ἐπιμένει ἐπὶ τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας, διὰ νὰ συνδυάσῃ τὴν θεωρίαν μὲ τὴν πράξιν.

Σημειωτέον ὅτι καὶ εἰς ἄλλας Σχολὰς (π. χ. τὴν Πάντειον) ἡ διδασκαλία εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἀπογευματινὴ, ὅπως καὶ εἰς τὴν Σχολὴν μας. Πάντως, εἰς ὅλα τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰς ἀνωτέρας Σχολὰς τοῦ κόσμου ἡ διδασκαλία γίνεται καὶ τὸ ἀπόγευμα, χωρὶς νὰ θεωρῆται διάφορος ἢ ἀπογευματινὴ διδασκαλία ἀπὸ τὴν πρωινήν. Ἀντίθετος ἀποφικ εἶναι ἀπλῶς ἀνόητος. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἔχουν γίνεи συστηματικὰ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἔρευναι καὶ ἔχει διαπιστωθῆ ὅτι οὐδεμία διαφορὰ μεταξὺ πρωινής καὶ ἀπογευματινῆς ἐργασίας ὑπάρχει.

Ἡ Σχολὴ εἶναι ὑπερήφανος, διότι παρέχει τὴν δυνατότητα εἰς τοὺς ἐργαζομένους νὰ σπουδάσουν νὰ μορφωθοῦν καὶ νὰ βελτιώσουν τὴν θέσιν των. Τοὺς περιβάλλει μὲ ἰδιαιτέραν στοργὴν καὶ ἐκτίμησιν, διότι, ἀντὶ τοῦ καφενεῖου καὶ τῆς ραστώνης, προτιμοῦν τὸ θρανίον καὶ τὴν μάθησιν, διότι, ἀντὶ μετὰ τὸν μόχθον τῆς ἐπαγγελματικῆς των ἀπασχολήσεως νὰ παραδίδωνται εἰς τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὴν διασκέδασιν, προσέρχονται μετὰ χαρακτηριστικῆς προθυμίας καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὰ μαθήματά των.

Εἰς τὴν Χώραν ὅπου διδάσκεται ἡ συγκινητικὴ καὶ ὑποδειγματικὴ ἱστορία τοῦ Φρεάντλη, ἡ μόρφωσις δὲν δύναται νὰ εἶναι προνόμιον τῶν ὀλίγων ἀλλ' ἡ Πολιτεία καὶ ἡ Κοινωνία ἔχουν χρέος νὰ ὑποβοηθήσουν ὥστε νὰ καταστῇ αὕτη κτῆμα ὄλων.

Τὸ γεγονὸς ὅμως ὅτι εἰς τὴν Σχολὴν φοιτοῦν καὶ ἐργαζόμενοι δὲν δύναται τὸ παράπαν νὰ μεταβάλλῃ τὸν χαρακτήρα καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Σχολῆς. Ἄλλωστε, εἰς πᾶσαν Σχολὴν, καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, σπουδάζουν νέοι ἐργαζόμενοι συγχρόνως καὶ ἀξιοὶ πάσης προστασίας ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας. Ἄλλ' οὐδεμία Σχολὴ καὶ οὐδὲν λογικευόμενον Κράτος διανοήθη ποτὲ νὰ μεταβάλλῃ τὸ πρόγραμμα καὶ τὴν διδασκτέαν ὕλην χάριν τῶν ὀλίγων ἐργαζομένων καὶ εἰς βάρος τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως. Αἱ Σχολαὶ εἶναι πνευματικὰ καὶ ὄχι φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα.

Οὐδεὶς ὑπεχρεώθη νὰ φοιτήσῃ εἰς τὴν Σχολὴν καὶ οὐδεὶς βεβαίως παρεπλανήθη, δεδομένου ὅτι ἡ Σχολὴ ἔχει δημοσιεύσει τὸ πρόγραμμά της καὶ πάντες ἔχουν ὑπογράψῃ δηλώσιν ὅτι ἔλαβον γνῶσιν καὶ τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς καὶ τῶν μεθόδων της. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ἐπανειλημμένως ἔχει τονίσει τὴν ἱεράν ἀρχὴν ὅτι «ἡ μόρφωσις ἐν τῇ Σχολῇ ἀποκτᾶται μὲ πολὺν, πάρα πολὺν κόπον». Τὸ ἀντίθετον ἀποτελεῖ καταδημαγωγίαν καὶ ἐκφασλισμὸν τῶν νέων.

Ἐὰν πράγματι παρουσιάζεται ἀνάγκη ἰδρύσεως κατωτέρας ἢ «μέσης Βιομηχανικῆς Σχολῆς» ἡ Σχολὴ μας εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ διὰ νὰ διαθέσῃ τὴν πείραν καὶ τὰς γνώσεις τοῦ προσωπικοῦ της πρὸς ἀρτιωτέραν ὀργάνωσιν ταύτης· ἀλλὰ ἡ ἰδρυθησομένη τυχὸν τοιαύτη Σχολὴ οὐδεμίαν ἀπολύτως σχέσιν δύναται νὰ ἔχη μὲ τὴν ἰδικὴν μας, ὅπως καὶ αἱ «Μέσαι Ἐμ-

πορικά Σχολαί» οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μετὰ τὴν ΑΣΟ καὶ ΕΕ, ὅπως αἱ μέσαι Ecoles Industrielles τῆς Γαλλίας οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μετὰ τὰς Écoles Supérieures de Commerce et d' Industrie.

Τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας πρέπει νὰ ἔχη ἀναντιρρήτως ὑπὸ ὄψιν τοῦ ὅτι ἡ κατὰ τὸ 1938 συσταθεῖσα «Μέση Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν», παρότι ἐπικεφαλῆς τῆς ἐτέθησαν διαπρεπεῖς παράγοντες τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, ὡς ὁ Ἄνδρέας Χατζηκυριάκος καὶ ὁ ἀείμνηστος Ἐπαμεινώνδας Χαρίλαος, ἀπέτυχε πλήρως. Οὐδεὶς βιομήχανος ἐδέχθη νὰ μετεκπαιδευθῆ καὶ ἐλάχιστοι ὑπάλληλοι προσήλθον, οἵτινες καὶ τελικῶς ἔφθασαν τοὺς ἑπτὰ.

Ἡ ἐνημέρωσις τῶν ἤδη ἐργαζομένων εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις— ὄχι βεβαίως ἡ συστηματικὴ τῶν μόρφωσις— εἰς τὰ σύγχρονα προβλήματα τῆς ἐργασίας δύναται νὰ γίνῃ κατ' ἄλλον τρόπον καὶ ἰδίᾳ διὰ τῶν διαλέξεων καὶ τῶν «Δεκαημέρων» καὶ διὰ τῆς συστηματοποιήσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ διαφωτιστικῶν ἐκδόσεων τῆς Σχολῆς μας, ὅπως καὶ δι' εἰδικοῦ Ὁργανισμοῦ— ὅπως τὸ Κέντρον Παραγωγικότητος— μετὰ σύμπραξιν τῆς Σχολῆς μας. Διὰ τοῦτο τὸ Δ. Συμβούλιον ἐλπίζει ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας θὰ ἔλθῃ γενναίως ἀρωγὸν ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς εἰς μίσην τοιαύτην προσπάθειαν τῆς Σχολῆς.

Ἄλλοτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ Προγράμματος τῆς διδακτικῆς ἐργασίας ὑπῆρξε καὶ εἶναι ὁ συντονισμὸς αὐτῆς, ἡ ἐναρμόνισις τῆς ὅλης ὡς πρὸς τὸ σύνολον τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν καὶ ὁ συντονισμὸς πρὸς τὴν ζωὴν, τὰς μεταβαλλομένας συνθήκας, τὰς ἀνακυπτούσας νέας ἀνάγκας τῆς ζωῆς.

Τοῦτο δὲν ὑπῆρξε μόνον ἡ φιλοδοξία τῆς Διοικήσεως τῆς Σχολῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ συστηματικὸν καὶ πολύμοχθον ἔργον τοῦ Διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν Προγράμματος, ἐργαζομένων ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν καὶ ἐποπτείαν τῆς Διευθύνσεως.

Γνωρίζομεν ὅτι τὸ ἔργον τῶν Πανεπιστημιακῶν Ἰδρυμάτων εἶναι κατὰ κύριον— ὄχι μοναδικόν— λόγον ἡ ἀναζήτησις τῆς ἀληθείας, ἡ ἔρευνα, ἀλλ' ἡ Σχολὴ ἔχει ἐπίγνωσιν ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς εἶναι ὁ ἐπαγγελματικὸς, ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου, καταρτισμὸς ἀνωτέρων καὶ ἀνωτάτων διοικητικῶν στελεχῶν καὶ ὅτι ἐπομένως ἡ συντονισμένη μόρφωσις εἶναι ὄρος ἀπαραίτητος τῆς ἐπιτυχίας τῆς καταβαλλομένης προσπάθειας.

Ἡ Σχολὴ ἔχει πλήρη ἐπίγνωσιν τούτου καὶ εἶναι ὑπερήφανος διότι, πράγματι, ἀποτελεῖ Ἰδρυμα πρὸς μίμησιν. Δὲν συζητεῖ τί γίνεται εἰς ἄλλα Ἰδρύματα, ἀλλὰ δύναται ὑπερηφάνως νὰ διακηρύξῃ ὅτι τὸ πρόγραμμά της εἶναι ὑποδειγματικῶς συντονισμένον καὶ ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ δυνατοῦ ἀπολύτως συγχρονισμένον καὶ κατατοπισμένον.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ὁρολογίου καὶ τοῦ Ἀναλυτικοῦ τῆς προγράμματος ἡ Σχολὴ ἐπεζήτησε παρατηρήσεις καὶ ὑποδείξεις ἐπ' αὐτοῦ, διότι πιστεῖ εἰς τὴν γόνιμον κριτικὴν. Πράγματι τὸ Πρόγραμμά της ἔ-

τυχεν ἐνθουσιωδῶν κρίσεων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων κύκλων, ὅπως καὶ καλοπίστων καὶ χρησίμων ὑποδείξεων, τὰς ὁποίας μὲ ἰδιαιτέραν προθυμίαν ἐλαβεν ὑπ' ὄψιν της.

Φυσικὰ συνήνητσε καὶ ἀντιρρήσεις ὀφειλομένας εἰς παρεξηγήσεις καὶ ἄγνοιαν, ἐνίοτε, πράγματι, ἐκπλήσσοσαν. Ἡ πολεμικὴ ἢ ἀσκηθεῖσα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βίου της κατὰ τοῦ μαθήματος τῆς Ὁργανώσεως ἢ τῆς Ψυχοτεχνικῆς ἢ τῆς Στατιστικῆς εἶναι χαρακτηριστικὴ μῖα, καλοπίστου βεβαίως, ἀλλὰ πρωτοφανοῦς ἀγνοίας τῶν ζητημάτων, ἢ ὁποία βεβαίως ἐμπόδια παρενέβαλε, χωρὶς βεβαίως νὰ σταματήσει τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς.

Καταπληκτικὴ καὶ ἀναντιρρήτως ἀπογοητευτικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἀσκηθεῖσα πολεμικὴ ἀπὸ ὑπευθύνους κύκλους, οἱ ὅποιοι ὅμως ἐπανειλημένως παρακληθέντες καὶ προκληθέντες δὲν ἀπετόλμησαν ποτὲ νὰ διατυπώσουν τὰς ἀπόψεις των ἐγγράφως καὶ νὰ ὑποδείξουν τὰς σκέψεις των ἐπὶ τοῦ προγράμματος τῆς Σχολῆς. Ἡ ἐπίμονος σιωπὴ των εἰς τὰς προσκλήσεις τῆς Σχολῆς ἀπέδειξε περιτράνως πόσον αἱ ἐπιθέσεις των ὠφείλοντο εἰς ἀφελῆ ἄγνοιαν ἢ εἰς κακόπιστον ἀντίδρασιν κατὰ τῆς Σχολῆς.

Τὸ Πρόγραμμα τῆς Σχολῆς ἔχει καταρτισθῆ διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ μορφωτικὸν της ἔργον καὶ ὄχι ὠρισμένα πρόσωπα. Τὸ Πρόγραμμα τῆς Σχολῆς δὲν εἶναι κομματικὸν κατασκεύασμα καὶ ἀποτέλεσμα ἰσχυρῶν ἐπιρροῶν. Αἱ δημιουργημέναι ἔδραι ἔχουν καθορισθῆ καὶ οἱ διωρισμένοι Καθηγηταὶ ἔχουν ἐπιλεγῆ μακρὰν πάσης κομματικῆς ὑποδείξεως, διότι ἡ Σχολὴ εἶναι ὑπεράνω τῶν κομματισμῶν καὶ τῶν προσωπικῶν συμφερόντων, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύει καὶ ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ σταδιοδρομία της. Ποῖος δύναται ν' ἀποτολήσῃ νὰ ἰσχυρισθῆ τὸ ἀντίθετον, ὅταν ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του τὰ πρόσωπα τὰ ὁποία διοικοῦν καὶ τὴν συγκινητικὴν καὶ ὑποδειγματικὴν συνεργασίαν Διοικούντων καὶ Διδασκόντων;

Μαθήματα τόσον δυσμενῶς εἰς τὸ παρελθὸν σχολιασθέντα ὡς τὸ Ἔργατικὸν Δίκαιον, ἡ Στατιστικὴ, ἢ Τεχνικὴ τῶν Συναλλαγῶν ἐθεωρήθησαν ὡς ἐπιτυχία καὶ ὡς συγχρονισμὸς τοῦ Προγράμματος—καὶ ὀρθῶς—τῆς ΑΣΟ καὶ ΕΕ κατὰ τὴν μεταρύθμισιν τοῦ Ὁργανισμοῦ της τῷ 1955, χάρις εἰς τὸν Πρύτανίν της κ. Σπ. Καλογερόπουλον, ὁ ὁποῖος ὑπηρετήσῃ ὡς Καθηγητὴς εἰς τὴν Σχολὴν μας καὶ ἀντελήφθη τὴν σημασίαν τῶν μαθημάτων τούτων, τὰ ὁποία τὸ πρῶτον εἰσῆχθησαν καὶ συστηματικῶς ἐδιδάχθησαν εἰς τὴν Σχολὴν μας.

Εἶναι γνωστὸν καὶ ἀπολύτως δεδικαιολογημένον τὸ παράπονον τῶν σπουδαστῶν τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, ὅτι ὑπάρχουν κενὰ καὶ ἐνίοτε συγκρουόμενα ὄραι διδασκαλίας.

Εἰς τὴν Σχολὴν μας ἀντιθέτως ἡ διδασκαλία εἶναι συνεχῆς, ἀρχίζει τὴν 3.15 μ. μ. καὶ συνεχίζεται ἄνευ οἰουδήποτε κενοῦ μέχρι τῆς 8.30. Εἶναι ἄξιον σημειώσεως ὅτι τὰ κενὰ διαστήματα ὄχι μόνον ἀποτελοῦν ἀπώλειαν χρόνου, ὅτι παρασύρουν εἰς τὰ καφενεῖα τοὺς σπουδαστάς, ἀλλὰ συνάμα καταπονοῦν περισσότερο αὐτοὺς ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν.

Ἄλλο ἄξιοσημείωτον εἶναι ὅτι αἱ ἀναγραφόμενα ὄραι διδασκαλίας πραγματοποιοῦνται. Ἡ ἠλεγμένη στατιστικὴ ἀποδεικνύει ὅτι κατὰ μέσον

ὄρον κατὰ τὴν παρελθοῦσαν τετραετίαν ἐπραγματοποιήθησαν τὰ 96 % τῶν προγραμματισθέντων μαθημάτων. Τοῦτο ὀφείλεται πρωτίστως, διότι οἱ διδάσκοντες εἰς τὴν Σχολὴν δὲν θεωροῦν ὅτι ἀσκοῦν ἐν ἐπάγγελμα, ἀλλ' ἔχουν τὴν ὑπερηφάνειαν ὅτι ἐκτελοῦν ὑψηλὸν—τὸ ὑψηλότερον—κοινωνικὸν λειτουργήμα, νὰ διαπλάσσουν νέους καὶ νὰ παρασκευάζουν ἐπομένως τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος. Ἀνεξαρτήτως τούτου οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς ἀμείβονται μόνον ἐφόσον πράγματι ἐδίδαξαν.

Ἴσως τοῦτα νὰ εἶναι ἔξω κατὰ τινὰς τῶν νεοελληνικῶν ἀκαδημαϊκῶν παραδόξων παραδόσεων, ἀλλὰ οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς θεωροῦν χρέος καὶ χαρὰν, καθῆκον καὶ ὑπερηφάνειαν αὐτοὶ νὰ διδάσκουν καὶ αὐτοὶ νὰ ἐξετάζουν, αὐτοὶ νὰ διορθῶνουν καὶ αὐτοὶ νὰ βαθμολογοῦν καὶ ὄχι οἱ Ἐπιμεληταὶ καὶ οἱ Βοηθοὶ τῶν.

Ἡ Σχολὴ ἰδιαιτέρως ἔχει στρέψει τὴν προσοχὴν τῆς πρὸς τὰ προβλήματα τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος, διότι ἀπὸ τοῦ Πρώτου παγκοσμίου πολέμου «ἀνεκαλύφθη ὁ ἀνθρωπος» ὡς συντελεστής τῆς παραγωγῆς, παραπλεύρως πρὸς τὰ ὑλικά κεφάλαια. Δὲν ἀποτελεῖ, βεβαίως, πρωτοτυπίαν τῆς Σχολῆς, δεδομένου ὅτι ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην αἱ Σχολαὶ—γενικαὶ καὶ εἰδικαὶ—ἔχουν περιλάβει ὡς κύρια πλέον μαθήματα, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα προβλήματα. Ἀποτελεῖ, ὅμως, δικαίαν ὑπερηφάνειαν τῆς Σχολῆς ὅτι πρώτη αὐτὴ—καὶ δυστυχῶς, ἀκόμη μόνη—ἐξήτασε καὶ ἐδίδαξεν ὠλοκληρωμένα προβλήματα: τὰ ὀργανωτικά, τὰ κοινωνικά, τὰ διοικητικά, τὰ ὑγιεινολογικά, τὰ ψυχοτεχνικά, τὰ σχετιζόμενα μὲ τὸν ἀνθρώπον, ὡς συντελεστὴν τῆς μείζονος ἀποδόσεως εἰς τὴν παραγωγὴν. Δὲν δύναται τις σήμερον νὰ εἶναι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς οἰκονομίας—πολὺ περισσότερον νὰ τὴν διευθύνῃ—ἐὰν δὲν εἶναι ὄχι ἀπλῶς ἐνημερωμένος ἀλλὰ πλήρως κατατοπισμένος εἰς τὰ προβλήματα ταῦτα.

Ἡ Σχολὴ εἶναι ὑπερήφανος διότι προηγήθη εἰς τὴν ἔρευναν καὶ διδασκαλίαν τῶν προβλημάτων τούτων, διότι αὐτὴ πρώτη ἐν Εὐρώπῃ, ἀπὸ τοῦ 1945, ἐδίδαξε τὴν «παραγωγικότητα», ἡ ὁποία κατέστη πλέον διεθνὲς κοινωνικὸν σύνθημα, διότι εἶδε μὲ σύγχρονον ὄμμα τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις ἐντὸς τῆς ἐργασίας, καὶ διότι εὑρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ καθορίσῃ νέον ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικόν, τὸν «παραγωγὸν—ἀνθρώπον».

Εἰς τὴν Γερμανίαν κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον διεπίστωσαν τὴν ἔλλειψιν «στελεχῶν διοικήσεως» ἱκανῶν νὰ διοικήσουν τὰς ἐπιχειρήσεις, καὶ ἴδια τὰς βιομηχανικάς, ἐντὸς τῶν νέων ἀντιλήψεων περὶ τῶν μονάδων αὐτῶν ὡς ἀνηκουσῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς κοινωνίας. Ὡς γνωστόν ἐδημιούργησαν νέον τύπον ἐπιστήμονος, τὸν «οἰκονομολόγον μηχανικόν» (Wirtschaftsingenieur), μὲ πραγματικὴν ἐνημέρωσιν. Οἱ οικονομικὴν μόρφωσιν καὶ μὲ τὴν ἐπιβεβλημένην τεχνικὴν ἐνημέρωσιν. Οἱ Γερμανοὶ εἶναι πολὺ ὑπερήφανοι διὰ τὸν τύπον τῆς σχολῆς ὁ ὁποῖος ἐδημιουργήθη εἰς τὴν βιομηχανικὴν πόλιν τῆς Καρλσρούης, ὅπου ἡ μόρφωσις παρέχεται εἰς ἔξ ἑξάμηνα.

Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ αἰσθανώμεθα πολλὴν ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν

διὰ τὴν Σχολὴν μας, ἡ ὁποία προηγήθη καὶ ἔδωσε τὸν ὀρθὸν τύπον τοῦ σχολείου διὰ τὸν καταρτισμὸν διοικητικῶν στελεχῶν. Δι' αὐτὸ ὑποστηρίζομεν ὅτι ἡ Α.Σ.Β.Σ. εἶναι ἀπολύτως συγχρονισμένον ἐκπαιδευτικὸν Ἴδρυμα. Ἡ καθυστερημένη οἰκονομία μας ἐξηγεῖ τὰς ἐναντίον της ἀντιδράσεις, ἀλλὰ καὶ ἀποδεικνύει πόσον ἐπιτακτικὴ εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς δημιουργίας ἱκανῶν καὶ ἀποδοτικῶν στελεχῶν διοικήσεως.

Αἱ διαφοραὶ καὶ ὁμοιότητες μετὰ τὴν Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. δύνανται νὰ προσδιορισθοῦν ὡς ἑξῆς: α) ἀμφότεραι παρασκευάζουν διοικητικὰ στελέχη διὰ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν, β) ἡ μὲν Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. εἶναι Ἴδρυμα θεωρητικῆς, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, οἰκονομικῆς μορφώσεως, ἐνῶ ἡ Α.Σ.Β.Σ. ἀποβλέπει εἰς τὸν ἐπαγγελματικὸν καταρτισμὸν των, γ) ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. χρησιμοποιοῦν κατ' ἀνάγκην τὴν ἀπὸ ἔδρας μόνον διδασκαλίαν, ἐνῶ ἡ Α.Σ.Β.Σ. μεταχειρίζεται καὶ ἄλλας διδακτικὰς μεθόδους, δ) ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. ἀποδίδει τὴν δέουσαν σημασίαν εἰς τὰ νομικὰ μαθήματα, ἀφοῦ παρασκευάζει τοὺς πτυχιούχους τῆς διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν, ἐνῶ ἡ Α.Σ.Β.Σ. ἀντιθέτως προσέχει τὰ νέα μαθήματα τοῦ διοικητικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν πτυχιούχων τῆς, ὅπως: ἡ Ὀργάνωσις τῶν Ἐπιχειρησέων, ἡ Στατιστικὴ, ἡ Ψυχοτεχνικὴ, ἡ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ καὶ τὸ Ἐργατικὸν Δίκαιον καὶ ἡ Ὑγιεινὴ τῶν ἐργαζομένων καὶ τέλος ε) κοινὸν σημεῖον ἐπαφῆς εἶναι ἡ αὐτὴ λογιστικὴ μὲν μορφή, μετὰ μίαν ἀπόκλισιν τῆς Α.Σ.Β.Σ., διότι δίδει αὕτη ἰδιαιτέραν ἔμφασιν εἰς τὰ προβλήματα τοῦ κόστους καὶ τῆς Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς.

Ἐμφανῶς, λοιπόν, εἶναι δύο Ἴδρύματα βασιζόμενα ἐπὶ διαφόρου παιδαγωγικῆς ἀρχῆς, χρησιμοποιοῦντα διαφόρους μεθόδους καὶ μέσα, ἔχοντα διάφορα μαθήματα καὶ ἐπιδιώκοντα διαφόρους σκοπούς, ἐντὸς βεβαίως τοῦ γενικοῦ πλαισίου τῆς οἰκονομικοδιοικητικῆς μορφώσεως, μετὰ διάφορα ἰδανικά καὶ διαφόρους ἐπιδιώξεις.

Ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. δὲν ἠδυνήθη νὰ καλύψῃ ὅλας τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας αἱ ὁποῖαι προέκυψαν ἐκ τῶν νέων μεταπολεμικῶν Ἑλληνικῶν καὶ διεθνῶν μεταβολῶν καὶ δι' αὐτὸ ἐγεννήθη κατὰ τρόπον φυσικὸν καὶ ἐπωφελεῖ διὰ τὴν ἐθνικὴν καὶ δημοσίαν οἰκονομίαν ἡ Α.Σ.Β.Σ. Αὕτη ἐκάλυψεν ἐπιτυχῶς τὰς νέας ἀνάγκας, ἐνῶ ἄλλαι παρόμοιαι ἐκπαιδευτικαὶ προσπάθειαι, παρ' ὅτι ἔτυχον καὶ ὑποστηρίξεως, ἀπέτυχον παταγωδῶς.

Ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. καὶ ἡ Α.Σ.Β.Σ. κατ' ἀνάγκην εἶναι διάφορα Ἴδρύματα. τῶν ὁποίων ἡ ὑπαρξίς εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὴν οἰκονομικὴν καὶ κρατικὴν ζωὴν. Ὅτι εἶναι ἀπαράδεκτον εἶναι ἡ μονοπώλησις τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ ἓν καὶ μόνον Ἴδρυμα.

Ἀντιθετοὶ ἀπόψεις εἶναι ἀντικοινωνικαί. Κατὰ τὴν λογικὴν τῶν ζητούντων τὸ μονοπώλιον δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ Τμῆμα Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, διότι ὑπάρχει ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. ἡ ἀντιθέτως, ὅπως ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰς Ἀθήνας Ἄνωτάτη Γεωπονικὴ Σχολή, διότι λειτουργεῖ τοιαύτη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἡ ἀντιθέτως, ὅπως ὡσαύτως δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ Σχολὴ Χημικῶν Μηχανικῶν εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον, διότι ὑπάρχει Χημικὴ Σχολὴ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἢ καὶ ἀντιθέτως. Παράλογος λογικὴ πολὺ ὑποβιβάζουσα τοὺς ὑποστηρίζοντας τοιαύτας ἀπόψεις.

Είναι μία αισιόδοξος διαπίστωση ότι ούδεις σοβαρός άνθρωπος υπεστήριξε την άποψιν του «έκπαιδευτικού μονοπωλίου». Ευχόμεθα, μάλιστα, να ύψωθῃ τὸ πνευματικὸν καὶ τὸ ὕλικόν ἐπίπεδον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὥστε νὰ χρειασθῇ ἀκόμη περισσότερα ἀνώτερα ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα. Ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν πόσον καθυστερημένοι εἴμεθα ἐκπαιδευτικῶς ἀπέναντι τῶν ἄλλων Λαῶν τῆς Εὐρώπης.

Σημειωτέον ὅτι παρὰ τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν συνεστήθη καὶ ἕτερον ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὅπου ὑπάρχει ὄχι μόνον Νομικὴ Σχολὴ ἀλλὰ καὶ Σχολὴ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν. Ἀλλοίμονον εἰς ἓνα τόπον, ἐὰν ἡ ἀνώτερα ἐκπαίδευσις περὶωρίζετο εἰς ἓν μόνον Ἰδρυμα. Ἡ Ἑλβετία, μὲ πληθυσμὸν 4.000.000 κατοίκων, ἔχει 7 Πανεπιστήμια καὶ πληθὺν Ἀνωτέρων Οἰκονομικῶν Σχολῶν.

Δι' αὐτὸ ἡ Α.Σ.Β.Σ. ἐζήτησε καὶ περιελήφθη εἰς τὸν ἰδρυτικὸν τῆς νόμον διάταξις, δυνάμει τῆς ὁποίας παρομοία Σχολὴ δύναται νὰ ἰδρυθῇ ἐν Θεσσαλονίκῃ. Δι' αὐτὸ ἡ Α.Σ.Β.Σ. ἀδυνατεῖ νὰ κατανοήσῃ τὸν πόλεμον κατὰ τῆς πληρεστεράς ὀργανώσεως τῆς διδασκαλίας τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ ἐπετυγχάνετο τοῦτο, διότι ἡ καλυτέρα διδασκαλία ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Λαοῦ καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς οἰκονομίας. Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς καὶ ἡ ὀρθὴ ἐπιδιώξις καὶ ὄχι ἡ κατοχύρωσις διὰ μονοπωλίου τοῦ πτυχίου μιᾶς Σχολῆς, διότι μὲ τὴν μονοπώλησιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως κατ' οὐσίαν ζητοῦμεν νὰ ὑποβιβάσωμεν τὴν Ἐπιστήμην εἰς «κλειστὸν ἐπάγγελμα» τῶν ἀποφοίτων μιᾶς Σχολῆς, πράγμα τελείως ἀπαράδεκτον, ὡς γελοῖον, ἀκατανόητον, ἀντικοινωνικὸν καὶ ἀνθεθνικόν.

Δι' αὐτὸ ἡ Α.Σ.Β.Σ. χαίρει, διότι ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. ἐπιδιώκει τὸν συγχρονισμόν τοῦ Προγράμματός τῆς καὶ εὐχεται ὀλοψύχως τὴν ἀρτίαν ὀργάνωσιν τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ Σχολὴ δὲν φοβεῖται τὸν ἀνταγωνισμόν, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐπιδιώκει τὴν εὐγενῆ πνευματικὴν τῶν Ἰδρυμάτων ἀμιλλαν.

α') Τὰ Οἰκονομικὰ Μαθήματα

Διευτώθησαν ὡσαύτως ἀπορίαί τινές καὶ ἀντιρρήσεις ὡς πρὸς τὴν ὀργάνωσιν τῆς διδασκαλίας τῶν Οἰκονομικῶν Μαθημάτων. Πράγματι, ἡ Σχολὴ παρουσιάζει ἰδιορρυθμίαν τινά, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον ἔτι περισσότερον συγκεκριμένην μορφήν κατὰ τὸ παρελθόν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος. Ἡ κτηθεῖσα πείρα ἀπλῶς ἐδικαίωσε τὴν ὀρθὴν βάσιν τῶν γενικωτέρων ἐκπαιδευτικῶν ἀπόψεων τῆς Σχολῆς.

α) *Πολιτικὴ Οἰκονομία.* Ἐν τῇ Σχολῇ ἡ διδασκαλία τῆς γίνεται εἰς μὲν τὸ Α' ἔτος κατ' ἑκίαισιν ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Σ. Ἀγαπητῆδου καὶ ἀναφέρεται εἰς ὅλα τὰ θέματα τῆς, εἰς δὲ τὸ Β' ἔτος κατὰ βᾶθος ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γ. Χαλκιοπούλου καὶ ἀσχολεῖται μὲ τὰ σπουδαιότερα προβλήματα καὶ ἰδίως τὰ ἐπίκαιρα. Οὕτω παρέχεται ἀρ-
στια θεωρητικὴ οἰκονομικὴ μόρφωσις, ἡ ὁποία ὁμοῦς δὲν ἐμπλέκεται μὲ

τὰ προβλήματα τῆς οικονομικῆς ἀναλύσεως ἀρμοζούσης εἰς τὰς Θεωρητικὰς Οἰκονομικὰς Σχολάς.

β) *Ἱστορία τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου.* Ἡ διδασκαλία εἶναι κατ' ἀνάγκην περιωρισμένη ἰδίως εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς ἐργασίας κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, ἐν ἀντιθέσει πρὸς μίαν θεωρητικὴν Σχολήν, εἰς τὴν ὁποίαν δεόν νὰ διδεται ἡ προσήκουσα σημασία εἰς τὴν ἱστορικὴν τῶν σπουδαστῶν μὲν μορφῶσιν. Ἡ Σχολή μας, ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως, δὲν δύναται νὰ ἀπασχολῇ τοὺς σπουδαστὰς μὲ τὸ παρελθόν ἀλλὰ προσπαθεῖ νὰ ζῆ μὲ τὸ παρόν.

γ) *Δημοσία Οἰκονομία.* Ἡ Θεωρητικὴ διδασκαλία τῆς ἐν τῇ Σχολῇ ὑπὸ τοῦ κ. Π. Δερτιλῆ συνεπληρώθη καὶ κατὰ τὸ παρελθόν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ὑπὸ τοῦ ἔχοντος ἐντολήν κ. Δ. Κόλια, Διευθυντοῦ τῆς Ἀμέσου Φορολογίας, ὁ ὁποῖος ἤσκησε τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Β' καὶ Γ' ἔτους εἰς διάφορα φορολογικὰ ζητήματα, φορολογικὰς δηλώσεις, ἐνστάσεις, ἐφέσεις κλπ. Ὁ τοιοῦτος συνδυασμὸς ἀπέδωκε λαμπρὰ ἀποτελέσματα, ἄξια πάσης ἐξέσεως, διότι ἡ πρακτικὴ φορολογικὴ κατάρτισις τῶν σπουδαστῶν ἀποτελεῖ ἀναγκαῖον ἀπολύτως συμπλήρωμα τῆς λογιστικῆς μορφώσεως. Ἐν τῇ πράξει, ὡς γνωστόν, τὰ μέγιστα ἐκτιμᾶται ὁ λεγόμενος «φορολογικὸς λογιστής», δηλαδὴ ὁ λογιστὴς ὁ ἔχων ἀρίστην φορολογικὴν πρακτικὴν κατάρτισιν.

Ἡ Σχολὴ ἀπὸ τῆς συστάσεώς της ἀπέδωκεν ἰδιαιτέραν σημασίαν — τοῦτο δὲ εἶναι ἐν ἐκ τῶν πολλῶν χαρακτηριστικῶν της — εἰς τὰ προβλήματα τῆς Τελωνειακῆς καὶ Δασμολογικῆς Νομοθεσίας καὶ Πολιτικῆς, διὰ τὰ ὁποῖα ἔχει συστήσει ἰδίαν ἔδραν, ἣν κατέχει τόσον ἐπαξίως ὁ Ἀναπληρωτὴς Γεν. Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἰ. Φράγκος.

Οὕτω πῶς οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς ἔτυχον μιᾶς πλήρους θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς κατάρτισεως ἀπὸ ἀπόψεως Δημοσίας Οἰκονομίας καὶ Δημοσιονομικῆς Νομοθεσίας.

δ) *Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ.* Βάσει τῆς γενικῆς ἀρχῆς τῆς εἰδικότητος ἢ Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς ἐδιδάχθη παρά τῶν κάτωθι διακεκριμένων Καθηγητῶν της :

κ. Π. Κουβέλη (Βιομηχανικὴ καὶ Ἐνεργειακὴ Πολιτικὴ)

κ. Α. Κυρκιλίτση (Ἐμπορικὴ καὶ Νομισματικὴ Πολιτικὴ)

κ. Γ. Ξυνοπούλου (Μεταλλευτικὴ Πολιτικὴ).

Ὡς οὕτως, καὶ συμφώνως πρὸς δοθεῖσαν ἐντολήν, ἐδίδαξε Γεωργικὴν Οἰκονομίαν καὶ Πολιτικὴν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κ. Κ. Λεοντίδης, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ ὁποίου οἱ σπουδασταὶ τοῦ Γ' ἔτους ἐπεσκέφθησαν τοὺς σπουδαιότερους γεωργικοὺς ὀργανισμοὺς (Κ.Υ.Δ.Ε.Π., Συνομοσπονδίαν Συνεταιρισμῶν, Σ.Ε.Κ.Ε. κλπ.) Ἡ διδασκαλία τῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς ἐγένετο καὶ κατὰ τὸ λήξαν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος εἰς τὸ Γ' ἔτος σπουδῶν, δεδομένου ὅτι προϋποτίθεται ἡ γνώσις τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη.

Δέον νὰ τονισθῇ ὅτι ὁ λαμπρὸς συντονισμὸς τῆς διδασκαλίας τῶν ἐν λόγῳ μαθημάτων ἐπετεύχθη κατὰ τὰς ἐκπαιδευτικὰς πρὸς τοῦτο

συνεδριάσεις των αρμοδίων καθηγητών των οικονομικών μαθημάτων υπό την προεδρίαν του Διευθυντού της Σχολής, εν τῷ πλαισίῳ πάντοτε τῆς Ἀκαδημαϊκῆς ἐλευθερίας.

ε) *Ἰδιωτικὴ Οἰκονομία.* Ἡ μὲν Γενικὴ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ ἐδιδάχθη παρὰ τοῦ τακτικοῦ Καθηγητοῦ κ. Δ. Κόλια, διὰ δὲ τὰ ζητήματα τῆς ἀποτιμητικῆς τῆς περιουσίας ἔλαβεν ἐντολὴν διδασκαλίας ὁ κ. Μ. Γεωργιάδης.

Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Σχολῇ ἡ Ἰδιωτικὴ, ὅπως καὶ ἡ Δημοσίᾳ Οἰκονομικῇ, διδάσκεται εἰς τὸ Β' ἔτος, διότι ἡ διδασκαλία τῆς προϋποθέτει τὴν διδασκαλίαν τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν γενικῶν ἀρχῶν τῆς Λογιστικῆς. Ἀντίθετος ἀποψις θὰ ἦτο ἐμφανῶς ἀντιπαιδαγωγικῇ. Τὴν ἀποψιν ταύτην ἀπεδέχθη ἤδη καὶ ἡ Α.Σ.Ο.Ε.Ε εἰς τὸ νέον ὠρολόγιον πρόγραμμά της.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι θέματά τινα, ἀλλοῦ διδασκόμενα κακῶς ἐν τῷ μαθήματι τῆς Ἰδιωτικῆς Οἰκονομίας, περιλαμβάνονται ὀρθῶς παρ' ἡμῶν κυρίως εἰς τὰ μαθήματα τῆς Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ Ἐργοστασίων ὡς καὶ τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς. Οὕτως ἐξηγεῖται καὶ ἡ διαφορὰ τῶν 2 ἐπὶ πλέον ὥρων τῶν διατεθειμένων εἰς τὴν ΑΣΟ & ΕΕ διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἰδιωτικῆς Οἰκονομικῆς.

Πολλὰ μαθήματα θεωρούμενα ἄλλοτε ὡς ἀνήκοντα εἰς τὰ πλαίσια τῶν ἐπιχειρήσεων, ὀρθῶς σήμερον θεωροῦνται ὡς γενικώτερα ζητήματα τῶν ἐν γένει κοινωνικῶν μονάδων (Κράτους, Ὄργανισμῶν, κερδοσκοπικῶν ἐπιχειρήσεων), π.χ. τὸ θέμα τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων ἦτο ἄλλοτε καθαρῶς ἰδιωτικονομικὸν ζήτημα, ἐνῶ σήμερον εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ βασικὰ προβλήματα τῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς.

Δέον νὰ τονισθῇ ἰδιαιτέρως ὅτι εἰς τὴν Σχολὴν μας διδάσκονται ἐπίσης ὑπὸ τὸν τίτλον «Τεχνικὴ τοῦ οἰκονομικοῦ βίου» (ᾧραι 5) τὰ σχετικὰ μὲ τὴν πρακτικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἐμπορίου, τῶν Τραπεζῶν, τῶν Ἀσφαλειῶν καὶ τῶν Μεταφορῶν. Ἡ Σχολὴ προσπαθεῖ διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ συνδυάσῃ κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον τὴν θεωρητικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν πρακτικὴν κατάρτισιν τῶν σπουδαστῶν. Σημειωτέον ὅτι εἰς ἀπάσας τὰς ἀνωτάτας σχολὰς ἐμπορικῆς μορφώσεως ἔχει προστεθῆ τὸ μάθημα τοῦτο καὶ ἔχει καταταχθῆ ὑπὸ τὸν τίτλον: «Technique des Affaires» ὡς κύριον τμῆμα τοῦ σχετικοῦ προγράμματος.

Οὕτω πως κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ΑΣΟ καὶ ΕΕ ἐδιδάχθησαν τὰ κάτωθι οἰκονομικῆς φύσεως μαθήματα:

	ΑΣΒΣ	ΑΣΟ καὶ ΕΕ
Πολιτικὴ Οἰκονομία	5	5
Οἰκονομικὴ Ἱστορία	1	5
Δημοσίᾳ Οἰκονομία	5	5
Ἰδιωτικὴ Οἰκονομία	3	5
Τεχνικὴ Οἰκονομικοῦ βίου	5	—
Ὄργανωσις	6	—
Οἰκονομικὴ Γεωγραφία	2	5
Στατιστικὴ	3	—

6) Τὰ Νομικά Μαθήματα

Τὰ Νομικά Μαθήματα ἐδιδάχθησαν ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν κ.κ. Ν. Δελούκα, Δ. Δημητρακάκη, Γ. Ξυνοπούλου, Π. Πέρδικα καὶ Κ. Σημαντήρα ἐντὸς τῶν προγραμματικῶν κατευθύνσεων τοῦ «Ὁδηγοῦ Σπουδῶν».

Δημόσιαι τινὲς Ὑπηρεσίαι διετύπωσαν τὴν ἄποψιν ὅτι δὲν παρέχει ἀρτίαν νομικὴν μόρφωσιν ἡ Σχολὴ μας, ἐξ οὗ καὶ αἱ ἀντιρρήσεις τῶν ἐπὶ τῆς καταλήψεως ὑπὸ τῶν πτυχιούχων τῆς ὠρισμένων δημοσίων θέσεων. Ἡ Σχολὴ μας δὲν εἶναι Νομικὴ Σχολή, οὐδὲ προπαρασκευάζει σπουδαστὰς διὰ τὴν Νομικὴν Σχολήν, ὡς συμβαίνει μετὰ τινὰς ἄλλας Σχολὰς, τῶν ὁποίων οἱ πτυχιούχοι δύνανται νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ Γ' ἔτος τῆς Νομικῆς Σχολῆς. Ἡ Σχολὴ μας εἶναι ἀνεξάρτητος, αὐτοτελής καὶ ἄρτιος ἐκπαιδευτικὸς ὀργανισμὸς, ἐδικοὺς σκοποὺς ἐπιδιώκων, διὸ καὶ πάντοτε ἀπέρριψε πᾶσαν πρότασιν ὅπως ἐπιδιωχθῆ νὰ δύνανται οἱ πτυχιούχοι τῆς νὰ ἐγγράφονται εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν, τοῖθ' ὅπερ ἄλλως τε ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἐδέχτο καὶ ἡ Νομικὴ Σχολή, ἄνευ τῆς συμφώνου γνώμης τῆς ὁποίας δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ θεσπίζονται τοιαῦται διατάξεις.

Ἡ Σχολὴ μας ὑπερφηανεύεται, διότι—μὲ βάσιν τὸν ἐκπαιδευτικὸν τῆς σκοπὸν—παρέχει μίαν ἐπαρκῆ ἐνημέρωσιν εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῆς περὶ τῶν κανόνων ὅφ' οὓς εἶναι ὀργανωμένη ἡ Πολιτεία καὶ ὅφ' οὓς λειτουργεῖ ἡ κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ ζωὴ.

Πρὸς πλήρη κατανόησιν τοῦτου ὑπενθυμίζομεν τὰς διαφορὰς τῆς Σχολῆς μας πρὸς τὴν παρομοίαν πρὸς αὐτὴν Α.Σ.Ο καὶ Ε.Ε. Οὕτως ἡ Σχολὴ μας ἔχει :

1	ἔδραν Δημοσίου Δικαίου	μὲ	2	ὥρας διδασκαλίας
1	» Ἰδιωτικοῦ »	μὲ	5	» »
1	» Ἐμπορικοῦ »	μὲ	5	» »

ἐνῶ ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. ἔχει :

3	ἔδρας Δημοσίου Δικαίου	μὲ	15	» »
2	» Ἰδιωτικοῦ »	μὲ	10	» »
1	» Ἐμπορικοῦ »	μὲ	5	» »

Ἡ Σχολὴ μας ἐπὶ πλέον ἔχει μίαν ἔδραν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ Ἐργατικοῦ Δικαίου, ἀλλὰ δεόν νὰ τοισθῆ ὅτι ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τοῦτου ὑπάγεται ὄχι εἰς τὸν κύκλον τῶν Νομικῶν Μαθημάτων ἀλλ' εἰς τὸν κύκλον τῶν Μαθημάτων τοῦ Ἀνθρωπίνου παραγόντος, κατὰ τὴν σύγχρονον ἀντίληψιν ἐπὶ τῶν προβλημάτων τούτων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω φαίνεται σαφῶς ὅτι ἡ νομικὴ μόρφωσις ἐν τῇ Σχολῇ μας κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955)56 ὑπῆρξε, συγκριτικῶς πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. παρεχομένην, περιορισμένη, ἐντὸς τῶν πλαισίων πάντως μιᾶς ἀρτίως ἐνημερώσεως τῶν σπουδαστῶν. Ἐπὶ πλέον τυχὸν ὦραι—πλὴν μιᾶς ἢ ὁποία εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὸ Δημόσιον Δίκαιον—θὰ ἀπετέλουν ἀναντιρρήτως ἄσκοπον φόρτον καὶ πάντως ἡ διδασκαλία κατ' ἀνάγκην θὰ ἐξήρχετο τῶν ὁρίων τοῦ σκο-

ποῦ τῆς Σχολῆς, ὅπως καὶ ἀντιθέτως οἰαδήποτε, καὶ ἡ ἐλαχίστη, μείωσις τῶν ὥρων διδασκαλίας θὰ ἀπέβαινε εἰς ἐμφανῆ βλάβην τῶν σπουδάζοντων, ἀπολύτως ἀπαράδεκτον, ὡς εὐνόητον.

Ἐλέχθη ὅτι ἡ Σχολὴ ὑπολείπεται ἀπὸ ἀπόψεως διδασκαλίας τοῦ Διοικ. Δικαίου. Πράγματι οἱ σπουδασταὶ ἐνημερώνονται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Διοικ. Δικαίου, διότι οὐδαμοῦ τοῦ κόσμου αἱ Σχολαὶ οἰκονομικῆς μορφώσεως ἔχουν διάφορον σκοπὸν καὶ οὐδαμοῦ τοῦ κόσμου διατίθενται πλείονες ὧραι διδασκαλίας. Κατ' ἐξαιρέσειν ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχει εἰς τὸν Α.Σ.Ο καὶ Ε.Ε. εἰδικὴ ἔδρα Διοικητικοῦ Δικαίου, ἀλλ' εἶναι γνωστὸν ὅτι πάντοτε καὶ ὀρθότατα ἡ Σχολὴ αὕτη κατεκρίθη ὅτι μετέβαλε τὸν σκοπὸν καὶ τὴν κατεύθυνσίν της καταστάσα ὑποτελῆς εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν. Εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἐμπορικὴν Σχολὴν τῶν Παρισίων, τὴν πρώτην Σχολὴν τῆς Εὐρώπης, διατίθενται μόνον 12 μαθήματα διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Droit Administratif.

Ἡ ἡμετέρα Σχολὴ πράγματι ἀρκεῖται νὰ ἐνημερῶνῃ τοὺς σπουδαστάς της εἰς τοὺς κανόνας τοῦ Δημοσίου καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου (52 περίπου μαθήματα), διότι δὲν ἀποβλέπει νὰ καταρτίσῃ νομικούς, ἀφοῦ τοῦτο πρέπει νὰ εἶναι ἔργον τῆς σεβασμίας Νομικῆς Σχολῆς τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης. Ἄλλ' εἶναι ἐξισοῦ ἀκριβὲς ὅτι *μόνη αὕτη ἀσχολεῖται μὲ τὰ προβλήματα τῆς Διοικητικῆς Πολιτικῆς*, διὸ καὶ εἰς τὰς ἀγγελίας καὶ δημοσιεύσεις της πάντοτε καὶ ρητῶς ἀναγράφει ὅτι εἶναι «Σχολὴ οἰκονομικο-διοικητικῆς μορφώσεως».

Πράγματι ἡ Σχολὴ μας μόνη ἐν Ἑλλάδι διδάσκει τὴν «Ὁργάνωσιν», ἡ ὁποία κατὰ τὰς συγχρόνους ἀντιλήψεις εἶναι καθαρῶς Διοικητικὸν μάθημα, ἀναφερόμενον εἰς τὰ οὐσιαστικὰ καὶ ὄχι τὰ τυπικὰ προβλήματα τῆς Διοικήσεως τόσο τῶν ἐπιχειρήσεων ὅσον καὶ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὁργανισμῶν, (ἰδέ σελ. 94 Ὁδηγοῦ Σπουδῶν).

Διοίκοις δὲν εἶναι τόσο οἱ ἀπλοὶ νομικοὶ κανόνες, οἱ τόσο ἀλλωστε ρευστοί, ἀλλ' εἶναι προπαντὸς οἱ κανόνες ὀργανώσεως, προβλέψεως, καθοδηγήσεως καὶ ἐλέγχου τῶν ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι ἐρνάζονται καὶ ὑπηρετοῦν εἰς μίαν κοινὴν προσπάθειαν. Τοῦτο, φρονούμεν ὅτι ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἰδιάζουσαν συμβολὴν τῆς Σχολῆς μας, ἀφοῦ διὰ τὴν Ὁργάνωσιν καὶ Διοίκοισιν τῶν ἐπιχειρήσεων διατίθενται 6 ὧραι διδασκαλίας ἑβδομαδιαίως (ἤτοι 156 περίπου ἐν ὄλῳ μαθήματα), τὸ δὲ μάθημα θεωρεῖται πρωτεῖον ἀπὸ ἀπόψεως ἀξιολογήσεως τῶν διδασκομένων. Δυστυχῶς ὁ «νομικισμὸς» εἶναι ἀκόμη ἐν ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ μειονεκτήματα τῆς διοικητικῆς μας ζωῆς καὶ μία ἀπὸ τὰς αἰτίας τῆς ἐλλείψεως πρωτοβουλίας καὶ ἀνατάσεως εἰς τὰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας.

Ὡς εἶναι εὐνόητον, ἡ διδασκαλία τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου ἀντιθέτως ὑπῆρξεν, ἐκτεταμένη, συνεπληρώθη δὲ αὕτη ὑπὸ τοῦ Βιομηχανικοῦ Δικαίου, λόγῳ τῆς φύσεως τῆς Σχολῆς.

Εἰς τὴν Σχολὴν ἐπίσης διδάσκεται τὸ Μεταλλευτικὸν Δίκαιον ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν Μεταλλευτικὴν Οἰκονομίαν καὶ Πολιτικὴν. Ἡ διδασκαλία τοῦ κλάδου τούτου τῆς Ἐπιστήμης τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι

πραγματοποιείται κατά τρόπον συστηματικόν, τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ μίαν χρήσιμον καὶ σημαντικὴν πρωτοτυπίαν τῆς Σχολῆς μας, ἡ ὁποία ἀποδίδει τὴν πρέπουσαν σημασίαν εἰς τὰ οικονομικο νομικὰ προβλήματα τοῦ μεταλλευτικοῦ πλοῦτου τῆς Χώρας.

γ') Τὰ Λογιστικά Μαθήματα

Κατὰ τὸ παρελθόν ἐκπαιδευτικὸν ἔτος ὁ κ. Σ. Παπαϊωάννου ἐδίδασκε τὰς Γενικὰς Ἀρχὰς τῆς Λογιστικῆς, ἐφαρμογὰς δὲ αὐτῆς ὁ ἐντεταλμένος κ. Δ. Καμβυσίδης, Ὑποδιευθυντῆς τῆς Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Ἡ διδασκαλία τῆς Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς ἔχει ἀνατεθῆ εἰς τὸν κ. Δ. Παπαδημητρίου, Ἐντεταλμένον Σύμβουλον Βιομηχανικῶν Ἐπιχειρήσεων, ἡ δὲ τῆς Ἐλεγκτικῆς εἰς τὸν κ. Ἰ. Χρυσόχοῦ.

Παραλλήλως, αἱ Λογιστικαὶ Φορολογικαὶ Διατάξεις τοῦ Κώδικος τῶν Καθαρῶν Προσόδων ἐδιδάχθησαν παρὰ τοῦ κ. Δ. Κόλια Ἀναπληρωτοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατεβλήθη, δηλονότι, μία συστηματικὴ προσπάθεια ἀρτίας φορολογικολογιστικῆς μορφώσεως, ἡ ὁποία θὰ ἦτο πλήρης, ἐάν ἡ Σχολὴ διέθετε τὰ οικονομικὰ μέσα διὰ τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν «Πρακτικοῦ Γραφείου», τὸ ὁποῖον ὅμως ἀπαιτεῖ μεγάλας ἐγκαταστάσεις, πρόσληψιν πολλῶν Βοηθῶν καὶ Ἐπιμελητῶν καὶ συνεργασίαν οἰκονομικῶν παραγόντων καὶ Λογιστῶν ἐπιχειρήσεων. Ἡ Σχολὴ ἔχει πρὸ πολλοῦ καταρτίσει πλήρες σχέδιον «Πρακτικοῦ Γραφείου» βάσει ἄλλως τε παλαιῶν σκέψεων καὶ ἐφαρμογῶν τοῦ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, Καθηγητοῦ τότε τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Διευθυντοῦ Μέσων Ἐμπορικῶν Σχολῶν.

Ἐπίσης οἱ σπουδασταὶ ἠσκήθησαν συστηματικῶς εἰς διαφόρους χρήσιμους ἀσκήσεις παρὰ τοῦ Ἐπιμελητοῦ κ. Χ. Κουβοπούλου, ἡ συμβολὴ τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε πράγματι πολύτιμος, εἰς τὴν λογιστικὴν τῶν σπουδαστῶν κατάρτισιν.

Πάντως, ἐπιβεβαιοῦται τὸ ἐκ τῆς διδασκαλίας τῆς Λογιστικῆς παγκοσμίως ἰσχυρὸν διδάγμα ὅτι ἄνευ πολλῆς ἀσκήσεως τῶν σπουδαστῶν κατ' οἶκον, ἐξ ἰδίας τῶν πρωτοβουλίας καὶ πρὸ τῆς ἐπαφῆς τῶν μὲ τὴν λογιστικὴν πράξιν, ἡ διδασκαλία τῆς Λογιστικῆς ἀπὸ ἔδρας δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐπαρκῆς. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονῆται ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ μὀρφωσις διοικητικῶν στελεχῶν καὶ ὄχι ἡ κατάρτισις περιωρισμένως λογιστῶν, διότι τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶναι ἔργον τῶν Λογιστικῶν Σχολῶν, τῶν Μέσων Ἐμπορικῶν Σχολῶν, τῶν Λογιστικῶν Φροντιστηρίων. Σκοπὸς τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ μὀρφωσις λογιστικῆς σκέψεως, ἡ διδασκαλία τοῦ λογιστικοῦ μηχανισμοῦ, ἡ ἐνημέρωσις εἰς τὰ λογιστικὰ προβλήματα, ἰδίᾳ τῆς ὀργανώσεως, τοῦ ἐλέγχου, τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ κράτους. Ἡ Λογιστικὴ δὲν ἀποσκοπεῖ νὰ καταρτίσῃ «καταστιχογράφους» καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διατεθῶσι δι' αὐτὴν ἐπὶ πλέον ὄραι, αἱ ὁποῖαι εἶναι κατ' ἀνάγκην περιωρισμένα καὶ προωρισμένα διὰ μίαν ἀνωτέραν καὶ

γενικωτέραν μόρφωσιν ἀρμόζουσαν εἰς τοὺς ἐπιδιωκομένους ὑπὸ τῆς Σχολῆς εὐρυτέρους σκοπούς.

δ') Τὰ Τεχνικά Μαθήματα

Ἡ Σχολὴ κατηγορήθη διὰ τὰ τεχνικά μαθήματά της (Φυσικὴν, Χημείαν, Ἐμπορευματολογίαν, Βιομηχανικὴν Τεχνολογίαν), ἐνῶ πασιδῆλως, δι' αὐτῶν, ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐπαρκῆ ἐνημέρωσιν τῶν σπουδαστῶν ἐπὶ τῆς τεχνικῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἐργοστασίων, ἀνώτερα στελέχη τῶν ὁποίων παρασκευάζει.

Δύο ἐξ αὐτῶν, ἡ Χημεία καὶ ἡ Φυσικὴ, ἀποτελοῦν ἀναγκαίαν εἰσαγωγὴν εἰς τὰ λοιπὰ μαθήματα, δεδομένου ὅτι δυστυχῶς οἱ ἀπόφοιτοι τῶν Γυμνασίων ὑπολείπονται μεγάλως εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπενθυμίζομεν ὅτι εἰς τὴν Section Industrielle τῆς περιφέρειας Ecole des Hautes Etudes Commerciales τῶν Παρισίων ὅπως καὶ εἰς τὰ ἐξ Ἰσοῦ ὀνομαστά Instituts Supérieurs de Commerce τοῦ Βελγίου, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται πρότυπα Ἰδρύματα ἐν Εὐρώπῃ, τὰ ἐν λόγῳ μαθήματα περιλαμβάνονται εἰς τὸ Πρόγραμμά των. Εἰς ἐποχὴν τοιούτων τεραστίων τεχνικῶν προόδων εἶναι ἀναντιρρήτως, φρονούμεν, ὀρθὴ ἡ ἀντίληψις τῆς Σχολῆς περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς τεχνικῆς τῶν σπουδαστῶν *ἐνημερώσεως καὶ ὄχι τεχνικῆς εἰδικεύσεως.*

Σημειωτέον ὅτι ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. ἔχει δύο ἔδρας Τεχνικῶν Μαθημάτων, ἥτοι Χημείας καὶ Ἐμπορευματολογίας. Οὕτω συγκριτικῶς διδάσκονται:

Εἰς τὴν Σχολὴν μας		Εἰς τὴν Α.Σ.Ο. & Ε.Ε.
Χημεία	2 ὥραι	5 ὥραι
Φυσικὴ	2 »	0
Ἐμπορευματολογία	5 »	6
Βιομηχανικὴ Τεχνολογία	4 »	0
τὸ ὅλον	13	11

Ἡ Χημεία καὶ ἡ Ἐμπορευματολογία ἐδιδάχθησαν παρὰ τοῦ κ. Ε. Συνοδινοῦ, ἡ Φυσικὴ παρὰ τοῦ κ. Ν. Θεοδώρου, ἡ Μηχανογνώσις παρὰ τοῦ κ. Σ. Σταυροπούλου καὶ ἡ Ἠλεκτροτεχνία παρὰ τοῦ κ. Γ. Γιαννοπούλου.

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ εἰδικοῦ χαρακτήρος τῆς Σχολῆς μας καὶ τῆς σημασίας τῶν τεχνικῶν γνώσεων διὰ πάντα μορφωμένον ἄνθρωπον, φρονούμεν ὅτι ἡ παρεχομένη μόρφωσις παρὰ τῆς Σχολῆς εἶναι ἀρτία, δυσχερῶς δὲ δύναται νὰ ὑποστῇ κριτικὴν. Ὁ «Ὁδηγὸς Σπουδῶν» ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν διαφώτισιν διὰ πάντα εὐκρινῶς καὶ καλοπίστως ἐπιθυμοῦντα νὰ μελετήσῃ τὰ προβλήματα τῆς Σχολῆς. Πάντως, ἀποβαίνει ἀκατανόητος ὁ ὑπὸ τινῶν προβληθεὶς ἰσχυρισμὸς ὅτι τὰ ἄνω μαθήματα προσιδιάζουν μόνον εἰς τεχνικὴν Σχολάν. Ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὔτε ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. θὰ ἐπετρέπετο νὰ ἔχη μεταξὺ τῶν μαθημάτων της τὴν Χημείαν καὶ Ἐμπορευματο-

λογίαν (1), ούτε τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ ἡ Γεωπονικὴ Σχολὴ νὰ ἀναγρά-
φουν εἰς τὸ Πρόγραμμά των νομικὰ καὶ οἰκονομικὰ μαθήματα ἢ καὶ
φιλοσοφικὰ! Ἡ τοιαύτη στενόκαρδος καὶ μονομερὴς παιδαγωγικὴ
ἀντίληψις εἶναι παντελῶς ἀβάσιμος καὶ ἐλέγχεται καὶ ἀντιπαραγω-
γικὴ, διότι παρασκευάζει μονομερεῖς ἀνθρώπους, ἀνικάνους νὰ συλ-
λάβουν τὰ προβλήματα ἀπὸ γενικωτέρας σκοτιᾶς.

ε') Τὰ μαθήματα τοῦ Ἀνθρωπίνου παράγοντος

Ἰδιάζοντα πράγματι εἰς τὴν Σχολὴν μας εἶναι, ὡς καὶ ἀνωτέρω
έτονίσθη, τὰ μαθήματα τοῦ Ἀνθρωπίνου παράγοντος. Ταῦτα ὑπῆρξαν
ἡ κυρία ἐκπαιδευτικὴ εἰσφορά τῆς Σχολῆς, ἣτις εἶναι ὑπερήφανος
διότι εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν παρουσίασεν ἀπὸ τῆς ἔδρας καὶ
εἰς σειρὰν μονογραφῶν προβλήματα, τὰ ὅποια ἐξετασθέντα τὸ πρῶ-
τον ἐν Ἀμερικῇ ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν πρωτεύουσαν θέσιν εἰς τὰς
οἰκείας Σχολὰς καὶ τὰ πνευματικὰ Ἰδρύματα τῆς Εὐρώπης.

Τὸ σύνθημα τῆς Σχολῆς μας ὅτι «τὰ τεχνικά, οἰκονομικά, κοινω-
νικά, ψυχολογικά καὶ ὑγιεινομικὰ προβλήματα τὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ
τὸν παραγωγικὸν ἄνθρωπον ἀποτελοῦν μίαν ἐνότητα» εἶναι πλέον δε-
κτὸν καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς εὐρωπαϊκοὺς ἐκπαιδευτικοὺς κύκλους, ὅτι
δὲ παρ' ἡμῖν ἐφάνη ὡς νεωτερισμὸς τῆς Σχολῆς ἐγένετο πλέον δεκτὸν
πανταχοῦ ὡς ἐκπαιδευτικὴ ἀνάγκη.

Οἱ κ.κ. Ι. Χρυσόχοῦ καὶ Φ. Λέτσας, ὁ κ. *Αγαλλόπουλος, ἡ κ.
Σ. Γεδεῶν καὶ ὁ Γ. Παπακώστας ἀπετέλεσαν τὴν λαμπρὰν πεντάδα ἡ
ὅποια μὲ ἐξαιρετικὸν πνεῦμα συνεργασίας ἐδίδαξε τὴν Ὀργάνωσιν, τὴν
Κοινωνικὴν Πολιτικὴν καὶ Νομοθεσίαν, τὴν Ψυχοτεχνικὴν καὶ Ὑγιεινὴν
τῆς Ἐργασίας. Ἡ Σχολὴ δὲν εἶναι μόνον ὑπερήφανος διότι προηγήθη
εἰς τὴν ἔρευναν καὶ διδασκαλίαν πολλῶν ἐκ τῶν προβλημάτων τούτων
(διότι αὐτὴ ἀπὸ τοῦ 1945 ἐδίδαξε τὴν «παραγωγικότητα», ἡ ὅποια κα-
τέστη πλέον διεθνὲς κοινωνικὸν σύνθημα), ἀλλὰ καὶ διότι εἶδε μὲ σύγ-
χρονον ὄμμα τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις ἐντὸς τῆς ἐργασίας, καὶ εὔρε τὴν
εὐκαιρίαν νὰ καθορίσῃ ὡς νέον ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικὸν τὸν «παραγω-
γὸν - ἄνθρωπον».

Ἡ Σχολὴ εἶναι ὑπερήφανος, διότι—ἀπὸ τῆς λειτουργίας της μετὰ
τὴν ἀπελευθέρωσιν—πρῶτη διεκήρυξεν ὅτι ἔχουν εὐρυθῆ τὰ πλαίσια
τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς· διότι ἀποτελοῦν πλέον αἱ σχέσεις αἱ ἀναπτυσ-
σόμεναι ἐν τῇ ἐπιχειρήσει δημοσίου κανόνας καὶ ὄχι κανόνας ἰδιωτι-
κοῦ δικαίου.

* * *

Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων ἐν γένει δὲν ὑπῆρξεν αὐθαίρετον
κατασκευάσμα. Τὸ πρόγραμμα τῆς διδακτέας ὕλης, ὡς καὶ αἱ κατευθύν-
σεις καὶ οἱ σκοποὶ καὶ τὰ ὄρια ἐκάστου μαθήματος, εἶναι ἀποτέλεσμα
τῆς συντονιστικῆς ἐργασίας τῶν πέντε Ἐπιτροπῶν Προγράμματος. Δὲν
εἶναι βεβαίως τὸ ὀριστικόν, διότι ἡ Σχολὴ εἶναι κατὰ τῆς ἀποστεώσεως,
διότι γνωρίζει ὅτι ἡ ζωὴ ἐξελλίσσεται, αἱ ἀνάγκαι πληθύνονται, αἱ συν-

θῆκαι μεταβάλλονται. Τὰ σχολικά προγράμματα δεόν νά προσαρμόζονται πρὸς τὴ ζωὴν, διότι ἡ ζωὴ δὲν ἐννοεῖ νά παραμένῃ ἀκίνητος καὶ δὲν ἐννοεῖ νά προσαρμοσθῆ πρὸς τὰ ἀπολιθωμένα προγράμματα τὰ ἐξω τῆς ζωῆς καὶ τὰ ἐξω τῆς δράσεως. Ἡ Σχολὴ συνεχῶς μελετᾷ καὶ βελτιώνει τὸ Πρόγραμμά της, ἐρευνῶσα διαρκῶς ποῖαι εἶναι αἱ νέαι κοινωνικαὶ ἀνάγκαι, διὰ νά προσαρμόζῃ πρὸς αὐτάς τὴν ἐκπαιδευτικὴν διαδικασίαν.

Ὁ συγχρονισμὸς οὗτος τοῦ προγράμματος περιποιεῖ ὄντως τιμὴν εἰς τὴν Σχολὴν. Εἶναι θλιβερὸν ὅτι ἡ Πολιτεία δὲν ἀντελήφθη ὅτι ἔγιναν δύο πόλεμοι παγκόσμιοι καὶ διεθνεῖς κοινωνικαὶ καὶ οικονομικαὶ ἀναστατώσεις. Νέα προβλήματα ἀνέκυψαν καὶ νέα μαθήματα κατέστησαν ἀναγκαῖα.

Τέλος παιδαγωγικὸν πρόβλημα—τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τὴν Σχολὴν—εἶναι ἡ κατάταξις τῶν μαθημάτων εἰς τὸ Ὁρολόγιον Πρόγραμμα, ὥστε ἡ κόπωσις τοῦ σπουδαστοῦ νά εἶναι μικροτέρα. Ἡ Σχολὴ μὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τῆς μελέτης τινὰ σχετικὴν προσπάθειν νά ἐρευνήσῃ ἢ ἰδίᾳ μόνῃ τῆς τὸ πρόβλημα· τοῦθ' ὅπερ θ' ἀπαιτήσῃ ἱκανὸν χρονικὸν διάστημα (ἴδε σχετικά «Ἐρωτηματολόγια» ἀπευθυνόμενα πρὸς τοὺς σπουδαστάς).

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἔσο μορφωμένος καὶ ἱκανὸς ἐπαγγελματίας,
 ὑπερήφανος διότι συμμετέχει εἰς τὴν παραγωγὴν
 καλὸς καὶ ἄξιος Ἕλλην μὲ πλήρη συνείδη-
 σις τῶν ὑποχρεώσεών σου πρὸς τὸ Ἔθνος· φω-
 τισμένος ὁδηγὸς καὶ πιστὸς ὑπηρέτης τοῦ λαοῦ·
 χρήσιμος καὶ ἀξιοπρεπὴς ἄνθρωπος· φίλος
 τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης· ἔμπλεως

Ἀνθρωπιστικῶν Ἰδανικῶν.

Δ'. ΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα Ἔργασιων διενεργήθησαν τὴν 9ην Ὀκτωβρίου 1955 αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις τῶν ὑποψηφίων τοῦ Α' ἔτους σπουδῶν μετὰ παραδειγματικῆς τάξεως.

Ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπετελέσθη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου ἐκ τῶν κάτωθι καθηγητῶν: Χ. Ἀγαλλοπούλου, Σ. Ἀγαπητίδη, Σ. Γεδεῶν, Γ. Γιαννοπούλου, Ν. Δελούκα, Ν. Θεοδώρου, Α. Καλλιαβᾶ, Χ. Κανελλοπούλου, Χ. Καραβᾶ, Δ. Κόλια, Ι. Κουτσογιάννη, Α. Κυρκιλίτη, Ε. Μαργαρίτη, Γ. Ξυνοπούλου, Π. Πέρδικα, Κ. Σημαντήρα, Σ. Σταυροπούλου, Ε. Συνοδινοῦ, Ι. Φράγκου, Γ. Χαλκιοπούλου καὶ Ι. Χρυσοχοῦ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου κ. Στ. Κωστόπουλος ἐξέφρασε τὴν ἄκραν εὐαρέσκεϊάν του διὰ τὴν λαμπρὰν ὀργάνωσιν τῶν ἐξετάσεων καὶ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὁδηγίων περὶ τοῦ τρόπου διεξαγωγῆς τῶν ἐξετάσεων.

Εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος θὰ δημοσιευθοῦν τὰ δοθέντα θέματα καὶ τονίζομεν ὅτι ἐθεωρήθη σκόπιμον τὸ θέμα τῆς Ἐκθέσεως Ἰδεῶν νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἐξαγωγήν χρησίμων πορισμάτων περὶ τῆς σπουδαζούσης νεολαίας παρὰ τοῦ ἀρτισυστάτου «Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν τῆς Σχολῆς μας».

Ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα, ἡ Σχολὴ ἔχει καθιερώσει τὸν θεσμόν τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων ἀπὸ τοῦ 1947 ὅποτε ἐνεκρίθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 115442 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁ σχετικὸς Κανονισμός. Προκειται περὶ τοῦ πρώτου δημοσιευμένου «Κανονισμοῦ εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων» σπουδαστῶν ὑποψηφίων νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς Σχολὰς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, ρυθμιζόντος κατὰ τρόπον συστηματικόν τὸ θέμα τοῦτο.

Διὰ τοῦ ἐν λόγῳ κανονισμοῦ εἰσήχθη τὸ πρῶτον ἡ διπλῆ βαθμολογία ἐκάστου γραπτοῦ μὲ δαιτησίαν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν παρατηρεῖται διαφορὰ δύο βαθμῶν εἰς τὴν κρίσιν τῶν κ.κ. ἐξεταστῶν, τοῦ Διευθυντοῦ ἢ ἄλλου μέλους τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς δεόντως ἐξουσιοδοτουμένου. Σημειωτέον ὅτι κατὰ τὸν κανονισμόν ὁ εἰς ἐξεταστὴς ἀγνοεῖ ἀπολύτως τὴν βαθμολογίαν τοῦ ἄλλου.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἐθεωρήθη ἐπιτυχὲς διὸ καὶ βραδύτερον υἱοθετήθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας ὅπερ τὸ ἐφήρμωσε κατ' ἀρχὰς προκειμένου περὶ τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης (ιδεῖ Β. Διάταγμα εἰς φύλλον Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως 221)1948)

βραδύτερον δὲ τὸ ἐπεξέτεινε καὶ εἰς τὴν Πάντειον Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τὸ 1951 (Φύλλον Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως 253) καὶ εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν. Ἡ Σχολὴ χαίρει, διότι ὁ κανονισμὸς τῆς τῶν εισαγωγικῶν ἐξετάσεων ἀπετέλεσε λαμπρὸν παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

Κατὰ τὴν εισαγωγὴν εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ ἀπολυτηρίου τοῦ Σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, διότι φρονοῦμεν ὅτι ὁ βαθμὸς οὗτος ἔχει ἀπονεμηθῆ μετὰ ἐξαιτεῖς σπουδᾶς εἰς τὴν Μέσῃ Ἐκπαίδευσιν ἢ ὁποῖα καὶ ἀναντιρρήτως εἶναι περισσότερον εἰς θέσιν νὰ κρίνη περὶ τῆς ἐπίδοσεως τοῦ μαθητοῦ. Οὕτως ἐπέρχεται, νομίζομεν, σκόπιμος συγκερασμὸς τῆς κρίσεως τοῦ σχολείου εἰς ὃ ἐφοίτησεν ὁ ὑποψήφιος καὶ τῆς κρίσεως τῶν ἐξεταστῶν κατὰ τὰς εισαγωγικὰς ἐξετάσεις. Τὴν ἄποψιν ταύτην ἔχει δεχθῆ καὶ τὸ Ἴδρυμα Κρατικῶν Ὑποτροφίων. Ἐάν δὲ ἐλειτούργουν κανονικῶς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως θὰ ἔδει ὁ βαθμὸς τοῦ Ἀπολυτηρίου νὰ ἔχη ἴσῃν ἀξίαν πρὸς τὸν μέσον ὅρον τῆς ἐπιτυχίας κατὰ τὰς εισαγωγικὰς ἐξετάσεις.

Νομίζομεν ὅτι δεόν νὰ τονισθῆ ὅλως ἰδιαιτέρως πρῶτον ἢ βαθυτάτῃ ἐντύπωσιν τὴν ὁποῖαν ἐπροξένησαν εἰς τοὺς Παιδαγωγικοὺς κύκλους αἱ ὁδηγίαι διὰ τὰς εισαγωγικὰς ἐξετάσεις αἱ ὁποῖαι πράγματι διακρίνονται ἀπὸ ἀνθρωπιᾶν καὶ ἀπὸ πνεύμα πλήρους κατανοήσεως τῆς στιγμῆς τῶν Εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων, αἱ ὁποῖαι ἄλλωστε—ἴσως καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον—ἔχουσι διεξαχθῆ μέχρι σήμερον μὲ θαυμαστὴν τάξιν καὶ συστηματικὴν ὀργάνωσιν

Ἄξιον ἐπίσης νὰ σημειωθῆ εἶναι ὅτι τ' ἀποτελέσματα τῶν Εἰσαγωγικῶν Ἐξετάσεων ἀνακοινοῦνται τὸ πολὺ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν καὶ οὕτως ἀποφεύγονται αἱ γνωσταὶ παρεμβάσεις ἐνδιαφερομένων τρίτων ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας ἐξεταζομένων καὶ συνάμα δὲν ταλαιπωροῦνται οἱ ὑποψήφιοι μὲ τὴν ἀναμονὴν τῶν ἀποτελεσμάτων. Οὕτω ἄλλως τε ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐναρξίς τῶν μαθημάτων τὴν 15ην Ὀκτωβρίου καὶ ὄχι περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου, ὡς συμβαίνει κακῶς, κάκιστα, εἰς ἄλλας Σχολὰς.

Τὸ πρόβλημα τῶν εισαγωγικῶν ἐξετάσεων συνδέεται μὲ τὸ ἐκπαιδευτικὸν μας πρόβλημα, γενικώτερα. Μὴ ἀπατώμεθα εἰς τοῦτο. Προβάλλει πάντοτε τὸ αἰώνιον γλωσσικὸν μας πρόβλημα. Ὅπως ἐπίσης συνδέεται τὸ θέμα τῶν εισαγωγικῶν ἐξετάσεων μὲ τὸ πρόβλημα τοῦ ὥρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος καὶ τῶν σκοπῶν καὶ κατευθύνσεων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Παρὰ τοὺς λαμπροὺς καθηγητὰς τῶν Γυμνασίων οἱ ἀπόφοιτοι δὲν γινώρουν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, οὔτε τὴν σύνταξιν οὔτε τὴν ὀρθογραφίαν μίᾳς ἀπλῆς ἐκθέσεως ἰδεῶν. Πράγματι, ζῶμεν εἰς μίαν μεταβατικὴν γλωσσικὴν περιόδον. Ἐκ παραλλήλου, ὑπάρχει ἡ ἄγνοια τοῦ συγχρόνου τεχνικοῦ πολιτισμοῦ, τὰ κακὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἠδύναντο νὰ ἀποφευχθοῦν μόνον μὲ μίαν βεθεῖαν κατανόησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πνεύματος. Ἡ οὐσία ὁμως

αυτή τοῦ Ἑλληνικοῦ Πνεύματος διαφεύγει ἀπὸ τοὺς ἀποφοίτους τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ὅταν ἔρχονται πρὸς τὴν Ἀνωτέραν.

Πάντως, τὸ κύριον θέμα δὲν εἶναι ποία ἡ κατάστασις τῶν εἰσερχομένων εἰς τὰς Σχολὰς τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως, ἀλλὰ ποῖον εἶναι τὸ μορφωτικὸν ἐπίπεδον τῶν ἐξερχομένων. Τοῦτο βεβαίως θὰ δειχθῆ κατὰ τὴν σταδιοδρομίαν των, κατὰ τοὺς διαγωνισμοὺς πρὸς κατάληψιν δημοσίων θέσεων. Οἱ πτυχιούχοι μας—καὶ εἶναι πρὸς τιμὴν των—ἀγωνίζονται ἵνα αἱ θέσεις καταλαμβάνωνται μόνον διὰ διαγωνισμῶν. Ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ ὑλικὸν τὸ παραλαμβανόμενον ἀπὸ τὴν Σχολὴν μας εἶναι κατώτερον. Δὲν δύναμαι νὰ ἀποδείξω ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀκριβές, διότι δὲν ἔχω ὑπ' ὄψιν μου τὸ ὑλικὸν τῶν ἄλλων Σχολῶν πρὸς σύγκρισιν, οὐδὲ ἐπιθυμῶ νὰ κάμω συγκρίσεις, ἀλλὰ δι' αὐτὸ εἶναι ἀκόμη περισσότερο ἀξιοθαύμαστος ἢ ἐκτελουμένη ἐν τῇ Σχολῇ μορφωτικὴ ἐργασία, διότι οὐδεὶς δύναται σοβαρῶς νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι οἱ ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς ὑπολείπονται οἰουδήποτε ἄλλου πτυχιούχου. Περιφανῆς ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὅτι οἱ ἰδιοὶ μας πτυχιούχοι ἀγωνίζονται νὰ ἐπιβάλουν τὴν πρόσληψιν εἰς τὰς δημοσίας ἢ ἰδιωτικὰς θέσεις διὰ διαγωνισμοῦ, τὸν ὁποῖον τόσον ἀποφεύγουν ἄλλοι.

Ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων

Τὰ μαθήματα τοῦ Β' καὶ Γ' ἔτους ἤρχισαν συμφώνως πρὸς τὸ ἔγκριθὲν ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου Πρόγραμμα Ἐργασιῶν καὶ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 τεύχος τῶν «Νέων» τὴν 12ην Ὀκτωβρίου 1955.

Τὴν 24ην Ὀκτωβρίου ἐγένετο ἡ ὀρκωμοσία τῶν νέων σπουδαστῶν, παρουσία τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας κ. Γ. Βασιλικοῦ, τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου κ. Σ. Κωστοπούλου, τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Β. Βογιατζῆ, τοῦ Διευθυντοῦ καὶ Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τοῦ Τμηματάρχου τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Μ. Σπετσιέρη.

Κατὰ τὴν γενομένην συγκέντρωσιν προσεφώνησε τοὺς σπουδαστὰς ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας ἐξάρας τὸ ἐπιτελούμενον ἐν τῇ Σχολῇ ἔργον, ὠμίλησαν δὲ μετὰ ταῦτα ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Σ. Παπαϊωάννου καὶ ὁ Πρόεδρος τῶν Πτυχιούχων κ. Θ. Ζαραλῆς, τονίζοντες τὴν ἀξίαν τῆς παρεχομένης ὑπὸ τῆς Σχολῆς μορφώσεως.

Τὸ ἐπάγγελμα ποῦ θέλω νὰ μάθω εἰς τοὺς μαθητὰς μου, ἔλεγεν ὁ J. J. Rousseau. εἶναι ἡ ζωὴ. Σωστά, ἀλλὰ ζωὴ, προσδέτει ἡ Σχολή, ποῦ πρέπει νὰ ἔχη ὡς σκοπὸν νὰ ἀνυψῶνῃ τὸ ἄτομον μέσα εἰς ἓν εὐήμερον σύνολον.

Ε. ΟΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ

Κατά τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955—56 ἐνεγράφησαν εἰς τὰ τρία ἔτη σπουδῶν :

Α'	ἐν ὄλῳ	404	ἐξ ὧν ἄρρενες	358	καὶ θήλειες	46
Β'	> >	299	> >	272	> >	27
Γ'	> >	287	> >	258	> >	29
Τὸ ὅλον		990	> >	888	> >	102

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἐγγραφέντες 404 σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους ἐνεγράφησαν τὸ πρῶτον εἰς τὴν Σχολὴν 360. Τόπος γεννήσεως αὐτῶν εἶναι :

Πρωτεύουσα 78, Πελοπόννησος 108, Στερεὰ Ἑλλάς 50 Θεσσαλία 28, Ἡπειρος 10, Μακεδονία 16, Θράκη 6, Νῆσοι Αἰγαίου 20, Ἐπτανῆσος 12, Κρήτη 25, Ἐξωτερικοῦ 7.

Οἱ τὸ πρῶτον ὡς ἄνω ἐγγραφέντες 360 σπουδασταὶ προέρχονται : Ἐκ Γυμνασίου 290, ἐξ Ἐμπορικῶν Σχολῶν 59, ἐξ Ἀνωτάτων Σχολῶν 11.

Κατὰ ἐπαγγέλματα γονέων οἱ τὸ πρῶτον ἐγγραφέντες κατανέμονται ὡς κάτωθι :

Γεωργοὶ 141, Ὑπάλληλοι 116, Ἐμποροὶ 61, Ἐργάται 32.

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγεγραμμένων σπουδαστῶν εἰς τὴν Σχολὴν ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1950—51 εἶναι ὡς ἑξῆς :

1950 — 51	σπουδασταὶ	581
1951 — 52	>	751
1952 — 53	»	807
1953 — 54	>	855
1954 — 55	>	973
1955 — 56	>	990

Οἱ σπουδασταὶ παρηκολούθησαν τὰ μαθήματα καὶ ἐπεδείξαντο, πρᾶγματι συγκινητικὸν ζῆλον καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ ἔργον των. Σημειωτέον ὅτι αἱ παρουσίαι εἰς τὰ μαθήματά των φθάνουν τὰ 80—85 %ο, ποσοστὸν τελείως ἀσύνηθες εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἐκπαίδευσιν.

Τὸ φαινόμενον εἶναι χαρακτηριστικόν, διότι ἔχει σχηματισθῆ πλεόν εἰς τοὺς σπουδαστὰς συνείδησιν τῶν καθηκόντων των ὡς μελ- λοντικῶν στοιχείων τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Χώρας καὶ πε- ποίθησις ὅτι ἡ συστηματικὴ ἐργασία εἶναι τὸ μόνον ἀσφαλὲς βάθρον μιᾶς ἀρτίας μορφώσεώς των.

Ἡ Σχολή, ἀποδίδουσα ἰδιάζουσαν σημασίαν εἰς τὴν ἐνημέρω- σίν της πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν σπουδαστῶν της καὶ τὴν στατιστικὴν ἔρευναν παντὸς στοιχείου ἀφορῶντος αὐτοῦς, ἀπευθύνει, τόσον εἰς τοὺς πρωτοετείς ὥσιν καὶ εἰς τοὺς δευτεροετείς καὶ τριτοετείς σπου- δαστὰς, κατάλληλον ἐρωτηματολόγιον, ἀξιούσα κατὰ τὴν ἐγγραφὴν των τὴν παρ' αὐτῶν συμπλήρωσιν εἰδικοῦ ἐντύπου, τοῦ «Δελτίου πλη- ροφοριῶν». Τὸ δελτίον τοῦτο εἶναι διάφορον διὰ τοὺς πρωτοετείς ἀπὸ τὸ διὰ τοὺς τῶν δύο ἐπομένων ἐτῶν. Διὰ τοὺς πρωτοετείς περιλαμ- βάνει ἐν ὄλῳ 29 εἰδικὰ ἐρωτήματα, ἐνῶ διὰ τοὺς τῶν ἄλλων ἐτῶν τὰ εἰδικὰ ἐρωτήματα τοῦ Δελτίου περιορίζονται εἰς 14.

Δὲν γνωρίζομεν πόσον ἀποκρυσταλλωμένοι εἶναι αἱ ἀπόψεις τῶν σπουδαστῶν ὅταν εἰσέλθουν εἰς τὴν Σχολήν· ἐν ὅμως γνωρίζομεν καλῶς, ὅτι, ὅταν ἐξέρχονται εἶναι ἔμπλεοι ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ καὶ ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικὰ τῆς Σχολῆς. Πιστεύουν εἰς τὴν ἱστορικὴν καὶ πολιτιστικὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ὡς κυριάρχου καὶ ἀνεξαρτήτου μονάδος μέσα εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς ἐλευθέρως εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος.

Τὸ «Ἐρωτηματολόγιον» ἐπομένως εἶναι ἐκπαιδευτικὸν μέσον ἀναν- τιρρήτου χρησιμότητος, ὄργανον φωτισμοῦ μας καὶ καθοδηγήσεως τῆς Σχολῆς εἰς τὸ παιδαγωγικόν της ἔργον, διότι ἡ Βιομηχανικὴ Σχολὴ πιστεύει ὅτι καὶ τὰ ἀνώτατα σχολεῖα εἶναι παιδαγωγοῦντα ἰδρύματα καὶ ὄχι μόνον πηγαὶ «ἐπιστημονικῶν γνώσεων».

Ἡ ἐπεξεργασία τῶν σχετικῶν στοιχείων, πολυτίμων διὰ τὸ ἐκπαι- δευτικὸν ἔργον τῆς Σχολῆς γίνεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπὸ τὸν κ. Κροντήρη Τμήματος τῆς Ἑθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ζητεῖ ἡ Σχολὴ νὰ καταστήσῃ τοὺς σπουδα-
στὰς της δημιουργικὰ στελέχη, μὲ ὑπερηφάνειαν
διὰ τὴν ἀποστολὴν των καὶ μὲ φιλοδοξίας, μὲ
πνευματικὰς ἀνησυχίας, μὲ ἀληθῆ ἀνάτασιν ψυχῆς
καὶ ὄχι εὐτελεῖς καὶ ἀναξιοπρεπεῖς δεσιδῆρας.

Σ'. ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Τὰ προγραμματισθέντα μαθήματα ἐδιδάχθησαν μὲ ἀσημάντους ἀποκλίσεις, ὅπως φαίνεται ἐκ τῶν κατωτέρω πινάκων, ὅπου ἀναγράφονται, χωριστὰ δι' ἕκαστον ἔτος σπουδῶν, αἱ προγραμματικά ὥραι διδασκαλίας, αἱ πραγματοποιηθεῖσαι τοιαῦται καὶ αἱ μεταξύ των διαφοράι.

Ἐκ τῶν πινάκων τούτων καταφαίνεται ὅτι τὸ πρόγραμμα ἐτηρήθη μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιμελείας, ὀφειλομένης εἰς τὴν πλήρη ἐκ μέρους τῶν κ.κ. Καθηγητῶν κατανόησιν τοῦ χρέους μιᾶς συστηματικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ὁρολογίου Προγράμματος.

Εἰς τὸν κατωτέρω ἀριθμὸν μαθημάτων δὲν περιλαμβάνονται αἱ Φροντιστηριακοὶ Ἀσκήσεις, διὰ τὰς ὁποίας οἱ κ.κ. Καθηγηταὶ δὲν ἐδέχθησαν ἀμοιβήν, οὐδὲ αἱ ὥραι αἱ ὁποῖαι διετέθησαν δι' Ἀσκήσεις Λογιστικῆς καὶ Ξένων Γλωσσῶν.

Κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955—56 ἐγένοντο ἐπίσης αἱ κάτωθι φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις :

Λογιστικῆς	233 ὥραι
Ξένων Γλωσσῶν	170 »
Οἰκονομικῶν Ἐκθέσεων	56 »

Τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν ἄριστα, ἡ δὲ Σχολὴ σκέπτεται νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς ἀσκήσεις ταύτας τὸ προσεχὲς ἔτος καὶ κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς. Τὰς ἀσκήσεις αὐτὰς δύνανται νὰ παρακολουθῶσι δωρεὰν τελειόφοιτοι καὶ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς.

Α'. ΕΤΟΣ: Ὁραι διδασκαλίας Ἀκαδημ. Ἔτους 1955/1956

Μ α θ ή μ α τ α	Σ ύ ν ο λ ο ν	
	Ἀνατεθεισαι	Πραγματοπ.
Πολιτικὴ Οἰκονομία	72	70
Ἰδιωτικὸν Δίκαιον	72	68
Φυσικὴ	72	70
Βιομηχανικὴ Γεωγραφία	72	68
Γαλλικὰ	72	70
Οἰκονομικὰ Μαθηματικά	144	140
Λογιστικὴ	88	85
Τεχνικὴ Ἐμπορίου	72	70
Δημόσιον Δίκαιον	36	34
Χημεία	72	70
Ὁργάνωσις Ἐπιχειρήσεων	72	70
Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις	80	71
Στενογραφία	72	66
Ἀγγλικά	72	65
Σύνολον	1.068	1.017

Β'. ΕΤΟΣ: Ώραι διδασκαλίας 'Ακαδημ. Έτους 1955/1956

Μ α θ ή μ α τ α	Σ ύ ν ο λ ο ν	
	'Ανατεθείσαι	Πραγματοπ.
'Ηλεκτροτεχνία	72	70
'Εμπορικών Δίκαιον	72	70
Δημοσία Οικονομία	72	55
Μεταφοραί	72	66
Γαλλικά	72	70
'Ιδιωτική Οικονομία	72	68
'Ασφαλιστικά	33	31
Στατιστική	108	105
'Ιδιωτικόν Δίκαιον	72	68
Λογιστική	72	70
Μηχανολογία	72	68
'Εμπορευματολογία	72	70
Πολιτική Οικονομία	72	65
'Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων	72	70
Λογιστικάί 'Ασκήσεις	80	69
'Αγγλικά	72	66
'Αποτιμητική	36	36
'Ασφαλιστικά	5	5
Σύνολον {	'Ανατεθείσαι Πραγματοποιηθείσαι	1.198 1.122

Γ'. ΕΤΟΣ: Ώραι διδασκαλίας 'Ακαδημ. Έτους 1955/1956

Μ α θ ή μ α τ α	Σ ύ ν ο λ ο ν	
	'Ανατεθείσαι	Πραγματοπ.
'Εργατικόν Δίκαιον	48	35
Ψυχοτεχνική	76	71
Βιομηχανική Πολιτική	112	104
'Εμπορική Πολιτική	72	70
Φορολογικόν Δίκαιον	56	52
Μεταλλευτική Οικονομία	56	56
Βιομηχανική 'Υγιεινή	80	78
'Εμπορικών Δίκαιον	92	81
'Εμπορευματολογία	88	85
Τελωνειακά	72	70
Πολιτική Οικονομία	36	32
'Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων	72	70
'Οργάν. 'Εργοστασίων ('Εργ.Δίκ.)	30	28
Λογιστικάί 'Ασκήσεις	92	74
Βιομηχανική Λογιστική	128	114
Λογιστική	15	15
Γεωργική Πολιτική	16	11
'Ελεγκτική	20	20
Μεταλλευτικόν Δίκαιον	8	8
Σύνολον {	'Ανατεθείσαι Πραγματοποιηθείσαι	1.169 1.074

Ζ'. ΕΠΙΤΟΠΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμόν καὶ λόγῳ τῆς φύσεως τῆς Σχολῆς, καθ' ἕκαστον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ὀργανοῦνται, τῇ μερίμνῃ τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν, ἐπιτόπια μαθήματα τῶν σπουδαστῶν τοῦ τρίτου ἔτους εἰς 20 περίπου κατ' ἔτος τόπους ἐργασίας διαφόρων ἐν λειτουργίᾳ Ἑλληνικῶν Γραφείων, Ὄργανισμῶν καὶ Ἐπιχειρήσεων, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἀρμοδίων Καθηγητῶν, μετὰ συμμετοχῆς ἐτέρων Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καὶ συνεργασίας τῶν ἐδικῶν τῆς πράξεως καὶ τῶν διευθυνόντων τὰς ὡς ἄνω οἰκονομικὰς μονάδας.

Κατὰ τὰς ἐπισκέψεις ταύτας ἐπιδεικνύεται εἰς τοὺς σπουδαστὰς ἡ τεχνικὴ, ἡ διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ὀργάνωσις καὶ ἡ λειτουργία τῶν οἰκονομικῶν μονάδων καὶ ἀκολούθως διεξάγεται συζήτησις, γίνεται ἀνταλλαγὴ ἐντυπώσεων καὶ παρατηρήσεων καὶ ἐπακολουθεῖ τελικῶς κριτικὴ. Τὰ μαθήματα αὐτὰ γίνονται τὴν πρωΐαν καὶ ἔχουν κύριον σκοπὸν νὰ φέρουν εἰς ἐπαφὴν τοὺς σπουδαστὰς μὲ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν, τὴν ἀκαδημαϊκὴν διδασκαλίαν μὲ τὴν πρᾶξιν.

Πράγματι, ἡ παρακολούθησις τῶν ἐπιτοπίων τούτων μαθημάτων τοῦ Γ' ἔτους εἶναι ὑποχρεωτικὴ. Ἡ Σχολὴ ἀποδίδει ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα.

Ἡ παρακολούθησις τῶν μαθημάτων ἐν γένει δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς σπουδαστὰς.

Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι ἀπλῶς χρήσιμος, ἀλλ' εἶναι ἀναγκαία. Εἰς τὴν Σχολὴν δὲν διδάσκονται θεωρητικῶς μόνον τὰ ζητήματα, ἀλλ' ἐξετάζονται, ὅπως ταῦτα εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν ἐμφανίζονται. Εἶναι διδασκαλία ζωντανή, διδασκαλία πραγματικῶν προβλημάτων. Δι' αὐτὸ οἱ σπουδασταὶ ἔχουν ἀνάγκην καὶ συμφέρον νὰ παρακολουθοῦν τὰ διδασκόμενα καὶ ἰδίᾳ τὰς φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις. Πολλάκις ζητοῦνται «δελτία παρουσίας», τὰ ὁποῖα ὑποβοηθοῦν τὸν Καθηγητὴν εἰς τὴν ἐπιεικεστέραν κρίσιν. Ὁ μὴ παρακολουθῶν τὰ μαθήματα σπουδαστὴς πρέπει νὰ μελετήσῃ πολὺ περισσότερον διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὰς ἐξετάσεις, διότι ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ δὲν δύναται νὰ περικλεισθῇ πάντοτε καὶ ὀλοκληρωτικῶς μέσα εἰς τὰ βιβλία.

Διὰ τῶν μαθημάτων αὐτῶν οἱ σπουδασταὶ ἀντιλαμβάνονται ὅτι ὅλα τὰ διδασκόμενα εἰς τὴν Σχολὴν δὲν εἶναι κεναὶ θεωρίαι, ἀλλὰ ἔχουν πρακτικὴν ἀξίαν διὰ τὴν ζωὴν, συνάμα δὲ ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν

μὲ τοὺς ἀνθρώπους τῆς πράξεως καὶ μανθάνουν νὰ τοὺς ἀγαποῦν καὶ νὰ ἐκτιμοῦν τὸ ἔργον τῶν.

Ἡ Σχολὴ πάντως παρέχει τὴν ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν σταδιοδρομίαν, τὴν ἐξήγησιν τῶν φαινομένων καὶ τὴν βᾶσιν διὰ μίαν μεγαλυτέραν ἐξόρμησιν, ἀλλὰ δὲν ἀγνοεῖ τὴν ζωὴν καὶ δὲν κυριαρχεῖται ἀπὸ ἐπίδειξιν κενολόγων θεωριῶν, πολλαὶ τῶν ὁποίων μόνον τὸ μείδιμα κινοῦν...

Ὡς καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἀκαδημαϊκὰ ἔτη, οὕτω καὶ κατὰ τὸ 1955 - 56, ὠργανώθησαν, συμφώνως πρὸς τὸν κανονισμόν καὶ λόγῳ τῆς φύσεως τῆς Σχολῆς, ὑπὸ ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν, τὰ κάτωθι ἐπιτόπια καθ' ὁμάδας μαθήματα τῶν σπουδαστῶν τοῦ τρίτου ἔτους.

Τὰ ἐν λόγῳ ἐπιτόπια μαθήματα ἦσαν τὰ ἐπόμενα γενόμενα ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ καθοδήγησιν τῶν ἀρμοδίων Καθηγητῶν μὴ δεχθέντων ἀμοιβὴν τινα.

I. Ἐπισκέψεις Γραφείων, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἰω. Χρυσοχοῦ

1) Εἰς τὴν Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν Συγκεντρώσεως Φορολογικῶν Στοιχείων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1955.

2) Εἰς τὴν Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Τέσσαρες ἐπισκέψεις ἀνὰ ὁμάδας ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου 1955 (10,12,14 καὶ 16).

3) Εἰς τὴν Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. Τέσσαρες ἐπισκέψεις ἀνὰ ὁμάδας ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου 1956 (12,14,18 καὶ 21).

4) Εἰς τὴν δημοσιογραφικὴν καὶ ἐκδοτικὴν ἐπιχείρησιν «Ἡ Ναυτεμπορικὴ», πρὸς ἐπίδειξιν τοῦ μηχανισμοῦ ἐκδόσεως ἡμερησίου, τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν γραφείων καὶ τῶν τυπογραφικῶν καὶ λοιπῶν ἐγκαταστάσεων τῆς. Τέσσαρες ἐπισκέψεις ἀνὰ ὁμάδας, τὴν 25 καὶ 28 Ἰανουαρίου καὶ τὴν 1 καὶ 4 Φεβρουαρίου 1956.

5) Εἰς τὸν οἶκον ὀργανώσεως «Π. Σολομὸς καὶ Σία», πρὸς ἐπίδειξιν τῶν γραφομηχανῶν, ὑπολογιστικῶν μηχανῶν, λογιστικῶν μηχανῶν, πολυγράφων, μηχανῶν ἐκτυπώσεως διευθύνσεων, συστημάτων ταξιθετήσεως κλπ. Τέσσαρες ἐπισκέψεις ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου 1956 (7, 11,14 καὶ 18).

II. Ἐπισκέψεις Ὄργανισμῶν καὶ Ἐργοστασίων, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν καθηγητῶν : κ.κ. Κ Λεοντίδου, Φ. Παπαδημητρίου, Σ. Παπαϊωάννου, Σ. Σταυροπούλου καὶ Ε. Συνοδινοῦ.

6) Τὴν 10 Ἰανουαρίου 1956, εἰς τὴν Πανελληνίον Συνομοσπονδίαν Ἐνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν.

7) Τὴν 17 Ἰανουαρίου 1956, εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἐμπορευμάτων Πειραιῶς.

8) Τὴν 24 Ἰανουαρίου 1956, εἰς τὴν Συνεταιριστικὴν Ἐνωσιν Καπνοπαραγωγῶν Ἑλλάδος (ΣΕΚΕ).

9) Τὴν 31 Ἰανουαρίου 1956, εἰς τὴν ἀνώνυμον ἑταιρείαν ζυθοποιίας καὶ παγοποιίας «Κάρολος Φιξ».

10) Τὴν 4 Φεβρουαρίου 1956, εἰς τὸν Αὐτόνομον Ὄργανισμὸν Ἑλληνικοῦ Καπνοῦ.

11) Τὴν 11 Φεβρουαρίου 1956, εἰς τὸ ἐν Ἐλευσίνι Σαπώνοποιεῖον καὶ Ἐλαιουργεῖον τῆς Α.Ε. «Χαρίλαος καὶ Κανελλόπουλος».

12) Τὴν 18 Φεβρουαρίου 1956, εἰς τὴν Κοινοπραξίαν Συνεταιρικῶν Ὄργανώσεων Σουλτανίνας (ΚΣΟΣ).

13) Τὴν 25 Φεβρουαρίου 1956, εἰς τὸ ἐν Νέᾳ Χαλκηδόνι ἔργοστάσιον τῆς ἑταιρείας μεταξοῦφαντουργίας «Χρυσάλις».

14) Τὴν 6 Μαρτίου 1956: εἰς τὴν Διεύθυνσιν Τελωνείων Πειραιῶς, τὰς αἰθούσας ἀποσκευῶν τοῦ Ε' Τελωνεῖου Πειραιῶς, τὸ Α' Τελωνεῖον Εἰσαγωγῆς καὶ τὸ Η' Τελωνεῖον Διοικήσεως Τελωνοφυλακῆς καὶ Ἐπισκέψεως Πλοίων.

15) Τὴν 13 Μαρτίου 1956, εἰς τὰς ἐν Πειραιεὶ ἀποθήκας τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους (ΣΕΚ).

16) Τὴν 20 Μαρτίου 1956, εἰς τὴν Κοινοπραξίαν Ἐνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Διαχειρίσεως Ἐγχωρίων Προϊόντων ΚΥΔΕΠ καὶ ἀκολούθως εἰς τὰς ἐν Πειραιεὶ ἐγκαταστάσεις τῆς.

17) Τὴν 27 Μαρτίου 1956, εἰς τὸ ἔργοστάσιον τῆς Α.Ε. κατεργασίας καννάβου, λούτης καὶ λίνου «Ἀλέξανδρος Σ. Δεσύλλας».

18) Τὴν 7 Ἀπριλίου 1956, εἰς τὰ ἐν Πειραιεὶ ἔργοστάσια τῆς Ἐταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων.

19) Τὴν 14 Ἀπριλίου 1956, εἰς τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν.

20) Τὴν 21 Ἀπριλίου 1956, εἰς τὴν Ἐταιρείαν Χαλυβδοφύλλων.

21) Τὴν 28 Ἀπριλίου 1956, εἰς τὸν ἐν Πάτραις Αὐτόνομον Σταφιδικὸν Ὄργανισμὸν.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Οὕτως ἐπετεύχθη μία νέα ἀντίληψις, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐργαζόμενος, ὄχι μόνον πρέπει νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὰς ἄνωθεν διαταγὰς, ἀλλὰ καὶ πρέπει νὰ ἀναπτύσῃ τὴν πρωτοβουλίαν του καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ ἐπαυξάνῃ ποσοτικῶς καὶ νὰ βελτιώσῃ ποιοτικῶς τὴν παραγωγὴν του, διότι τὸ ἀτομικὸν καὶ γενικὸν του συμφέρον εἶναι ἀναποσπᾶστος συνδεσμένον μὲ τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγικότητός του.

Η. ΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ἡ Σχολή συνέχισε καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος τὴν σειράν τῶν διαλέξεων της, αἱ ὁποῖαι δικαίως ἔχουν θεωρηθῆ ὡς ἐξαιρετικὴ συμβολὴ εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τῆς Χώρας. Ὡς γνωστόν, αἱ διαλέξεις αὗται γίνονται ἐπὶ ζεόντων ἐλληνικῶν προβλημάτων, ἐξεταζομένων ἀπὸ τῆς καθαρῶς ἐπιστημονικῆς τῶν πλευρᾶς.

Ἡ Σχολὴ προσπαθεῖ — καὶ μὲ ὑπερηφάνειαν πολὺ νομίζει ὅτι τὸ ἐπέτυχε — νὰ καταστή ἓν ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον εἰς τὸν χῶρον τοῦ ὁποῦ οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ ἐν γένει παράγοντες τῆς ζωῆς τοῦ τόπου νὰ δύνανται νὰ ἐκφέρουν ἐλευθέρως τὰς ἀποφύσεις των, νὰ καταστή δηλονότι κέντρον εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἀναζητηθῆ καὶ νὰ ἐρευνηθῆ ἡ ἀλήθεια. Δι' αὐτὸ ὀρθῶς καὶ δικαίως παρ' ὄλων ἀναγνωρίζεται ὡς ἐθνικὴ ἢ προσπάθεια αὕτη τῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία, σημειωτέον, ἔχει ἐπιτύχει ἐκτὸς τῶν Ἑλλήνων ὀμιλητῶν νὰ παρουσιάσῃ ἀπὸ τοῦ βήματός της καὶ διαπρεπεῖς ξένους.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐγένοντο ἕνδεκα διαλέξεις, αἱ ὁποῖαι ἀναριθμῶσιν τὸν ἀριθμὸν τῶν διαλέξεων ἀπὸ τοῦ 1947—48, ὅποτε ἐψηφίσθη ὁ νέος Ὄργανισμὸς τῆς Σχολῆς, εἰς 176 ἐν ὄλῳ.

ΠΙΝΑΞ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1955—56

- 1η. Τὴν 27ην Ὀκτωβρίου ὑπὸ τοῦ κ. *Ε. Μαργαρίτη* μὲ θέμα: «Τὸ νόημα τῆς Μεγάλης Ἡμέρας».
- 2α. Τὴν 9ην Νοεμβρίου 1955 ὑπὸ τοῦ κ. *Holger Larsen* μὲ θέμα: «Τὸ marketing τῶν Γεωργικῶν Προϊόντων καὶ ἰδίᾳ τῶν Φρούτων».
- 3η. Τὴν 16ην Νοεμβρίου 1955 ὑπὸ τοῦ κ. *V. Lumpholtz* μὲ θέμα: «Τὸ marketing τῶν Γεωργικῶν Προϊόντων καὶ ἰδίᾳ τῶν Φρούτων».
- 4η. Τὴν 8ην Δεκεμβρίου 1955 ὑπὸ τοῦ κ. *Στράτου Κ. Παπαϊωάννου* μὲ θέμα: «Νέα ἐποχὴ, νέα ἐκπαιδευτικὰ ἰδανικά».
- 5η. Τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου 1956 ὑπὸ τοῦ κ. *Πέτρου Κουβέλη* μὲ θέμα: «Συντήρησις Φυσικῶν Πόρων».
- 6η. Τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου 1956 ὑπὸ τοῦ κ. *Γεωργίου Ἐυνοπούλου* μὲ θέμα: «Ἡ οἰκονομία καὶ εἰδικώτερον ἡ ἰδιοκτησία ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ».
- 7η. Τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1956 ὑπὸ τοῦ κ. *Κώστα Σ. Παπαϊωάννου* μὲ θέμα: «Ἡ Εὐρώπη στὴν ὥρα τῆς πλανητικῆς Ἱστορίας».
- 8η. Τὴν 21ην Φεβρουαρίου 1956 ὑπὸ τοῦ κ. *Κώστα Σ. Παπαϊωάννου* μὲ θέμα: «Ὁ Marx καὶ ἡ μεταφυσικὴ τῆς Τεχνοκρατίας».
- 9η. Τὴν 1ην Μαρτίου 1956 ὑπὸ τοῦ κ. *Κώστα Σ. Παπαϊωάννου* μὲ θέμα: «Ἡ Δυναμικὴ τῶν ὀλοκληρωτικῶν καθεστώτων».
- 10η. Τὴν 16ην Μαρτίου 1956 ὑπὸ τοῦ κ. *Γεωργίου Ι. Πεσμαζόγλου* μὲ θέμα: «Τὸ πρόβλημα τῆς Εὐρώπης».
- 11η. Τὴν 23ην Μαρτίου 1956 ὑπὸ τοῦ κ. *Σωτηρίου Ἀγαπητίδη* «Διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς».

Θ'. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΚΑΙ ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Ι. Κατά τὸ σπουδαστικὸν ἔτος 1655/56 : Ι) Διοργανώθησαν καὶ ἐπραγματοποιήθησαν οἱ κάτωθι ἐκπαιδευτικοὶ περίπατοι καὶ ἐκδρομαὶ εἰς διάφορους Ἀρχαιολογικοὺς χώρους, Μουσεῖα, Καλλιτεχνικὰς ἐκθέσεις κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰ ἐλεύθερα ἀπογεύματα τῆς Τετάρτης μὲ ἐξηγήτριαν τὴν κ. Μαρ. Βελουδίου, ξεναγὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.

- 1) 30—10—55 Προπύλαια—Ν. Ἀθηνῶν· Νίκης—Ἐρεχθεῖον—Παρθενῶν—Πανόραμα Ἀθηνῶν—Προσανατολισμός.
- 2) 2—11—55 Θέατρον Διούσου—Χορηγικὸν Μνημεῖον—Ἀσκληπεῖον—Ῥοδεῖον Ἡρώδου Ἀττικοῦ.
- 3) 6—11—55 Κεραμεικὸς—Δίπυλον.
- 4) 9—11—55 Ἀρχαία Ἀγορὰ—Στοὰ Ἀττάλου—Μουσεῖον.
- 5) 13—11—55 Παλιὰ Ἀθήνα—Ἀγ. Αἰκατερίνη Μνημεῖον Λυσικράτους—Ἀναφιώτικα—Α' Πανεπιστήμιον.
- 6) 16—11—56 Ρωμαϊκὴ Ἀγορὰ—Ὡρολόγιον Κυρρήστου—Βιβλιοθήκη Ἀνδριανοῦ—Οἰκία κ. Χατζημιχάλη (Πλάκα).
- 7) 20—11—55 Πύλη Ἀδριανοῦ—Ὀλυμπεῖον—Στάδιον—Ἀρδηττός.
- 8) 23—11—55 Δαφνί—Περίπτερον Τουρισμοῦ.
- 9) 27—11—55 Κολωνός—Ἀκαδημία Πλάτωνος.
- 10) 30—11—55 Πειραιεὺς—Κερατσίνιον—Σαλαμῖς—Καματερόν.
- 11) 4—12—55 Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον.
- 12) 7—12—55 Ἐθνικὸν Ἰδρυμα—Ὁμιλία κ. Προκοπίου περὶ Βυζαντινῆς τέχνης καὶ τέχνης Δαφνίου. Προβολὴ κινηματογραφικῆς ταινίας.
- 13) 14—12—55 Ἐλευσίς· Ἀρχαιότητες—Ἐλευσίνια Μυστήρια—Μουσεῖον.
- 14) 19—12—55 Βυζαντινὸν Μουσεῖον.
- 15) 8—1—56 Μπενάκειον Μουσεῖον.
- 16) 15—1—56 Διυλιστήρια Οὐλεν. Ὁμιλητὴς ὁ κ. Ν. Κολλάρος.
- 17) 22—1—56 Πάρνης—Ἀγ. Τριάδα—Καταφύγιον Ε.Ο.Σ.
- 18) 5—2—56 Καισαριανή—Καλοπούλα—Ἐθν. Σκοπευτήριον.
- 19) 12—2—56 Διαρκῆς ἐκθέσεις Ἑλλήνων ζωγράφων. Ὁμιλία κ. Ἀλ. Κωτσάκη: «Περὶ Τέχνης».
- 20) 26—2—56 Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον Ἱστορικῆς Ἐτοιρείας—Οἰκία Παλαμᾶ.

Ἡ προσέλευσις Σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους ὑπῆρξεν αὐθόρμητος, γενικὴ καὶ ἀνελλιπής· ἀφ' ἑνὸς λόγῳ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἐπισκέψεων καὶ ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τῆς ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως καὶ διδακτικῆς πείρας τῆς κ. Μαρ. Βελουδίου, ξεναγοῦ τοῦ Ἐθν. Ἰδρύματος.

II. Διοργανώθησαν καὶ ἐπραγματοποιήθησαν Κινηματογραφικαὶ

προβολαί με θέματα ὀργανώσεως ἐργασίας, ἐργοστασίων, καλλιτεργείας καὶ παραγωγικότητος ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Κέντρου Ἑλληνικῆς παραγωγικότητος καὶ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Χρυσσοχοῦ.

III. Διωργανώθη ἐπιστημονικὴ ὁμιλία τοῦ κ. Ἰσαακίδου, Γεν. Δ/ντοῦ τῆς SHELL: «περὶ τῆς ἀξίας, ἀνακαλύψεως καὶ ἐπεξεργασίας τῶν πετρελαίων» μετὰ προβολῆς εἰδικῆς Κινηματογραφικῆς ταινίας.

IV. Διωργανώθη ἐπίσκεψις εἰς τὴν Διαρκῆ Ἐκθεσὶν ἔργων τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν, ὅπου ἀνέπτυξεν εἰς τοὺς σπουδαστάς τῆς Σχολῆς διὰ μακρῶν: «τὴν Ἱστορίαν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς συγχρόνου Ζωγραφικῆς καὶ Καλλιτεχνικῆς» ὁ Διευθυντῆς τῆς Ἐκθέσεως κ. Ἄλκ. Κωτσάκης.

V. Οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς μετέσχον λίαν ἐπιτυχῶς τῶν Ἐθνικῶν Παρελάσεων τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν πρὸ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἄγνώστου Στρατιώτου κατὰ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου καὶ 25ην Μαρτίου.

VI. Οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς μετέσχον τῆς Παγκοσμίου Ἡμέρας Προσευχῆς τῶν Φοιτητῶν εἰς τὴν Μητρόπολιν καὶ τῆς καταθέσεως στεφάνου εἰς τὸν Ἄγνωστον Στρατιώτην, κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, καὶ

VII. κατόπιν εὐγενοῦς παραχωρήσεως 3 000 φυσιγγίων καὶ ὄπλων ὑπὸ τοῦ Γ.Ε.Σ., οἱ Σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς ἠσκήθησαν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἀγώνισμα τῆς Σκοπεβολῆς καὶ μετέσχον τῶν Σκοπευτικῶν Ἀγώνων τῶν Ἀνωτάτων Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Σχολῶν προσκλήσει τῆς Σκοπευτικῆς Ὁμοσπονδίας τῆς Ἑλλάδος λίαν ἐπιτυχῶς, ἐπιβληθέντων τῶν σκοπευτῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Γεωπονικῆς καὶ ἄλλων Σχολῶν.

Ἡ Σκοπευτικὴ ὁμάς τῆς Σχολῆς ἀπαρτιοθεῖσα ἐκ τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς κ.κ. :

1) Σβόλη Γεωργίου	Βον ἔτος
2) Ξενίδη Κωνσταντ.	Βον »
3) Ἀθανασοπούλου Νικ.	Βον »
4) Τζανακάκη Ἐμμαν.	Βον »
5) Μωραΐτου Ἰωάννου	Αον »
6) Φραγκάκη Στυλιανοῦ	Αον »

κατετάγη ἕκτη εἰς τὴν Γενικὴν βαθμολογίαν εἰς τὸ ἀγώνισμα ἀπὸ ἀποστάσεως 50 μ. διὰ τυφεκίου τῶν 22 καὶ εἰς τὸ ἀγώνισμα ἀπὸ ἀποστάσεως 300 μ. διὰ πολεμικοῦ τυφεκίου καὶ ἔτυχε τιμητικῶν διπλωμάτων ἀπονεμηθέντων ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ Ναυάρχου κ. Λούνδρα.

Ι'. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Σχολὴ ἐπλουτίσθη καὶ ἐφέτος διὰ νέων βιβλίων, τόσον δι' ἀγορᾶς ὥσον καὶ ἐκ δωρεῶν τῶν συγγραφέων.

Ἡ φοίτησις τῶν σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων εἰς τὸ ἀναγνώστηριον ὑπῆρξε ζωηροτάτη, ἐνδεικτικὴ τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς ἀναπτυσσομένης ἀγάπης πρὸς τὴν μελέτην.

ΙΑ'. ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΙ

Ἡ Σχολή μετέσχεν εἰς τὸν πανηγυρισμὸν :

1) Τῆς 28 Ὀκτωβρίου με ὀμιλητὴν τὸν Καθηγητὴν τῆς Σχολῆς κ. Ε. Μαργαρίτην με θέμα «Τὸ νόημα τῆς μεγάλης ἡμέρας».

2) τῆς 25 Μαρτίου με ὀμιλητὴν τὸν Καθηγητὴν τῆς Σχολῆς κ. Σ. Ἀγαπητίδην καὶ θέμα : «Τὰ νέα ἔθνικα Ἰδανικά».

Οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς, εἰς ὁμάδα λαμπρῶς συντεταγμένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γυμναστοῦ τῆς Σχολῆς κ. Γ. Κατοίπη, ἐθαυμάσθησαν καὶ κατεχειροκροτήθησαν κατὰ τὴν παρέλασιν τῶν σπουδαστῶν καὶ μαθητῶν, τόσοσ τῆς 27ης Ὀκτωβρίου ὅσον καὶ τῆς 24ης Μαρτίου, πρὸ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνωστοῦ Στρατιώτου.

Κατὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς 25ης Μαρτίου, ἡ χορωδία τῆς Σχολῆς, ἔψαλε πατριωτικὰ καὶ δημῶδη ἄσματα, ἐμπνεύσασα μεγάλον ἐνθουσιασμὸν εἰς τὸ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον τῶν κεκλημένων τῆς Σχολῆς, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἦτο κατάμεστος ἡ αἴθουσα συγκεντρώσεως αὐτῆς.

3) Τῆς 30 Ἰανουαρίου. Ἡ ἑορτὴ τῆς Παιδείας ἐωρτάσθη ὡσαύτως διὰ συγκεντρώσεως εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Σχολῆς. Κατ' αὐτὴν ὠμίλησεν ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Ξυνόπουλος με θέμα : «Ἡ Οἰκονομία καὶ Ἰδιαιτέρως ἡ Ἰδιοκτησία ὑπὸ τὸ πρῖσμα τοῦ Χριστιανισμοῦ». Ὡς γνωστόν, ἡ Σχολὴ τιμᾶ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην διὰ μιᾶς ὀμιλίας τὴν μνήμην τῶν ἀγωνιστῶν καὶ μαχητῶν : ἡς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

ΙΒ'. Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΣ

Κατὰ τὸ ὑπ' ὄψιν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1953-54 συνεχίσθησαν ὑπὸ τῆς Α.Σ.Β.Σ. διὰ τοῦ ἱατροῦ αὐτῆς κ. Ἀντων. Παπαϊωάννου, ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, τὰ ἀκόλουθα μέτρα πρὸς παρακολούθησιν τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως, καὶ προφύλαξιν τῆς ὑγείας τῶν σπουδαστῶν.

Ἐφηρμόσθη τὸ ἀτομικὸν δελτίον ὑγείας τοῦ σπουδαστοῦ, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει τὴν κλινικὴν ἐξέτασιν τῶν καθ' ἕκαστα ὀργανικῶν συστημάτων καὶ τὴν μικροακτινογράφειαν τοῦ θώρακος ὅλων τῶν σπουδαστῶν. Τὸ δελτίον τοῦτο εἶναι καὶ μένει ἀπολύτως ἐμπιστευτικόν. Οἱ χρήζοντες περαιτέρω ἐξετάσεως παραπέμπονται, δι' εἰδικοῦ σημειώματος τοῦ ἱατροῦ, εἰς τὰ οἰκεία τμήματα τῶν διαφόρων νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως καταγράφεται εἰς τὸ ἀτομικὸν δελτίον ὑγείας τοῦ σπουδαστοῦ.

Σημειωτέον ὅτι διὰ τὰς ὡς ἄνω ἐξετάσεις εἰς τὰ διάφορα νοσηλευτικὰ ἰδρύματα, ἡ Σχολή, διὰ τοῦ ἱατροῦ αὐτῆς, εἶχε προσυνηνοηθῆ μετὰ τῶν Διευθύνσεων τῶν ἰδρυμάτων, πρὸς ταχεῖαν ἐξυπηρέτησιν καὶ δωρεάν παροχὴν τῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς ἐν λόγῳ σπουδαστάς.

Εὐνόητον τυγχάνει ὅτι διὰ τῶν ἐργαστηριακῶν καὶ ἱατρικῶν ἐξετάσεων τῶν σπουδαστῶν, τὸ ἀτομικὸν δελτίον ὑγείας ἀπέβη πληρέστερον καὶ ἀποτελεῖ ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς ὑγείας τῶν ἐξεταζομένων. Ὡς εἶναι γνωστόν, ἡ τοιαύτη ἐνημέρωσις τοῦ ἀτομικοῦ δελτίου ὑγείας ἀποβλέπει

ὄχι μόνον εἰς τὴν διάγνωσιν καὶ ἀναγνώρισιν νοσηρῶν καταστάσεων ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς νόσου καὶ τῆς κλινικῆς αὐτῆς ὀντότητος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διαπίστωσιν νοσηρῶν προδιαθέσεων, δυναμένων εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐπιδράσουν ἐπιβλαβῶς ἐπὶ τῆς καθόλου ὑγείας. Ὁ ἐξεταζόμενος λαμβάνει γνῶσιν τῆς ἀσθενείας του, ὡς καὶ πάσης ἀποκλίσεως ἀπὸ τοῦ φυσιολογικοῦ καὶ πληροφορεῖται περὶ τυχόν λανθανούσης νόσου.

Τοιοτοτρόπως ἡ ἱατρικὴ παρακολούθησις ὄχι μόνον ἔρχεται ἀρωγὸς εἰς τὴν πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν σπουδαστῶν, ἀλλὰ καὶ ἐλέγχει τὴν περαιτέρω θεραπείαν. Εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις ὑποδεικνύεται ἡ διακοπὴ τῶν μαθημάτων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἀφ' ἐνός μὲν ὑποβληθῆ ὁ ἐνδιαφερόμενος εἰς τὴν ἀνάλογον ὑγεινοδιαιτητικοφαρμακευτικὴν ἀγωγὴν, ἀφ' ἑτέρου δὲ προληφθῆ ἡ μετάδοσις οἰασδήποτε νόσου εἰς τοὺς ὑγιεῖς σπουδαστάς.

ΙΓ'. Η ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Ἡ Σχολὴ μεριμνῶσα καὶ διὰ τὴν ὁμαδικὴν ψυχαγωγίαν τῶν σπουδαστῶν—ἐκτός τῶν ἐκδρομῶν, μορφωτικῶν περιπάτων, καλλιτεχνικῆς σπουδαστικῆς κινήσεως κλπ.—ὑποβοηθεῖ τὴν δραστηριότητα τοῦ Συνδέσμου Πτυχιούχων καὶ Σπουδαστῶν διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἑτησίου ὁμαδικοῦ «γλεντιοῦ» καὶ τῆς ἑτησίας χοροεσπερίδος τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς.

Τὸ σπουδαστικὸ γλέντι. Ἡ συγκέντρωσις αὕτη ἐγένετο τὴν ἐσπέραν τῆς Παρασκευῆς 6 Φεβρουαρίου εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φ. Νέγρη κέντρον «Μέντια Λούζ».

Εἰς τὸ γλέντι προσήλθον οἱ περισσότεροι τῶν σπουδαστῶν καὶ σπουδαστριῶν, παρέστησαν δὲ καὶ πλείστοι ἐκ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς. Ἀπερίγραπτον κέφι ἐκράτησε ἀπὸ τῆς 8ης μ.μ. μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὥρῶν. Ἡ συγκέντρωσις αὕτη κατέδειξε μὲ πόσον πολιτισμὸν καὶ τάξιν εἶναι δυνατόν νὰ διασκεδάζουν οἱ νέοι, ὅταν πρυτανεῦη τὸ πνεῦμα τοῦ αὐτοσεβασμοῦ.

Ἡ ἐπίσημος χοροεσπερίς. Αὕτη ἐδόθη τὴν ἐσπέραν τῆς 5ης Μαρτίου εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ «Green Park». Ἡ ἑτησία χοροεσπερίς τῶν πτυχιούχων καὶ σπουδαστῶν τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν καθιερώθη πλέον ὡς ἐν τῶν κοσμικωτέρων γεγονότων τῆς Πρωτευούσης. Κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν εἶναι μία ἀπὸ τὰς τρεῖς καλυτέρας χορευτικὰς συγκεντρώσεις τῶν Ἀπόκρεω. Ἡ ὀργάνωσις τῆς χοροεσπερίδος ὑπῆρξεν ἔργον τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς. Ὁ χορὸς διήρκεσε μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὥρῶν ἐν μέσῳ εὐθυμίας καὶ χαρᾶς ἀδιαπτώτου. Πλήθος ἐκλεκτῶν δῶρων διενεμήθησαν διὰ κληρώσεως. Μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Α.Σ.Β.Σ., Ὑπουργοί, οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, πολλοὶ φίλοι τῆς καὶ πολλὰ ἄλλα ἐπίλεκτα μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἐτίμησαν τὴν ἐσπερίδα διὰ τῆς παρουσίας των καὶ ἡ κριτικὴ τῆς κοσμικῆς κινήσεως τοῦ Ἡμερησίου τύπου τῆς πρωτευούσης ἀπησχολήθη εὐφημώτατα καὶ διὰ μακρῶν μὲ αὐτήν.

ΙΔ'. ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

α') Τμηματικά

Κατά τόν 'Οργανισμόν τῆς Σχολῆς, αἱ Τμηματικά 'Εξετάσεις διενεργοῦνται ἀπό 7-30 'Ιουνίου καί ἀπό 17 Σεπτεμβρίου μέχρι 10 'Οκτωβρίου. Οἱ ἀποτυχάνοντες εἰς δύο μαθήματα δύνανται νά ἐπανεξετασθοῦν ἀπό 8-15 'Ιανουαρίου. Παρακαλῶ ἰδιαιτέρως νά σημειωθῆ τοῦτο, διότι ὁ νεοεγγραφόμενος πρέπει νά ἔχη ὑπ' ὄψιν του ὅτι δύο εἶναι εἰς τὴν Σχολὴν μας αἱ ἐξεταστικαὶ περίοδοι. Ἡ τρίτη εἶναι συμπληρωματικὴ, καὶ γίνεται δεκτὸς εἰς αὐτὴν ἂν ἀποτύχη τις εἰς δύο μόνον μαθήματα.

Τὸ σύστημα τοῦτο τῶν ἐξετάσεων ἐγένετο δεκτὸν ἐσχάτως καὶ ἀπὸ τὸ 'Υπουργεῖον Παιδείας, προκειμένου περὶ τῆς 'Ανωτάτης 'Εκπαιδύσεως. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο προηγήθη ἡ Σχολὴ μας, διότι οἱ διοικοῦντες αὐτὴν σκέπτονται ὡς παιδαγωγοί.

Σημειωτέον ὅτι τὸ λεπτομερὲς Πρόγραμμα τῶν Τμηματικῶν 'Εξετάσεων ἀνακοινοῦται πρὸ ἑνὸς μηνὸς τοῦλάχιστον τὰ δὲ ἀποτελέσματα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐξετάσεων. Οἱ σπουδασταὶ γνωρίζουν καλῶς τὴν σημασίαν τούτου. Ἄλλοῦ δὲν γνωρίζουν πότε θὰ ἐξετασθοῦν καὶ μὲ ἀγωνίαν ἀναμένουν ἐπὶ μῆνας τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων.

Συμψηφίζονται ἢ ὄχι οἱ βαθμοὶ τῶν μαθημάτων ;

Καὶ εἰς τοῦτο ἡ Σχολὴ ἔταμε νέαν καὶ ὀρθὴν ὁδόν. 'Επέτρεψε τὸν συμψηφισμόν ἑνὸς μαθήματος, μόνον ἐφ' ὅσον ὁ σπουδαστὴς ἐπέδειξε καλὴν γενικὴν ἐπίδοσιν, δηλαδὴ ἂν οἱ βαθμοὶ του δίδουν μέσον ὄρον 6, μὲ βάσιν βαθμολογίας τὸ 5. 'Εκ τῆς ἐφαρμογῆς ἐπέισθημεν ὅτι ὀρθὴ καὶ σκόπιμος εἶναι ἡ δοθεῖσα λύσις, πάντως δὲ ἀποφεύγουνται τὰ κακὰ τῆς αὐθαιρέτου ἢ κακῆς ἐκτιμήσεως ἑνὸς Καθηγητοῦ—ἢ τὰ ὅποια εἶναι σπάνιον φαινόμενον—ἢ συνηθέστερον τῆς ἀτυχίας ἑνὸς σπουδαστοῦ εἰς τὴν ἐξέτασιν ἑνὸς μαθήματος ἢ καὶ τῆς ἀδυναμίας του νά ἀντιληφθῆ ἓν μάθημα. Ἡ Σχολὴ ἀναζητεῖ πάντοτε τί δύναται νά ἐξασφαλίσῃ μίαν δικαίαν κρίσιν τοῦτο διότι ὀρθῶς ὁ σπουδαστὴς δέχεται τὴν αὐστηρότητα, ἀλλὰ δὲν ἀνέχεται τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν μεροληψίαν.

Χαίρομεν ἰδιαιτέρως, διότι τὸ 'Υπουργεῖον Παιδείας ἀπεδέχθη τὸ σύστημα τῆς Βιομηχανικῆς Σχολῆς περὶ τῶν ἐξεταστικῶν περιόδων καὶ τὸ ἐπεξέτεινε καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, τὴν Ἄνωτάτην Σχολὴν Ὀικονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τὴν Πάντειον. Τὸ προηγούμενον καθεστῶς, τῆς διαρκοῦς ἐξετάσεως καὶ

των πολλών εξεταστικών περιόδων εις τὰς Ἀνωτάτας Σχολάς, εἶχεν ἐξευτελίσει τὸν θεσμὸν τῶν ἐξετάσεων καὶ εἶχε μεταβάλει τοὺς Καθηγητὰς εἰς ἐξεταστὰς καὶ εἰσπράκτορας ἐξετάστων, ἐνῶ συγχρόνως εἶχε συντελέσει εἰς τὴν μείωσιν τῆς ἀποδόσεως τῶν σπουδαστῶν. Διαρκῶς ὁ σπουδαστὴς ἀνέβαλε τὴν μελέτην του, μὲ τὴν σκέψιν ὅτι εἶχε πολλὰς ἐξεταστικὰς περιόδους ἢ μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ἐπὶ τέλους κάποτε θὰ τὸν λυπηθῇ ὁ Καθηγητὴς. Τὸ περιεργον εἶναι ὅτι οἱ σπουδασταὶ ἐσχημάτιζον τὴν τερατώδη ἐντύπωσιν ὅτι «πρέπει νὰ περάσουν», ἀφοῦ ἐξητάσθησαν 3 καὶ 4 φορές· ὡς ἐάν ἡ ἐπανειλημμένη ἀποτυχία ἀπέτελει... προσὸν προαγωγῆς!

Τὸ καθεστὼς τῶν πολλῶν ἐξεταστικῶν περιόδων παρουσίασε πολλὰ τὰ κακὰ. Ἄς εὐχηθῶμεν νὰ ἔχη παρέλθει καὶ ἄς χαρῶμεν ὅτι τὰ κακὰ τὰ ὁποῖα ἔχει φέρει εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν ἡ Βιομηχανικὴ Σχολὴ ἐπεκτείνονται καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀνωτάτας Σχολάς. «Κάλλιο ἀργὰ παρὰ ποτέ», ὅπως λέγει ἡ σοφὴ λαϊκὴ παροιμία.

Πίναξ ἐγγραφέντων καὶ ἐπιτυχόντων
εἰς τὰς Τμηματικὰς Ἐξετάσεις Σπουδαστῶν

Ἀκαδημαϊκὰ ἐτη	Α'		Β'		Γ'		Σύνολον	
	Ἐγγραφέντες	Προαχθέντες	Ἐγγραφέντες	Προαχθέντες	Ἐγγραφέντες	Προαχθέντες	Ἐγγραφέντων	Προαχθέντων
1947—48	366	165	127	91	36	31	529	287
1948—49	236	122	137	108	73	60	446	290
1949—50	231	112	130	90	111	83	472	285
1950—51	349	163	140	95	92	75	581	313
1951—52	468	195	193	135	90	47	751	377
1952—53	471	184	238	146	158	98	867	428
1953—54	422	141	250	80	183	36	855	257
1954—55	458	251	301	236	214	101	973	588
1955—56	404	223	299	153	283	93	991	469

6') Πτυχιακ αἱ

Αἱ ἐξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ ἀνεκοινώθησαν ἐγκαίρως καὶ ἐπραγματοποιήθησαν εἰς τὰς καθορισθείσας χρονολογίας. Ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπετελέσθη ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ Δ. Συμβουλίου κ. Στ. Κωστόπουλον, ὡς Πρόεδρον, τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, ὡς Ἀντιπρόεδρον, τὸν Τμηματάρχην τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Μ. Σπετσιέρην καὶ τοὺς Καθηγητὰς κ.κ. Γ. Χαλκιάπουλον (Πολιτικὴ Οἰκονομία), Ι. Χρυσοχοῦ (Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων), Φ. Λέτσαν (Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων), Στρ. Κ. Παπαϊωάννου (Γενικὴ Λογιστικὴ), Δ. Παπαδημητρίου (Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ), Ν. Δελούκαν (Ἐμπορικὸν Δίκαιον), Χ. Ἀγαλλόπουλον (Ἐργατικὸν Δίκαιον), Ε. Συνοδινὸν (Ἐμπορευματολογίαν), Σ. Σταυρόπουλον (Μηχανογνωσίαν) καὶ Γ. Γιαννόπουλον (Ἡλεκτροτεχνίαν).

Τὰ δοθέντα θέματα, πρὸς διαφώτισιν τῶν μελλόντων ὑποψηφίων καὶ καθοδήγησιν των, θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ προσεχὲς τεύχος τῶν «ΝΕΩΝ τῆς Α.Σ.Β.Σ.».

Σημειωτέον ὅτι ἐδημοσιεύθησαν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστης τῶν τριῶν Ἐξεταστικῶν περιόδων τοῦ ἔτους 1955/6.

Κατὰ τὸ ὡς ἄνω ἔτος ὑπέστησαν ἐπὶ πτυχίῳ ἐξέτασιν 286. Ἐξ αὐτῶν ἔτυχον οἱ κάτωθι 87 ἀλφαβητικῶς ἀναφερόμενοι, οἱ ὅποιοι ἀναβιβάζουσι τὸν ἀριθμὸν τῶν πτυχιούχων τῆς Σχολῆς ἐν ὄλῳ εἰς 403.

1. Ἀλεξόπουλος Νικόλαος	τοῦ Δημητρίου
2. Ἀναγνωστόπουλος Γεώργιος	> Παύλου
3. Ἀνδρώνης Ἰάκωβος	> Ἰωάννου
4. Ἀραβαντινοῦ Ἄννα	> Ἐλευθερίου
5. Ἀρβανίτης Εὐστάθιος	» Ἰωάννου
6. Γαῖος Ἰωάννης	» Γεωργίου
7. Γαλάνης Παναγιώτης	> Στυλιανοῦ
8. Γαλάνης Παναγιώτης	> Ἰωάννου
9. Γολανόπουλος Παναγιώτης	» Δημητρίου
10. Γαλάτης Ἡλίας	> Δημητρίου
11. Γαρμανῆς Γεώργιος	» Χαράλαμπος
12. Γιαννακουλάκος Μιχαὴλ	> Δημητρίου
13. Γρηγορίου Εὐστράτιος	> Θεοδώρου
14. Γρηγορίου Λεωνίδας	» Γρηγορίου
15. Γώγου Ἐλένη	» Γεωργίου
16. Δαφνόπουλος Δημήτριος	> Γεωργίου
17. Δρόλαπας Χρῆστος	> Ἀναργύρου
18. Ζουγανέας Εὐστράτιος	> Παναγιώτου
19. Ζουλινάκης Ἐμμανουήλ	» Γεωργίου
20. Ἡλιοπούλου Σταυρούλα	> Χρίστου
21. Ἰορδανίδης Κωνσταντῖνος	> Νικολάου
22. Καλαβρυτινὸς Παναγιώτης	> Κων)τινου

23. <i>Καλαντζής</i> Ζαχαρίας	> Ἀγγέλου
24. <i>Καλασούντας</i> Δημήτριος	> Θεοδώρου
25. <i>Καλλονᾶς</i> Νικόλαος	» Δημητρίου
26. <i>Καλφαγιάννη</i> Σοφία	> Δημητρίου
27. <i>Κέπελας</i> Παναγιώτης	> Πέτρου
28. <i>Καραμπελιάς</i> Κωνσταντίνος	» Νικολάου
29. <i>Καρατζούλης</i> Ὁρέστης	» Νικολάου
30. <i>Καστανᾶ</i> Φωτεινὴ	> Νικολάου
31. <i>Κατσουλακης</i> Χρῆστος	> Κυριάκου
32. <i>Κοκκινοπούλου</i> Ἄννα	» Θεοδώρου
33. <i>Κολιάφας</i> Βασίλειος	» Χριστοῦ
34. <i>Κορωναῖος</i> Μιχαήλ	> Ἰακώβου
35. <i>Κούκης</i> Ἰωάννης	» Παναγιώτου
36. <i>Κουλερῆς</i> Ἀναστάσιος	> Παναγιώτου
37. <i>Κουτέλας</i> Ἰωάννης	> Χαραλάμπους
38. <i>Κράλλης</i> Νικόλαος	> Ἰωάννου
39. <i>Κωστόπουλος</i> Παναγιώτης	» Βασιλείου
40. <i>Λεωνιδάκη</i> Στέλλα	» Γεωργίου
41. <i>Λούρης</i> Παναγιώτης	» Εὐαγγέλου
42. <i>Μαθιουδάκης</i> Ἀντώνιος	> Γεωργίου
43. <i>Μαλάμας</i> Δημοσθένης	> Ἐμμανουήλ
44. <i>Μεταξωτὸς</i> Χρῆστος	> Γεωργίου
45. <i>Μιχαηλίδης</i> Ἡλίας	> Ἰωάννου
46. <i>Μοῦᾶνος</i> Δημήτριος	> Ματθαίου
47. <i>Μπεκὲς</i> Θεόδωρος	> Θεοφίλου
48. <i>Νικολόπουλος</i> Θεόδωρος	> Χαραλάμπους
49. <i>Νινιὸς</i> Παναγιώτης	» Ἰωάννου
50. <i>Ντῆνος</i> Δημήτριος	> Σταύρου
51. <i>Παναγιωτόπουλος</i> Ἀχιλλεὺς	> Ἰωάννου
52. <i>Παπαγιαννόπουλος</i> Κων(τ)ίνος	> Παναγιώτου
53. <i>Παπαδόγιαννης</i> (Λοῦρος) Κων(τ)ίνος	> Νικολάου
54. <i>Παπαῖωάννου</i> Γεώργιος	> Ἀλκιβιάδου
55. <i>Παπακωνσταντίου</i> Νικόλαος	> Παναγιώτου
56. <i>Παπαλεξόπουλος</i> Φιλοκτήτης	> Παναγιώτου
57. <i>Παπαμιχαλάκης</i> Ἰωάννης	» Κωνσταντίνου
58. <i>Παπατζανάκης</i> Ἀντώνιος	» Ὀνουφρίου
59. <i>Παπαχατζάκης</i> Ἐμμανουήλ	» Πολυζώη
60. <i>Παπᾶς</i> Ἡρακλῆς	> Νικολάου
61. <i>Παροσιγέβελος</i> Ἀντώνιος	> Ἰωάννου
62. <i>Πατεράκης</i> Ἀλέξανδρος	> Σταματίου
63. <i>Πατριανᾶκης</i> Πέτρος	> Βασιλείου
64. <i>Πέτρου</i> Ἀθανάσιος	> Γεωργίου
65. <i>Πετρουλάκης</i> Γεώργιος	> Δημητρίου
66. <i>Πολίτης</i> Χρῆστος	» Θεοδώρου
67. <i>Ραπακούλιας</i> Γεώργιος	> Ἰωάννου
68. <i>Σακελλαρίου</i> Νικόλαος	> Κων(τ)ίνου

69. Σέρβος	Ἰωάννης	»	Ἀλεξάνδρου
70. Σιούλας	Δημήτριος	»	Ἀθανασίου
71. Σκαλτσᾶς	Κων)τίνος	»	Ἰωάννου
72. Σκουλικάρης	Ἰωάννης	»	Ἐμμανουήλ
73. Σταθόπουλος	Σταῦρος	»	Ἀναστασίου
74. Τομαῆς	Δημήτριος	»	Ἀνδρέου
75. Τούντα	Δήμητρα	»	Σωτηρίου
76. Τσίκας	Γεώργιος	»	Θεοδώρου
77. Τσάκωνας	Σπυρίδων	»	Πέτρου
78. Τσιρακίδης	Χρῖστος	»	Χρῖστου
79. Φουντουλάκης	Μιχαήλ	»	Ραδαμάνθους
80. Φραγκούλης	Νικόλαος	»	Κων)τίνου
81. Χαρτοκόλλη	Μαρία	»	Παναγιώτου
82. Χατζηγιαννάκης	Γεώργιος	»	Ἰωάννου
83. Χιώτης	Χαράλαμπος	»	Ἐμμανουήλ
84. Χλωροκώστα	Πουλχερία	»	Δημητρίου
85. Χονδρός	Παναγιώτης	»	Βασιλείου
86. Χουλιάρας	Παναγιώτης	»	Βασιλείου
87. Χριστόπουλος	Παναγιώτης	»	Γεωργίου

*
**

Διαμαρτύρονται μερικοί διὰ τὴν ὑπερβολικὴν αὐστηρότητα τῆς Σχολῆς. Τί συμβαίνει πράγματι :

Τοὺς παραπέμπομεν εἰς ἐκείνους ποὺ λέγουν ὅτι ἡ Σχολὴ εἶναι «ὑπερβολικὰ ἐπιεικῆς». Ἡ αὐστηρότης καὶ ἡ ἐπιεικεία εἶναι, πράγματι, ἔννοιαι σχετικαί. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ Σχολὴ προσπαθεῖ νὰ εἶναι λελογισμένως αὐστηρὰ καὶ συγχρόνως ἐν μέτρῳ ἐπιεικῆς. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκει εἶναι νὰ σχηματισθῇ ἐνιαία βαθμολογικὴ ἀντίληψις εἰς τοὺς Καθηγητάς, ὥστε νὰ λείψουν αἱ ὑπερβολαί, αὐτῆς ἢ ἐκείνης τῆς μορφῆς. Δὲν εἶναι πάντως τοῦτο εὐκκλον, διότι ὑπάρχουν καὶ αἱ διάφοροι ἱκανότητες τῶν σπουδαστῶν, ἀναλόγως τῶν μαθημάτων. Πάντως, γνωρίζομεν τὰ παράπονα διὰ τὴν αὐστηρότητα, ἀλλὰ καὶ νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ παταχθῇ ἡ λόγῳ τῶν ἀνωμαλιῶν κρατήσασα πολιτικὴ τῆς ἀλογίστου ἐπιεικειᾶς. Τὸ σύνθημα τῆς Σχολῆς εἶναι «ἔλλογος ἐπιεικεία, ἔλλογος αὐστηρότης, δικαιοσύνη καὶ ἰσότης».

Ἡ κοινωνία καὶ ἡ πολιτεία ἔχουν ἀξιώσεις ἀπὸ τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα, καὶ δικαίως. Δι' αὐτὸ καὶ αἱ Σχολαὶ πρέπει νὰ ἔχουν ἀξιώσεις ἀπὸ τοὺς σπουδαστάς. Πρέπει νὰ πραγματοποιηθῶσιν ἡμεῖς τὴν ὠραίαν φράσιν τοῦ J. Wright : «ἡ θέσις πρέπει νὰ ζητηθῶσιν τὸν ἄνθρωπον καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος τὴν θέσιν, διότι δυστυχῶς πάρα πολλοὶ εἶναι οἱ θεσιθῆραι, ὀλίγοι δὲ ὅμως ἔχουν τὰ πραγματικὰ προσόντα δι' ἐκάστην θέσιν». Τὸ καθῆκον μας εἶναι νὰ δημιουργῶμεν αὐτὰ τὰ πραγματικὰ προσόντα εἰς τοὺς νέους. Τὸ ἀντίθετον εἶναι

κοινή δημαγωγία και, όπως λέγει ο λόρδος Brochain, «ή εκπαίδευσις πρέπει να έχη ως σκοπόν να μορφώνη νέους ώστε να είναι αδύνατον να οδηγηθούν από τον χειριστον, νέους Ικανούς να κυβερνηθούν, αλλά δυσκόλους να υποδουλωθούν».

Πάντως ή διατυπωθεΐσα κατηγορία παρά του Υπουργείου Βιομηχανίας κατά της Σχολής ότι επιδιώκει να καταστήση «τους αποφοΐτους της σοφούς» είναι παντελώς αστήρικτος. Έπί του θέματος τούτου παραπέμπομεν εις τας σχετικές οδηγίας του «Όδηγοϋ Σπουδών». Η Σχολή γνωρίζει καλώς ότι ή μόρφωσις είναι άσκησις τής σκέψεως και εμπλουτισμός του σπουδαστοϋ με τας άπαραιτήτους γνώσεις, έξ ου και ή άμείλικτος παρά της Σχολής καταδίκη του συστήματος της έξετάσεως των σπουδαστών εις τας «ύποσημειώσεις των βιβλίων».

ΙΓ' ΑΙ ΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Συμφώνως προς τον Οργανισμόν ο τελειόφοιτος της Σχολής, προκειμένου να τύχη του πτυχίου αυτής, υποχρεούται να συντάξη ειδικήν διατριβήν επί πτυχίω, επί θέματος όπερ οϋτος εκλέγει, μετά σύμφωνον γνώμην του Διευθυντοϋ του Γραφείου Έρευνών. Το θέμα τούτο δέον να πεοιλαμβάνεται εις τον κύκλον της έν τη Σχολή διδασκαλίας και να αναφέρεται ειδικώτερον : Εις την συστηματικήν διερεύνησιν, μετ' αναλύσεως και κριτικής, της διαρθρώσεως και λειτουργίας δεδομένης οικονομικής μονάδος ή κλάδου ή τομέως ή όλοκλήρου δραστηριότητος της παραγωγής ή της οικονομίας, περιοχής ή χώρας τινός και κυρίως παρ' ήμιν. Εις την συγκριτικήν μελέτην δύο ή πλειόνων των ως άνω δραστηριοτήτων. Εις την παρατήρησιν και έρευναν οικονομικών φαινομένων και προβλημάτων. Εις την κριτικήν παρουσίαν ξένων συστημάτων ή θεωριών ή συγγραμμάτων, οικονομικοϋ και οργανωτικοϋ ίδία ενδιαφέροντος.

Σκοπός της Σχολής αξιούσης, πρό της άπονομής του πτυχίου, την ύποβολήν και έγκρισιν της ως άνω διατριβής είναι ή διασκόπησις της Ικανότητος του τελειοφοΐτου περί τον δόκιμον γραπτόν χειρισμόν έπιστημονικοϋ τινος θέματος. Ός εκ τούτου, ή διατριβή επί πτυχίω δέν πληροΐ άπλως τύπον, ώστε να συντάσσεται παρέργως και προχειρώς, άλλ' ουσιαστικήν και έπιβαλλομένην σκοπιμότητα.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τας κατατεθείσας 47 πτυχιακάς εργασίας, αίτινες αναβιβάζουσιν εις 358 έν όλω τας κατατεθειμένας εις τό «Γραφείον Έρευνών» της Σχολής και άποδεικνύουσι την λαμπράν των πτυχιούχων μας έπίδοσιν και την διαμόρφωσιν εις αυτούς ένδιαφερόντων γενικώτερων και έπιστημονικής σκέψεως.

1. **Άβραμόπουλος Α.** : Λατομεία Άμφιάλης «Ο.Ε», Ίδιωτικο-οικονομική αυτών έρευνα.
2. **Άναγνωσιόπουλος Γ.** : Η έλαία, τό έλαιον και τά προϊόντα αυτών.

3. *Ἀντωνοπούλου Αἰκατ.* : Ὁ βάμβαξ ἐν Ἑλλάδι, ἰδίᾳ μεταπολε-
κῶς.
4. *Ἀρβανίτης Εὐστ.* : Ὁ βάμβαξ ἀπὸ ἀπόψεως γεωργικῆς
παραγωγῆς, βιομηχανίας καὶ ἐμπορίου
εἰς τὴν Χώραν μας.
5. *Βασιλείου Β.* : Ὁ συνδικαλισμὸς καὶ ἡ συμβολὴ του
εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ζωὴν.
6. *Γαλανόπουλος Παν.* : Ἡ Σπορελαιοργία ἐν Ἑλλάδι.
7. *Γαλάτης Δ. Ἡλ.* : Περὶ «Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ
Κράτους», ἀπὸ ὀργανωτικῆς πλευρᾶς.
Ναυπηγεῖον καὶ Μηχανουργεῖον, ὡς
ἰδιωτικὴ κοινὴ ἐπιχειρήσις.
8. *Γιαννακουλάκος Μιχ.* : Ὁργάνωσις ὑφαντηρίου.
9. *Γρηγορίου Α.* : Ἴδρυσις καὶ λειτουργία Ἐλαιουργεῖου.
10. *Δαφνόπουλος Δ.* : Ἑλλ. καὶ ξένη ξυλεία εἰς τὸ ἐμπόριον.
11. *Ζουλινάκης Ἐμμ.* : Παραγωγή καὶ φορολογία τοῦ οἴνο-
πνεύματος ἐν Ἑλλάδι.
12. *Καλαβρυτινὸς Π.* : Περὶ ὄρυκτοῦ πλοῦτοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ
εἰδικώτερον περὶ νικελίου καὶ σιδήρου.
13. *Καλαντζῆς Π.* : Καλλιέργεια ὄρυζης, βιομηχανία καὶ
ἐμπόριον αὐτῆς παρ' ἡμῖν.
14. *Καρλῆς Ἡρακλῆς* : Ἡ οἰνάμπελος, ὡς οἰκονομικὸς παρά-
γων τῆς Χώρας μας.
15. *Κατσουλάκης Χρ.* : Ἐριούφαντουργία «ΤΕΞΑΝΑ» Α.Ε.
(Ὁργάνωσις καὶ λειτουργία αὐτῆς)
16. *Κολιάφας Β.* : Ἡ ἐκβιομηχάνισις καὶ ὁ ἔθνικὸς ὄρυ-
κτὸς πλοῦτος μας.
17. *Κουκάκης Γρηγ.* : Ἡ βαμβακοκαλλιέργεια ἐν Ἑλλάδι.
18. *Κουρελῆς Ἀν.* : Ἡ οἰνοποιία ἀπὸ οἰκονομικο-τεχνικῆς
ἀπόψεως.
19. *Κουνδουράκης Εὐτ.* : Ἑλληνικαὶ Κοινότητες καὶ τοπικὴ αὐτο-
διοίκησις.
20. *Κουτουμᾶνος Δ.* : «Ἀθηναϊκὴ Ἐριουργία» : ἔρευνα αὐτῆς
ἀπὸ οἰκονομικῆς καὶ ὀργανωτικῆς ἀ-
πόψεως.
21. *Κράλλης Ν.* : Ἡ καλλιέργεια τῆς ὄρυζης ἐν Ἑλλάδι.
22. *Κωστόπουλος Π.* : Τὰ λιπάσματα καὶ ἡ χρῆσις αὐτῶν εἰς
τὴν Ἑλληνικὴν γεωργίαν.
23. *Λαμπράκη Ἀφροδ.* : Ὁργάνωσις ἀποθηκῶν, ἰδίᾳ ὡς πρὸς
τὸν τρόπον ἀποθηκεύσεως καὶ συντη-
ρήσεως ὑλικοῦ.
24. *Μαϊάνος Δ.* : Παραγωγή οἴνου παρ' ἡμῖν.
25. *Μαλάμος Δ.* : Συντήρησις ὑλικῶν καὶ ἐφοδιασμὸς
τῶν μονάδων στρατοῦ ὑπὸ τῆς ΑΒΥΠ.
26. *Μανίκας Δ.* : Προβλήματα ἐξισορροπήσεως τοῦ Ἰσο-
ζυγίου πληρωμῶν τῆς Χώρας μας.
27. *Μεταξωτὸς Χρ.* :

28. *Νικολογιάννης Α.* : Ὁ οἶνος καὶ τὸ πρόβλημα αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι.
29. *Ντίνος Δ.* : Ἐξέτασις τοῦ μηχανοποιείου γενικῶν καὶ τεχνικῶν ἐπιχειρήσεων τῆς Α.Ε. «Τεχνικά—Μαλκότης».
30. *Παναγιωτόπουλος Ἀχ.* : Ἀνάλυσις τρόπου λειτουργίας καὶ ἐκμεταλλεύσεως ἐπαρχιακῆς ἐπιχειρήσεως ἐλαιουργείου.
31. *Πανταλίων Ι* : Τὰ λιγνιτωρυχεῖα Ἀλιβερίου ὡς παράγων ἐνεργείας.
32. *Παπαγιαννόπουλος Κ.* : «Τὸ σπάρτο» καλλιέργεια καὶ ἐμπόριον αὐτοῦ.
33. *Παπαϊωάννου Γ.* : Γεωργοοικονομικὴ μελέτη μέσου κλήρου τῆς κοινότητος Ἀνύδρου Φθιώτιδος.
34. *Παπαλεξόπουλος Φίλ.* : Ὁργάνωσις Μηχανουργείου ἐν Πειραιεῖ.
35. *Παπανικολάου Δ.* : Ἐπιχειρήσις εἰσάγωγῆς μηχανημάτων ἐν Ἀθήναις.
36. *Παπαχατζάκης Ἐμμ.* : Ὁ Πιστωτικὸς Ἐλαιουργικὸς Συνεταιρισμὸς «Ἁγίας Μαρίνης» καὶ ἡ δραστηριότης του.
37. *Παρτινέβελος Ἀν.* : Ὁργάνωσις πρωτοκόλλου ἀρχείου καὶ διεκπαιραιώσεως μεγάλης οἰκονομικῆς μονάδος.
38. *Πατερῆκης Ἀλ.* : Περὶ ἀργιλίου καὶ δυνατότητος ἐπεξεργασίας ἐν Ἑλλάδι.
39. *Πατουλιᾶς Δημ.* : Τὸ θέμα τῆς ἰδρύσεως ἐργοστασίου συμπυκνώσεως γάλακτος εἰς τὰ Τρίκαλα Θεσσαλίας.
40. *Πετρόπουλος Ι.* : Κλωστήριον—ἐξέτασις του ἀπὸ ἀπόψεως κόστους.
41. *Σιούλας Δ.* : Ὁ καπνός, ὡς κύριον ἐξαγωγικόν μας προϊόν.
42. *Σκαλτοᾶς Κ.* : Τὸ δάσος καὶ ἡ σπουδαιότης του.
43. *Τσίκας Γ.* : Τὸ λιθογραφεῖον, ἰδιωτικο-οικονομικῶς ἐξεταζόμενον.
44. *Χλωροκώστα Πουλχ.* : Συνθήκαι παραγωγῆς καὶ ἐμπορίου τοῦ καπνοῦ ἐν Ἑλλάδι.
45. *Χονδρὸς Π.* : Ἡ βιομηχανία ἀλιπάστων τῆς Μυτιλήνης.
46. *Χουλιάρης Π.* : Ἡ οἰκονομικὴ σημασία τῶν δασῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἑλλάδος.
47. *Χριστόπουλος Π.* : Ἡ Βιομηχανικὴ οἰκονομία τῆς Ἑλλάδος.

ΙΔ' ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Τό Γραφείον Ἐρευνῶν (Βιομηχανικῶν καί Ἐμπορικῶν) τῆς ἐν ἐπικεφαλίδι Σχολῆς, ὅπερ λειτουργεῖ βάσει τοῦ Βασ. Δ/τος τῆς 15ης Ἀπριλίου 1948 (βλ. ἄρθρον 7 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς εἰς τεῦχος α' τοῦ ὑπ' ἀριθ. 105/1948 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, σελ. 600), ἐπέδειξεν ἰδιαιτέραν δραστηριότητα κατὰ τὸ λήξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955—56.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐν λόγῳ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, τὸ Γραφείον ἤρχισεν ἀλληλογραφίαν μετὰ ξένων κυρίως ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων καὶ γραφείων ἐρευνῶν, ὡς καὶ ἐπιστημονικῶν καὶ ἐκδοτικῶν ὀργανισμῶν, πρὸς ἀνταλλαγὴν καὶ πρωτίστως πρὸς συγκέντρωσιν οἰκονομικῶν καὶ ὀργανωτικῶν πληροφοριῶν, στατιστικῶν στοιχείων καὶ αὐτοτελῶν καὶ περιοδικῶν ἐκδόσεων. Προέβη ἐπίσης εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ ὕλικου τούτου πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόντων μαθήματα Ὁργανωτικῆς καὶ Ἀνθρωπίνου Παράγοντος. Ὁμοίως ἐταξινόμησε καὶ ἀπεδελτίωσε τὸ αὐτὸ ὕλικόν, πρὸς παραπομπὴν τῶν σπουδαστῶν καὶ τελειοφοιτῶν τῆς Σχολῆς εἰς σχετικὴν πρὸς τὰ ἐνδιαφέροντα αὐτοῦς θέματα βιβλιογραφίας. Ἐκ παραλλήλου, παρηκολούθησε τὴν οἰκονομικὴν καὶ ὀργανωτικὴν βιβλιογραφίαν τῆς Χώρας, τὴν ὅποιαν, διὰ μὲν τὸ ἔτος 1955 κατεχώρησεν εἰς τὸ τεῦχος 3 - 4 τοῦ ἔκτου τόμου τοῦ περιοδικοῦ τῆς Σχολῆς «Σπουδαί» (σσ. 109 - 111) διὰ δὲ τὸ ἔτος 1956 πρόκειται συντόμως νὰ τὴν δημοσιεύσῃ εἰς τὸ αὐτὸ περιοδικόν. Τοῦτο ἄλλωστε ἔπραξε καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἀκαδημαϊκὰ ἔτη 1952 - 54 (βλ. τόμον γ' σσ. 270 - 2 διὰ τὸ ἔτος 1952, τόμον γ' σσ. 662 - 3 διὰ τὸ ἔτος 1953 καὶ τόμον ε', τεῦχος 3, σσ. 110 - 112 διὰ τὸ ἔτος 1954). Ἐπιπροσθέτως ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ αὐτὸ περιοδικόν (τόμον σι', τ. 7 - 8 σ. 141) τὴν κατὰ τὸ 1955 ἀγγλοσαξωνικὴν βιβλιογραφίαν στατιστικῆς καὶ οἰκονομομετρικῆς.

Ἡ δραστηριότης τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν ἐξεδηλώθη καὶ εἰς τὸν ἐμπλουτισμὸν, ἀποκλειστικῶς διὰ δωρεῶν συγγραφέων, ἐκδοτῶν, καθηγητῶν καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν Ἀθηνῶν, τῆς παρ' αὐτῷ ἐιδικῆς βιβλιοθήκης, ἣτις εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς ἐνδιαφερομένου κατὰ τὰς ὥρας καὶ ἡμέρας λειτουργίας της. Ἦδη τὸ Γραφείον Ἐρευνῶν ἐπέτυχε νὰ ἔχῃ τὴν πληρεστέραν ἐν Ἑλλάδι συλλογὴν ὀργανωτικῶν συγγραμμάτων καὶ περιοδικῶν τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ

της ήμεδαπής και την στενήν αυτού συνεργασίαν μετά της 'Ελληνικής 'Επιστημονικής 'Εταιρείας 'Οργανώσεως 'Εργασίας.

'Η έκ των βασικών επιδιώξεων του Γραφείου 'Ερευνών, όπως καταστή κέντρον ανταλλαγής πείρας μεταξύ της Σχολής και των ελληνικών επιχειρήσεων, ήρχισε να πραγματοποιείται από του υπό εξέτασιν ακαδημαϊκού έτους. 'Ιδια πρωτοβουλία του Γραφείου και κυρίως τή αιτήσεται ιδιωτικών τινων επιχειρήσεων, έξητάσθησαν υπ' αυτού και επελύθησαν γενικά και ειδικά προβλήματα διοικήσεως και λειτουργίας των επιχειρήσεων αυτών.

Τό από του 'Ιανουαρίου 1953 πλαισιώνον τό Γραφείον 'Ερευνών επιτελείον διακεκριμένων συνεργατών του, προσέφερε και πάλιν δωρεάν τάς υπηρεσίας του. Ούτω : οί κ.κ. Πελ. Κατωπόδης, Κων. Λεοντίδης και 'Αλ. Σπανορρήγας έμελέτησαν οικονομικά θέματα, δημοσιεύσαντες σχετικές έργασίας εις τόν έκτον τόμον του περιοδικού «Σπουδαί». 'Ετεροι συνεργάται, υπό τόν καθηγητήν κ. 'Ιω. Λ. Χρυσόχοϋ, έδημοσίευσον έκάστην Πέμπτην, εις ειδικήν σελίδα της ήμερησίας αθηναϊκής έφημερίδος «Ναυτεμπορική», ευγενώς παραχωρηθείσαν εις τό Γραφείον 'Ερευνών, άρθρα, μελέτας και μεταφράσεις επί οργανωτικών και κοινωνικών ζητημάτων. Οί έκ των συνεργατών του Γραφείου κ.κ. Σωτ. 'Αγαπητίδης, Γ. Βασιλειάδης, Σπ. Βασιλείου, 'Αχ. 'Εξαρχος, Παν. Ζακόπουλος, Νικ. Κωνσταντινίδης, Σ. Κωστελέτος, Εύστ. Μαργαρίτης, Στρ. Παπαϊωάννου, Νικ. Πολύζος, Χαρ. Σμπαρούνης και κυρίως ό Διευθυντής του Γραφείου τούτου κ. Κλ. Μπανταλούκας έδημοσίευσαν εις τόν έκτον τόμον του περιοδικού «Σπουδαί» πλείστας βιβλιοκρισίας, οικονομικών, οργανωτικών, κοινωνικών και στατιστικών έργασιών 'Ελλήνων και ξένων.

Χάρις εις τούς άνωτέρω συνεργάτας του, τό Γραφείον 'Ερευνών επέτυχε να δημοσιεύση εις τόν μνησθέντα τόμον του περ. «Σπουδαί» έπτά μεταφράσεις άρθρων και μελετών οργανωτικού περιεχομένου, τάς έξής :

1. G. A r d a n t : Οικονομικά και κοινωνικά πλευράί της παραγωγικότητας και της πλήρους άπασχολήσεως (τ. 3 - 4, σσ. 77 - 88).

2. P. B i g a n d : Αί άπόψεις των μισθωτών επί της παραγωγικότητας (τ. 3 - 4, σσ. 92 - 8).

3. P. D r u e k e r : Αύτοματοποιήσις, ή βιομηχανική επανάστασις του β' ήμισσεως του 20ου αιώνος (τ. 5, σσ. 22 - 6).

4. G. H e y w o r t h : 'Η Ιστορία της έμπορικής εκπαιδύσεως (τ. 5 σσ. 39 - 52 και τ. 9 - 10 σσ. 107 - 13).

5. L. D a n t y L a f r a n c e : 'Απότισις τιμής προς τόν F. W. T a y l o r (τ. 6, σσ. 21 - 37).

6. H. P i l k i n g t o n : Αί άπόψεις των εργοδοτών επί της παραγωγικότητας (τ. 3 - 4, σσ. 88 - 92).

7. A. S i e g f r i e d : 'Ο ρόλος της ειδησεογραφίας εις την σύγχρονον εποχήν (τ. 1 - 2, σσ. 110 - 4).

Εἰς τὴν σειράν πάλιν τῶν αὐτοτελῶν ἐκδόσεων τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν προσετέθησαν κατὰ τὸ ἐν προκειμένῳ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος δύο λιθόγραφοι ἐκδόσεις τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἰω. Λ. Χρυσόχοῦ καὶ τέσσαρες ἀνάπτυποι ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Σπουδαί», αἱ ἀκόλουθοι :

1. *Ἰω. Λ. Χρυσόχοῦ* . Ὁργάνωσις τῶν ἐπιχειρήσεων. Βιβλίον α', εἰσαγωγή εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν, ἔκδοσις 3η, 1955.
2. *Ἰω. Λ. Χρυσόχοῦ* : Ὁργάνωσις τῶν ἐπιχειρήσεων. Ὁ ἀνθρώπινος παράγων, ἔκδοσις 4η, 1955.
3. *Α.Σ.Β.Σ.* : Τὸ γαλλικὸν λογιστικὸν πλάνον. Μετάφρασις Σ. Βασιλείου, εἰσαγωγή Α. Brunet, πρόλογος Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, 1955.
4. *Κλ. Β. Μπανταλούκα* : Ἡ ὀργανωτικὴ τῆς οἰκονομίας, 1955.
5. *Κλ. Β. Μπανταλούκα* : Ἐπισκόπησις τῆς προσφάτου ἐν Ἑλλάδι δημοσιονομικῆς ἰσορροπίας καὶ πολιτικῆς, 1956.
6. *Κλ. Β. Μπανταλούκα* : Ἐξοδα καὶ ἀποζημιώσεις μετακινουμένων δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, 1956.

Ἐξεδόθησαν, τέλος, ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν καὶ δύο ἀντίτυπα ἐκ τοῦ περιοδικοῦ τῆς Σχολῆς «Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.», τὰ ἐπόμενα :

1. *Α.Σ.Β.Σ.* : Κανονισμὸς πτυχιακῶν ἐξετάσεων, 1956.
2. *Α.Σ.Β.Σ.* : Διαγράμματα μελετῶν 1956.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ ὡς ἄνω «Κανονισμοῦ πτυχιακῶν ἐξετάσεων» κατέστη ἀναγκαία διὰ νὰ ἐνημερωθοῦν πάντες οἱ τελειόφοιτοι τῆς Σχολῆς περὶ τῆς διαδικασίας ἣτις ἀπαιτεῖται, κατὰ τὸν κανονισμὸν αὐτῆς, διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν πτυχίων των. Εἰδικώτερον, ἐπεδιώχθη νὰ ἐνημερωθοῦν οἱ ἀνωτέρω περὶ τοῦ τρόπου ἐπιβλέψεως καὶ ὑποβοηθήσεως των ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν καὶ τῶν ἀρμοδίων καθηγητῶν τῆς Σχολῆς εἰς τὴν σύνταξιν ὑπ' αὐτῶν εἰδικῆς διατριβῆς ἐπὶ πτυχίῳ, ἐπὶ θέματος ὕπερ οὔτοι ἐκλέγουν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν. Ἡ ἔκδοσις ἐπίσης τῶν «Διαγραμμάτων μελετῶν» ἐκρίθη ἐπιβεβλημένη, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἐν προκειμένῳ τετελειωμένους μερικὰ πρότυπα περιγράμματα διατριβῶν, ἵνα ἔχουν ταῦτα ὑπ' ὄψιν των κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν ἰδικῶν των.

Βάσει τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς, εἰς τὰς κατευθύνσεις τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν ἀνήκει καὶ ἡ συμπλήρωσις τῆς θεωρητικῆς διδασκαλίας, διὰ συνδέσεώς της πρὸς τὴν πράξιν. Δι' ὃ καὶ τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν, ὠργάνωσεν—ὡς καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἀκαδημαϊκὰ ἔτη—πρόγραμμα ἐπισκέψεων τόπων ἐργασίας, ἥτοι ἐργοστασίων, καταστημάτων, ὀργανισμῶν, γραφείων, ἀποθηκῶν κλπ. ὑπὸ τῶν τριτοετῶν σπουδαστῶν. (Διὰ τὸ πρόγραμμα τοῦτο τοῦ ἀκαδ. ἔτους 1955 - 56, βλ. σσ. 1 - 25 τοῦ 13ου τεύχους, τοῦ 3ου ἔτους τοῦ περιοδικοῦ «Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.»). Εἰς τοὺς τόπους αὐτοὺς, οἱ ἀρμόδιοι Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς καὶ ἕτεροι εἰδικοί τῆς πράξεως διεξάγουσιν ἐπιτόπια καθ' ὁμάδας

μαθήματα εις τούς τριτοετείς σπουδαστάς. "Ινα μάλιστα αποδειχθῆ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν σπουδαστῶν αὐτῶν καὶ πέραν τῶν ἀναγκαστικῶς περιορισμένων πλαισίων τῆς ἀκαδημαϊκῆς διδασκαλίας, ὡς καὶ ἡ συστηματικὴ τακτοποίησις τῶν γνώσεων καὶ σκέψεων του ἐπὶ τῶν ἐπισκέψεων αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται οὗτοι ὅπως συντάξουν μίαν τοῦλάχιστον ἔκθεσιν σχετικὴν πρὸς ἓνα τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐπισκεφθέντων τόπων ἐργασίας, ἥτις ἐπηρεάζει τὴν βαθμολογίαν των εἰς τὸ μάθημα τῆς ὀργανώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων.

"Ὅσον ἀφορᾷ εἰδικώτερον τὰς ἐπὶ πτυχίῳ διατριβάς τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν, ἀφοῦ ἀνεμέτρησε τὰς δυνατότητας τῶν ὑποψηφίων ἐπὶ πτυχίῳ κατὰ τὸ λήξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος, διὰ προσωπικῆς ἐπαφῆς καὶ συζητήσεως αὐτῶν μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου, ἐδέχθη τὴν δῆλωσιν διαφόρων σχετικῶν θεμάτων. Τὰ θέματα ταῦτα περιλαμβάνοντο εἰς τὸν κύκλον τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας καὶ εἰδικώτερον ἀνεφέροντο : Εἰς τὴν συστηματικὴν διερεῦνησιν, μετ' ἀναλύσεως καὶ κριτικῆς, τῆς διαρθρώσεως καὶ τῆς λειτουργίας δεδομένης οἰκονομικῆς μονάδος ἢ κλάδου ἢ τομέως ἢ ὀλοκλήρου δραστηριότητος, τῆς παραγωγῆς ἢ τῆς οἰκονομίας, περιοχῆς ἢ χώρας τινὸς καὶ ἰδίως παρ' ἡμῖν εἰς τὴν συγκριτικὴν μελέτην δύο ἢ πλειόνων τῶν ὡς ἄνω δραστηριοτήτων, εἰς τὴν παρατήρησιν καὶ ἔρευναν οἰκονομικῶν φαινομένων καὶ προβλημάτων, εἰς τὴν κριτικὴν παρουσίαν ξένων ἢ ἑλληνικῶν συστημάτων ἢ θεωριῶν ἢ συγγραμμάτων, οἰκονομικοῦ καὶ ὀργανωτικοῦ ἰδία ἐνδιαφέροντος. Ἐπίσης, τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν, ἀφοῦ διεπίστωσεν ὅτι οἱ συντάξαντες περιγράμματα διατριβῶν συνέλαβον ὀρθῶς καὶ ἐπρόκειτο ἐπιτυχῶς νὰ χειρισθοῦν τὸ θέμα των, ἐνέκρινεν αὐτά, διὰ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τούς συντάκτας ὅπως μετάσχουν τῶν ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεων. Τέλος, παρέσχε γενικὰς καὶ εἰδικὰς καθοδηγήσεις εἰς τούς συντάξαντας πτυχιακὰς διατριβάς, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἀρμοδίων καθηγητῶν, καὶ ἐθεώρησεν ἀπάσας τὰς τελικῶς ἐγκριθείσας τοιαύτας. Οὕτω διεσκοπήθη ἡ ἱκανότης τῶν ἀποφοιτησάντων καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος περὶ τὸν δόκιμον γραπτὸν χειρισμὸν ἐπιστημονικοῦ τινος θέματος.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Χρειαζόμεθα ἀνθρώπους διατεθειμένους νὰ ὑπηρετοῦν καὶ ὄχι νὰ διατάσσουν· χρειαζόμεθα οἰκονομίαν μὲ σκοπὸν τὸν ἄνθρωπον καὶ νομοθεσίαν μὲ μέτρον τὸν ἄνθρωπον· χρειαζόμεθα νέους ἀνθρώπους, διότι εἶναι νέα ἡ ἐποχὴ, νέα αἱ ἀνάγκαι καὶ αἱ νέα συνδῆκαι τῆς ζωῆς.

ΙΕ' ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἡ Σχολή ἐθεώρησε τὴν Στατιστικὴν ἀπαραίτητον μέρος τοῦ κύκλου διδασκαλίας τῆς πρὸς μὀρφωσιν στελεχῶν ἀνωτέρων διοικητικῶν Ὀργανισμῶν. Οὕτω συνεστήθη ἀπὸ τοῦ 1947 ἡ ἔδρα τῆς Στατιστικῆς ὡς τακτικῆ, χωρισθέντος τοῦ μαθήματος εἰς δύο κλάδους: τὴν Μαθηματικὴν Στατιστικὴν καὶ τὴν Οἰκονομικὴν. Λήγοντος τοῦ 1950, ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ἐζήτησε νὰ τροποποιηθῇ ὁ Ὀργανισμὸς καὶ νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἴδρυσις «Τμημάτων εἰδικῆς ἐπιμορφώσεως» τῶν τελειοφοίτων καὶ πτυχιούχων τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως.

Τοῦτο δὲν κατέστη δυνατόν, διότι τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας δὲν ἠθέλησε νὰ ἐγκρίνη τὸ σχετικὸν Σχέδιον Νόμου, διὰ τοῦ ὁποῖου θὰ καθίστατο δυνατὴ ἡ ὀλοκλήρωσις τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς, καὶ ἡ εὐρυσίς τῆς ἀρμοδιότητος καὶ δραστηριότητός τῆς.

Κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1952 - 53 τὸ Διοικ. Συμβούλιον μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς λειτουργίας Στατιστικοῦ Φροντιστηρίου εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν, ἀπεφάσισεν ὑπ' εὐθύνην του καὶ ἄνευ διατάξεως νόμου νὰ συστήσῃ τὸ «Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως».

Εὐτυχῶς ἡ ἀναληφθεῖσα ὑπὸ τῆς Σχολῆς, ὑπὲρ ἢ παρὰ τὸν νόμον, πρωτοβουλία ἔτυχε τῆς πανηγυρικῆς ἐπικροτήσεως καὶ ἀπὸ τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον καὶ ἀπὸ τὰς ἐπιχειρήσεις, ὡς καὶ ἀπὸ διαφόρους Δημοσίας Ὑπηρεσίας, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι ἐπὶ τέλος ἤρχισε νὰ κατανοῆται ἡ ἀξία τῆς Στατιστικῆς καὶ εἰς τὴν Χώραν μας ὡς μεθόδου ἀσφαλούς διὰ τὴν διαπίστωσιν, ἔρευναν, ἔλεγχον καὶ πρόβλεψιν τῶν ἐν γένει φαινομένων—τοῦ κοινωνικοῦ βίου καὶ ἰδίᾳ τῶν γεγονότων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

Τέλος τὸ Κράτος, ἀντιμετωπίζον ἐν τῷ συνόλῳ του τὸ πρόβλημα τῆς στατιστικῆς παρακολουθήσεως τῆς ζωῆς τῆς Χώρας, ἐθέσπισε τὸ ὑπ' ἀριθ. 2615/1953 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος», διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ άρθρου 14, διὰ τοῦ ὁποῖου ὀρίζεται ὅτι «Μετ' εἰσῆγησιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων Σχολῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων δύνανται διὰ Β.Δ. νὰ ἰδρυθοῦν μόνιμοι ἔδραι ἢ Σχολαὶ Στατιστικῆς ἢ νὰ ὀργανωθῶσι φροντιστήρια Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν στατιστικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν πρὸς τοῦτο ἐνδιαφερομένων ἰδιωτῶν». Ἦλθε δηλαδὴ τὸ Κράτος νὰ ἐπικυρώσῃ νομοθετικῶς τὴν ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς ἀναληφθεῖσαν ἐπιστημονικὴν πρωτοβουλίαν καὶ πρωτοποριακὴν δραστηριότητα. Ἡ Σχολή, μὲ ἐπίγνωσιν τοῦ καθήκοντός τῆς ἀπέναντι τοῦ Κρά-

τους, τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἰδίᾳ ἀπέναντι τῶν νέων, εἶναι εὐτυχῆς καὶ ὑπερήφανος διὰ τὴν συμβολὴν τῆς αὐτῆν εἰς τὴν Ἐπιστήμην καὶ τὴν πρόοδον τοῦ τόπου μετὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ Κέντρου.

Αὐτό, ἄλλωστε, ἀποτελεῖ τὴν φιλοδοξίαν τῆς.

Κατὰ τὸ νέον ἔτος ἡ Διδακτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κ.Σ.Ε. ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ.κ. :

1. **Στρ. Κ. Παπαϊωάννου** Διευθυντοῦ τῆς Α.Σ.Β.Σ. ὡς Προέδρου
(ὁδὸς *Μαυρομυγᾶλη 71*, τηλ. 610.190)
2. **Τρ. Κεραμιδᾶ**, Καθηγητοῦ τῆς Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε.
(ὁδὸς *Ἀστυπάλαιας 26*, τηλ. 870.174)
3. **Ι. Λαμπρούκου**, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ
(ὁδὸς *Προύσης 16*, τηλ. 811.901)
4. **Κ. Παπαπάνου**, Διευθυντοῦ τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.
(ὁδὸς *Ἀγ. Μελετίου 104*, τηλ. 827.081)
5. **Ε. Μαργαρίτη**, Καθηγητοῦ τῆς Στατιστικῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ., ὡς Διευθυντοῦ Σπουδῶν.
(ὁδὸς *Σκύρου 55*, τηλ. 876.301)

Οἱ τακτικοὶ Καθηγηταὶ τοῦ Κέντρου εἶναι οἱ κάτωθι :

1. **Ἄλ. Παπᾶς**, Καθηγητῆς Πολυτεχνείου
(ὁδὸς *Πινδάρου 4*, τηλ. 611.746)
2. **Ἄναστ. Παπασπύρου**, Καθηγητῆς τοῦ Πολυτεχνείου
(ὁδὸς *Παστέρ 14*, τηλ. 664.290)
3. **Σ. Ἀγαπητίδης**, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς *Ραβινὲ 6*, τηλ. 72.876, 54.077)
4. **Κ. Ἀθανασιάδης**, Καθηγητῆς τῆς Σχολῆς Ν. Δοκίμων
(ὁδὸς *Θόλου*, τηλ. 35.423)
5. **Δ. Κόλιας**, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς *Ἀγ. Λαύρας 105*, τηλ. 33.601)
6. **Ε. Μαργαρίτης**, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς *Σκύρου* τηλ. 611.790)
7. **Στρ. Κ. Παπαϊωάννου**, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς *Μαυρομυγᾶλη 71*, τηλ. 610.190)
8. **Γ. Παπαχατζῆς**, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς *Ἰουλιανῶ 19*, τηλ. 810.796)
9. **Γ. Χαλκιάπουλος**, Καθηγητῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς *Χατζηγερόσιου 9*, τηλ. 91.578)

Ἐπίσης ἡ Δ. Ἐπιτροπή ἔδωκεν ἐντολὴν διδασκαλίας διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς τοὺς κάτωθι :

1. **Νικ. Σβορώνον**, Διευθυντὴν τῆς Ἐθνικ. Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας
(ὁδὸς Μαντζάρου 10, τηλ. 612.168)
2. **Στ. Γερωνυμάκη**, Διευθυντὴν Ὑπηρεσίας Ἐθνικῶν Λογισμῶν
(ὁδὸς Διστόμου 68, Πειραιεύς, τηλ. 30.931)
3. **Γερ. Θεοδωράκη**, Στατιστικὸν Τραπεζίτη τῆς Ἑλλάδος
(ὁδὸς Νεύτωνος 80, Ἡλιούπολις, τηλ. 30.551)
4. **Μ. Γεωργιάδην**, Τμηματάρχην Ὑπουργείου Ἐμπορίου
(ὁδὸς Σίνα 10, τηλ. 21.580)
5. **Δημ. Κονιδάρην**, Τμηματάρχην Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας
(ὁδὸς Ἐργοῦμιον 16, Παγκράτι τηλ. 74.720)
6. **Κλ. Μπανταλούκαν**, Διευθυντὴν Γεν. Λογιστηρίου
(ὁδὸς Κεφαλληνίας 33α, τηλ. 875.978)
7. **Γ. Παυλίδην**, Καθηγητὴν Ἀγγλικῆς Γλώσσης
(ὁδὸς Σκιάθου 63, τηλ. 871.961)

Διῶρισεν ἐπίσης ὡς Ἐπιμελητὴν τὸν κ. **Γ. Ἀθανασόπουλον**, πτυχιούχον τῆς Ἀνωτ. Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

Τὸ Κ.Σ.Ε. ἐλπίζει ὅτι καὶ κατὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος θὰ δοθῇ σειρὰ στατιστικῶν διαλέξεων παρὰ ξένων καὶ ἑλλήνων ἐπιστημόνων.

Γραμματεὺς τοῦ Κ.Σ.Ε. ὄρισθη ἡ Δνὶς **Φανὴ Βακαλοπούλου**.

Τὸ λήξαν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955—1956 ὑπῆρξε τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐπίσημου καὶ ὠλοκληρωμένης λειτουργίας τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδευσεως τῆς Σχολῆς.

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἐνεγράφησαν εἰς μὲν τὸ Α' ἔτος σπουδῶν 97, εἰς δὲ τὸ Β', 76 σπουδασταί. Κατὰ τὰς Τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ Σεπτεμβρίου 1956 τοῦ Α' ἔτους σπουδῶν προήχθησαν ἐκ τοῦ Α' εἰς τὸ Β' ἔτος 25 σπουδασταί κατὰ δὲ τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις ἐπέτυχον ἐκ τοῦ Γ' ἔτους 15, κατὰ τὴν ἐξῆς σειρᾶν ἐπιτυχίας :

1) Παπαστάμου Μαρία	τοῦ Ἀριστείδου
2) Πανταζίδης Νικόλαος	> Πανταζῆ
3) Ἀντωνέας Γεώργιος	> Εὐσταθίου
4) Πορφύριος Ἰπποκράτης	> Κωνσταντίνου
5) Χουρδάκης Ἰωάννης	> Γεωργίου
6) Γκεβέσης Χρῖστος	> Ἀνδρέου
7) Καραμητσόπουλος Νικόλαος	> Δημητρίου
8) Σιάμπος Γεώργιος	> Σπυρίδωνος

9) <i>Σιώλης</i> Παναγιώτης	τοῦ Δημητρίου
10) <i>Χρησιδίου</i> Αικατερίνη	» Λουκᾶ
11) <i>Ἰαννίδης</i> Ἐλευθέριος	» Ἰωάννου
12) <i>Μιχαηλίδης</i> Δημήτριος	» Παναγιώτου
13) <i>Καλακαιρινός</i> Γρηγόριος	» Χαραλάμπους
14) <i>Χατζηπέτρου</i> Εἰρήνη	» Παναγιώτου
15) <i>Καντιάνης</i> Γεώργιος	» Ἀνδρέου

Εἰς τοὺς τρεῖς πρώτους, τὸ Κ.Σ.Ε. ἀπένειμε χρηματικὰ βραβεῖα.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἐπραγματοποιήθησαν τὰ κάτωθι κατὰ Καθηγητὴν ὠριαῖα μαθήματα, φροντιστήρια καὶ ἀσκήσεις :

Παπᾶς Ἀλ.	93
Παπασπύρου Ἀναστ.	63
Ἀγαπητίδης Σωτ.	33
Ἀθανασιάδης Κων.	160
Γερωनुμάκης Στυλ.	29
Θεωδωράκης Γερ.	71
Κονιδάρης Δ.	58
Μαργαρίτης Εὐστ.	79
Σβορώνος Νικ.	34
Χρυσοχοῦ Ἰωάν.	16
Χαλκιοπούλος Γεώργ.	15
Παπαχατζῆς Γ.	33
Ἀθανασόπουλος Γ.	61
Παπαῖωάννου Στρ.	18
Γεωργιάδης Μαρ.	18

811

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ ἐκπαίδευσις πρέπει ν' ἀτενίσῃ τὸ πρόβλημα πῶς νὰ δημιουργήσωμεν ἓνα πολιτισμὸν ὄχι μονομερῶς τεχνικὸν καὶ ὑλικόν, ἀλλὰ πολιτισμὸν ἀνθρωπιστικόν, ἐκμεταλλευόμενοι συγχρόνως τὰ τεχνικὰ ἐπιτεύγματα καὶ τὰ ἀγαθὰ ἔνστικτα τοῦ ἀνθρώπου, τὰς ὑλικὰς προόδους καὶ συνάμα τὰ ἠθικὰ καὶ πνευματικὰ ἔργα αὐτοῦ.

ΙΣ' ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 16ης Ἰουλίου 1956 ἐνέκρινε τὸν ὑπὸ τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν προταθέντα Κανονισμὸν Λειτουργίας τοῦ Κέντρου καί κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Κανονισμοῦ τούτου ἐξέλεξε τοὺς κάτωθι ὡς μέλη τοῦ προβλεπομένου Συβουλίου τοῦ Κέντρου :

1) Θ. Βαϊδην	Ἐκπρόσωπον	τοῦ Ὑπουργ. Προεδρίας Κυβερσεως.
2) Δημ. Μωρέτην	>	τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου.
3) Νικ. Σταμπολῆν	>	τοῦ Ὑπουργ. Ἐμπορ. Ναυτιλίας.
4) Νικ. Φωκᾶν	>	Ε.Ο.Τ.
Κωνστ. Δημητριάδην	>	>
Παν. Π. Καραδόντην	>	>
Δημ. Παπαευστρατίου	>	>
Παν. Παπαχελᾶν	>	>
Χαρ. Σφαέλλον	>	>
5) Ἀλ. Σκουρλέτην	>	τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος.
6) Ι. Παπαθεοδώρου	>	τῆς Ἐνώσεως Δήμων καὶ Κοινητῶν.
7) Τασ. Ζάππαν	>	τῶν Σ.Ε.Κ.
8) Β. Λιάντζουραν	>	τοῦ Ὄργανισμοῦ Τουριστικῆς Πίσσεως.
9) Γεωργ. Μήλαν	>	τῆς Ὀμοσπονδίας Ἐκδρομικῶν Σωματείων τῆς Ἑλλάδος.
10) Παν. Νέμπαρην	>	τῆς Ἑλλην. Περιηγητικῆς Λέσχης.
11) Ν. Τζάρτζανον	>	τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρειβατικοῦ Συνδέσμου.
12) Γεωργ. Γραφιὸν - Νίδαν	>	τῆς Ἑλληνικῆς Σπηλαιολογικῆς Ἐταιρείας
13) Κ. Παναγιώτου	>	τῆς Βασιλικῆς Ἀερολέσχης τῆς Ἑλλάδος
14) Κ. Μαρομμάτην	>	τῆς ΕΛΠΑ.
15) Παν. Σωτήραν	>	τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας Ἐπαγγελματ. Αὐτοκινητιστῶν Ἑλλάδος.
16) Κλ. Κραντονέλην	>	τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ Ὁμίλου Ἑλλάδος.
17) Μ. Χριστοφῆν	>	τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν τοῦ κλάδου τῆς Ἐπιβατηγοῦ Ναυτιλίας.

18) Π. Πολίτην	>	τοῦ Συνδέσμου Τουριστικῶν Γραφείων.
19) Ν. Γαργαλίδην	>	τῆς Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελματῶν.
20) Σπ. Παπαθωμᾶν	>	τοῦ Τουριστικοῦ καὶ Ξενοδοχειακοῦ Τύπου.
21) Π. Μυλώφ	>	τῆς Ἑλληνικῆς Φωτογραφικῆς Ἐταιρείας.
22) Σ. Ἀγαπητίδην	Ὡς ἀρμόδιον Καθηγητὴν	τῆς Α.Σ.Β.Σ.
Ἄριστ. Καλλιαβᾶν	>	>
Χρ. Κανελλόπουλον	>	>
Γεωργ. Κατσιπην	>	>
Ι. Κουτσογιάννην	>	>
Φρ. Λέτσαν	>	>
Εὐστ. Μαργαρίτην	>	>
Στρ. Κ. Παπαϊωάννου	>	>
Κωνστ. Σημαντήραν	>	>
Ι. Φράγκον	>	>
23) Νικ. Αἰγινήτην	Ὡς ἀσχολούμενον	μέ τὸν Τουρισμὸν
Ἄλ. Ἀργύρην	>	>
Σ. Ζορμπᾶν	>	>
Δημ. Κατσώνην	>	>
Ἄλ. Μωρέττη	>	>
Παῦλον Παλαιολόγον	>	>
Φοιβ. Παπαχρυσάνθου	>	>
Διον. Ρώμαν	>	>
Ἄλεξ. Σολωμόν	>	>
Κ. Στούρναν	>	>

Τὸ ὑπὸ τοῦ προγενεστεροῦ Συμβουλίου τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν ἐκλεγέν Προεδρεῖον, ὅπερ ἑνασκει τὰ καθήκοντά του μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέου τοιοῦτου, ἔχει ὡς ἀκολούθως :

Πρόεδρος τοῦ ΚΤΜ, ὁ Καθηγητὴς τῆς Α.Σ.Β.Σ. κ. Κ. Σημαντήρας,
Α' Ἄντιπρόεδρος τοῦ ΚΤΜ, ὁ Καθηγητὴς τῆς Α.Σ.Β.Σ. καὶ Ἄντιπρόεδρος τοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ, κ. Ἰ. Κουτσογιάννης, καὶ **Β'** Ἄντιπρόεδρος ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ Δ/ντῆς Α' κ. Θ. Βατίδης.

Γεν. Γραμματεὺς τοῦ ΚΤΜ, ὁ κ. Νικ. Αἰγινήτης.

Χρῆ Εἰδικῆς Γραμματέως ἔχουν ἀνατεθῆ εἰς τὴν Δίδα Μαρίαν Παπαστάμου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ΚΤΜ δέχεται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 84 (Τηλ. 34-166) καθ' ἑκάστην Τρίτην καὶ Παρασκευὴν καὶ ὥραν 18,00—20,00, ὁ δὲ Γεν. Γραμματεὺς καθ' ἑκάστην Τρίτην 11,00—12,30 καὶ Παρασκευὴν 16,00—17,30 ὥραν.

ΙΖ' ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ *

Ἡ ὀργάνωσις τῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν σημερινὴν μορφήν τοῦ ἀνωτάτου Ἰδρύματος Ἑπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐπραγματοποιήθη τὸ πρῶτον διὰ τοῦ Β. Δ. τῆς 8ης Φεβρουαρίου 1947 (Φ.Ε.Κ. ὑπ' ἀριθ. 32)8-2-47).

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης παρήλθον ἑννέα περίπου Ἀκαδημαϊκὰ ἔτη καὶ εἰς τὸ μικρὸν αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἡ Σχολή, παρὰ τὰς ἐναντίον της ποικίλας καὶ ἀνεκδιηγῆτους ἀντιδράσεις, ὄχι μόνον ἐνεφάνισε ἐν ἄρτιον ἐκπαιδευτικὸν ἔργον, ἀλλὰ καὶ προσεπάθησε νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν κοινωφελῆ μορφωτικὴν της δρᾶσιν καὶ ἔξω τῶν σπουδαστῶν, διὰ διαλέξεων καὶ μελετῶν ἐπὶ ἐνδιαφερόντων τῆν Χώραν προβλημάτων, ὡς καὶ διὰ δημοσιευμάτων, τινὰ τῶν ὁποίων ἐνεφάνισαν καὶ ἐξήτασαν διὰ πρώτην φοράν ἐν Ἑλλάδι, θέματα

(*) Θεωροῦμεν ἐπιβεβλημένον νὰ δημοσιεύσωμεν ἐνταῦθα ἀπόσπασμα τῆς ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1954 ἀναφορᾶς τῆς ἐπὶ τῶν Δημοσιευμάτων Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία νομίζομεν, ὅτι ἀποτελεῖ ἐξαιρετικῆς σημασίας στοιχεῖον διὰ τὸν μελετητὴν τῆς πολιτικῆς καὶ πνευματικῆς καταστάσεως τῆς Χώρας μας, δεδομένου ὅτι ἡ Σχολή ἐπέστη νὰ διακόψῃ τόσον τὰς ἐκδόσεις της ὅσον καὶ τὰς διαλέξεις της !!!

«Διὰ τῶν περιοδικῶν της καὶ τῶν ἐκδόσεών της ἡ Σχολή προσπαθεῖ :

«α) νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τῆς Πατρίδος μας, ὡς

> εἶναι ἐπιτακτικὸν της χρεός.

> β) νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν σπουδαστῶν διὰ γενικώτερα θέμα-

> τα καὶ νὰ ἀσκήσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν μελέτην ἐξωσχολικῶν βιβλίων. Τοῦτο

> ἐπίσης εἶναι ἐπιτακτικὸν της χρεός, πολὺ δὲ περισσότερον διότι οἱ νέοι

> παρὸτι φοιτοῦν εἰς ἀνώτερα σχολεῖα, δὲν ἔχουν ἀγαπήσει τὸ βιβλίον.

> παρὸτι ἐπιτακτικὸν της χρεός, πολὺ δὲ περισσότερον διότι οἱ νέοι

> «Ὁμολογοῦμεν ὅτι εἴμεθα παραπολὺ ὑπερήφανοι διὰ τὰς ἐκδόσεις

> μας, διὰ τὸ ἔργον μας, τὸ ὁποῖον πάντες ἀναγνωρίζουν. Ἡ Σχολή π.

> στεύει ὅτι πράγματι εἶναι ἐν ἔθνικόν, ἐλεύθερον, ἀνώτατον πνευματικόν

> Ἰδρυμα, τὸ ὁποῖον προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ ὄχι μόνον ἦθος εἰς τοὺς

> νέους, ἀλλὰ καὶ νὰ μεταδώσῃ γνώσεις καὶ πέραν τῶν περιορισμένων πε-

> δίων τῶν μαθημάτων ὄχι μόνον εἰς τοὺς σπουδαστάς της, ἀλλὰ καὶ εἰς

> εὐρύτερον κοινόν.

«Ἀνεξαρτήτως τῆς ἠθικῆς πλευρᾶς τοῦ ζητήματος, ἥτις εἶναι καὶ ἡ

> κυρίως ἔχουσα ἀξίαν, τὸ Ἐκδοτικὸν Τμῆμα τῆς Σχολῆς οὐδόλως ἐπιβα-

> ρύνει τὴν λοιπὴν της λειτουργίαν, ἀντιθέτως δὲ ἔχει καταλείπει περισ-

> σευμα ὑπὲρ τῆς Σχολῆς.

«Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐπετεύχθη :

«α) διότι τὸ Ἐκδοτικὸν Τμῆμα τῆς Σχολῆς δὲν ἐπεβαρύνθη οὐδὲ

> μὲ μίαν δραχμὴν δι' ἀμοιβὴν τῆς πνευματικῆς ἐργασίας τῶν συγγραφέων,

> πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ Σχολή εἶναι βαθύτατα εὐγνώμων.

> β) διότι τὸ Ἐκδοτικὸν Τμῆμα δὲν ἐπεβαρύνθη μὲ ἀμοιβὰς τόσον

> τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, τοσοῦτον ἀπασχολουμένου μὲ τὴν ἔμπνευσιν,

ἐξαιρετικῆς διὰ τὴν ζωὴν τοῦ τόπου σημασίας.

Εἰς σειρὰν πρωτοτύπων, ἢ καὶ ἐκ μεταφράσεως, μελετῶν τοῦ «Γραφείου Ἐρευνῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν» τῆς Σχολῆς ἐξετάσθησαν, διὰ πρώτην φοράν ἐν Ἑλλάδι, κοινωνιολογικά, οἰκονομικά, ὀργανωτικά, διοικητικά καὶ λογιστικά ζητήματα. Ἐξ ἄλλου, αἱ παραδόσεις τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ἐπὶ μαθημάτων τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι διδασκομένων συνεπλήρωσαν τὴν πνευματικὴν συμβολὴν τῆς Σχολῆς.

Συμμορφωμένη ἐξ ἑτέρου ἡ Σχολὴ πρὸς τὴν ὀρθὴν καὶ γόνιμον παράδοσιν τῶν ἀνωτέρων πνευματικῶν Ἰδρυμάτων ὅλου τοῦ κόσμου, ἐξέδωκε τὰς δύο Ἐπιστημονικὰς τῆς Ἐπετηρίδας, αἱ ὁποῖαι εἰς 716 σελίδας περιέλαβον 29 πρωτοτύπους ἐπιστημονικὰς ἐργασίας τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ τῆς.

Τέλος, ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1950-1951 ἡ Σχολὴ ἀπέφασισε τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ τῆς ὀργάνου «Σπουδαί», τὸ ὁποῖον τακτικῶς—πρᾶγμα ὄχι τόσον σύνηθες δυστυχῶς εἰς τὸν τόπον μας—ἐκδίδεται ἀπὸ τότε μέχρι σήμερον.

Μὲ τὰς ἐκδόσεις τῆς ἡ Σχολῆς, χωρὶς καμμίαν βοήθειαν οἰκονομικὴν οὔτε ἀπὸ τὸ Κράτος οὔτε ἀπὸ ἰδιώτας—ἐξαιρέσιν φωτεινὴν ἀποτελεῖ ἡ συμπαράστασις τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς—ἐκτελεῖ τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ πνευματικὸν τῆς χρέος ἀπέναντι τοῦ τόπου αὐτοῦ μὲ συνέπειαν

> καθοδήγησιν, διόρθωσιν, ἔλεγχον τῶν δημοσιευμάτων, οὔτε τοῦ Προῖστα-
> μένου τοῦ «Γραφείου Ἐρευνῶν» μετὰ τόσου ζήλου ἀφωσιωμένου εἰς τὸ
> ἔργον του καὶ ἀναλίσκοντος ὄχι ὀλίγας ὥρας καθ' ἡμέραν δι' αὐτό.

Κύριε Πρόεδρε,

> Οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς εἶναι πολὺ υπερήφανοι διὰ τὴν ἐκτελε-
> σθεῖσαν ἐκδοτικὴν ἐργασίαν, ὁμοίαν τῆς ὁποίας δυστυχῶς δὲν θὰ συναν-
> τήσετε εἰς ἄλλα πνευματικὰ Ἰδρύματα. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐπετελέσθη,
> χωρὶς οἱ Καθηγηταὶ νὰ ἔχουν καὶ τὰ ἄλλα πλεονεκτήματα τῶν Καθηγη-
> τῶν τῶν λοιπῶν Ἰδρυμάτων.

> «Ἡ μόνη τῶν αἰτιῶν εἶναι ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἐργασίας αὐτῆς καὶ ἡ
> ὑπόσχεσις ὅτι θὰ εὑρεθῶν τὰ μέσα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐπέκτασιν
> τῶν ἐκδοτικῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς. Ἡ πνευματικὴ κίνησις τῆς «Χώρας
> τῶν Γραμμάτων» εἶναι δυστυχῶς τόσον μικρὰ, ὥστε πράγματι πᾶς
> Ἕλληνα νὰ αισθάνεται ἐθνικὴν ἐντροπὴν καὶ λύπην διὰ τὴν ὑπάρχουσαν
> κατάστασιν. Τὰ πνευματικὰ Ἰδρύματα ἔχουν χρέος νὰ συντελέσουν εἰς
> τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πνευματικῆς κινήσεως, ὅπως καὶ τὸ Κράτος ἔχει ὑπο-
> χρέωσιν νὰ τὰ βοηθήσῃ καὶ νὰ τὰ ἐνισχύσῃ, ὅπως φρονῶ ὅτι ἔχει ὑπο-
> χρέωσιν καὶ νὰ τὰ ἐλέγξῃ διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἀδιαφορίαν καὶ ἀμέλειαν
> των. Ἀντίθετος ἐκδοχὴ εἶναι ἀντιπνευματικὴ καὶ ἐθνικῶς καὶ ἐπιστημο-
> νικῶς ἀπαράδεκτος.

> «Δι' αὐτὸ ἡ Σχολὴ θεωρεῖ ὅτι ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἠθικὴν
> συμπαράστασιν τοῦ Κράτους καὶ τὴν ὑλικὴν του ἐνίσχυσιν διὰ τὴν ἐκδο-
> τικὴν τῆς προσπάθειαν.

> «Ἡ Σχολὴ ἐπ.τελεῖ τὸ χρέος τῆς καὶ ὄνειροπολεῖ μίαν ἡμέραν νὰ
> ἔχῃ οἰκονομικὰ μέσα ἐπαρκῆ, ὥστε νὰ ἐκδώσῃ αὐτὴ τὰς παραδόσεις τῶν
> κ.κ. Καθηγητῶν διὰ νὰ μειώσῃ κατὰ σημαντικὸν ποσὸν τὸ κόστος των
> καὶ νὰ καταστήσῃ τὰ ἀκαδημαϊκὰ βοηθήματα ἀπολύτως προσιτὰ καὶ ἐν
> ταυτῷ ὑποχρεωτικὰ εἰς πάντας τοὺς σπουδάζοντας».

καί μετριοφροσύνην, ἀλλά καί πλήρη συναίσθησιν τῆς συμβολῆς τῆς. Ἡ Σχολὴ οὕτω ἐπιτελεῖ τὸ χρέος τῆς ἀπέναντι τοῦ Ἔθνους, καθόσον τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ κύριον μέλημά τῆς. Κατ' αὐτὴν, ἡ μόρφωσις καί ἡ διαπαιδαγώγησις τῶν νέων καί τῶν λοιπῶν ἐνδιαφερομένων μετὰ τὰς ἐργασίας τῆς σκοπὸν κύριον ἔχει τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Ἔθνους διὰ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ πνευματικοῦ του ἐπιπέδου, παραλλήλως πρὸς τὴν βελτίωσιν τοῦ ὕλικου του ἐπιπέδου.

Οὕτως ἡ Σχολὴ δὲν περιορίζεται εἰς τὴν στενὴν ἀπὸ τῆς ἕδρας διδασκαλίαν. Δὲν εἶναι κλειστὸν πνευματικὸν Ἴδρυμα, ἀλλὰ Ἴδρυμα παντοιοτρόπως ἐπιθυμοῦν νὰ ἀκτινοβολήσῃ τὴν Γνώσιν καί τὴν Ἀλήθειαν. Δι' αὐτὸ εἶναι, πράγματι, Ἐθνικὸν Ἴδρυμα. Ἡ Σχολὴ οὐτε εἶναι οὐτε δύναται νὰ καταστῇ Ὁργανισμὸς ἀνήκων εἰς ἄτομα ἢ ἐξυπηρετικὸς ὠρισμένων ἐπιστημονικῶν ἢ πολιτικῶν ἀπόψεων. Ἐχει τὰς θύρας ἀνοικτάς εἰς πάντας, διότι τὴν Γνώσιν καλλιέργει, τὴν Ἀλήθειαν ἀναζητεῖ καί τὴν Πρόοδον ἐξυπηρετεῖ. Παραμένει ἀναντίρρητον δι' αὐτὴν τὸ ἀξίωμα ὅτι «ἐθνικὸν εἶναι ὅ,τι ἀληθινὸν καί ὅ,τι προοδευτικόν». Αἱ 3522 σελίδες τῶν τόμων τῶν «Σπουδῶν» ἀποδεικνύουν τοῦτο περιτράνως, καθὼς ἄλλως τε ὅλαι αἱ λοιπαὶ ἐκδόσεις τῆς, ὅπως ἀναμφισβητήτως καί ὅλαι αἱ ποικίλαι πνευματικαὶ ἐκδηλώσεις τῆς.

Αἱ «Σπουδαί» ἔκλεισαν τὸ Στ' ἔτος. Ὁλιγοχρόνιος βεβαίως ἱστορία διὰ τὴν ὁποίαν ὁμως δικαίως ὑπερηφανεύεται τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς, οἱ Καθηγηταὶ τῆς, οἱ Συνεργάται τῆς, οἱ σπουδασταὶ τῆς. Πέραν ἀπὸ συμφέροντα καί ἀπὸ πάθη, ἀπὸ ἀντιζηλίας καί στενόκαρδον πνεῦμα, ἀπὸ ἐπιστημονικὰς διαφωνίας καί ἀντιθέσεις ἡ Σχολὴ συνεχίζει τὸ πνευματικὸν τῆς ἔργον. «ὄρθοτομοῦσα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας». Οἱ ἐν τῇ Σχολῇ ἐργαζόμενοι γνωρίζουν πόσον μεγάλη εἶναι ἡ χαρὰ νὰ ἴσταιται κανεὶς εἰς τὸ ὕψηλόν βᾶθρον τοῦ καθήκοντος καί νὰ ἀτενίσῃ τὰ προβλήματα ὡς Ἐλεύθερος Ἄνθρωπος.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ ἐπιστημονικὸς, ὁ ἐπιχειρηματικὸς, ὁ ὑπαλληλικὸς καί ὁ σπουδαστικὸς κόσμος—ὅλοι ὅσοι μετὰ τὸσον ἐνδιαφέρον καί τὸσην ἐκτίμησιν παρακολουθοῦν τὴν γενικὴν προσπάθειαν τῆς Σχολῆς—θὰ ἐνισχύσουν τὸ ἔργον τῶν ἐκδόσεών μας, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν πολῦτιμον καί νέου, πολλὰκις, περιεχομένου πνευματικὴν εἰσφορὰν εἰς τὸν τόπον μας. Ἡ συμπάραστασις ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων εἰς τὴν πνευματικὴν καί ἐθνικὴν αὐτὴν προσπάθειαν θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀποτελεσματικωτέραν ἐπιβράβεισιν τῶν κόπων καί θυσιῶν τῆς Σχολῆς.

Τὸ περιοδικὸν τοῦτο, ἀσχολούμενον μετὰ θέματα οἰκονομικά, καί τεχνικά, σεμνυνόμεθα νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του ἐκάλυψε σοβαρὸν κενὸν τῆς μεταπολεμικῆς ἐπιστημονικῆς διανοήσεως ἐν τῇ Χώρα μας εἰς τὸν τομέα ἰδίως τῶν προβλημάτων παραγωγῆς. Διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ περιοδικοῦ μας ἐμελετήθησαν τὰ νέα προβλήματα τοῦ ἀνθρωπίνου παρά-

γοντος, τῆς ὀργανώσεως ἐργασίας, τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων κλπ. Βεβαίως καὶ ἄλλα περιοδικὰ ἐπιστημονικὰ ἐξεδόθησαν κατὰ τὰ συναπτά ἔξ ἔτη τῆς ἐκδόσεως τῶν «Σπουδῶν» καὶ ἐκδίδονται εἰσέτι, τὰ πλεῖστα δὲ τούτων εἶναι ἀξιολογώτατα καὶ τιμοῦν τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην.

Τολμῶμεν ὅμως νὰ νομίζωμεν ὅτι ἡ προσφορὰ τῶν «Σπουδῶν» εἶναι λυσιτελεστέρα καὶ διὰ τὸ γεγονός ὅτι εἰς τὸ ἐπιστημονικόν τοῦτο ὄργανον τὰ ἐπὶ μέρους προβλήματα δὲν ἐξετάζονται καθ' ἑαυτὰ μόνον, ἀλλὰ θεωροῦνται εἰς τὴν γενικωτέραν των τοποθέτησιν καὶ ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὸ σύνολον τῶν ἑλληνικῶν προβλημάτων. Οὕτως ἡ ἀνάδειξις ὀρθολογικῶν μεθόδων ἐπιστημονικῆς θεωρήσεως τῶν προβλημάτων τούτων προάγεται ἀποδοτικώτερον καί, συνεπῶς, ἐπωφελέστερον διὰ τὴν Χώραν μας.

Εἰς τοῦτο δὲν συμβάλλει ὀλίγον καὶ τὸ γεγονός ὅτι τὸ ἐν λόγῳ περιοδικόν ἀποτελεῖ πράγματι ἐλεύθερον βῆμα ἀναδείξεως τῆς ἐπιστημονικῆς σκέψεως — ἐντὸς τῶν αὐστηρῶν πλαισίων τῆς κριτικῆς θεωρήσεως τῶν πραγμάτων — καὶ εἶναι δύσκολον εἰς τὰς ἡμέρας μας, καθ' ἅπαντα τὰ γεωγραφικὰ πλάτη, νὰ ἀνεύρη τις πολλὰ ἀνάλογα παραδείγματα.

Αἱ «Σπουδαί», ἐκινήσασαι ὡς διμηνιαία περιοδικὴ ἐκδοσις, κατέστησαν κατὰ τὸ Στ' ἔτος τῆς ἐκδόσεως των μηνιαία. Οὕτω καθ' ἕκαστον ἔτος καταρτίζεται ὀγκώδης τόμος ὑπερπεντήκοντα τυπογραφικῶν φύλλων, διὰ τῶν σελίδων τῶν ὁποίων ἡ ἐκλεκτοτέρα ἑλληνικὴ διανόησις παρελαύνει φιλοσοφημένη, ἐμβριθὴς καὶ γόνιμος, ἐπὶ θεμάτων οἰκονομικοῦ, κοινωνιολογικοῦ, ἐκπαιδευτικοῦ καὶ τεχνικοῦ περιεχομένου ἐκ τῶν πλέον ζεόντων διὰ τὴν ἐνεστῶσαν παραγωγικὴν θέσιν τῆς Χώρας μας καὶ τὰς δυνατότητας τοῦ πληθυσμοῦ της.

Εἰδικὰ ὀγκώδη τεύχη ἀφιερωμένα εἰς συγκεκριμένα παραγωγικὰ προβλήματα, εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν, εἰς τὸν τουρισμόν, εἰς τὴν στατιστικὴν, εἰς τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν ἀπετέλεσαν σταθμὸν ἐν τῇ ἑλληνικῇ πνευματικῇ κινήσει καὶ κατέδειξαν πόσον ὑπῆρξεν εὐτυχὴς ἡ ἔμπνευσις τῆς ἐκδόσεως των.

Κατὰ τὴν διαρρεύσασαν τετραετίαν ἐξεδόθησαν οἱ κάτωθι τόμοι:

Γ' τόμος	1952/1953	σελ.	670
Δ' »	1953/1954	>	416
Ε' »	1954/1955	>	864
Στ' »	1955/1956	>	943

ἦτοι τὸ ὅλον 2.893

Τ Α Ν Ε Α Τ Η Σ Α . Σ . Β . Σ .

Κατὰ τὸ ἔτος 1952/3 καθηργήθη τὸ εἰδικόν τμήμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Σχολικὴ μας Ζωὴ» τοῦ περιοδικοῦ μας «Σπουδαί» τὸ ὁποῖον τοιουτοτρόπως κατέστη καθαρὸν ἐπιστημονικόν ὄργανον τῆς Σχολῆς.

Ἀντὶ τῆς ὡς ἄνω «Σχολικῆς Ζωῆς» ἐξεδόθη εἰδικὸν πληροφοριακὸν τῆς Σχολῆς μας ὄργανον ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ Νέα τῆς Α. Σ. Β. Σ.», τοῦ ὁποῖου ἐξεδόθησαν μέχρι σήμερον τὰ ὑπ' ἀριθ. 17 τεύχη σχήματος 58X86 ἐκ σελίδων ἐν ὄλῳ 1216.

Α' τόμος	1953/1954	σελ.	470
Β' »	1954/1955	»	351
Γ' »	1955/1956	»	395
ἤτοι τὸ ὄλον			1.216

Πᾶς Σπουδαστὴς ἐγγραφόμενος εἰς τὴν Σχολὴν λαμβάνει τὸ ὡς ἄνω περιοδικόν, τὸ ὁποῖον ἀποστέλλεται δωρεάν ἐπίσης εἰς τοὺς φίλους τῆς Σχολῆς καὶ τὰς λοιπὰς Ἀνωτάτας καὶ Μέσας Σχολὰς.

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Κατὰ τὸ ὑπ' ὄψιν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἐκυκλοφόρησεν ἡ ἔκδοσις τοῦ «Ὁδηγοῦ Σπουδῶν» αὐτῆς. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι τὸ βιβλίον τοῦτο ἀπετέλεσεν ἀληθὲς ἐκπαιδευτικὸν γεγονός καὶ ὡς τοιοῦτον ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ ἐπιστημονικοῦ κοινοῦ. Πράγματι, εἰς ἕνα τόμον 228 σελίδων, μεγάλου ἐγκολπίου σχήματος, συνεκεντρώθησαν ὄχι μόνον ὄλαι αἱ ἀφορῶσαι τὴν Ἰδρυσιν, τοὺς σκοποὺς καὶ λειτουργίαν τῆς Σχολῆς διατάξεις ἀλλὰ καὶ πᾶσα λεπτομερὴς πληροφορία ἐπὶ τῶν ἐπιδιώξεων καὶ τῆς θέσεως τῆς Σχολῆς μεταξύ τῶν ὁμοτίμων τῆς Ἰδρυμάτων τῆς Ἀνωτέρας Ἐκπαιδεύσεως, τῶν ὑποχρεώσεων τῶν σπουδαστῶν, τῶν κανονισμῶν διεξαγωγῆς τῶν ἐξετάσεων κλπ.

Ἡ κατάταξις τῆς ὕλης, ἡ κωδικοποίησις τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, ἡ ὅλη διάταξις τοῦ κειμένου ἀποτελοῦν εὐτυχῆ σύλληψιν καὶ ἐκτέλεσιν εὐμεθόδου ἐγχειριδίου παρέχοντος πᾶσαν χρήσιμον πληροφορίαν, τόσοσιν εἰς τὸν σπουδαστὴν ὅσον καὶ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον νὰ κατατοπισθῇ ἐπὶ τῆς φύσεως καὶ λειτουργίας τῆς Σχολῆς ξένον ἀναγνώστην.

Δὲν εἶναι ἀπὸ τὰς μικροτέρας ἀρετὰς τοῦ πολυτίμου τούτου ἔργου, τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν παρέχονται ξηραὶ αἱ διατάξεις ἀλλὰ καταβάλλεται πᾶσα προσπάθεια νὰ ἐμφυσηθῇ εἰς τὸν ἀναγνώστην τὸ πρωτοπόρον πνεῦμα τῆς Σχολῆς καὶ νὰ φωτισθῇ τὸ ἔργον τῆς εἰς ἐκεῖνα ἀκριβῶς τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν ἰδιομορφίαν τῆς ἐν τῇ Χώρᾳ μας. Ἐν δὲ ἀπὸ τὰ σημαντικὰ μεταξύ τῶν σημείων τούτων εἶναι ἡ ἀνωτέρα ἀνθρωπιστικὴ ἀντίληψις καὶ τὸ γνήσιον φιλελεύθερον πνεῦμα, τὰ ὁποῖα διέπουν τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς καὶ καθοδηγοῦν Διοικοῦντας καὶ Διδάσκοντας εἰς τὰς ἐκπαιδευτικὰς προσπάθειαις των.

ΤΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΛΑΝΑ

Ἡ Σχολή ὑπερηφανεύεται ἀκόμη διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἀναληφθεῖσαν πρωτοβουλίαν νὰ ἀναπτύξῃ καὶ εἰς τὴν Χώραν μας τὰς νεωτέρας ἀντιλήψεις ἐπὶ τῆς τηρήσεως τῶν λογαριασμῶν τῶν διαφόρων μονάδων τῆς οἰκονομίας ὥστε νὰ ὑποβοηθῆται ἐνεργῶς διὰ τῆς λογιστικῆς πᾶσα προσπάθεια πρὸς ἐπαύξεισιν τῆς παραγωγικότητος.

Εἰς ὅλας τὰς πολιτισμένας Χώρας ἔχουν ἤδη ἐπικρατήσῃ αἱ ἀντιλήψεις αὗται διὰ τῶν σχεδίων ταξινομημένης τηρήσεως καὶ ἐνοποιήσεως τῶν λογαριασμῶν—ἢ ἄλλως «Λογιστικῶν Σχεδίων» ἢ «Λογιστικῶν Πλάνων» καλουμένων—καὶ τῆς διὰ νόμων ἐπιβολῆς τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐπιχειρήσεων. Ὁ θεσμὸς τοῦ Λογιστικοῦ Πλάνου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τοὺς θεσμοὺς τῶν Ὁρκωτῶν Λογιστῶν καὶ τῶν Φορολογικῶν Κωδίκων, συνιστᾷ, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ ἰδεῶδες δημοσιονομικὸν μέτρον ἀκριβοδικαίας καὶ ἀντιγραφειοκρατικῆς βεβαιώσεως καὶ ἐκτιμήσεως τῆς κατανομῆς τῶν φορολογικῶν βαρῶν εἰς τὸν πληθυσμὸν ἐκάστης Χώρας, κατὰ τρόπον βοηθοῦντα τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν ἐπαύξεισιν τῆς παραγωγικότητος.

Ἡ Σχολή ἔχει μεταφράσει καὶ ἐπεξεργάζεται τὸ Γιουγκοσλαβικὸν καὶ Ἑλβετικὸν Λογιστικὸν Σχέδιον καὶ προσεχῶς θέλει ἐκτυπώσει ἀμφοτέρω. Ἡ Σχολή ἐπωφελεῖται τῆς παρουσίας εὐκαιρίας διὰ νὰ τονίσῃ διὰ μίαν ἔτι φοράν τὰς θερμὰς τῆς εὐχαριστίας πρὸς τὸν διακεκριμένον Διευθυντὴν τοῦ ΟΧΟΑ κ. Σπύρον Βασιλείου, διότι ἄνευ ἀμοιβῆς τινος ἔχει ἀναλάβει τὸ μέγα τοῦτο μεταφραστικὸν ἔργον.

Ἐξεδόθη ἐπίσης τὸ Γαλλικὸν Λογιστικὸν Πλάνον, κατὰ μετάφρασιν τοῦ ἰδίου κ. Σ. Βασιλείου, ἐκ τῆς ἐπίσημου γαλλικῆς ἐκδόσεως τοῦ 1950 μετὰ προλόγου τοῦ εισηγητοῦ αὐτοῦ καὶ φίλου τῆς Σχολῆς Καθηγητοῦ κ. André Brunet. Τὸ Γαλλικὸν Λογιστικὸν Πλάνον εἶναι τὸ Β' τεύχος τῆς ὡς ἄνω σειρᾶς.

ΤΟ Α' ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν—ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ἐκπαιδευτικῶν τῆς σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων—προῆλθεν εἰς συνεννόησιν μετὰ τοῦ ἐν Γενεῦῃ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας διὰ τὴν ὀργάνωσιν, ὑπὸ τὴν αἰγίδα του, ἐνὸς «Δεκαήμερου Σπουδῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς», μὲ τὸν διττὸν σκοπὸν νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον περὶ τὰ ζέοντα προβλήματα τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ νὰ ἐμφανίσῃ τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν ἐργασίαν ὑπὸ τῶν σταλέντων παρὰ τοῦ Διεθνοῦ Γραφείου Ἐργασίας ἀφ' ἐνὸς ἐμπειρογνομῶνων εἰς Ἀφγανιστάν καὶ Λιβύην καὶ ἀφ' ἑτέρου δι' εὐρυτέρας σπουδᾶς ἢ δι' εἰδικὰς ἀποστολάς.

Ἡ προεδρεία τοῦ «Δεκαήμερου» ἀνελήφθη ὑπὸ τοῦ τέως Ὑπουρ-

γού τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἄλλοτε Καθηγητοῦ τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς ἐν τῇ Α.Σ.Β.Σ. κ. Στεφάνου Στεφανοπούλου, εὐγενῶς ἀποδεχθέντος τὴν οἰκείαν παράκλησιν τῆς Σχολῆς.

Ἐκάστης ὁμιλίας παρεκλήθη νὰ ἀναλάβῃ τὴν προεδρείαν τῆς συγκεντρώσεως καὶ τὴν εἰσήγησιν εἰδικὸς ἐπὶ τοῦ θέματος ἐπιστήμων.

Αἱ ἀνωτέρω διαλέξεις μετὰ τῶν σχετικῶν εἰσηγήσεων τῶν προεδρευσάντων κατὰ τὰς συγκεντρώσεις ἐδημοσιεύθησαν εἰς εἰδικὸν τόμον ἐκ 200 σελίδων τυχόντα ἐξαιρετικῶς ἐπαινετικῶν κρίσεων.

Συμμετέχουσα ἡ Σχολὴ εἰς πᾶσαν κίνησιν ἀποβλέπουσαν νὰ προβάλλῃ τὰ ἔθνικὰ ζητήματα εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν πλαίσιον ἐστάθη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν Πανευρώπην καὶ ἐξέδωκε τέσσαρα τεύχη εὐρωπαϊκοῦ περιεχομένου ἐκ σελ. 72.

Ἡ Σχολὴ εἶναι ἰδιαιτέρως ὑπερήφανος διότι κατὰ τὴν λήξασαν περίοδον ἀποπερατώθη ἡ ἔκδοσις τοῦ «Ὁδηγοῦ Σπουδῶν», ὁ ὁποῖος τιμᾷ τὴν Ἑλληνικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἀξιοῖ ὅτι κατέχει τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὰ ἀντίστοιχα δημοσιεύματα τῶν Σχολῶν τῆς Εὐρώπης.

ΑΝΑΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ. ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΤΗ 1955-56

Α' Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «ΣΠΟΥΔΑΙ»

1. Α.Σ.Β.Σ. : Τὸ γαλλικὸν λογιστικὸν πλάνον. Μετάφρ. Σ. Βασιλείου, εἰσαγωγή Α. Brunet, πρόλογος Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, 1955.
2. Α.Σ.Β.Σ. : Α' δεκαήμερον σπουδῶν κοινωνικῆς πολιτικῆς, 1955.
3. Α.Σ.Β.Σ. : Α' δωδεκαήμερον τουριστικῆς βιομηχανίας, 1955.
4. Χ. Ν. Ἀγαλλοπούλου : Ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, 1955.
5. Κ. Α. Ἀθανασιάδου : Ἀγγλοελληνικὸν γλωσσάριον τῶν στατιστικῶν ὄρων, 1955.
6. Κ. Α. Ἀθανασιάδου : Γραμμικὴ παλινδρόμησις καὶ συντελεστής συσχετίσεως, 1955.
7. Κ. Α. Ἀθανασιάδου : Προσδιορισμὸς τοῦ μέρους τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, ὅπερ ὀφείλεται εἰς τὴν δυσμενεῖαν τῶν ὄρων τοῦ ἐμπορίου, 1955.
8. Κ. Α. Ἀθανασιάδου : Αἱ ἐξισώσεις διαφορῶν ἐν τῇ οἰκονομετρίᾳ, 1956.
9. Κ. Α. Ἀθανασιάδου : Διαθέσιμα ἀγαθὰ καὶ ὑπηρεσίαι παρ' ἡμῖν, 1948 - 1954, 1956.

10. **Γ. Κ. Βλάχου** : Κράτος και κοινωνία, κατά την θεωρίαν τῶν «ἴσων», 1956.
11. **Κ. Δ. Γεωργούλη** : Τοποθέτησις τῆς κοινωνιολογίας, φιλοσοφική και μεθοδολογική, 1956.
12. **Π. Β. Δερτιλῆ** : Κριτικὴ Ἰταλικῆς ἐκδόσεως περὶ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πολιτικῆς τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, 1955.
13. **Κλ. Β. Μπανταλούκα** : Ἡ ὄργανωτικὴ τῆς οἰκονομίας, 1955 (*Ἐκδοσις Γραφείου Ἐρευνῶν).
14. **Κλ. Β. Μπανταλούκα** : Ἐπισκόπησις τῆς προσφάτου ἐν Ἑλλάδι δημοσιονομικῆς ἰσορροπίας καὶ πολιτικῆς, 1956 (*Ἐκδοσις Γραφείου Ἐρευνῶν).
15. **Κλ. Β. Μπανταλούκα** : Ἐξοδα καὶ ἀποζημιώσεις μετακινουμένων δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, 1956 (*Ἐκδοσις Γραφείου Ἐρευνῶν).
16. **Κ. Στρ. Παπαϊωάννου** : Ἡ θεωρία τῆς κοινωνικῆς πάλης, πραγματικότητα καὶ μῦθος, 1955.
17. **Κ. Στρ. Παπαϊωάννου** : Βιομηχανία καὶ κοινωνία, ὁ Μάρξ καὶ ἡ διαλεκτικὴ τοῦ καπιταλισμοῦ, 1956.
18. **Στρ. Κ. Παπαϊωάννου** : Οἱ γενεσιουργοὶ λόγοι τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς, 1956.
19. **Ἡ. Πέριτς** : Ἡ ἐργασιολογία ὡς συνθετικὴ ἐπιστήμη περὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Μεταφρ. Ν. Κατραμάδου καὶ Α. Καπετανάκη, 1956.
20. **Κ. Γ. Πληθείδου καὶ Β. Ν. Μεταξᾶ** : Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν μαθηματικὴν οἰκονομικὴν ἀνάλυσιν, 1956.
21. **Ν. Ι. Πολύζου** : Ἡ ἐξέλιξις τῆς τεχνικῆς καὶ ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐπὶ τῶν διεθνῶν σχέσεων, 1956.

Β' Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «ΝΕΑ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.»

22. **Α.Σ.Β.Σ.** : Τὸ κέντρον τουριστικῶν μελετῶν, 1956.
23. **Α.Σ.Β.Σ.** Κανονισμὸς πτυχιακῶν ἐξετάσεων, 1956.
24. **Κ. Α. Ἀθανασιάδου** : Δειγματοληψία κατὰ στρώματα, 1956.
25. **Κ. Ζησιμοπούλου** : Ὁ τουρισμὸς γενικῶς, 1956.
26. **Στρ. Κ. Παπαϊωάννου** : Ὑπὲρ τῆς Α.Σ.Β.Σ. πραγματικοὶ λόγοι, ὑποθήκαι, παραινέσεις καὶ ὁδηγία, 1956.
27. **Γ. Ι. Πεσμαζόγλου** : Τὸ πρόβλημα τῆς Εὐρώπης, 1956.

α') Σχέσεις μετά του Ξεωτερικού

Ὡς καί κατά τὸ παρελθόν, ἡ Σχολή μας κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1953—1954 ἐξηκολούθησε καὶ ἀνέπτυξε τὰς πνευματικὰς τῆς σχέσεις μετά τῶν ἀντιστοιχῶν πνευματικῶν ἰδρυμάτων τοῦ ἑξωτερικοῦ καὶ ἀντήλλαξε μετ' αὐτῶν ἀπόψεις ἐπὶ τῶν καλυτέρων μεθόδων διδασκαλίας. Ἰδιαιτέρως ἡ Σχολή μας εὐχαριστεῖ τὴν CEGOS (Comité d'Organisation Scientifique), τὸ Centre de préparation des affaires (C.P.A.) καὶ τὴν Ecole d'organisation scientifique du Travail (EOST) διὰ τὰ πολύτιμα στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἔθεσαν εἰς τὴν διάθεσίν της.

Αἱ σχέσεις αὗται, ἐκτὸς τοῦ ὅτι προάγουν τὸ ἐκπαιδευτικὸν μας ἔργον, ἔχουν δημιουργήσει τὴν καλυτέραν ἐντύπωσιν εἰς τὸ ἑξωτερικὸν διὰ τὴν συντελουμένην προσπάθειαν ὑπὸ τῆς Σχολῆς, ἐντὸς τοῦ πλαισίου ὅχι μόνον τῶν νεωτέρων παιδαγωγικῶν ἀποφῶν καὶ μεθόδων, ἀλλὰ καὶ τῶν νεωτέρων δεδομένων τῆς Ἐπιστήμης.

Οἱ ὑπότροφοί μας εἰς Παρισίους, ὡς καὶ οἱ μεταβάντες δι' εὐρυτέρας σπουδὰς εἰς Βέλγιον καὶ Ἀμερικὴν, διεπίστωσαν ὅτι ἡ Σχολή ὅχι μόνον εἶναι εὐφῆμως γνωστὴ εἰς τὸ ἑξωτερικόν, ἀλλὰ καὶ ὅτι εἶναι ἐνήμερος τῶν τελευταίων προόδων τῆς ἐπιστήμης.

β') Τὸ ἐτήσιον δεῖπνον τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς

Τὴν ἑσπέραν τῆς 29ης Νοεμβρίου ἐδόθη εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον «Ἀθηναῖον Μέλαθρον» τὸ ἐτήσιον δεῖπνον τὸ προσφερόμενον ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Ἐκ τῶν ἐπισήμων παρεκάθησαν εἰς αὐτὸ οἱ ὑπουργοὶ τῆς Βιομηχανίας κ. Βασιλικὸς καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Τριανταφύλλης καὶ οἱ ὑφυπουργοὶ Οἰκονομικῶν κ. Δερτιλῆς καὶ Ἐμπορίου κ. Ἀλιπράντης. Ἐπίσης μετέσχον τοῦ δεῖπνου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ Ντ. Κωνσταντίνου, μετὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Ἀγγ. Βαρβαγιάννη, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς κ. Στ. Μπρούσκα-πορικὸς καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀθ. Ρουσόπουλος, ὁ πρόεδρος τοῦ Διεθνοῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Πουλόπουλος, ὁ πρύτανης τῆς Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. κ. Σπ. Καλογερόπουλος, πολλοὶ ἐκπρόσωποι τοῦ οἰκονομικοῦ κόσμου τῆς πρωτεύουσας, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Α.Σ.Β.Σ., ὁ Διῳγτὴς αὐτῆς κ. Στρ. Παπαϊωάννου, οἱ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, ἐκπρόσωποι τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, καθὼς καὶ ἀνώτατοι κρατικοὶ λειτουργοί. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὠμίλησε πρὸς τοὺς συνδαιτημόνας ὁ πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Α.Σ.Β.Σ. κ. Σταῦρος Κωστόπουλος καὶ εἰς τοῦτον ἀπήντησεν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας κ. Βασιλικὸς. (Οἱ λόγοι ἀμφοτέρων ἔχουν δημοσιευθῆ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 τεύχος τῶν «Νέων»).

ΙΘ' Η ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Σχολή μὲ αὐτοπεποιθήσιν βαδίζει εἰς νέους δρόμους, τὸ διακηρύσσει μὲ ὑπερφάνειαν. Ἔχει ἐπίγνωσιν τοῦ σκοποῦ της. Κατανοεῖ ὅτι εἶναι ἕνα ἰδιότυπον, πρωτοπόρον καὶ ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον.

Ἡ Σχολή ἔχει μίαν φιλοδοξίαν καὶ ἐργάζεται καὶ μοχθεῖ διὰ τὴν πραγματοποιήσασθαι τὸ μορφωτικὸν ἰδανικὸν της. Φιλοδοξεῖ τὴν δημιουργήσασθαι ἱκανοὺς ἐπαγγελματίαν, διὰ τὴν εἶναι μέλη τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ τόπου, διὰ τὴν εἶναι εἰς θέσιν τὴν ζήσασθαι μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν (ποῦ μόνον τὰ πραγματικὰ ἐφόδια ἐξασφαλίζουν εἰς τὴν ζωὴν) καὶ τὴν συντελέσασθαι εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου.

Φιλοδοξεῖ τὴν δημιουργήσασθαι καλοὺς Ἕλληνας, διὰ τὴν ἀγαπήσασθαι τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἐργασθῆναι διὰ τὴν εὐτυχίαν της, διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, βέβαιοι ὅτι μόνον ἡ εὐτυχία τοῦ συνόλου ἐξασφαλίζει τὴν εὐτυχίαν τῶν ἀτόμων. πεπεισμένοι ὅτι συμφέρον καὶ ὑποχρέωσις τοῦ ἀτόμου εἶναι τὴν μοχθῆναι ὑπὲρ τοῦ συνόλου.

Φιλοδοξεῖ τὴν δημιουργήσασθαι χρησίμους, ἐλευθέρους καὶ ἀξιοπρεπεῖς ἀνθρώπους μὲ πίστιν εἰς τὰ ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικά, ἀντάξια τοῦ νέου κόσμου ποῦ παρεσκεύασαν ἡ θυσία, τὸ μαρτύριον καὶ ὁ ἥρωϊσμός ἐκατομμυρίων ἀνθρώπων, εἰς τὴν μάχην ποῦ ἔδωσαν τὰ Ἔθνη κατὰ τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, κατὰ τῆς βίας καὶ ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας, κατὰ τῆς ὕλης καὶ ὑπὲρ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τοῦ τυράννου καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου, κατὰ τῆς ὀπισθοδρομήσεως καὶ ὑπὲρ τῆς προόδου.

Ἡ Σχολή ὑπερφηανεύεται ὅτι εἶναι εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὅπως εἶναι τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ ἡ Γεωπονικὴ Σχολή. Δὲν εἶναι θεωρητικὸν Ἰνστιτούτον ἀλλὰ Σχολὴ ἐφαρμογῆς, τὴν ὁποῖαν ἀντλεῖ ἀπὸ τὴν Ἐπιστήμην καὶ ἀπὸ τὴν πρᾶξιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Οἱ προσερχόμενοι εἰς τὴν Σχολὴν σπουδασταὶ πρέπει τὴν εἶναι πλῆρην κατανόησιν τῶν σκοπῶν καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Σχολῆς, ὡς ἐνός ἀνεξαρτήτου Ἰδρύματος ἀνήκοντος, ἀνεξαρτήτως τοῦ τίτλου του, εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἡ Σχολή εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἔχει χαράξει τὸν δρόμον της καὶ δὲν ἐννοεῖ τὴν παρεκκλίνῃ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ἡ Σχολή εἶναι ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως. Σκοπὸς της

είναι νά μορφώση καλούς καί Ικανούς ἐπαγγελματίας· ἀλλά δὲν λησμονεῖ ὅτι τὸ Ἰδανικὸν πάσης παιδείας εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Δι' αὐτὸ εἶναι ὑπερήφανος ὅτι αὐτὴ πρώτη ἐδημιούργησε τὸ ἐκπαιδευτικὸν Ἰδανικὸν τοῦ πλήρους συγχρόνου ἀνθρώπου, τοῦ ἐξανθρωπισμένου ἐπαγγελματίου καί τοῦ ἀνθρώπου ποῦ εἶναι μέλος τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ.

Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων δὲν εἶναι αὐθαίρετον κατασκευάσμα. Τὸ πρόγραμμα τῆς διδακτέας ὕλης, ὡς καί αἱ κατευθύνσεις καί οἱ σκοποὶ καί τὰ ὄρια ἐκάστου μαθήματος, εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς συντονιστικῆς ἐργασίας τῶν πέντε Ἐπιτροπῶν Προγράμματος. Δὲν εἶναι βεβαίως τὸ ὀριστικόν, διότι ἡ Σχολὴ εἶναι κατὰ τῆς ἀποστεώσεως, διότι γνωρίζει ὅτι ἡ ζωὴ ἐξελλίσσεται, αἱ ἀνάγκαι πληθύνονται, αἱ συνθήκαι μεταβάλλονται.

Ἡ Σχολὴ συνεχῶς μελετᾷ καί βελτιώνει τὸ Πρόγραμμά της, ἐρευνῶσα διαρκῶς ποῖαι εἶναι αἱ νέαι κοινωνικαὶ ἀνάγκαι, διὰ νὰ προσαρμόζη πρὸς αὐτάς τὴν ἐκπαιδευτικὴν διαδικασίαν. Ὁ συγχρονισμὸς οὗτος τοῦ προγράμματος περιποιεῖ ὄντως τιμὴν εἰς τὴν Σχολὴν.

Εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Σχολὴν διδάσκονται ὅλα τὰ μαθήματα τὰ διδασκόμενα εἰς τὴν Α.Σ.Ο. καί Ε.Ε., μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι: α) Ἡ διδασκαλία τοῦ Δημοσίου καί Ἰδιωτικοῦ Δικαίου εἶναι περιορισμένη εἰς τὴν δέουσαν ἐνημέρωσιν τῶν σπουδαστῶν. Εἰς τὴν Α.Σ.Ο. & Ε.Ε. διδεται ἰδιάζουσα προσοχὴ εἰς τὰ Νομικά, δεδομένου ὅτι οἱ πτυχιούχοι τῆς ζητοῦν νὰ ἐγγράφωνται—καλῶς ἢ κακῶς—εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν. β) Ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων ἔχει ἐπαγγελματικὸν κυρίως χαρακτήρα. «Τὸ χρήσιμον διδασκτέον», διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν λακωνικὴν ἔκφρασιν μεγάλου παιδαγωγοῦ.

Ἡ Σχολὴ ἰδιαιτέρως ἔχει στρέψει τὴν προσοχὴν της πρὸς τὰ προβλήματα τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος, διότι ἀπὸ τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου «ἀνεκαλύφθη ὁ ἄνθρωπος» ὡς συντελεστὴς τῆς παραγωγῆς, παραπλεύρως πρὸς τὰ ὑλικά κεφάλαια. Δὲν ἀποτελεῖ, βεβαίως, πρωτοτυπίαν τῆς Σχολῆς, δεδομένου ὅτι ἀπὸ ἐτῶν τελεῖ, βεβαίως, πρωτοτυπίαν τῆς Σχολῆς, δεδομένου ὅτι ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν καί εἰς τὴν Εὐρώπην αἱ Σχολαὶ—γενικαὶ καί εἰδικαὶ—ἔχουν περιλάβει, ὡς κύρια πλέον μαθήματα, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα προβλήματα. Ἀποτελεῖ, ὅμως, δικαίαν ὑπερηφάνειαν τῆς Σχολῆς ὅτι πρώτη αὐτὴ—καί, δυστυχῶς, ἀκόμη μόνη—ἐξήτασε καί ἐδίδαξεν ὠλοκληρωμένα τὰ προβλήματα, τὰ ὀργανωτικά, τὰ κοινωνικά, τὰ διοικητικά, τὰ ὑγιεινολογικά, τὰ ψυχοτεχνικά, τὰ σχετιζόμενα μὲ τὸν ἄνθρωπον, ὡς συντελεστὴν τῆς μεζονος ἀποδόσεως εἰς τὴν παραγωγὴν. Δὲν δύναται τις σήμερον νὰ εἶναι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς οἰκονομίας—πολὺ περισσότερο νὰ τὴν διευθύνῃ—ἐὰν δὲν εἶναι ὄχι ἀπλῶς ἐνημερωμένος, ἀλλὰ πλήρως κατατοπισμένος εἰς τὰ προβλήματα ταῦτα.

Ἡ Σχολὴ εἶναι ὑπερήφανος διότι προηγήθη εἰς τὴν ἐρευναν καί διδασκαλίαν τῶν προβλημάτων τούτων, διότι αὐτὴ πρώτη ἐν

Ευρώπη, από τοῦ 1945, ἐδίδαξε τὴν «παραγωγικότητα», ἡ ὁποία κατέστη πλέον διεθνὲς κοινωνικὸν σύνθημα, διότι εἶδε μὲ σύγχρονον ὄμμα τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις ἐντὸς τῆς ἐργασίας, καὶ διότι εὔρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ καθορίσῃ νέον ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικόν, τὸν «παραγωγὸν - ἄνθρωπον».

Εἰς τὴν Γερμανίαν κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον διεπίστωσαν τὴν ἔλλειψιν «στελεχῶν διοικήσεως» ἱκανῶν νὰ διοικήσουν τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἰδίᾳ τὰς βιομηχανικάς, ἐντὸς τῶν νέων ἀντιλήψεων περὶ τῶν μονάδων αὐτῶν ὡς ἀνηκουσῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς κοινωνίας. Ὡς γνωστὸν ἐδημιούργησαν νέον τύπον ἐπιστήμονος, τὸν «οἰκονομολόγον μηχανικόν» (Nirtse Haftsingenieur), μὲ πραγματικὴν κοινωνιολογικὴν καὶ οἰκονομικὴν μὀρφωσιν καὶ μὲ τὴν ἐπιβεβλημένην τεχνικὴν ἐνημέρωσιν. Οἱ Γερμανοὶ εἶναι πολὺ ὑπερήφανοι διὰ τὸν τύπον τῆς Σχολῆς ὃ ὁποῖος ἐδημιουργήθη εἰς τὴν βιομηχανικὴν πόλιν τῆς Καρλσρούης, ὅπου ἡ μὀρφωσις παρέχεται εἰς ἕξ ἑξάμηνα.

Νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ αἰσθανώμεθα πολλὴν ἔθνικὴν ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν Σχολὴν μας, ἡ ὁποία προηγήθη καὶ ἔδωκε τὸν ὀρθὸν τύπον τοῦ σχολείου διὰ τὸν καταρτισμὸν διοικητικῶν στελεχῶν. Δι' αὐτὸ ὑποστηρίζομεν ὅτι ἡ Α.Σ.Β.Σ. εἶναι ἀπολύτως συγχρονισμένον ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα. Ἡ καθυστερημένη οἰκονομία μας ἐξηγεῖ τὰς ἐναντίον τῆς ἀντιδράσεις, ἀλλὰ καὶ ἀποδεικνύει πόσον ἐπιτακτικὴ εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς δημιουργίας ἱκανῶν καὶ ἀποδοτικῶν στελεχῶν διοικήσεως.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ νεοανθρωπιστικὴ ἀντίληψις τῆς ζωῆς ἐντάσσει τὴν Παιδείαν μέσα εἰς τὸ αἴτημα τῆς ἐποχῆς μας, πού εἶναι: νὰ αὐξήσωμεν τὴν παραγωγὴν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον ὀργανοῦντες αὐτὴν ὅσον τὸν δυνατόν καλύτερον, διὰ νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τὸν ἄνθρωπον, διὰ νὰ ἀνυψώσωμεν τὸ Σύνολον, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἐλευθέρως νὰ κινῆται τὸ ἄτομον. Ν' αὐξήσωμεν τὰ ἀγαθὰ διὰ νὰ τὰ καταστήσωμεν προσιτὰ εἰς ὅλους, διὰ νὰ αὐξήσωμεν ἐπομένως τὴν ἀνθρωπίνην ἀξίαν.

διδασκαλία ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς οἰκονομίας. Αὐτὸ εἶναι ὁ σκοπὸς καὶ ἡ ὀρθὴ ἐπιδίωξις καὶ ὄχι ἡ κατοχύρωσις διὰ μονοπωλίου τοῦ πτυχίου μιᾶς Σχολῆς, διότι μὲ τὴν μονοπώλησιν τῆς Ἑκπαιδύσεως κατ' οὐσίαν ζητοῦμεν νὰ ὑποβιβάσωμεν τὴν Ἐπιστῆμην εἰς «κλειστὸν ἐπάγγελμα» τῶν ἀποφοίτων μιᾶς Σχολῆς, πράγμα τελείως ἀπαράδεκτον.

Δι' αὐτὸ ἡ Α.Σ.Β.Σ., χαίρει διότι ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. ἐπιδιώκει τὸν συγχρονισμόν τοῦ Προγράμματός της καὶ εὐχεται ὀλοφύχως τὴν ἀρτίαν ὀργάνωσιν τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ Σχολὴ δὲν φοβεῖται τὸν ἀνταγωνισμόν, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐπιδιώκει τὴν εὐγενῆ πνευματικὴν Ἰδρυμάτων ἀμιλλαν.

Νομίζουσι ὅτι αἱ πολλοὶ ^{**}Σχολαὶ δημιουργοῦν θεοσιθήρας· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει—διὰ νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τοὺς θεοσιθήρας—νὰ κλείσωμεν τὰ ἀνώτερα Σχολεῖα καὶ νὰ σταματήσωμεν τὴν πνευματικὴν τοῦ τόπου πρόοδον. Εἶναι ὁμολογουμένως ἐντροπὴ νὰ ὑποστηρίζωμεν μὲ τόσῃ ἐπιπολαιότητι τοιαῦτα ἀντεθνικὰ ἀπόψεις.

Ἡ Ἑλβετία, τὸ Βέλγιον, ἡ Δανία, ἡ Ὀλλανδία ἔχουσι πληθῶραν ἀνωτέρων Σχολῶν, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι θεοσιθήρας. Ἡ Ἑλλάς εἶχεν ἄλλοτε, πρὸ τοῦ 1910, μόνον τὴν Νομικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν καὶ τὰ καφενεῖα ἔβριθον ἀπὸ θεοσιθήρας. Ἄλλοι ἐπομένως πρέπει νὰ ἀναζητηθῆ τὸ αἷτιον τῆς θεοσιθρίας. Εἶναι ὁ ὑπερπληθυσμὸς ἐν σχέσει πρὸς τὰ ὑπάρχοντα παραγωγικὰ ἔργα. Τὴν παραγωγὴν πρέπει νὰ ἀναπτύξωμεν διὰ νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τὴν «θεοσιθρίαν» ὀργανοῦντες ὅμως τὴν ἐκπαίδευσιν, ὥστε νὰ μὴ δημιουργῆ «θεοσιθήρας» ἀλλὰ παραγωγικοὺς ἀνθρώπους, ὡς ἀποτέλεσμα ἐπιπόνου καὶ συστηματικῆς μορφώσεως.

Ἡ Α.Σ.Β.Σ. καυχᾶται ὅτι δὲν δημιουργεῖ θεοσιθήρας, ἀλλ' ἀντιθέτως φιλοδοξεῖ νὰ παρασκευάζῃ τοὺς ἀξίους καὶ ἱκανοὺς συντελεστάς τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς διὰ τῆς καλυτέρας ὀργανώσεως καὶ διοικήσεώς της. μὲ τὸν σκοπὸν νὰ εὐημερήσῃ ὁ τόπος καὶ νὰ λείψῃ ἀπὸ τοὺς νέους ἡ τραγικὴ ἀγωνία τῆς αὖριον. Οὕτως εἰς τὸ ἔντυπον τὸ ὁποῖον διανέμει εἰς τοὺς ζητοῦντας πληροφορίας ρητῶς ἀναγράφονται :

«Ἡ Σχολὴ δὲν παρασκευάζει θεοσιθήρας ἀλλὰ νεοὺς μὲ τὴν φιλοδοξίαν νὰ καταστοῦν ἡγετικά κοινωνικά καὶ οἰκονομικά στελέχη. Δι' αὐτὸ ἡ Σχολὴ ἀπευθύνεται μόνον εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατανοοῦν ὅτι χρειάζεται κόπος πολὺς καὶ θυσίαι μεγάλα διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου της».

Τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμφέρον τοῦ τόπου δὲν εἶναι νὰ καταπολεμῶμεν τὴν ὑπαρξίν ἄλλων Σχολῶν, ὅταν μάλιστα δὲν τολμῶμεν δημοσίᾳ νὰ ἔχωμεν ἐπιχειρήματα ἐναντίον των, ἀλλὰ νὰ ἀναζητῶμεν ποῖα εἶναι ἡ δέουσα μὸρφωσις τῶν νέων διὰ τοὺς ἐκάστοτε συγκεκριμένους σκοποὺς.

Ἡ Σχολὴ ἔλαβεν ὡς βᾶσιν τὰ ὅσα ἐδίδαξεν ὁ περίφημος Γαγοὶ διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ διοίκησιν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἀναλόγως κατήρτισε τὸ πρόγραμμά της, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάρχουσι ὄρισμένα τεχνικὰ μαθήματα (Φυσικὴ, Χημεία, Ἐμπορευματολογία, Μηχανογνωσία καὶ Ἠλεκτροτεχνία), πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν τεχνικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν βιομηχανιῶν.

μέλλον) δὲν ἔχει δεσμευθῆ με φορτικὰς παραδόσεις καὶ κώδικας, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ καιροῦ ἔχουν ἀπολέσει τὴν χρησιμότητά των.

Τὸ σπουδαιότερον σημεῖον τῆς δράσεώς της εἶναι ὅτι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Χρυσοχοῦ ἀναπτύσσονται εἰς τοὺς σπουδαστὰς μερικαὶ ἀπὸ τὰς πλέον προσφάτους ἀρχὰς περὶ τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων.

Τέλος, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Σχολῆς με τοὺς ὁποίους ὠμιλήσαμεν ἐξεδήλωσαν τὸν ἐνθουσιασμόν των διὰ τὸ ἐνδεχόμενον νὰ ἔχουν ξένον καθηγητὴν, ὁ ὁποῖος νὰ διδάξῃ μαθήματα σχετικὰ με τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις καὶ νὰ ἐκπαιδεύσῃ ἐρευνητὰς. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Σχολῆς πιστεύουν ὡσαύτως ὅτι εἶναι ἀπολύτως δυνατόν νὰ δοθῆ εἰς τὰ σχετικὰ μαθήματα ἀκαδημαϊκὸν ἐπίπεδον ἴσον με τὸ διδόμενον εἰς ἄλλα. Ἐπίσης ἐβεβαίωσαν ὅτι εἰς περίπτωσιν ἐλεύσεως τοῦ ὡς ἄνω μνημονευομένου ξένου καθηγητοῦ θὰ κάνουν πᾶν δυνατόν ἐπικοινωνοῦντες με ἄλλας Σχολὰς, ὥστε οἱ σπουδασταὶ τῶν τελευταίων αὐτῶν οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις νὰ ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ παρακολουθήσουν τὰ μαθήματα.

Ὁ κ. C a m i n g s λέγει τὰ ἑξῆς : «Ὁ καθηγητὴς κ. Χρυσοχοῦ, τῆς βιομηχανικῆς Σχολῆς, παρέσχε πολῦτιμον ἐνίσχυσιν εἰς τὴν ὁμάδα μας, διότι προέβη εἰς τὰς δεούσας συνεννοήσεις πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀναγκαίων εἰς τὰς ἐταιρείας ἐπισκέψεων. Ἦτο ἄριστα πληροφορημένος εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν ἐργασίαν του ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μελέτης τῶν ἐφαρμογῶν τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων, περὶ τῶν συνθηκῶν τῶν ἐταιρειῶν, ὡς πρὸς τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις, καὶ πλήρως ἐνήμερος τῶν πολλαπλῶν ἀντιλήψεων αἵτινες ἐκυριάρχουν ἐπὶ διαφόρων σημείων. Χάρις εἰς τὴν βοήθειαν του, τὸ πρόγραμμα ἐπισκέψεων ἐκάλυψε δύο ἑβδομάδας καὶ ἐξετελέσθη με τὰ ἀνώτατα δυνατὰ ἀποτελέσματα».

Ὡς βλέπετε ἡ Σχολὴ ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐμπειρογνομῶν τὸν ἀρμόδιον Καθηγητὴν της, προσφέρουσα οὕτω πραγματικὴν ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἀπέδειξεν ὅτι προκειμένου περὶ τῶν προβλημάτων τούτων εἶναι πλήρως ἐνημερωμένη ἡ Σχολή.

Ὁ κ. D e B i e γράφει τὰ κατωτέρω εἰς τὴν ἔκθεσίν του, συντεταγμένην με πολλὴν εὐρωπαϊκὴν εὐγένειαν καὶ με διπλωματικὴν ἐξαιρετικὴν. Σημειωτέον ὅτι ἡ θέσις του ὑπῆρξε πολὺ λεπτή, δεδομένου ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἠγνόει τὴν Σχολὴν μας ὡς μὴ ὑπαγομένην εἰς τὴν ἀρμοδιότητά του, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας δὲν ἠθέλησε νὰ ἀναμιχθῆ, διότι ἐθεώρει τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἀρμόδιον. Ὁ κ. D e B i e, λοιπὸν λέγει : «Ἐν Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐν Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν λειτουργοῦν εἰς τὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Τὰ κοινωνικὰ προβλήματα μελετῶνται βαθύτερον εἰς τὰ ἱδρύματα ταῦτα ἢ εἰς ἄλλας Ἀνωτάτας Σχολὰς. Μαθήματα Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ Κοινωνικοῦ

βαθμίδα τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ὑπάρχουν εἰς τὴν Εὐρώπῃ «Πανεπιστήμια Κοπτικῆς καὶ Ραπτικῆς»! Ὁ ὅρος «Ἀκαδημία ἔχει καθιερωθῆ παντοῦ διὰ τὰ ἀνώτατα πνευματικὰ Ἰδρύματα, καὶ ὅμως ὑπάρχουν χοροδιδασκαλεῖα μὲ τὸν τίτλον «Ἀκαδημία Χοροῦ»! Πολλὰ Σχολεῖα εἰς τὴν Ἀμερικὴν φέρουν τὸν σεβάσμιον τίτλον τοῦ Πανεπιστημίου, ἀλλ' οὐδεὶς τὰ ἀναγνωρίζει ὡς τοιαῦτα.

Ἀντιθέτως, ὑπάρχουν Ἰδρύματα ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως τὰ ὁποῖα φέρουν σεμνοὺς τίτλους, ἐνῶ τιμοῦν τὰς Χώρας ὅπου λειτουργοῦν: Αἱ ἀνώταται ἐμπορικαὶ Σχολαὶ τῆς Γαλλίας λέγονται *Écoles Supérieures de Commerce*, ἡ σπουδαιότερα κοινωνιολογικὴ Σχολὴ τῆς Εὐρώπης λέγεται «*École Pratique des Études Sociales*», τὸ σημαντικώτερον Ἰδρυμα ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως τῆς Γαλλίας λέγεται «*Conservatoire des Arts et Métiers*», ἡ περίφημος Σχολὴ καταρτισμοῦ ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων τῆς Γαλλίας λέγεται ἀπλῶς «*Écoles d' Administration*». Εἰς τὰς Ἀγγλοσαξωνικὰς χώρας, τὰ ἀνώτατα Ἰδρύματα λέγονται «Κολλέγια» καὶ ἐν τῶν μεγαλυτέρων τεχνικῶν ἐκπαιδευτηρίων εἰς τὴν Ἀμερικὴν φέρει τὸν τίτλον «Τεχνολογικὸν Ἰδρυμα Μασσαχουσέτης». Διότι εἰς τὰς προηγμένας χώρας δὲν εἶναι οἱ τίτλοι οἱ ὁποῖοι ἀξιολογοῦν τὰ ἐκπαιδευτήρια, ἀλλὰ τὸ περιεχόμενον των, αἱ ἐπιδιώξεις των, ἡ ὀργάνωσις των.

Ἡ Βιομηχανικὴ Σχολὴ δέχεται πᾶσαν οὐσιαστικὴν κρίσιν ἐπὶ τοῦ προγράμματος καὶ τοῦ ἔργου τῆς, διότι εἶναι εἰς ἀμφότερα ὑπερήφανος. Πιστεύει δικαίως ὅτι ἀποτελεῖ πρωτοπόρον καὶ πρότυπον Ἰδρυμα.

Ἡ ποικίλη δρᾶσις τῆς Σχολῆς ἐτάραξε τὰ νερά τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ τέλματος καὶ εἶναι φυσικὸν ὅτι ἐδημιούργησεν ἀντιδράσεις. Ὑπάρχουν μερικοὶ οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ἐξασφαλίσουν ἐκπαιδευτικὸν μονοπώλιον. Ὁ «σχολικὸς σωβινισμὸς» των θέλει νὰ ἀποκλείσῃ πᾶσαν ἄλλην ἐκπαιδευτικὴν προσπάθειαν, ὥστε προπαντὸς νὰ μὴν ὑπάρχη σύγκρισις. Ὁ φόβος καὶ ὁ φόβος, μαζὶ μὲ τὴν κακότητα καὶ τὴν ὑστεροβουλίαν—φαινόμενα ὄχι ἀσυνήθη εἰς τὸν τόπον μας—ἀποτελοῦν τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἀντικοινωνικοῦ αὐτοῦ φαινομένου. Τοῦτο πρέπει νὰ σημειωθῇ: ὅτι οὐδέποτε ἀπετολήθη μία δημοσίαι ἐπίκρισις τῆς συντελουμένης ἐν τῇ Σχολῇ ἐργασίας.

Ὁ Victor Hugo ἔλεγεν ὅτι «ὅταν ἀνοίγῃς ἐν σχολεῖον, κλείνεις μίαν φυλακὴν». Ὁρθῶς, ἀλλ' ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι πιστεύουν τὸ ἀντίθετον, δηλαδὴ ὅτι εἶναι προτιμότερον νὰ ἀνοίξῃς μίαν φυλακὴν παρά ἐν σχολεῖον. Κάθε ἀντίληψις εἶναι σεβαστὴ Ἡμεῖς ἐφροντίσαμεν νὰ ἀνοίξωμεν μίαν Σχολὴν. Ἀπεδείξαμεν ὅτι ἀπὸ σχολεῖον ἐπτά μαθητῶν τὸ κατεστήσαμεν Σχολὴν ὀκτακοσίων σπουδαστῶν, ἐργαζομένων μὲ ζήλον καὶ φανατισμόν. Ἡμεῖς ἐπροτιμήσαμεν νὰ ἰδρύσωμεν ἐν ἐλευθέρῳ πνευματικὸν κέντρον εἰς τὸν ὁποῖον νὰ ἀναζητητῆ ἐλευθέρως ἡ ἀλήθεια καὶ νὰ προσφέρεται πραγματικὴ ἐπιστημονικὴ μόρφωσις. Τί νὰ πράξωμεν ἐὰν ὑπάρχουν ἄνθρωποι χολωμένοι, διότι ἐν πνευματικὸν Ἰδρυμα ἐργάζεται, μορφώνει, ἐκδίδει βιβλία καὶ περιοδικά, ὀργανώνει διαλέξεις, μελετᾷ διάφορα παιδαγωγικὰ προβλήματα ἰδιάζοντα εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐκπαιδευσιν, ἐξετάζει ζέοντα ζητήματα τοῦ τόπου.

Τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον τῶν Παρισίων ἔχει ιδρύσει τὴν École des Hautes Études Commerciales καὶ παραπλεύρως τῆς συνέστησε τὴν ἰσότιμον École Supérieure de Commerce et d' Industrie, τὸ Centre de préparation pour l' administration des affaires, τὴν École d' Organisation Économique et Sociale, καὶ ἐπιχορηγεῖ καὶ ἐποπτεύει καὶ ἄλλας παρομοίας ἀνωτάτας σχολὰς. Ἄλλ' ἔλησμονήσαμεν, εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Εὐρώπην εἶναι ἀκατανόητον τὸ ἐκπαιδευτικὸν μονοπώλιον καὶ ἀντιθέτως, μέσα εἰς τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς (τὰς Grandes Écoles, ὅπως λέγονται ἐκεῖ) ἰδρύνονται συνεχῶς ἐιδικὰ ἀνώτερα Ἰνστιτούτα, προσηρτημένα Σχολαὶ συμπληρωματικῆς μορφώσεως, διότι ἐκεῖ τὸ κράτος, ἡ κοινωνία, οἱ ἐκπαιδευτικοί, οἱ διάφοροι ὀργανισμοὶ δὲν φοβοῦνται τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἄμιλλαν, ἀλλ' ἐνισχύουν τὴν ἔρευναν καὶ χειροκροτοῦν πᾶσαν ἐκπαιδευτικὴν προσπάθειαν.

Πιστεύομεν ὅτι ἡ διαμάχη αὐτῆ τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτηρίων δὲν προάγει τὰ συμφέροντα τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ δὲν ἐξυπηρετεῖ τοὺς νέους, δὲν δημιουργεῖ προπαντὸς ἀκαδημαϊκὸν ἦθος. Ἡ ἐκπαίδευσις δὲν ἀνήκει εἰς τοὺς διευθύνοντας τὰ Ἰδρύματα ἀλλ' εἰς τὸ Ἔθνος, τὸ ὁποῖον δικαίως ἀξιοῖ συνεργασίαν γόνιμον καὶ ἄμιλλαν εὐγενῆ τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων. Ἄλλοτε ἡ Ἐκπαίδευσις καὶ τὸ Ἔθνος πολὺ ἐζημιώθησαν μετὰ τὴν σύγκρουσιν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ Πυλυτεχνείου, ἰδίᾳ ἐξ αἰτίας τῆς Σχολῆς τῶν Χημικῶν Μηχανικῶν.

Ἡ Βιομηχανικὴ Σχολή, ὡς νεωτέρα ἀδελφὴ ζητεῖ στοργὴν καὶ κατανόησιν ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα πνευματικὰ ἰδρύματα τῆς Χώρας. Πάντως, προχωρεῖ σταθερῶς εἰς τὸ δημιουργικὸν τῆς ἔργον, μετὰ λύπην φυσικὰ, διότι συναντᾷ ἐνίοτε ἄγνοιαν, διαβολὰς καὶ κακότητας.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Πρὸς τοὺς Νέους ἀπευθυνόμεθα, οἱ ὅποιοι ζητοῦν καὶ ὀφείλομεν νὰ τοὺς δώσωμεν, οἱ ὅποιοι πεινοῦν καὶ διψοῦν διὰ μόρφωσιν καὶ χρέος ἔχομεν νὰ τοὺς χορτάσωμεν· πρὸς τοὺς Νέους τῶν ὁποίων ἡ νεανικὴ ψυχὴ ἀγωνιᾷ καὶ πρέπει ὡς Διδάσκαλοι νὰ δώσωμεν ἀπάντησιν εἰς τὰς ἀπορίας των, νὰ χαράξωμεν εἰς τὴν ψυχὴν των τὴν πίστιν εἰς τὰ ἀνθρώπινα Ἰδανικά, εἰς τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Δικαιοσύνην, αἱ ὅποια συνθέτουν τὴν Ἀνθρωπιάν ...

[*Παραθέτομεν κατωτέρω ἔγγραφοι ὅπερ ἡ Σχολὴ ἀπεθύ-
θηνε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας, διότι εἰς
αὐτὸ ἀποκαλύπτεται δλόκληρος ἡ κατὰ τῆς Σχο-
λῆς ἀντίδρασις τῶν ἀρμοδίων, οἱ ὅποιοι ὄφειλον
νὰ περιβάλλον τὴν Σχολὴν μὲ στοργὴν καὶ κατα-
νόησιν. Τὸ ἔγγραφοι εἶναι ἀποκαλυπτικὸν καὶ χαρα-
κτηριστικόν, εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι ὁ ἱστορικὸς τῆς ἐκ-
παιδευτικῆς τοῦ τόπου προσπάθειά θὰ σταθῇ ἐμβρόν-
τητος καὶ πλήρης θλίψεως πρὸ τοῦ φαινομένου αὐτοῦ].*

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι τὸ καθ' ὑμᾶς Δ. Συμβούλιον μετὰ πολλῆς λύπης ἔλαβε γνῶσιν τοῦ Ὑμετέρου ὑπ' ἀριθ. 7432 ἔγγραφου διὰ τοῦ ὁποίου καὶ αὐθις ἀρνεῖσθε νὰ θέσητε εἰς τὴν διάθεσιν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τὸ ἀναγεγραμμένον κονδύλιον τῆς χρήσεως 1954)1955 ἐκ δραχ. 200.000, ἐνῶ μὲ ἴσον περίπου ποσὸν ἐπιβαρύνεται ἡ ἡμετέρα Σχολὴ μὲ ἀπαλλαγὰς σπουδαστῶν ἀπὸ τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῶν διδάκτρων.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ Β. Δ. 15.4.48 εἰς τὸ ἄρθρον του 27 ὀρίζει ὑποχρεωτικὰς διὰ τὴν Σχολὴν μας ἀπαλλαγὰς, χωρὶς βεβαίως νὰ ὀμιλῇ περὶ συμψηφισμοῦ τοῦ ἐκ τούτων ποσοῦ μὲ τὴν ἐπίσης ὑπὸ τοῦ νόμου 140)1943 προβλεπομένην ἐνίσχυσιν, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι αὐτονόητον. Παγίως τὸ Σ. Ὑπουργεῖον τὴν ὁδὸν ταύτην ἠκολούθησεν οὐ μόνον προκειμένου περὶ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλων τῶν Ἐπαγγελματικῶν Σχολείων, ἀκόμη καὶ περὶ καθαρῶς κερδοσκοπικῶν ἰδρυμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπίσης τυγχάνουν οἰκονομικῶν ἐνισχύσεων.

Γνωρίζομεν βεβαίως ὅτι δὲν ὑπάρχει ρητὴ διάταξις συμψηφισμοῦ, ἀλλὰ φρονοῦμεν ὅτι ὑπάρχει ἠθικὴ δέσμευσις, ἡ ὁποία διὰ τὸ Κράτος δέον νὰ ἔχη ἐπηυξημένην δύναμιν ἐναντι τῆς νομικῆς διατάξεως· ἄλλως τε οὐδεμία διάταξις ὑπάρχει διὰ τὰς ἐνισχυομένας ἰδιωτικὰς Σχολὰς.

I

Εἰς τὸ ἔγγραφοι Ὑμῶν ἐπαναλαμβάνεται δυστυχῶς ἡ ἀποψις ἡ ἐκτεθεῖσα εἰς «ἀνακοίνωσιν» τινὰ τοῦ Σ. Ὑπουργεῖου ἐπ' εὐκαιρίᾳ μιᾶς ἀτυχοῦς ἐκδηλώσεως διαμαρτυρίας τῶν σπουδαστῶν, ἀποψις καθ' ἣν ἡ ἐνίσχυσις δὲν χορηγεῖται πρὸς τὴν Σχολὴν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι αὕτη δῆθεν εἶναι «πολυτελὲς ἴδρυμα» (!) καὶ «βασανιστικὸν τῶν ἐργαζομένων νέων» (!!).

Εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν ἐκείνην δὲν ἠθελήσαμεν νὰ δώσωμεν ἀπάντησιν, ἵνα μὴ παρασυρθῶμεν εἰς δημοσίαν ἐμφάσειν διαφωνίας μὲ τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον. Ἡ Σχολὴ μας δυστυχῶς ὑπερηφανεύεται ὅτι εἶναι τὸ «πτωχότερον ἀνώτερον πνευματικὸν ἴδρυμα τῆς Εὐρώπης καὶ ταυτοχρόνως ἴδρυμα μὲ πλουσιωτάτην πνευματικὴν δρᾶσιν» ἀγνωρίζομένην ὑπὸ ὅλων τῶν καλῆς πίστεως ἀνθρώπων τῶν παρακολουθούτων μὲ πραγματικὴν στοργὴν καὶ ἐποικοδομητικὴν κατανόησιν τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς.

Ἐάν τὸ Ἰδρυμὰ μας εἶναι «πολυτελὲς» θὰ ἔξετασθῇ κατωτέρω· θέλομεν ὅμως νὰ δηλώσωμεν ἀπὸ τοῦδε καὶ αὐθις ὅτι ἡ ὀφειλομένη ἐνίσχυσις τοῦ Κράτους δὲν θέλει διατεθῇ διὰ τὰς ἀνυπάρχοντες πολυτελεῖς δαπάνας, ἀλλ' ὀποκλειστικῶς δι' ἀγορὰν οἰκοπέδου. Συνεπῶς ὁ συσχετισμὸς τῶν ἐξόδων λειτουργίας τῆς Σχολῆς μὲ τὴν ἐνίσχυσίν της ἐκ μέρους τοῦ Κράτους αὐτομάτως καταπίπτει.

Ἐπὶ πλέον τούτου οἱ κ. κ. Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς εἶχον δηλώσει πολλάκις —καὶ τοῦτο εἶναι Ὑμῖν γνωστὸν— ὅτι παραιτοῦνται τῆς ἀμοιβῆς τῶν προθύμως, εἰς ἣν περιπτώσειν διαθέσει τὸ Σ. Ὑπουργεῖον ὑπὲρ τῆς

τινος ἢ Σχολῆ κατηγορεῖτο ὅτι εἶναι «Φροντιστήριον» (!), ἤδη δὲ ἐλέγχεται ὅτι παρασκευάζει «σοφοὺς».

Οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἕτερον εἶναι ἀκριβές. Ἡ Σχολὴ ἔχει σαφῶς ἀναγράψει εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς ὅτι παρασκευάζει διοικητικά καὶ διαχειριστικά στελέχη. Διαπαιδαγωγεῖ νέους μὲ ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν, μὲ πρακτικὴν γνῶσιν καὶ μὲ ἰκανότητάς. Παρέχει ἀρτίαν οἰκονομικο-διοικητικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν προσήκουσαν νομικὴν καὶ τεχνικὴν ἐνημέρωσιν. Δὲν εἶναι τεχνικὴ σχολή, ἀλλ' ἴδρυμα φιλοδοξοῦν νὰ ἐφοδιάξῃ τὸν παραγωγικὸν μηχανισμόν τῆς Χώρας μὲ ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένους ἐπαγγελματίας. Ἡ κατεύθυνσις τῆς Σχολῆς εἶναι ἐπαγγελματικὴ καὶ ὠφελμιστικὴ. Καὶ συνάμα ἔχει δηλώσει εἰς τὸν «Ὁδηγὸν Σπουδῶν» (σελ. 154) ὅτι «δὲν ζητοῦμεν οὔτε σοφοὺς οὔτε ἀναμνησκαστάς τῶν ὀρισμῶν μας. Γνωρίζομεν ὅτι ἐξετάζομεν καὶ βαθμολογοῦμεν ὑποψηφίους διὰ πτυχίον. Εἶναι ὄντως μεγάλη ἡ διαφορά μεταξὺ τῆς σοφίας καὶ τῶν γνώσεων τῶν ἀπαραιτητῶν διὰ τὴν ἐπιτύχῃ εἰς ὑποψήφιους». Ταῦτα γράφει ὁ «Ὁδηγὸς Σπουδῶν» πλεῖστον πολυτίμουσ πρός πάντας παιδαγωγικάς ὑποθήκας. Συνεπῶς ἡ φράσις τοῦ προμνησθέντος ἐγγράφου Ὑμῶν «περὶ παρασκευῆς σοφῶν» ἀπλῶς ἀποτελεῖ ἐπανάληψιν τῶν ὧσιν ἡμεῖς ἔχομεν ἤδη ἐκθέσει ὡς βασικάς παιδαγωγικάς τῆς Σχολῆς ἀντιλήψεις. Ἡ ἡμετέρα Σχολὴ φρονοῦμεν ὅτι δέον νὰ τύχῃ ἰδιαιτέρου ἐσπίου διὰ τὰς ὁρθὰς ἀντιλήψεις τῆς καὶ ὄχι νὰ τελεῖ ὑπὸ κατηγορίαν.

Τὸ Δ. Συμβούλιον παρακαλεῖ καὶ αὖθις ὅπως τὸ Σ. Ὑπουργεῖον διατυπώσῃ *συγκεκριμένως τὰς ἀπόψεις του*—καὶ εἶναι ἔτοιμον νὰ συζητήσῃ ταύτας μετὰ προσηκούσης προσοχῆς μετὰ τοῦ ἀρμοδίου Συλλόγου τῶν κ. κ. Καθηγητῶν καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς διδασκομένης ὕλης καὶ ἐπὶ τοῦ συντονισμοῦ τῆς διδασκαλίας καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν γένει προγράμματος ἐργασίας.

Τὸ Δ. Συμβούλιον καὶ οἱ κ. κ. Καθηγηταὶ *εἶναι πρόθυμοι ν' ἀποδεχθῶσι πᾶσαν ὑπόδειξιν ὁρθήν, ἀλλὰ συγκεκριμένην* καὶ ἠτιολογημένην παρὸτι πιστεύουν ὅτι τὸ Πρόγραμμα εἶναι προῖον τῆς μακρᾶς τῶν ἐκπαιδευτικῆς πείρας καὶ ἀποτελέσμα ἐνός ἐκπαιδευτικοῦ ἰδανικοῦ. Οὐδεὶς προβάλλει τὸ ἀλάθητον, ἀλλ' ἡ Σχολὴ ἔχει ἐπίγνωσιν ὅτι περισσότερον παντὸς ἄλλου ἔχει μελετήσει τὰ προβλήματα τῆς καὶ ἔχει δώσει εἰς ταῦτα τὰς καλύτερας δυνατάς λύσεις.

Εἰμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ Σ. Ὑπουργεῖον ἀνακινήσαν τὰ θέματα ταῦτα πρὸ ἔτους καὶ πλέον θὰ ἔχῃ καταλήξει εἰς συγκεκριμένα συμπεράσματα καὶ εἰς σαφεῖς προτάσεις, διότι ἐπὶ γενικοτέτων συζητήσεως δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ καὶ εἰς οὐδὲν ἀποτελέσμα δύναται νὰ καταλήξῃ. Τὸ ὁρθόν καὶ τὸ συμφέρον διὰ τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν ἀναζητοῦμεν καὶ καλοῦμεν πάντας, ἰδίᾳ τὸ Σ. Ὑπουργεῖον, νὰ μᾶς βοηθήσουν εἰς τὴν ἀναζήτησιν καὶ πραγματοποιήσῃν τοῦ τε ὁρθοῦ καὶ τοῦ συμφέροντος.

III

Τὸ Πρόγραμμα τῆς Σχολῆς κατηρτίσθη κατόπιν μακρᾶς μελέτης καὶ ἐπεξεργασίας τοῦ ὑπὸ τῶν ὁ Ἐπιτροπῶν Προγράμματος καὶ τῆς συντονισάσης τὰς ἐργασίας τῶν Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς μὲ βάσιν τὴν ἀρτίαν ἐπιστημονικὴν ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν τῶν σπουδαστῶν ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος καὶ μὲ γνῶσιν τῶν τελευταίων δεδομένων τῆς Παιδαγωγικῆς. Ἡ Σχολὴ κατὰ τὴν ἐργασίαν τῆς εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὰς προγράμματα τῶν σπουδαιότερων ἀντιστοιχῶν Σχολῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Σκόπιμον θεωροῦμεν νὰ παραθέσωμεν τὸ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐγκεκριμένον Πρόγραμμα ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὸ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, τοῦ ὁποῦ καταρτισθέντος τῷ 1920 ἤδη, ζητεῖται ὁρθῶς ἡ ἀναθεώρησις του καὶ ἡ προσαρμογὴ του πρὸς τὰ ἐκ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς διδάγματα.

	A.Σ.Β.Σ.	A.Σ.Ο.Ε.Ε
Πολιτική Οικονομία	5	5
Οικονομική Πολιτική	5	5
Οικονομική Ίστορία	1	5
Δημοσία Οικονομία	4	5
Ίδιωτική Οικονομία	3	5
Τεχνική Οικονομικού βίου (*)	4	—
Οικονομική Γεωγραφία	2	5
Στατιστική (*)	2	—
Λογιστική	15	14
Οικονομικά Μαθηματικά	3	5
Δημόσιον Δίκαιον	2	15
Ίδιωτικόν Δίκαιον	4	5
Εμπορικόν Δίκαιον	4	5
Μεταλλευτικόν Δίκαιον	1	—
Κοιν. Πολιτική και Έργατικόν Δίκαιον (*)	3	—
Οργάνωσις Έπιχειρήσεων (*)	6	—
Οργάνωσις Έργοστασίων	3	—
Ψυχοτεχνική	1 1/2	—
Βιομηχανική Ύγιεινή	1 1/2	—
Χημεία και Έμπορευματολογία	6	10
Βιομηχανική Τεχνολογία	6	—
Τὸ ὅλον	81	84

*Εκ τῆς συγκρίσεως ταύτης προκύπτει :

α) Ὅτι ἡ διδασκαλία τῶν νομικῶν μαθημάτων εἶναι περιορισμένη (11 ὥραι ἀντὶ 25), διότι ἡ Σχολή μας δὲν προπαρασκευάζει ἀποφοίτους διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν, ἀλλὰ στελέχη τὰ ὁποῖα δέον νὰ τύχουν τῆς πρεπούσης νομικῆς ἐνημερώσεως παρ' εἰδικῶν Καθηγητῶν. Ὡς εὐνόητον, ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτὴ ἐνημέρωσις οὐδεμίαν ἀπολύτως σχέσιν δύναται νὰ ἔχη μὲ τὴν ἀπλὴν καὶ εἰς γενικωτάτας γραμμὰς ἐγκυκλοπαιδικὴν νομικὴν μόρφωσιν τὴν παρεχομένην εἰς τὰς Μέσας Έμπορικὰς Σχολὰς. Τοιαύτη ἀποψις εἶναι ἀπολύτως ἀπαράδεκτος ὡς μεταβάλλουσα τὴν φύσιν καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς Σχολῆς.

β) Ὅτι ἡ διδασκαλία τῶν τεχνικῶν μαθημάτων εἰς τὴν Α.Σ.Β.Σ. δὲν περιορίζεται εἰς τὴν Χημείαν καὶ Έμπορευματολογίαν, ἀλλὰ λόγῳ τῆς φύσεώς της ὡς Βιομηχανικῆς ἀσχολεῖται καὶ μὲ τὴν Φυσικὴν καὶ Βιομηχανικὴν Τεχνολογίαν (Μηχανογνωσία καὶ Ηλεκτροτεχνία).

γ) Ὅτι εἰς τὴν Α.Σ.Β.Σ. διδάσκονται ἐπὶ πλέον τὰ μαθήματα τοῦ ἀνθρώπινου παράγοντος (Ὁργάνωσις Έπιχειρήσεων, Κοινωνικὴ Πολιτικὴ καὶ Έργατικόν Δίκαιον, Ψυχοτεχνικὴ καὶ Βιομηχανικὴ Ύγιεινή), τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ τὴν πρωτοτυπίαν τῆς ἡμετέρας Σχολῆς καὶ τὴν ὑπερφάνειάν της, τὴν συμβολὴν της εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν νέων εἰς τὰ σύγχρονα καὶ ζέοντα προβλήματα τῆς κοινωνικῆς καὶ οικονομικῆς ζωῆς.

δ) Ὅτι ἐκδηλος εἶναι ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς τοῦ Προγράμματος, π. χ. ἡ διδασκαλία τῆς Οἰκονομικῆς Ίστορίας εἶναι περιορισμένη (1 ὥρα ἀντὶ 5) καὶ τῆς Χημείας (2 ὥραι ἀντὶ 5). Ἐπίσης εἰς τὴν Α.Σ.Β.Σ. ἡ διδασκαλία τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων γίνεται ὄχι μόνον θεωρητικῶς, ἀλλὰ καὶ πρακτικῶς (Τεχνικὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου).

ε) Παρὰ τὴν ὑπαρξιν περισσοτέρων μαθημάτων εἰς τὴν Α.Σ.Β.Σ. αἱ ὥραι διδασκαλίας περίπου εἶναι αἱ αὐταί. Ποῦ λοιπὸν στηρίζεται ἡ δὴθεν ἐκτῶν σπουδαστῶν καταπόνησις ἢ ποῦ στηρίζεται ἡ κατὰ τῆς Σχολῆς ἐκστρατεία ὅτι εἶναι πολυτελὲς Ἰδρυμα ;

στ) Διευτώθη ὡσαύτως ἡ ἀποψις ὅτι διασπᾶται ἡ ἐνότης τῆς διδασκαλίας, διότι δύο ἢ τρεῖς Καθηγηταὶ διδάσκουν τὸ αὐτὸ μάθημα. Τοῦτο

*) Τοῦ μαθήματος τούτου ζητεῖται ἡ εἰσαγωγὴ καὶ εἰς τὴν Α.Σ.Ο. & Ε.Ε.

κατὰ βάσιν δὲν εὐσταθεῖ προκειμένου περὶ Σχολῶν ἀνωτέρας ἐκπαιδευ-
σεως Εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν πέντε Καθηγηταὶ διδάσκουν τὸ Ἀστικὸν
Δίκαιον καὶ δύο τὴν Δικονομίαν. Ὡς γνωστὸν μάλιστα ἡ βαθμολογία τοῦ
Ἀστικοῦ Δικαίου εἶναι ἐνιαία, δηλαδὴ δίδεται κοινὸς βαθμὸς παρὰ πέντε
Καθηγητῶν. Εἰδικότερον εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν τὸ θέμα ἐγεννήθη προ-
κειμένου περὶ ὑπάρξεως Καθηγητῶν εἰς ἓν μαθημα, ἀλλὰ διδασκόντων σα-
φῶς διακεκριμένους κλάδους τοῦ ἐν λόγῳ μαθήματος.

Οὕτω εἰς τὸ Β' ἔτος διδάσκουν «Τεχνικὴν τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου» δύο
Καθηγηταί, ἀλλ' ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ἀσχολεῖται μὲ τὰ Ἀσφαλιστικά, ὁ δ' ἑτε-
ρος μὲ τὰς Μεταφορὰς. Ἡ διαφορὰ τῶν μαθημάτων εἶναι σαφής, ὅπως
εὐνόητος εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων τούτων παρ'
εἰδικῶν Καθηγητῶν ζώντων συνεχῶς τὴν πραγματικότητα τῆς οἰκονομικῆς
ζωῆς. Τοῦτο δὲ ἐνέχει μεγίστην σημασίαν.

Ἐσαύτως ἐν μάθημα εἶναι ἡ «Βιομηχανικὴ Τεχνολογία», ἀλλ' οἱ δύο
κλάδοι τῆς «Μηχανογονωσῆς» καὶ «Ἡλεκτροτεχνία» εἶναι εὐνόητως διακε-
κριμένοι καὶ ὀρθῶς ἔκαστον τῶν μαθημάτων τούτων διδάσκεται παρ' εἰδι-
κῶν καθηγητῶν, τοῦθ' ὅπερ κατ' ἀνάγκην συμβαίνει καὶ εἰς αὐτὰς τὰς
μέσας τεχνικὰς Σχολὰς.

Ἡ «Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ» ἀναντιρρήτως εἶναι σύνολον ἀρχῶν καὶ
νομικῶν κανόνων, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπιτρέπεται ν' ἀγνοῇ ὅτι τὰ προβλήματα
τῆς βιομηχανίας παρουσιάζουν ἰδιορρυθμίαν, ὅπως ὑπάρχουν καὶ ἰδιάζοντα
ζητήματα τοῦ ἐμπορίου συνιστῶντα ἴδιον κλάδον, τὴν Ἐμπορικὴν Πολιτι-
κὴν. Δυστυχῶς δὲν γνωρίζομεν τὸν ἐπιστήμονα τὸν συγκεντροῦντα τὰς δυ-
νάμεις ἐν Ἑλλάδι διὰ τὰ διδάξῃ — καὶ διατεθειμένον νὰ διδάξῃ — ἐνιαίως
τὴν ποικιλόμορφον οἰκονομικὴν πολιτικὴν, ὅπως ἐλπίζομεν ὅτι οὐδεὶς θὰ
εἶχε τὴν αὐθάδειαν ν' ἀξιώσῃ νὰ διδάξῃ εἰς τὴν Σχολὴν μας τὸ ὅλον Δί-
καιον ἢ τὴν ὅλην «Τεχνικὴν τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου».

Εἰς τὴν πολυσύνθετον οἰκονομικο-τεχνικὴν περιόδον τὴν ὁποίαν διερ-
χόμεθα μὲ τὰ καθημερινῶς ἀνακύπτοντα νέα καὶ ζέοντα προβλήματα ἀντὶ
τὰ ζητῶμεν νὰ ὑποτιμῆσωμεν τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς ἐφαρμύζοντες εἰς αὐτὴν
παιδαγωγικοὺς κανόνας ἰσχύοντες διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, δέον ν' ἀντι-
ληφθῶμεν ὅτι ἡ Σχολὴ ἔχει ἀνάγκην εἰδικῶν ἐπιστημόνων συνδυαζόντων
τὴν γενικὴν μόρφωσιν μὲ τὴν ἀναντιρρητον εἰδικότητα ἢ ὁποία προσιδιάζει
εἰς Καθηγητὰς προωρισμένους νὰ μορφώσουν ἀνώτερα εἰδικευμένα στελέ-
χη τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

* Ἄγνιστος ἄπορις εἶναι ἀσύλληπτος καὶ ἐπιστημονικῶς καὶ ἐκπαιδευτικῶς.
Παραθέτομεν ἐπίσης τὸν πίνακα τῶν Μαθημάτων τῆς Ecole des
Hautes Études Commerciales τῶν Παρισίων, καὶ τοῦ Institut Super-
ieur de Commerce τῆς Ἀμβέρσσης πρὸς πλήρη κατατόπισιν Ὑμῶν :

Πίναξ Μαθημάτων τοῦ Βιομηχανικοῦ Τμήματος τῆς Ἀνωτάτης
Ἐμπορικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων

1. Πολιτικὴ Οἰκονομία	14. Ἐφηρμοσμένα Μαθηματικά
2. Προβλήματα Οἰκονομικ. Πολιτι-
κῆς	15. Δημόσιον Δίκαιον
3. Οἰκονομικὴ Ἱστορία	16. Διοικητικὸν Δίκαιον
4. Κοινωνικὴ Πολιτικὴ	17. Πολιτικὴ καὶ Ποινικὴ Δικο-
νομία
5. Φορολογικὴ Νομοθεσία	18. Ἀστικὸν Δίκαιον
6. Τελωνεῖα	19. Ἐμπορικὸν Δίκαιον
7. Οἰκονομικὴ Γεωγραφία	20. Ναυτικὸν Δίκαιον
8. Ὁργάνωσις Ἐπιχειρήσεων	21. Συγκριτικὸν Ἐμπορικὸν Δί-
καιον
9. Οἰκονομικὴ διοικήσις τῶν ἐπι-
χειρήσεων	22. Φυσικὴ καὶ Χημεία
10. Ἀσφάλεια	23. Ἡλεκτροτεχνία
11. Τραπεζικαὶ Ἔργασίαι	24. Μηχανογνωσις
12. Μεταφοραὶ	25. Ἐμπορευματολογία
13. Λογιστικὴ (τρεῖς ἔδραι)	26. Ἐπαγγελματικὴ Ὑγιεινὴ

Πίναξ Μαθημάτων τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λιέγης (Βελγίου)

1. Γενικὴ Γεωγραφικὴ Οἰκονομία	14. Γενικαὶ Ἀρχαὶ Δικαίου
2. Εἰδικὴ » » »	15. Ἐμπορευματολογία
3. Μηχανογνώσις	16. Ἀσφαλιστικὰ
4. Ψυχολογία καὶ Φιλοσοφία	17. Βιομηχανικὴ Νομοθεσία
5. Λογικὴ	18. Γενικὰ Μαθηματικὰ
6. Ἀποικιακὴ Οἰκονομία καὶ Ἱστορία	19. Πολιτικὴ Οἰκονομία
7. Νομοθεσία τοῦ Κογκό	20. Στατιστικὴ
8. Στοιχεῖα Συνταγματικοῦ Δικαίου	21. Διπλωματικὴ Ἱστορία
9. Δημοσίαι Οἰκονομίαι	22. Ἐμπορικὸν καὶ Ναυτικὸν Δίκαιον
10. Ὅργανοις Ἐπιχειρήσεων	23. Διοικητικὸν Δίκαιον
11. Τραπεζιτικὰ καὶ Χρηματιστηριακὰ	24. Σύνταξις Οἰκονομικῶν ἐκθέσεων
12. Φυσικὴ Γεωγραφία	25. Ξέναι Γλῶσσαι
13. Στοιχεῖα Διεθνοῦς Δικαίου	

Μαθήματα Νέας Σχολῆς Οἰκονομικῆς Ὀργανώσεως τῶν Παρισίων

1. Λογιστικὴ Τεχνικὴ	11. Ἀσφάλεια.
2. Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ	12. Κοινωνικὴ Νομοθεσία
3. Ἰδιωτικὸν Δίκαιον	13. Στατιστικὴ
4. Πολιτικὴ Οἰκονομία	14. Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ
5. Ἐμπορικὸν Δίκαιον	15. Ποινικὴ Ἐμπορικὴ Νομοθεσία
6. Δημόσιον Δίκαιον	16. Τραπεζιτικὰ
7. Πολιτικὴ Δικονομία	17. Ἐλεγκτικὰ
8. Ὅργανοις Ἐπιχειρήσεων	18. Λογιστικὴ Ὅργανοις
9. Δίκαιον Ὑποθέσεων	19. Ἐπαγγελματ. Καθηκοντολογία
10. Φορολογικὴ Νομοθεσία	20. Δημ. Οἰκον. Δίκαιον

Πίναξ Μαθημάτων τῶν Ἐμπορικῶν Ἰνστιτούτων τοῦ Βελγίου

1. Φιλοσοφία καὶ Ψυχολογία	16. Γενικαὶ Ἀρχαὶ Στατιστικῆς
2. Πολιτικὴ Οἰκονομία	17. Ἐφηρμοσμένη Στατιστικὴ
3. Δημοσίαι Οἰκονομίαι	18. Δημόσιον Δίκαιον
4. Ἐμπορικὴ Πολιτικὴ	19. Ἀστικὸν Δίκαιον
5. Ἀποικιακὴ Οἰκονομία	20. Ἐμπορικὸν Δίκαιον
6. Γεωγραφία Φυσικὴ	21. Κοινωνικὴ Πολιτικὴ
7. Ἀνθρωπογεωγραφία	22. Ἐργατικὸν Δίκαιον
8. Οἰκονομικὴ Γεωγραφία	23. Ὅργανοις
9. Γενικὴ Λογιστικὴ	24. Διανομὴ τῶν Ἐμπορευμάτων
10. Λογιστικὴ Ἐφηρμοσμένη	25. Ἐμπορικὴ Δεοντολογία
11. Τεχνικὴ τοῦ Ἐμπορίου	26. Γενικὰ Μαθηματικὰ
12. Τεχνικὴ τῶν Τραπεζῶν	27. Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ
13. Τεχνικὴ τῶν Ἀσφαλειῶν	28. Φυσικὴ καὶ Χημεία
14. Πολιτικὴ Ἱστορία	29. Ἐμπορευματολογία
15. Οἰκονομικὴ Ἱστορία	30. Βιομηχανικὴ Τεχνολογία

(Ὁ σπουδαστὴς ὑποχρεοῦται νὰ παρακολουθήσῃ ἐπίσης τὰ εἰδικὰ μαθήματα ἑνὸς ἐκ τῶν τριῶν τμημάτων, εἰς τὰ ὁποῖα κατανέμονται οἱ σπουδασταὶ τοῦ Δ' ἔτους).

Κατὰ τὸν ὑπ' ὄψιν μας Ὁργανισμὸν τῆς École des Hautes Études Commerciales τοῦ 1931 ἐπήρξεν ἐν μάθημα «Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων», μὲ δύο Καθηγητὰς διδάσκοντας. Κατὰ τὸν Ὁργανισμὸν 1953 ἡ «Ὁργάνωσις», διηρημένη εἰς περισσότερας ἑδρας Γενικῶν Ἀρχῶν—Οἰκονομικῆς Διοικήσεως—Διαφημίσεως—Τεχνικῆς τῶν Πωλήσεων, διδάσκεται ὑπὸ 7 ἐιδικῶν Καθηγητῶν. Τοῦτο εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἐξελίξεως τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Οἰκονομικῆς ζωῆς. Αὐτὴν τὴν ἐξέλιξιν προσπαθεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ κατὰ πόδας ἡ ἡμετέρα Σχολὴ καὶ ἐλπίζομεν εἰς τοῦτο νὰ ἔχῃ τὴν συμπαράστασιν τοῦ Κράτους.

Εἰς τὴν περίφημον École d'Organisation Économique et Sociale ἢ Πολιτικὴ Οἰκονομία, διηρημένη εἰς 12 ἑδρας, διδάσκεται ὑπὸ εἰκοσάδος Καθηγητῶν, ἡ δὲ Λογιστικὴ, διηρημένη εἰς 11 ἑδρας, διδάσκεται ὑπὸ 15 Καθηγητῶν.

Εἰς τὴν νεωστὶ ἰδρυθθεῖσαν ἐν Παρισίοις ὑπὸ τῶν Ὑπουργείων Δημοσίων Ἔργων, Μεταφορῶν καὶ Τουρισμοῦ «École des Transports» ὑπάρχουν 6 ἑδραι εἰδικῶς διὰ τὰς Μεταφοράς. Εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην—μοναδικὴν καθόσον γνωρίζομεν ἐν Εὐρώπῃ—διδάσκουν ἐν ὄλῳ 42 Καθηγηταί.

Εἰς τὴν École d'Érgologie τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Βρυξελλῶν, εἰδικευμένην εἰς τὰ ζητήματα τῆς Ψυχοτεχνικῆς, ὑπάρχουν 7 ἑδραι Ψυχοτεχνικῆς καὶ Φυσιολογίας, οἱ δὲ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην Καθηγηταὶ ἀνέρχονται εἰς 22.

Εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον καὶ εἰς τὴν Σχολὴν Πολιτικῶν Μηχανικῶν τὰ διδασκόμενα μαθήματα ἀνέρχονται εἰς 62 κατὰ τὸν δημοσιευμένον «Ὁδηγὸν Σπουδῶν».

Θεωροῦμεν περιττὸν νὰ παραπέμψωμεν εἰς τοὺς Ὁργανισμοὺς τῶν Σχολῶν τῆς Ἀμερικῆς, διότι ἐκεῖ ὑπάρχει εἰς τὸ ἑπαρκὸν ἀνεπτυγμένον ὁ καταμερισμὸς τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου. Οὕτω, τὸ μάθημα τῆς ὀργανώσεως διαίρεται εἰς πολλοὺς κλάδους, ἀρκεῖ δὲ νὰ ἀνιερῶμεν ὅτι ἀπλῶς ἡ Τεχνικὴ τῆς Πωλήσεως—ἡ ὁποία εἶναι ἐν Τμήμα τῆς Ὁργανώσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων—διακρίνεται εἰς ἑδρας Πωλήσεως Χονδρικῶς, Λιανικῶς, Πωλήσεων διὰ μέσου τρίτων, Διαφημίσεων, Ψυχολογίας κ.τ.λ.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Ὑψηρεσία Ὑμῶν ἔχει τὴν διάθεσιν καὶ τὸν χρόνον νὰ κατατοπισθῇ ἐπὶ τῆς συγχρόνου Ὁργανώσεως τῶν ἀντιστοιχῶν ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς εἴμεθα πρόθυμοι νὰ πράξωμεν πᾶν τὸ δυνατόν νὰ τὴν διαφωτίσωμεν, διότι εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἐκ πλάνης καὶ ἀγνοίας ἐξέδωκε τὸ ὑπ' ἀριθ. 83.990 ἔγγραφο τῆς πρὸς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν.

Παραθέτομεν πίνακα ἐμφαίνοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπηρετούντων Καθηγητῶν καὶ Ὑφηγητῶν εἰς διαφόρους Σχολάς, διὰ νὰ δειχθῇ ἀπολύτως ὅτι οὐδεμίαν ἔχει πολυτέλειαν ἢ ἡμετέρα Σχολὴ ἀπὸ ἀπόψεως συγκροτήσεως εἰμὴ πλήρη σεβασμὸν πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς εἰδικότητος καὶ τῆς συγχρόνου ὀργανώσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν.

Αἱ νέαι Σχολαὶ αἱ ἰδρυθόμεναι ἔξω τοῦ Πανεπιστημίου τοῦτο ἐπὶ πλέον τὸ χαρακτηριστικὸν ἔχουν: α) ὅτι ἀναθέτουν εἰς εἰδικούς τὰ μαθήματα καὶ β) ὅτι συνιστοῦν καὶ καταργοῦν ἑδρας ἀναλόγως τῶν ἐκάστοις ἀναγκῶν. Αἱ νέαι Σχολαὶ δὲν θελοῦν—καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἀξία των—νὰ παρομένουν ἀποστεωμένοι ὀργανισμοί. Καὶ αὐτὰ τὰ Πανεπιστήμια τὰ κατ' ἀνάγκην ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως συντηρητικὰ, διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰς νέας ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας ἀναγκάζονται νὰ ἰδρῶσιν πληθῶραν «Ἰνστιτούτων» εἰς τὰ ὁποῖα καλεῖται πληθῶρα Καθηγητῶν νὰ διδάξῃ τοὺς εἰδικούς κλάδους τῆς Ἐπιστήμης.

Νομική Σχολή (καὶ 28 Ὑψηγῆται)	19
Πάντειος Σχολή	25
Ἄνωτάτη Ἐμπορικὴ	17
Σχολὴ Μηχανικῶν Πολυτεχνείου	27
Ecole des Hautes Etudes Commerciales de Paris	55
Ecole Supérieure de Commerce de Paris	59
Ecole Supérieure de Commerce de Marseilles	30
Ecole d'administration (Paris)	68
Ecole d'Organisation économique et sociale de Paris	84
Ecole Normale de l'enseignement commercial	58
Ecole de Transports	42
Institut de la Statistique	23
Ecole d'Ergologie de Bruxelles	28
Ecole de Commerce de Bruxelles	60
Ecole de Commerce de Liège	51
Institut Supérieur de Commerce d'Anvers	43
Institut Supérieur de Commerce de Bruxelles	58

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω καὶ ἐπειδὴ πρόκειται νὰ καλέσωμεν εἰδικὴν συνεδρίαν τοῦ Δ. Συμβουλίου, εἰς ἣν θὰ παρακληθῆ νὰ παραστῇ καὶ ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ οἰσοδήποτε ἀντιπρόσωπος Ὑμῶν, ἔχομεν καὶ αὐθις τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως ἐγγράφως καὶ συγκεκριμένως γνωρίσητε ἡμῖν α) ποῖα ἐκ τῶν μαθημάτων τοῦ Ὁρολογίου Προγράμματος εἶναι περιττά, β) πόσαι ὧραι κατὰ τὴν γνώμην Ὑμῶν εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν διδασκαλίαν ἐκάστου μαθήματος καὶ γ) ποῖα θέματα διδασκόμενα εἰς τὰ καθ' ἑκαστον μαθήματα ἀποτελοῦν φόρτον γνώσεων καὶ κακῶς παρασκευάζουν «σοφούς».

IV

Ἡ ἀπόπειρα νὰ χαρακτηρισθῆ ἡ Σχολὴ μας ὡς Ἰδρυμα ἐπιμορφώσεως τῶν ἐργαζομένων, οἱ ὅποιοι δὴθεν βαρύνονται μὲ φόρτον «πολυτελῶν καὶ περιττῶν μαθημάτων» εἶναι, ὡς εὐνόητον, καὶ ἐκ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς καὶ ἐκ τοῦ προγράμματός της ἀπαράδεκτος. Ἡ Σχολὴ μας μετὰ στοιχίως ἀληθοῦς δέχεται καὶ παρακολουθεῖ τοὺς σπουδαστὰς οἵτινες συγχρόνως ἐργάζονται. Πρὸς διευκόλυσιν τῶν τὰ μαθήματα γίνονται κυρίως κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὧρας. Ἀλλὰ τὸ γεγονός ὅτι εἰς τὴν Σχολὴν φοιτοῦν καὶ ἐργαζόμενοι δὲν δύναται τὸ παραπαν ἢ μεταβάλλῃ τὸν χαρακτήρα καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Σχολῆς. Ἄλλως τε εἰς πᾶσαν Σχολὴν καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον νέοι ἐργαζόμενοι, εἶναι ἀξιοὶ πάσης προστασίας ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας ἀλλ' οὐδεμίαν Σχολὴν καὶ οὐδὲν λογικευμένον Κράτος διανοήθη νὰ μεταβάλλῃ τὸ Πρόγραμμα καὶ τὴν διδασκίαν ὕλην χάριν τῶν διολύγων ἐργαζομένων καὶ εἰς βάρος τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως. Αἱ Σχολαὶ εἶναι πνευματικὰ καὶ ὄχι φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα. Ἡ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΕΧΕΙ ΙΕΡΟΝ ΧΡΕΟΣ ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΗ ΤΟΥΣ ΑΠΟΡΟΥΣ ΚΑΛΟΥΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΣ.

Οὐδεὶς πάντως υπεχρεώθη νὰ φοιτήσῃ εἰς τὴν Σχολὴν καὶ οὐδεὶς βεβαίως ἐξηπατήθη, δεδομένου ὅτι ἡ Σχολὴ ἔχει δημοσιεῦσι τὸ πρόγραμμά της καὶ πάντες ἔχουν ὑπογράψαι δηλωσιν ὅτι ἔλαβον γνώσιν καὶ τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς καὶ τῶν μεθόδων της. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ἐπανειλημμένως ἔχει τονίσει κατὰ κόρον ταύτην τὴν ἱεράν ἀρχὴν ὅτι «Ἡ ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΕΝ Τῆ ΣΧΟΛῆ ΑΠΟΚΤΑΤΑΙ ΜΕ ΠΟΛΥΝ, ΠΑΡΑ ΠΟΛΥΝ ΚΟΠΟΝ».

Ἐάν πράγματι παρουσιάζεται ἀνάγκη ἰδρύσεως ἐτέρας κατωτέρας ἢ μέσης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, εἴμεθα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου νὰ διαθέσωμεν τὴν πείραν μας καὶ τὰς γνώσεις μας διὰ τὴν ἀριωτέραν ὀργανώσιν της. Πάντως ἡ ἰδρυθησομένη τυχὸν ταύτη Σχολὴ οὐδεμίαν ἀπολύτως σχέσιν δύναται νὰ ἔχη μὲ τὴν ἰδικὴν μας, ἀποβλέπουσαν νὰ καταρτίσῃ ἀρίως πνευματικῶς συγκεκριημένα ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΤΕΛΕΧΗ, τῶν ὁποίων

ἔχει ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην ἡ Ἐθνικὴ μας Οἰκονομία καὶ δὴ ἡ Βιομηχανία, ὅπως καὶ αἱ μέσαι Ἐμπορικαὶ Σχολαὶ δὲν ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν ΑΣΟ καὶ ΕΕ ἢ αἱ ἐν Γαλλίᾳ Écoles Industrielles δὲν ἔχουν σχέσιν μὲ τὰς Écoles Supérieures de Commerce.

Τὸ Σ. Ὑπουργεῖον δέον νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν του ὅτι ἡ κατὰ τὸ 1938 συσταθεῖσα «Μέση Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν», παρότι ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐτέθησαν διαρρεπτεῖς παράγοντες τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, ὡς ὁ Ἄνδρας Χατζηκυριάκος καὶ ὁ ἀείμνηστος Ἐπαμεινώνδας Χαρίλαος ἀπέτυχε πλήρως. Οὐδεὶς βιομήχανος ἐδέχθη νὰ μετεκπαιδευθῆ καὶ ἐλάχιστα ὑπάλληλοι προσῆλθον, οἵτινες τελικῶς ἐφθασαν τοὺς (ἑπτὰ) 7.

Ἡ ἐνημέρωσις τῶν ἤδη ἐργαζομένων εἰς βιομηχανίας — ὄχι βεβαίως ἡ πνευματικὴ τῶν μόρφωσις — εἰς τὰ σύγχρονα προβλήματα τῆς ἐργασίας δύναται νὰ γίνῃ κατ' ἄλλον τρόπον καὶ ἰδίᾳ διὰ τῶν διαλέξεων καὶ «Δεκαήμερων» καὶ μάλιστα διὰ τῆς συστηματοποιήσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ διαφωτιστικῶν ἐκδόσεων τῆς Σχολῆς μας. Διὰ τοῦτο τὸ Δ. Συμβούλιον ἐλπίζει ὅτι τὸ Σ. Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας θὰ ἔλθῃ γενναίως ἀρωγὸν εἰς τὴν Ἐθνικὴν πράγματι προσπάθειαν τῆς Σχολῆς καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦτον.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ὑπ' ὄψιν Ὑμῶν ἐτέθη ὁ Ἀπολογισμὸς 1953—1954 καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ Ἐκθεσις Ἐλέγχου τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἐντελλομένων Ἐξόδων τοῦ Σ. Ὑπουργείου Βιομηχανίας κ. Μ. Κανούση, εἰς ὃν ὁ ἔλεγχος ἀνετέθη λόγω τῆς ἰδιότητός του ὡς Διευθυντοῦ τῶν Ἐντελλομένων Ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

Ἐξ αὐτῶν πασιδῆλως ἐξάγεται ὅτι α) μὲ ἐλάχιστα οἰκονομικὰ μέσα ἄνευ οἰασδήποτε κρατικῆς βοηθείας, οὐδὲ κὰν ἠθικῆς ἐνίσχυσεως, ἡ Σχολὴ ἀπετέλεσε μέγα ἐκπαιδευτικὸν ἔργον διὰ τὸ ὁποῖον καυχᾶται ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ ἔδει νὰ εἶναι — καὶ ἐλπίζομεν ὅτι εἶναι — ὑπερήφανον τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον τὸ ἀσκοῦν τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν ἐπ' αὐτῆς καὶ β) ὅτι ἐπρυτάνευσε πνεῦμα τάξεως καὶ οἰκονομίας εἰς ὁλόκληρον τὴν διαχείρισιν 1953—1954.

Ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος Ἀπολογισμοῦ ἀναμένομεν τὰς ἀπόψεις Ὑμῶν, ὅπως ἐλπίζομεν ὅτι θὰ διατυπώσητε συγκεκριμένως τὰς παρατηρήσεις Ὑμῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ 1954—1955, ἵνα μὴ ἐντελῶς ΑΔΙ-ΚΩΣ δημιουργοῦνται τελειῶς ἐσφαλμένα κρῖσις ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου Ἰδρύματος, τὸ ὅποιον ἀναντιρρήτως — τὸ ἐπαναλαμβάνομεν διότι ἀποτελεῖ πασιδῆλον ἀλήθειαν — εἶναι τὸ οἰκονομικώτερον τῆς Εὐρώπης μὲ δρᾶσιν ἀξιοζήλητον.

Ἀπλῆ παραβολὴ πρὸς τὰ δύο Ἀνώτερα Ἰδρύματα τῆς Χώρας, τὴν Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. καὶ τὴν Πάντειον, οὐδέποτε ὀρθῶς κατηγορηθέντα διὰ σπατάλην καὶ πολυτέλειαν, πείθει πάντα καλόπιστον κριτὴν περὶ τοῦ πνεύματος τῆς οἰκονομίας τὸ ὅποιον ἐπρυτάνευσε εἰς τὴν Σχολὴν παραλλήλως πρὸς μίαν πολὺπλευρον καὶ δημιουργικὴν δρᾶσιν.

Οὕτω ἡ ἡμετέρα Σχολὴ ἐδαπάνησε διὰ τὴν ΟΛΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ τῆς, ὡς καὶ διὰ τὰς Ἐκδόσεις τῆς, τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, διὰ τὸ Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν, διὰ τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν καὶ διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν Ἑλληνικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου Δρχ. 1.138.190.70 καὶ ἡ ΕΕ διέθεσε ΜΟΝΟΝ διὰ τὸ Διοικητ. καὶ Διδακτικὸν Προσωπικὸν ἐκ τοῦ Δημοσίου Προϋπολογισμοῦ Δρχ. 1.504.850.50 ἢ δὲ Πάντειος ὁμοίως μόνον διὰ τὸ Διοικητικὸν καὶ Διδακτικὸν τῆς Προσωπικῶν Δρχ. 1.363.007.90

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἀπλῆ αὕτη παραβολὴ εἶναι ἀπολύτως πειστικὴ, γίνεται δὲ περισσώτερον ἀντιληπτὴ, ἐὰν τὰ ἄνω ποσὰ παραβληθῶσι μὲ τὰς ἀμοιβὰς τοῦ Διδακτικοῦ μας Προσωπικοῦ αἱ ὁποῖαι ἀνῆλθον εἰς Δρχ. 364.536 (ἦτοι κατὰ μέσον ὄρον ἐκάστη *πραγματοποιηθεῖσα* ὥρα διδασκαλίας

ἐπληρώθη ἀντί δρχ. 89). Σημειώτεον ὅτι κατὰ Νόμον εἰς τοὺς Καθηγητάς ἔδει νὰ πληρωθῶσι δρχ. 801.924, ἤτοι ἀφήκαν οὗτοι ὑπὲρ τῆς Σχολῆς μίαν διαφορὰν 437.388 δρχ.

Εἶναι ἀπαράδεκτον νὰ χαρακτηρίζεται ἡ ἡμετέρα Σχολὴ ὡς «πολυτελεῖς ἴδρυμα» δαπανῶσα τόσον ὀλίγα, ἐνῶ διὰ τὰς δύο ἄλλας κατ' οὐσίαν τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου Σχολὰς νὰ ἀναγνωρίζονται ὡς δαπανάει διπλάσια καὶ τριπλάσια ποσὰ παρὰ τοῦ ἐτέρου Ὑπουργείου Παιδείας. Ἐχει λοιπὸν ὑποστῆ πρᾶγματι *capitis deminutio* ἡ ἡμετέρα Σχολή, διότι, πιστεύουσα εἰς τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἐπεδίωξε νὰ τεθῆ ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας; Διὰ τὰς θεωρητικὰς Σχολὰς ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας; Διὰ τὰς θεωρητικὰς Σχολὰς εἶναι ὀρθὸν τὸ Κράτος νὰ δαπανᾷ πολλαπλάσια ποσὰ, ἐνῶ διὰ τὴν ἡμετέραν ἐπιμένουσαν ἐπὶ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ της χαρακτῆρος—ἐξίσου πάντως ἐπιστημονικοῦ—νὰ θεωρῆται «σπατάλη καὶ πολυτέλεια» δαπάνη ἀναγκαία καὶ κατὰ πολὺ ἐν πάσῃ περιστάσει μικροτέρα.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, γνωστὸς διαπρεπὴς ἐπιστήμων καὶ μὲ 30ετῆ ἐκπαιδευτικὴν καὶ λοιπὴν δημοσίαν δρασίαν, λαμβάνει διὰ τὴν διεύθυνσιν δρχ. 3.000 κατὰ μῆνα, τὸ πλεῖστον δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου δαπανᾷ διὰ τὴν παρῴστασιν τῆς Σχολῆς καὶ δι' ἔξοδα κινήσεώς του. Εἶναι τὸ ποσὸν τοῦτο πολυτέλεια, ὅταν ἀναγνωρίζεται καὶ ἐγκρίνεται μισθὸς 6.500 δρχ. διὰ τὴν διεύθυνσιν μιᾶς ἐπαρχιακῆς κατωτέρας Σχολῆς;

Οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν δωρίζουν κατ' ἔτος εἰς τὴν Σχολὴν πλεόν τοῦ ἡμίσεως τῶν νομίμων ἀμοιβῶν των. Εἶναι καὶ τοῦτο σπατάλη καὶ πολυτέλεια; Ἡ ἀποτελεῖ συγκινητικὴν πρᾶξιν, διὰ τὴν ὅποιαν ὄφειλεν ἡ Πολιτεία νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐαρέσκειάν της καὶ νὰ κοσμήσῃ διὰ παρυσήμων τὰ στήθη των;

Εἶναι θλιβερόν, Κύριε Ὑπουργέ, νὰ γίνεται συζητήσις περὶ τῶν ἀμοιβῶν τοῦ Διδάσκοντος Προσωπικοῦ κατὰ τρόπον θίγοντα τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ καὶ ἐλάχιστα ἐποικοδομητικόν, ὅταν ἡ μέση μηνιαία ἀμοιβὴ τῶν Καθηγητῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 800 δρχ. Ἡ ἀρμοδιὰ ὑπηρεσία εἰσηγουμένη τὸ θέμα ἔδει νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν Ὑμῶν ὅτι μὲ τὴν ἐξευτελιστικὴν αὐτὴν ἀμοιβὴν ὁ Καθηγητὴς τῆς Α.Σ.Β.Σ. ὑπέχει τὰς αὐτὰς ἡ καὶ περισσοτέρας ἀδιδασκασίας ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἔχει καὶ ὁ Καθηγητὴς οἰσodήποτε ἄλλης Ἀνωτάτης Σχολῆς ὅστις ὁμοῦ ἀμείβεται μὲ 6.000 δρχ. καὶ ἄνω κατὰ μῆνα.

Ἀποτελεῖ πρᾶγματι ἀποκαρδιωτικὸν φαινόμενον ἡ τοιαύτη τῶν γεγονότων παραποήσις. Ἡ Σχολὴ ὄχι μόνον δὲν ἀποτελεῖ πολυτελεῖς ἴδρυμα ἀλλὰ *καταπληκτικὸν φαινόμενον λαμπρᾶς δραστηριότητος μὲ ἐλάχιστα ὀικονομικὰ μέσα*. Τοῦτο γεννᾷ τὴν κατάπληξιν καὶ τὸν θαυμασμόν ὅλων παρακολουθούντων τὸ ἔργον της. Ἡ Σχολὴ ἀνέμενε καὶ τὴν ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας πανηγυρικὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἔργου της, ὅπως εἶναι συγκινητικὴ ἡ ἐκ μέρους τῆς Κοινωνίας, εἰς τὴν ὅποιαν διὰ τοῦ ἐν λόγῳ ἀναγνωθέντος κατεβλήθη προσπάθεια νὰ διαβληθῆ ἡ Σχολὴ καὶ μειωθῆ ἡ πρὸς αὐτὴν ἐκτίμησις.

Ἐναντίον αὐτῆς τῆς παραγνωρίσεως τῶν γεγονότων καὶ ἐναντίον αὐτῆς τῆς δυσφημιστικῆς προσπαθείας ἐντονώτατα διαμαρτυρούμεθα καὶ τὴν βαθυτατὴν πικρίαν μας εὐσεβάτως διατυπώμεν, διότι στοργὴν καὶ ἐνδιαφέρον ἀνεμέναμεν καὶ τὴν ἐπιβράβευσιν τῶν σκληρῶν προσπαθειῶν μας.

Ὡς γνωστὸν τὸ Δ. Συμβούλιον εἶχεν ὠρίσει ὡς μόνιμον Ἐλεγκτὴν καθημερινῶς σχεδὸν παρακολουθοῦντα τὴν διαχείρισιν τῆς Σχολῆς τὸν κ. Μ. Κανούσην, Διευθυντὴν τῶν Ἐντελλομένων Ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας. Ὁ κ. Κανούσης εἰς τὰς μηνιαίας του Ἐκθέσεις περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τονίζει τὴν τάξιν καὶ τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ. Οὐδέποτε διέκρινε πνεῦμα σπατάλης, ἀλλὰ τούναντίον πάντοτε ἐτόνιζε τὸ κυριαρχοῦν πνεῦμα οἰκονομίας.

Οὐδέποτε ἡ ἀρμοδιὰ Ὑπηρεσία Ὑμῶν διετύπωσεν οὔτε προφορικῶς οὔτε ἐγγράφως, οὔτε οἱ ἀντιπρόσωποι Ὑμῶν οὐδεμίαν αἰτίαν διὰ σπατά-

λην τινά, πλὴν τῶν ἀμοιβῶν τῶν κ. κ. Καθηγητῶν καὶ τῶν Ἐκδόσεων, περὶ ὧν κατωτέρω διατυποῦμεν τὰς ἀπόψεις μας, ἀφοῦ ἐννοεῖται ὑπομνήσωμεν ὅτι διὰ ἐπανεπιλημμένων ἐγγράφων τοῦ κ. Διευθυντοῦ πλήρως οἱ ἀρμόδιοι ἔχουσι διαφωτισθῆ· δι' ὃ ἡ ἐπανάληψις πραγμάτων ἀπολύτως ἀνακριβῶν νὰ εἶναι παντελῶς ἀδικαιολόγητος.

Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν συνεστήθη διὰ τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 800/1948 καὶ λειτουργεῖ ὡς Ἴδρυμα τῆς ἀνωτέρας ἐκπαίδευσως (τῆς καλῶς ἢ κακῶς λεγομένης ἐν Ἑλλάδι ἀνωτάτης).

Ἡ ὀργάνωσις ἐπομένως τῆς Σχολῆς, αἱ ἔδραι, τὰ μαθήματα, τὸ πρόγραμμα, τὸ διδάσκον προσωπικόν, αἱ μέθοδοι διδασκαλίας καὶ αἱ ἐπιδιώξεις εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὴν φύσιν Ἰδρύματος τῆς ἀνωτέρας ἐκπαίδευσως.

Ἐπὶ τὴν ἐννοίαν ταύτην καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς διατηρήσεως τῆς φύσεως καὶ τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς τὸ Δ. Συμβούλιον εὐχαρίστως θ' ἀκούσῃ πᾶσαν συγκεκριμένην πρότασιν τοῦ Σ/ου Ἐπουργείου διὰ τῶν κατὰ Νόμον δύο εἰς αὐτὸ ἐκπροσώπων του. Ἀλλὰ δεόν νὰ τονισθῆ ἐνταῦθα ὅτι, παρ' ὅτι ἐπανεπιλημμένως καὶ ἐγγράφως παρεκλήθη τὸ Ἐπουργεῖον νὰ ἐκθέσῃ τὰς ἀπόψεις του, ὅπως καὶ ἐπανεπιλημμένως ἐζητήθη παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων του νὰ διατυπώσῃ συγκεκριμένας προτάσεις, οὐδεμία πρότασις καὶ οὐδεμία ἄποψις ἐξετέθη ἡμῖν πλὴν τῆς γενικῆς προτάσεως νὰ μεταβληθῆ ἡ Σχολὴ ἀπὸ Ἴδρυμα ἀνωτέρας (δηλ. ἀνωτάτης ἐκπαίδευσως) εἰς πρακτικὸν Σχολεῖον ἐπιμορφώσεως τῶν βιομηχάνων καὶ τῶν ἐν ταῖς βιομηχανίαις ἐργαζομένων κατωτέρων ὑπαλλήλων.

Ἡ γενικὴ αὕτη πρότασις ὑποβιβασμοῦ τῆς Σχολῆς καὶ πρὸς τὸν Νόμον ἀντίκειται καὶ πρὸς τὴν ἐντολήν μας βασικῶς προσκρούει καὶ τὰ συμφέροντα τῆς σπουδαζούσης νεολαίας θεμελιωδῶς παραβιάζει. Τὸ Δ. Συμβούλιον ἐμμένει ἀπολύτως—ἔχον εἰς τοῦτο σύμφωνον τὸν Σύλλογον τῶν Καθηγητῶν καὶ τοὺς Ὄργανισμοὺς τοὺς ὁποῖους ἐκπροσωπεῖ—εἰς τὴν μορφήν τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς καὶ ζητεῖ καὶ πάλιν ὅπως ρυθμισθῆ τὸ ταχύτερον τὸ ζήτημα τῆς μετονομασίας τῆς Σχολῆς εἰς ΑΝΩΤΑΤΗΝ, δεδομένου ὅτι καλῶς ἢ κακῶς αἱ λοιπαὶ ἰσότητοι καὶ παρόμοιαι ἐν Ἑλλάδι Σχολαὶ καλοῦνται «Ἀνώταται». Ἡ ἐκκρεμότης τοῦ ζητήματος τούτου μαρτυρεῖ τὸν ζήλον τῶν σπουδαστῶν, δικαίως ἀπορροῦντων διὰ τὴν ἔλλειψιν κατανόησεως καὶ στοργῆς ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καὶ παρεμποδίζει τὴν πλήρη ἀνάπτυξιν τῆς Σχολῆς.

Οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, ἐπιστήμονες διορισθέντες κατόπιν ἐκλογῆς συμφώνως πρὸς τὴν Ἀκαδημαϊκὴν διαδικασίαν, δικαιούνται, διδάσκοντες εἰς ἀνώτερον Ἴδρυμα, ἀμοιβῆς ἀναλόγου πρὸς τὴν παρεχομένην εἰς τοὺς Καθηγητὰς τῶν λοιπῶν ἀνωτέρων ἰδρυμάτων, διό καὶ ἡ πρότασις τοῦ κ. Σπετσεῖρη νὰ ὑποβιβασθῆ ἡ ἀμοιβὴ ὡς μειοῦσα τὸ κῆρος τῆς Σχολῆς ἐκρίθη ὁμοφώνως ὡς ἀπαράδεκτος.

Παρὰ τοῦτο οἱ κ. κ. Καθηγηταί, ἐνῶ παρέχονται καὶ νέαι αὐξήσεις εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐνῶ ὁ τιμᾶριθμος σταθερῶς ἀνέρχεται ἐδέχθησαν νὰ προβοῦν καὶ εἰς νέαν παραχώρησιν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς μειώσαντες κατ' οὐσίαν τὴν ἀμοιβὴν των εἰς δραχ. 80 κατὰ ὥραν πραγματοποιμένης διδασκαλίας, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον τὸ Κράτος νὰ ἐκπληρῶσῃ τὰς ἀπέναντι τῆς Σχολῆς ὑποχρεώσεις του.

Οἱ κ. κ. Καθηγηταί—τὸ ἐπαναλαμβάνομεν—ἐδέχθησαν ἀκόμη καὶ νὰ διδάξωσι ΔΩΡΕΑΝ ὑπὸ τὸν ὄρον τὸ Σ. Ἐπουργεῖον νὰ καταθέσῃ ἐγκαίρως τὴν ὀφειλομένην *πίστωσιν τῶν 500.000 δραχ.* παρελθόντος καὶ τρέχοντος ἔτους.

Σημειωτέον ὅτι οἱ Καθηγηταὶ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν διδάσκοντες εἰς ἄλλας ἀνωτάτας Σχολὰς λαμβάνουν τὸ τρίτον τῶν ἀποδοχῶν των, ἐνῶ εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν ἀμείβονται μόνον καθ' ὥραν ἐργασίας. Ἡ προσπάθεια ἐξομοιώσεως τῶν ἀμοιβῶν πρὸς τὰς ἀμοιβὰς τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν εἶναι καὶ ἀπυράδεκτος καὶ ἀκατανόητος, διότι οὐδεμία σχέσις ὑπάρχει μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς· ἄλλως τε εἶναι γνωστὸν ὅτι ὑπάρ-

ἐντὸς τῶν ἐθνικῶν τῆς ὑποχρέωσεων.

Ὅπως ἐπίσης ἡ Σχολὴ φρονεῖ ὅτι ἐντὸς τῶν σκοπῶν τῆς εὐρίσκειται ἡ ἑτέρα συμβολὴ τῆς εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τοῦ τόπου διὰ τῶν διαλέξεων καὶ τῶν εἰδικῶν «Δεκαήμερων Σπουδῶν», ὡς τὸ Α' Δεκαήμερον Σπουδῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, καὶ τῆς «Τουριστικῆς Βιομηχανίας».

Ἡ Σχολὴ χαίρει διότι τὸ παράδειγμά τῆς ἀκολουθοῦν καὶ ἄλλα Ἴδρύματα. Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν ἐπέλαβε τὰ Ἐπιστημονικὰ Ἐπετηρίδας τῆς, ὡς ἐπίσης τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης τὰς ἐπιστημονικὰς μονογραφίας του. Τὸ Πολυτεχνεῖον ἀκολουθοῦν τὸ παράδειγμά μας ἤρχισεν εἰδικῶν «Δεκαπενθήμερον» διὰ τὰ ζητήματα τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας καὶ ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ δίδει κατὰ Παρασκευὴν διαλέξεις διὰ τὸ κοινόν. Ἡδὴ ζωηρὰ πνευματικὴ κίνησις παρατηρεῖται εἰς τὴν πόλιν μας, ὡς ἀποτέλεσμα καὶ τῆς ἰδικῆς μας προσπάθειας. Ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικὸν καὶ τὸ Ἐσωτερικὸν τῆς Χώρας μας ζητεῖται ἡ ὀργάνωσις παρ' ἡμῶν σερίᾳς διαλέξεων καὶ μαθημάτων ἡ δὲ Σχολὴ πρώτη αὐτὴ θὰ ἐμφανίσῃ τὴν σύγχρονον σκέψιν εἰς τὴν ἐγκαταλελειμμένην Ἑλληνικὴν ἐπαρχίαν.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν δημιουργηθεῖσα ἐκ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς ὡς ἀνάγκη ἐκπαιδευτικὴ ἀπέδειξεν εἰς ἐλάχιστον χρονικὸν διάστημα ὅτι κατέστη ἀξία τῶν προσδοκιῶν τῶν ἰδρυτῶν τῆς καὶ ἀνεδείχθη πράγματι πρωτοπόρον καὶ δημιουργικὸν ἀνώτερον ἐκπαιδευτικὸν Ἴδρυμα. Ἦνοιξε νέους ἐκπαιδευτικούς δρόμους, ἐνεφάνισεν νέα ζητήματα, ἐμελέτησε νέα προβλήματα ἔδωκε νέας κατευθύνσεις καὶ ἐφήρμοσε νέας μεθόδους. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀπέκτησε μέγα κύρος καὶ τιμᾶται τόσο πολὺ ἀπὸ πάντα καλοπίστως παρακολοῦντα τὸ ἔργον τῆς.

Πᾶσα ἄλλη ἀπομὴς στηρίζεται ἐπὶ κακότητος μὴ ἀποκρυπτομένης, ἐπὶ φθόνου καὶ ζηλοτυπίας διὰ τὸ συντελούμενον μέγα ἐν τῇ Σχολῇ ἐκπαιδευτικὸν ἔργον καὶ εἰς τὴν κακότητα καὶ τὸν φθόνον ζητοῦμεν Ὑμεῖς νὰ δώσῃτε τὴν πρέπουσαν ἀπάντησιν.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τὸ Δ. Συμβούλιον θεωρεῖ χρέος του νὰ ὑπενθυμίῃ Ὑμῖν: α) ὅτι ἀναμένει τὴν ἀμεσον ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου διὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἀτυχῆς τίτλος τῆς Σχολῆς μεταβάλλεται ὡς ἐμπρέπει εἰς «Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολήν». Τοῦτο ἀποτελεῖ χρέος τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργοῦ, πιστεύομεν δὲ ὅτι θ' ἀποτελεῖ καὶ ὑπερῆφάνειαν τοῦ Ὑπουργοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ θέσῃ τὴν ὑπογραφὴν του κάτω τοῦ σχετικοῦ Νόμου. Ἄλλως τε ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἔχετε δώσει κατηγορηματικὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὁποίας ἀναμένομεν τὸ ταχύτερον.

Μετὰ ταῦτα τὸ Δ. Συμβούλιον εἶναι πρόθυμον, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ περισσότερον παντὸς ἄλλου ἀρμοδίου διὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα, Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν νὰ συζητήσῃ καὶ νὰ ἀποδεχθῇ πᾶσαν τροποποίησιν τοῦ Ὁργανισμοῦ σκοποῦσαν τὴν ἐξυψώσιν ἔτι περισσότερον τοῦ κύρους τῆς Σχολῆς καὶ τὴν καλύτεραν ὀργάνωσιν τῆς με βάσιν πάντοτε, ὅτι εἶναι ἀνώτατον συγχρονισμένον ἐκπαιδευτικὸν Ἴδρυμα καταρτισμοῦ στελεχῶν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ.

Εἴμεθα βέβαιοι, Κύριε Ὑπουργέ, ὅτι θὰ θελήσῃτε νὰ συνδέσῃτε τὸ ὄνομα Ὑμῶν μετὰ τῆς Ἡμετέρας Σχολῆς.

Διετελοῦμεν μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
Σταῦρος Κωστόπουλος

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Παναγῆς Σολομὸς

Ὁ Διευθυντὴς
Στραῦτος Κ. Παπαϊωάννου

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ
ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ὁδηγὸς Σπουδῶν

Ἀποστολὴ καὶ ὀργάνωσις τῆς Σχολῆς

Τὸ ἔργον, οἱ σκοποὶ, αἱ κατευθύνσεις, τὰ ἰδανικὰ τῆς
Σχολῆς

Πρὸς Δημοδιδασκάλους

Κανονισμὸς εἰσιτηρίων ἐξετάσεων

Προγράμματα ἐργασιῶν διαφόρων ἐτῶν

Πεπραγμένα τῆς Σχολῆς διαφόρων ἐτῶν

Μία δεκαετία 1946—1956

Τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως

Τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν

Ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ λειτουργία τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Κανονισμὸς πτυχιακῶν ἐξετάσεων

Διαγράμματα ὑποχρεωτικῶν μελετῶν

ΕΠΕΤΗΡΙΔΕΣ — ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΕΤΗΡΙΣ

Τόμος Α' — 1948/9 — 19	Μελέται	—	Σελ.	420
» Β' — 1949/50 — 10	»	—	»	296

ΣΠΟΥΔΑΙ

Τόμος Α' — 1950/1 — 20	Μελέται	—	Σελ.	372
» Β' — 1951/2 — 29	»	—	»	382
» Γ' — 1952/3 — 54	»	—	»	668
» Δ' — 1953/4 — 34	»	—	»	414
» Ε' — 1954/5 — 67	»	—	»	864
» ς' — 1955/6 — 64	»	—	»	934
» Ζ' — 1956/7 — 47	»	—	»	876

ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Τόμος Α' — 1953/4 — Τεύχη 8	—	Σελ.	484
» Β' — 1954/5 — » 4	—	»	354
» Γ' — 1955/6 — » 5	—	»	398
» Δ' — 1956/7 — » 5	—	»	504

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ Τεύχη 4 — » 72

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΡΕΥΝΩΝ

I. Χρυσόχοῦ : 1. Στοιχεῖα Ὁργανώσεως Γραφείου. 2. Ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ τῶν ἐπιχειρήσεων. 3. Ὁ ἀνθρώπινος παράγων. 4. Ἡ ἐμπορικὴ ὀργάνωσις. 5. Βασικὰ θέματα ὀργανώσεως. 6. Βοηθήματα διὰ τὴν συστηματικὴν ἔρευναν τῶν ἐπιχειρήσεων. 7. Περιγραφικὴ ἀνάλυσις ὑποδειγματικῆς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως. 8. Περιγραφή μιᾶς δρώσης ἐπιχειρήσεως. 9. Ὁργάνωσις τῶν Ἀγορῶν — Πωλήσεων — Διαφημίσεως. 10. Ὁργάνωσις μὲ ἀπλὰ λόγια. 11. Τὸ Γραφεῖον ἐγκέφαλος τῆς ἐπιχειρήσεως. 12. Ἀπὸ τὸ Σχολεῖον εἰς τὴν ζωὴν. 13. Ἡ πρόοδος εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν. 14. Τὸ πεδῖον δράσεως τῆς ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις. 15. Ἡ Τράπεζα ἀπὸ λογιστικῆς ἀπόψεως.

Τὸ Αὐστραλιανὸν Λογιστικὸν Πλάνον
Μετάφρασις Σπ. Βασιλείου

Τὸ Γενικὸν Γαλλικὸν Λογιστικὸν Πλάνον
Μετάφρασις Σπ. Βασιλείου

Στρ. Κ. Παπαϊωάννου

1. Προβλήματα συγκριτικῆς Λογιστικῆς Νομοθεσίας
2. Εἰσαγωγή εἰς τὰ Λογιστικὰ Πλάνα. (Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις καὶ κοινωνιολογικὴ τοποθέτησις)

L. Danty - La France

1. Μῦθις εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Ὁργάνωσιν
2. Ἡ σύγχρονος μορφή τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως

American Institute of Accountants

1. Οἱ ἔλεγχοι ὑπὸ τῶν ἀνεγνωρισμένων Λογιστῶν ἐν Ἀμερικῇ

Ed. Landauer : Συστηματικὴ ἐξέτασις τῆς οἰκονομικῆς ἀξίας μιᾶς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως.

M. S. Rodrigues : Οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀμερικανικῆς παραγωγικότητος.

A. Smaile : Ποῦ βαίνει ἡ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις.

G. Deming : Αἱ πρόοδοι εἰς τὴν δημοσίαν διοίκησιν.

H. Dubrenil : Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐργασίας καὶ ὁ ἄνθρωπος.

Κ. Μπανταλούκα : Ἡ διάρθρωσις τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

» » : Ἡ ὀργανωτικὴ τῆς οἰκονομίας.

» » : Τὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν μετακινουμένων δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ν. Ι. Πολύζου : Ἡ ἐξέλιξις τῆς τεχνικῆς καὶ ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐπὶ τῶν διεθνῶν σχέσεων.

G. A r d a n t : Οἰκονομικαὶ καὶ κοινωνικαὶ πλευραὶ τῆς παραγωγικότητος καὶ τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως.

H. P i l k i n g t o n : Αἱ ἀπόψεις τῶν ἐργασιῶν ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος.

P. B i g a n d : Αἱ ἀπόψεις τῶν μισθωτῶν ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος.

Μ. Γεωργιάδου : Τὸ κόστος διαθέσεως τῶν προϊόντων.

Λογιστικαὶ καὶ Ἐλεγκτικαὶ Ἀσκήσεις

Βιβλιοκριτικὸν Δελτίον

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

1. Διαγράμματα μελετῶν
2. Κανονισμὸς Κ.Τ.Μ.
3. Ὁ τουρισμὸς γενικῶς καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἑλλάδι
4. Τὸ πορθμεῖον Ελλάδος—Ἰταλίας
(Πρακτικὰ τῆς Δημοσίας Συζητήσεως)
5. Δωδεκαήμερον Σπουδῶν Τουριστικῆς Βιομηχανίας
21 Ὁμιλίαι

ΔΙΑΦΟΡΑ

1. Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον
(Ἰ. Ἀλμανάκ 1957)
2. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότης
(Πρακτικὰ τῆς Δημοσίας Συζητήσεως)
3. Οἱ ψυχολογικοὶ παράγοντες τοῦ 1821
Κ. Δημαρᾶ
4. Σκέψεις : Ταξιδεύοντας στὴ Γαλλία
Στρ. Κ. Παπαϊωάννου
5. Αἱ Διεθνεῖς Ἐμποροπανηγύρεις
Στρ. Κ. Παπαϊωάννου

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΚΩΣΤΑ Α. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ :

1. Στατιστική
2. Οικονομετρία.
3. Έφαρμογαι Στατιστικής.
4. Άγγλοελληνικόν γλωσσάριον τῶν Στατιστικῶν ὄρων
5. Γραμμικὴ παλινδρόμησις καὶ συντελεστής συσχετίσεως.
6. Προσδιορισμὸς τοῦ μέρους τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου τοῦ ὀφειλομένου εἰς τὴν δυσμένειαν τῶν ὄρων τοῦ ἐμπορίου.
7. Αἱ ἐξισώσεις διαφορῶν ἐν τῇ οἰκονομετρίᾳ.
8. Διαθέσιμα ἀγαθὰ καὶ ὑπηρεσίαι παρ' ἡμῖν.

ΣΤΑΘΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ :

1. Στατιστικὴ
2. Ἀριθμοδείκται.
3. Ἀναλυτικὴ σπουδὴ τῶν νόμων πιθανοτήτων.
4. Αἱ μέθοδοι ἐκτιμήσεως τῶν παραμέτρων ἑνὸς νόμου πιθανοτήτων.
5. Ἀναλυτικὴ σπουδὴ χρονολογικῶν τινῶν σειρῶν.
6. Αἱ τεχνικαὶ βάσεις τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.
7. Οἱ ὄροι ἐμπορίου εἰς τὸ Ἑνωμένον Βασίλειον
(μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ).

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΝΙΔΑΡΗ :

1. Μνημόνιον Ἀπειροστικῆς Ἀναλύσεως.
2. Μία ἀντιμετώπισις τοῦ Δειγματοληπτικοῦ προβλήματος (Ἀνακοίνωσις).
3. Ἀνάπτυγμα συναρτήσεως εἰς σειρὰν δεδομένων συναρτήσεων.
4. Τεχνικὴ τῶν Δειγματοληψιῶν (Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

Κ. Γ. ΠΛΗΘΕΙΔΗ — Β. Ν. ΜΕΤΑΞΑ :

1. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Μαθηματικὴν Οἰκονομικὴν Ἀνάλυσιν.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΑΒΙΔ :

1. Ἀγγλικὴ Στατιστικὴ Ὀρολογία.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

1. Α' Δεκαήμερον Σπουδών Κοινωνικής Πολιτικής

1. Βιοτεχνικά προβλήματα εις τὸ Ἄφγανιστάν
Ἄγγέλου Παπαϊωάννου
 2. Ἡ ἐν Λιβύῃ ἀποστολὴ τῆς Τεχνικῆς Βοηθείας
Ἰωάννου Παλαιολόγου
 3. Αἱ στατιστικαὶ τῆς ἐργασίας
Ἀντωνίου Τριανταφύλλου
 4. Σημερινὰ μεταναστευτικὰ προβλήματα
Ἀντωνίου Σαμαράκη
 5. Αἱ Κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις
Εὐαγγέλου Φλώκου
 6. Προβλήματα ἀπασχολήσεως ἐν Γαλλίᾳ καὶ Βελγίῳ
Δημητρίου Ἀρεταίου
 7. Ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς
Νικολάου Θεοδώρου
 8. Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ ἀπασχόλησις
Ἀλεξάνδρου Τασοπούλου
 9. Ἀνακεφαλαίωσις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Δεκαημέρου
Σωτηρίου Ἀγαπητίδη
- ### 2. Γενεσιουργοὶ λόγοι τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς
- Στρ. Κ. Παπαϊωάννου
3. Ἡ ἐξέλιξις τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ αἱ σύγ-
χρονοι κατευθύνσεις τῆς
Χρ. Ἀγαλλοπούλου
 4. Ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν
Χρήστου Ἀγαλλοπούλου
 5. Ἡ θεωρία τῆς κοινωνικῆς πάλης
Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου
 6. Φιλοσοφικὴ καὶ μεθοδολογικὴ τοποθέτησις τῆς Κοιν-
ωνιολογίας
Κώστα Γεωργούλη
 7. Ἡ ἐργασιολογία ὡς ἐπιστῆμη περὶ τοῦ ἀνθρώπου
ἐν τῇ ἐργασίᾳ
Ἡλία Πέριτς
 8. Κράτος καὶ Κοινωνία κατὰ τὴν θεωρίαν τῶν «Ἴσων»
Γεωργίου Βλάχου
 9. Βιομηχανία καὶ Κοινωνία. Ὁ Μάρξ καὶ ἡ διαλε-
κτικὴ τοῦ καπιταλισμοῦ
Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου
 10. Οἰκονομικὴ ὑποανάπτυξις καὶ κοινωνικὴ ἐπανάστασις
Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου
 11. Ἡ κρίσις τοῦ Μαρξισμοῦ
Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου
 12. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐργασία κατὰ τὸ Σύνταγμα
Χρήστου Ἀγαλλοπούλου
 13. Ἡ ἀπεργία
Ἡλία Λαγάκου
 14. φιλελεύθερος Σοσιαλισμὸς
Γ. Παπαλεξανδρῆ

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ
ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

- Χ. Ἀγσλλοπούλου Κοινωνικαὶ Ἀσφαλίσεις
 » Μαθήματα Ἐργατικοῦ Δικαίου
- Σ. Ἀγαπητίδη Πολιτικὴ Οἰκονομία
- Δ. Γαλάνη Τραπεζικὰ
- Σ. Γεδεῶν Ψυχοτεχνικὴ
- Ε. Γεωργαντοπούλου Θαλάσσιαι Μεταφοραὶ
- Μ. Γεωργιάδη Οἰκονομικὴ τῶν Ἐπιχειρήσεων
- Γ. Γιαννοπούλου Ἡλεκτροτεχνία
- Ν. Δελούκα Μαθήματα Ἐμπορικοῦ Δικαίου
- Ν. Δερτιλῆ Δημοσίαι Οἰκονομία
- Δ. Δημητρακάκη Γενικαὶ Ἀρχαὶ Δικαίου
 » Οἰκογενειακὸν Δίκαιον
- Ν. Θεοδώρου Μαθήματα Φυσικῆς
- Α. Καλλιαβᾶ Οἰκονομικὴ Γεωγραφία
- Σ. Καλογεροπούλου Δημόσιον Δίκαιον
- Δ. Καμβυσίδη Λογιστικὴ Ἐταιρειῶν
- Χ. Κανελλοπούλου Μαθήματα Συγκοινωνιακῆς Οἰκονομίας
- Χ. Καραβᾶ Γαλλισμοὶ
- Δ. Κόλια Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ
- Π. Κουβέλη Ὁ τόπος ἐγκαταστάσεως τῶν βιομηχανιῶν
 » Ἐνεργειακὴ Οἰκονομία
 » Μαθήματα Βιομηχανικῆς Πολιτικῆς
 » Προγραμματισμὸς καὶ ἐκβιομηχάνισις
- Ι. Κουτσογιάννη Ἀσφαλιστικὰ
 » Ἐρωτηματολόγιον Ἀσφαλιστικῶν ζητημάτων
- Α. Κυρκιλίτση Μαθήματα Ἐμπορικῆς Πολιτικῆς
- Φ. Λέτσα Ὀργανωτικὴ Ἐργοστασίων
- Ε. Μαργαρίτη Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ
 » Στατιστικὴ

Ε. Μελετιῆ	Τρίγλωσσος Στενογραφία
Κ. Μπανταλούκα	Ὄργανωτικὴ τῆς Οἰκονομίας
Γ. Ξυνοπούλου	Μεταλλευτικὸν Δίκαιον
Δ. Παπαδημητρίου	Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ
»	Ἐφαρμογαὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς
Σ. Παπαϊωάννου	Τεχνικὴ τοῦ Ἐμπορίου
»	Λογιστικὴ
»	Προβλήματα Λογιστικοῦ Δικαίου
Γ. Παπακώστα	Βιομηχανικὴ Ὑγιεινὴ
Γ. Παυλίδη	Modern Commercial English Letter Writer
»	Μέθοδος Ἀγγλικῆς γλώσσης
Π. Πέρδικα	Ἐμπορικὸν Δίκαιον
Κ. Σημαντήρα	Ἐμπράγατον Δίκαιον
»	Ἐνοχικὸν Δίκαιον
Σ. Σταυροπούλου	Μηχανογνωσία
Ε. Συνοδινού	Χημεία
»	Ἐμπορευματολογία
Ι. Φράγκου	Τελωνειακαὶ καὶ Δασμολογικαὶ Μελέται
Γ. Χαλκιοπούλου	Πολιτικὴ Οἰκονομία
»	Μηχανισμὸς τῶν τιμῶν
»	Ἡ χρυσῆ λίρα
Ι. Χρυσσοχοῦ	Ὄργάνωσις τῶν Ἐπιχειρήσεων
»	» » Ἐργοσυστάσεων
»	Ἐλεγκτικὴ

Θ Ε Μ Α Τ Α

δοθέντα κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955—1956

εἰς τὴν Σχολὴν

καὶ τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως

α) κατὰ τὰς ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

β) καὶ κατὰ τὰς ΕΠΙ ΠΤΥΧΙΩ. »

ΘΕΜΑΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΤΗΣ Α. Σ. Β. Σ.

"Εκθσεις 'Ιδεών

- 1) Ποία ἡ ἀξία τῆς μορφώσεως διὰ τὴν ζωὴν ;
- 2) Ποῖα προβλήματα ἀντιμετωπίζει καὶ ποίας δυσκολίας συναντᾷ ὁ νέος διὰ τὴν σταδιοδρομίαν του ;

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Ζητήματα Ἀριθμητικῆς :

1. Κεφαλαίου τινὸς ἐκ δραχ. 800.000 ἔν μέρος ἐτοκίσις πρὸς 5 % καὶ ἕτερον πρὸς 8 %. Ποῖα εἶναι τὰ μέρη ταῦτα τοῦ κεφαλαίου, ἐὰν οἱ ἐτήσιοι συνολικοὶ τόκοι αὐτοῦ εἶναι δραχ. 41.800.

2. Δύο γραμμάτια συνολικοῦ ποσοῦ δραχμῶν 60.000 προσεξοφλήθησαν μετ' ἐπιτόκιον 12 % καὶ ἔδωσαν καθαρὰν ἀξίαν 57.200 δραχ. Τὸ πρῶτον ἔληγε μετὰ 3 μῆνας, τὸ δὲ δευτέρον μετὰ 1 ἡμέρας. Νὰ εὑρεθοῦν αἱ ὀνομαστικαὶ ἀξίαι αὐτῶν (ὑφαίρεσις ἐξ ὑπερβολῆς).

3. Τρία κεφάλαια ἔχοντα λόγον ὡς οἱ ἀριθμοὶ 7, 9 καὶ 13 ἐτοκίσθησαν ἀντιστοίχως πρὸς 5 %, 3 % καὶ 10 % καὶ ἔδωσαν συνολικοὺς τόκους δι' ἕξ μῆνας δραχ. 46.400. Ποῖα τὰ κεφάλαια εἶναι ;

4. Προεξοφλήθησαν δύο γραμμάτια συνολικοῦ ποσοῦ δραχ. 800.000 διὰ 3 μῆνας, τὸ πρῶτον πρὸς 5 % καὶ τὸ δευτέρον πρὸς 8 %. Οἱ τόκοι τοῦ πρώτου πρὸς τοὺς τόκους τοῦ δευτέρου ἔχουσι πρὸς ὡς οἱ ἀριθμοὶ 21 πρὸς 7. Ζητοῦνται αἱ ὀνομαστικαὶ ἀξίαι τῶν γραμματίων.

5. Κεφαλαιοῦχος ἐδάνεισε ποσὸν τι πρὸς 5 %. Μετὰ 2 ἔτη τοῦ ἐπεστράφη τὸ ποσὸν αὐτὸ μετὰ τῶν τόκων του. Τὸ οὕτω σχηματισθὲν κεφάλαιον τὸ τοποθετεῖ κατόπιν εἰς τινα βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν, ἣτις τοῦ ἀποφέρει 12 % ἐτησίως. Ποῖον τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον, ἐὰν τὸ μηνιαῖον εἰσόδημα ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως εἶναι δραχ. 2.750 ;

6. Κεφάλαιον 619.200 δραχ. χωρίζεται εἰς τρία μέρη. Ὁ λόγος τοῦ 1ου πρὸς τὸ 2ον εἶναι $\frac{3}{4}$ καὶ ὁ λόγος τοῦ 2ου πρὸς τὸ 3ον εἶναι $\frac{1}{2}$. Νὰ εὑρεθῇ πόσον τόκον θὰ ἀποφέρει ἕκαστον ἐκ τῶν μερῶν, ἂν τὸ 1ον τοκισθῇ ἐπὶ 8 μῆνας, τὸ 2ον ἐπὶ 12 μῆνας καὶ τὸ τρίτον ἐπὶ 18 μῆνας πρὸς 9 %.

7. Ἐτόκισέ τις 63.300 δραχμὰς πρὸς 5 % καὶ μετὰ 7 μῆν

52.750 δραχ. Πόσον χρόνον ἀφ' ὅτου ἐτόκισε τὸ δεύτερον κεφάλαιον θὰ φέρουν τὰ δύο κεφάλαια τόκους ἴσους ;

8. Δύο συνεταιῖροι καταθέτουν διὰ μίαν ἐπιχείρησιν κεφάλαιον 495.000 δραχ. Ἐκ τούτων ὁ πρῶτος εἶχε καταθέσει τὰ $\frac{1}{7}$ τῶν ὧσων κατέθεσεν ὁ δεύτερος. Ὁ δεύτερος ὁμως προσελήφθη εἰς τὴν ἐπιχείρησιν 6 μῆνας βραθυτέρον. Ἡ ἐπιχείρησις διήρκεσε 3 ἔτη καὶ ἔφερε κέρδος 212.400 δραχ. Πόσον κέρδος ἀναλογεῖ εἰς τὸν καθένα ;

β) Ζητήματα Ἀλγέβρας :

1. Ποδηλάτης ἐκ μιᾶς πόλεως Α κατευθύνεται εἰς ἄλλην Β ἀπέχουσαν τῆς πρώτης 60 χλμ. Ἐπανερχόμενος δὲ ἐκ τῆς Β πρὸς τὴν Α μετὰ τὴν αὐτὴν ταχύτητα ὑποχρεοῦται νὰ σταματήσῃ ἐπὶ 20' μετὰ διαδρομὴν μιᾶς ὥρας. Συνεχίζων μετὰ ταῦτα τὴν πρὸς Α πορείαν του ἀνέξει τὴν ταχύτητά του κατὰ 4 χλμ. τὴν ὥραν. Ποία ἦτο ἡ ἀρχικὴ ταχύτης του, γνωστοῦ ὄντως ὅτι ἐχειράσθη τὸν αὐτὸν χρόνον διὰ τὴν μετάβασιν ἀπὸ τῆς πόλεως Α πρὸς τὴν πόλιν Β ὡς καὶ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἀπὸ Β πρὸς τὴν Α ;

2. Νὰ λυθῇ καὶ νὰ ἐπαληθευθῇ ἡ ἐξίσωσις :

$$\sqrt{x} + \sqrt{x+2} = \frac{4}{\sqrt{x+2}}$$

3. Δύο ἀμαξοστοιχίαι ἀναχωροῦν ταυτοχρόνως ἐκ δύο πόλεων Α καὶ Β κατευθυνόμεναι ἢ μία πρὸς τὴν ἄλλην. Ἡ ταχύτες τῆς ἐκ τῆς πόλεως Α ἀναχωρήσεως εἶναι 10 χλμ. μεγαλυτέρα τῆς ταχύτητος τῆς ἄλλης. Τὸ σημεῖον διασταυρώσεως τῶν δύο ἀμαξοστοιχιῶν εὐρίσκεται εἰς ἀπόστασιν 28 χλμ. ἀπὸ τοῦ μέσου Μ τῆς ἀποστάσεως ΑΒ τῶν δύο πόλεων. Ἐξ ἄλλου, ἂν ἡ ἀμαξοστοιχία ἐκ τῆς πόλεως Α ἀνεχώρει 45' μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἐκ τῆς πόλεως Β, ἡ διασταύρωσις αὐτῶν θὰ ἐγένετο εἰς τὸ μέσον τῆς ΑΒ. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ἀπόστασις ΑΒ καὶ αἱ ταχύτητες τῶν δύο ἀμαξοστοιχιῶν.

4. Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις : $\sqrt{x} + \sqrt{x - \sqrt{x-1}} = 1$.

5. Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα :

$$\begin{aligned} \chi^2 + 2\chi\psi + 3\psi^2 &= 57 \\ 3\chi^2 + 4\chi\psi - 24\psi^2 &= 19 \end{aligned}$$

6. Ἀριθμητικὴ καὶ φθίνουσα γεωμετρικὴ πρόοδος ἔχουν κοινὸν τὸν λόγον καὶ κοινὸν τὸν πρῶτον ὄρον. Τὸ ἄθροισμα τῶν τριῶν πρώτων ὄρων τῆς ἀριθμητικῆς προόδου εἶναι 25,5, τὸ δὲ ἄθροισμα τῶν ἀπείρων ὄρων τῆς γεωμετρικῆς εἶναι τὰ $\frac{16}{9}$ τοῦ τρίτου ὄρου τῆς ἀριθμητικῆς. Νὰ εὐρεθοῦν αἱ πρόοδοι.

7. Νὰ λυθῆ τὸ σύστημα :

$$2(\chi + \psi)^2 - 51(\chi + \psi) + 324 = 0$$

$$\chi\psi = 35$$

8. Τὸ ἄθροισμα τριῶν ἀριθμῶν χ , ψ , ω εἶναι 147. Νὰ εὑρεθοῦν οὗτοι : γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ σειρά χ , ψ , ω ἀποτελεῖ ἀριθμητικὴν πρόοδον, ἡ δὲ σειρά χ , ω , ψ , ἀποτελεῖ γεωμετρικὴν πρόοδον.

Θέματα Γεωγραφίας :

1. Φυσικὴ διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους καὶ οἰκονομικὴ γεωγραφία ὁλοκλήρου τῆς Θράκης ἐν γένει.

2. Λιμένες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ ἐνδοχώρα ἢν ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἐξυπηρετεῖ.

3. Λεπτομερὴς περιγραφὴ ταξιδίου ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Ἰωάννινα.

4. α) Μορφολογία τοῦ ἐδάφους καὶ προϊόντα τῆς Κύπρου.

β) Κυριώτεραι πόλεις καὶ περιοχαὶ διὰ τῶν ὁποίων διερχόμεθα μεταβαίνοντες διὰ ξηρᾶς ἐξ Ἰωαννίνων εἰς Κομοτινήν.

5. Μεγάλαι θαλάσσιοι διοδοὶ τῆς ὑδρογείου καὶ ἡ σημασία αὐτῶν.

6. Πῦλαι αἱ ἑπτὰ κυριώτεραι νῆσοι τῆς Μεσογείου;

7. Πολιτικὴ γεωγραφία τῆς Κύπρου καὶ κυριώτεραι πόλεις καὶ περιοχαί.

ΔΟΘΕΝΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΠΤΥΧΙΑΚΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Α' Πολιτική Οικονομία

1. Διαμόρφωσις ἐσόδων καὶ μεγέθους παραγωγῆς εἰς ἐπιχείρησιν ἀποτελοῦσαν μονοπώλιον ἀφ' ἐνὸς καὶ ἐπιχείρησιν ὑπὸ πλήρη ἀνταγωνισμόν ἀφ' ἐτέρου.
2. Ἡ ἐξέλιξις τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ 19ον καὶ 20ον αἰῶνα.
3. Ποῖοι οἱ παράγοντες οἱ προσδιορίζοντες τὸ εἶδος τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος.
4. Περὶ ἀκαθαρίστου καὶ καθαρᾶς ἐπενδύσεως.
5. Εἰς ποίαν περίπτωσιν ἡ αὐξήσις τῆς παραγωγῆς ἐνὸς ἀγαθοῦ Α καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν μείωσιν τῆς παραγωγῆς ἐνὸς ἀγαθοῦ Β, καὶ εἰς ποίαν περίπτωσιν ὄχι.
6. Σχέσις ποσότητος χρήματος καὶ μεγέθους ζήτησεως.
7. Περὶ μονοπωλίου, διαμορφώσεως τῆς προσφορᾶς καὶ ζήτησεως τοῦ προϊόντος του.
8. Ποῖαι αἱ δυνατὰ μεταβολαὶ τοῦ κοινωνικοῦ εἰσοδήματος ἐπὶ αὐξήσεως ὀρισμένης κατηγορίας ἐπενδύσεων.
9. Περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐπιταχύνσεως.

Β' Ὁργάνωσις καὶ Διοίκησις

1. Ὁργάνωσις Ἐπιχειρήσεων

1. Σχέσεις ἐργαζομένων καὶ ἐπιχειρήσεως.
2. Ὁρισμός καὶ ἐπιστημολογικὴ κατάταξις τῆς ὀργανώσεως.
3. Ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμός.
4. Ἡ σημασία τοῦ ὄρου **marketing**.
5. Ἐπαγγελματικὴ ἐπιλογή.
6. Προγραμματισμένοι ἔλεγχοι (ἀντικείμενον - βάσεις - περιορισμοὶ - πλεονεκτήματα - τεχνική).
7. Ποῖαι πρόοδοι ἐπραγματοποιήθησαν εἰς τὴν Ἐπιστημονικὴν Ὁργάνωσιν: α) εἰς τὸν τομέα τοῦ ἀνθρώπινου παράγοντος β) εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα.
8. Ποῖαι πρόοδοι ἐπραγματοποιήθησαν εἰς τὴν Ἐπιστημονικὴν Ὁργάνωσιν: α) εἰς τὸν ἐμπορικὸν τομέα, β) εἰς τὸν τεχνικὸν τομέα (μηχανικὸν ἐξοπλισμόν, μεταφορὰς ἐν τῷ ἐργοστασίῳ, ἐργασίαν κατὰ συνεχῆ ὄσῳ).

2. Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων

1. Περιγράψατε τὰς δύο μεθόδους καθορισμοῦ τοῦ μεγέθους τῶν κυρίων παραγωγικῶν χωρῶν Βιομηχανικῶν ἔγκαταστάσεων.

2. α) Ἀναπτύξαι τὴν σημασίαν τοῦ καλοῦ φωτισμοῦ διὰ τὴν παραγωγικὴν ἀπόδοσιν τῶν Βιομηχανικῶν ἔγκαταστάσεων.

β) Ποίους ὄρους δέον νὰ ἐκπληροῖ γενικῶς ὁ καλὸς φωτισμὸς Βιομηχανικῶν ἔγκαταστάσεων.

3. α) Ποῖοι οἱ σκοποὶ τῆς προετοιμασίας τῆς ἐργασίας;

β) Ποία ἡ σκοπιμότης τῆς κατανομῆς τῆς ἐργασίας καὶ εἰς ποίας βιομηχανικὰς ἔγκαταστάσεις παίζει αὕτη εἰδικῶς σπουδαῖον ρόλον;

4. Ὁ συνολικὸς χρόνος παραγωγῆς σειρᾶς 5.000 τεμαχίων προϊόντος τινὸς εἶναι 115.760', ὁ συνολικὸς χρόνος τακτοποιήσεως τῆς σειρᾶς εἶναι 12^ώ.40', ἡ ἀπώλεια χρόνου παραγωγῆς ἀνὰ τεμάχιον εἶναι 15% τοῦ βασικοῦ χρόνου, ἡ δὲ σχέσις κυρίου πρὸς δευτερεύοντα χρόνον 9 πρὸς 1.

Ζητεῖται: α) Ὁ συνολικὸς χρόνος ἀνὰ τεμάχιον, β) ὁ βασικὸς χρόνος παραγωγῆς ἀνὰ τεμάχιον, γ) ὁ κύριος χρόνος παραγωγῆς ἀνὰ τεμάχιον καὶ δ) ὁ δευτερεύων χρόνος παραγωγῆς ἀνὰ τεμάχιον.

Γ' Λογιστικὴ

α' Γενικὴ Λογιστικὴ

1. Θεωρία

1. Κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Α.Ε. «Ε.Η.Σ.» ἀπεφασίσθη ἡ αὐξήσις τοῦ Κεφαλαίου τῆς ἐν λόγῳ ἐταιρείας κατὰ 300.000 δραχ. δι' ἐκδόσεως 1.000 μετοχῶν τῶν 300 δραχ. ἑκάστη,

Αἱ ἐν λόγῳ μετοχαὶ θὰ διατεθοῦν εἰς τοὺς παλαιοὺς μετόχους πρὸς 315 δραχ. ἑκάστη (ἐφόσον ἕκαστος τούτων εἶναι κύριος 3 παλαιῶν μετοχῶν) καὶ εἰς τοὺς νέους μετόχους πρὸς 325 δραχ. ἑκάστη.

Δοθέντος ὅτι ἡ χρηματιστηριακὴ ἀξία τῶν παλαιῶν μετοχῶν εἶναι 350 δραχ.

Ἐρωτᾶται: Συμφέρει εἰς τοὺς παλαιοὺς μετόχους νὰ ἐμφανισθῶσιν ὡς παλαιοὶ ἢ ὡς νέοι;

2. Τὸ Κεντρικὸν κατάστημα τῆς Ἴονικῆς Τραπεζῆς λτδ ἔχρῳσε τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Κερκύρας μὲ τὸ ποσὸν τῶν 6-0-6. δραχ. 543, τὸ εἰς δραχμὰς ἀντίτιμον ἀντιπροσωπεύει τὸ ὄρθον δ.λ.δ.—6-0-6—τὸ λάθος εὐρίσκεται εἰς τὸ Ε.Ν.

Ζητεῖται: Νὰ γίνῃ συμπληρωματικὴ ἐγγραφή πρὸς τακτοποιήσιν τοῦ Ε.Ν.

3. Ὁ λ)σμός «Χρεῶσται» ἔχει χρεωστικὸν ὑπόλοιπον 1.000 δρχ., ἐξ αὐτῶν κρίνονται ὡς ἐπισημασθεῖς χρεῶσται 400. δρχ. μὲ πιθανὴν ζημίαν 100 δρχ.

Ζητεῖται νὰ γίνῃ ἀπόσβεςις τῶν ἐπισημασθῶν χρεωστῶν κατὰ τὸν ἄμεσον τρόπον καὶ νὰ ἀντικατοπορισθῇ λογιστικῶς ἢ ἐν λόγῳ ἀπόσβεςις διὰ λ)σμῶν τάξεως.

4. Παραδίδομεν εἰς τὴν Ἴονικὴν Τράπεζαν Ltd φοροτικὴν ἀξίας 10.000 δρχ. πρὸς εἰσπραξίν καὶ λαμβάνομεν παρὰ τῆς ἰδίας ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀξίας 100.000 δρχ., ἣν ἐδώσαμεν εἰς I.K.A. ὡς ἐγγύησιν διὰ τὴν καλὴν καὶ ἔγκαιρον ἐκτέλεσιν τοῦ Νοσοκομείου X, καὶ πληρώνομεν διὰ προμηθείας τῆς ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς δρχ. 500.

Ζητεῖται: Νὰ γίνουσι αἱ σχετικαὶ ἐγγραφαὶ τάξεως εἰς τὰ βιβλία μας καὶ τῆς Τραπέζης.

5. Ἀγοράζομεν ἐπὶ προθεσμίᾳ 30 ἡμερῶν 1.000 ὀκάδες καφὲ Βραζιλίας Νο 3 πρὸς 100 δρχ. κατ' ὄκᾶν, τὸ 1/2 τῆς ἐν λόγῳ ποσότητος ἠγοράσθη ἐπὶ δώρῳ 1 δρχ. κατ' ὄκᾶν.

Μετὰ 30 ἡμέρας παραλαμβάνομεν τὸ ἥμισυ τῆς ἐν λόγῳ ποσότητος καταβάλλοντες τὴν ἀξίαν τοῖς μετρητοῖς. Ἡ ὑπόλοιπος ποσότης ἐπεστράφη καταβληθέντος τοῦ συμφωνηθέντος δώρου. (Νὰ γίνουσι αἱ σχετικαὶ ἐγγραφαὶ).

6. Νὰ γίνουσι αἱ ἐγγραφαὶ ἐκδόσεως ὁμολογιακοῦ δανείου 1.000 ὁμολογιῶν τῶν 1.000 δρχ. ἐκάστη, καλυφθέντος ὑπὸ τὸ ἄρτιον (950) καὶ πληρωμῆς ἐνὸς τοκοχρεωλυτοῦ 100 ὁμολογιῶν πλέον τόκου 3.000 δρχ. (Σημειωθήτω ὅτι ἡ ἀπόσβεςις τοῦ ὁμολογιακοῦ δανείου γίνεται κατὰ τὸν ἔμμεσον τρόπον).

Διάφορα ἐρωτήματα

7. Τί εἶναι λ)σμοὶ τάξεως;
8. Τί εἶναι εἰδικὰ ἔξοδα εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις;
9. Ποῖα τὰ πλεονεκτήματα τῶν κινήτων φύλλων;
10. Τί ἐννοοῦμεν λέγοντες «Λογιστικὴ νομοθεσία»;
11. Τί εἶναι λ)σμός «Ἐκμεταλλεύσεως». Δόσατε παράδειγμα.
12. Εἰς τί χρησιμεύουσι αἱ Λογιστικαὶ Καταστάσεις;
13. Τί στοιχεῖα περιέχουσι αἱ σύνθετοι Λογιστικαὶ καταστάσεις.
14. Ποῖα στοιχεῖα δέον νὰ περιλαμβάνῃ μία ἔτησις Λογιστικῆς ἐκθέσεως;
15. Τί ὀρίζει ὁ Κ.Φ.Σ. περὶ τῆς διαχειριστικῆς περιόδου;
16. Περὶ τοῦ χρόνου ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ συνταχθῇ ὁ Γεν. Ἰσολογισμὸς κατὰ τὸν Κ.Φ.Σ.
17. Περὶ τοῦ τρόπου ἐγγραφῆς τῶν πράξεων τῆς ἀπογραφῆς κατὰ τὸν Κ.Φ.Σ.

2. Ασκήσεις

1η "Ασκήσις

Ἡ λογιστικὴ κατάστασις (ὑπόλοιπα Γεν. Καθολικοῦ) τῆς Ὁμορρύθμου Ἑταιρείας **Γ. Γεωργίου** καὶ **Δ. Δημητρίου**, ἔχει τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1955 ὡς κάτωθι :

Ταμείον	30.000	Ἑταιρ. κεφάλαιον	450.000
Ἐμπορεύματα	60.000	Γραμ. πληρωτέα	60.000
Ἀγοραὶ	520.000	Πωλήσεις	635.000
Χρεῶσται	180.000	Ἀποσβεσθὲν ἀκίνητον	30.000
Ἐπισφαλεῖς χρεῶσται	20.000	Προβλ. δι' ἐπισφ. χρεώστας	10.000
Ἐξωτ. Συν/γμα δολλ.	100.000	Χρεώγραφα	10.000
Ἀκίνητον	300.000	Πρόσοδ. ἀκινήτου	55.000
Ἀσφάλιστρα ἀκινήτου	4.000	Ἐνοίκια προεισπραχθέντα	5.000
Συντήρησις ἀκινήτου	8.000	Συναλλαγκαὶ διαφοραὶ	45.000
Γενικά ἔξοδα	70.000		
Τόκοι	85.000		
	<u>1.300.000</u>		<u>1.300.000</u>

Σημείωσις : Τὸ λογιστικὸν ἰσότιμον τοῦ δολλαρίου εἶναι δρχ. 100.

Ζητεῖται : Νὰ γίνουν αἱ δέουσαι ἐγγραφαὶ πρὸς προσδιορισμὸν τῶν κατὰ κλάδους αποτελεσμάτων ὡς καὶ τοῦ συνολικοῦ αποτελέσματος τῆς χρήσεως 1955, δοθέντος ὅτι ἡ συνταχθεῖσα σχετικὴ ἀπογραφή ἔχει ὡς κάτωθι :

Ἐνεργητικὸν

Παθητικὸν

Ταμείον	30.000	Γραμμάτια Πληρ.	60.000
Ἐμπορεύματα (1)		— Τόκ. μὴ δεδουλευμ.	3.000
Χρεῶσται	170.000		57.000
Ἐπισφ. χρεῶσται	30.000		
— Ἀπόσβεσις	15.000		
Ἐξωτερ. Συν/γμα δολλ.	30.000		
(Δολλ. 1.000 × 30 δρχ.)			
Ἀκίνητον	300.000		
Απόσβεσις	37.500		
	262.500		

(1) Τὰ μένοντα ἀπώλητα Ἐμπορεύματα ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὰ κάτωθι :

Εἶδος	Τιμὴ κτήσεως	Τιμὴ τρέχουσα
A.	30.000	35.000
» B.	20.000	18.000
» Γ'	35.000	35.000

Ἡ ἀποτίμησις τῶν Ἐμπορευμάτων ἐγένετο συμφώνως τῷ Κώδικι Φηρολογικῶν Στοιχείων.

Ζητείται να εξευρεθῇ :

α) Ἡ ταχύτης κυκλοφορίας τῶν χρεωστῶν,

β) Ἡ μέση διάρκεια (εἰς ἡμέρας) τῆς εἰσπράξεως τῶν ἀπαιτήσεων τῆς ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεως.

4η Ἀσκησης

Ἡ λογιστικὴ ἀξία τῶν κάτωθι περιουσιακῶν στοιχείων ἐπιχειρήσεώς τινος ὡς καὶ ἡ ἀντίστοιχος πραγματικὴ τοιαύτη τούτων ἔχει ὡς ἑξῆς :

	Λογιστικὴ ἀξία	Πραγματικὴ ἀξία
Γήπεδα	500.000	700.000
Οἰκοδομαί	700.000	1.500.000
Ἐμπορεύματα	2.500.000	3.000.000
Μηχανήματα	500.000	1.500.000
Λοιπά στοιχεία	600.000	1.300.000
	<u>4.800.000</u>	<u>8.000.000</u>

Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιχείρησις ἐμφανίζει ἐτήσιον κέρδος δρχ. 1.000.000, ὅπερ λόγῳ τῆς θέσεως ταύτης ἐν τῇ ἀγορᾷ προβλέπεται ὅτι θὰ διατηρηθῇ τοῦλάχιστον ἐπὶ μίαν 10ετίαν.

Τὸ ἐπίσημον ἐπιτόκιον ἐν τῇ ἀγορᾷ εἶναι 12%. Ἡ ὡς ἄνω ἐπιχείρησις προσφέρεται πρὸς πώλησιν ἔναντι δρχ. 7.500.000.

Αἱ ἀποσβέσεις τῶν οἰκοδομῶν καὶ μηχανημάτων τῆς διενεργοῦνται βάσει τῆς λογιστικῆς ἀξίας τούτων καὶ μὲ ποσοστὰ τῶν μὲν πρώτων πρὸς 3% ἐτησίως, τῶν δὲ δευτέρων πρὸς 10% ἐτησίως.

Ζητείται να εξευρεθῇ :

α) Ποία ἡ ἐτησία ἐξωτερικὴ (ὀνομαστικὴ) καὶ ποία ἡ ἐτησία ἐσωτερικὴ (πραγματικὴ) ἀποδοτικότης τῆς ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεως.

β) Ἐὰν τυγχάνη συμφέρουσα βάσει τῶν ὡς ἄνω δεδομένων ἡ πρότασις ἀγορᾶς τῆς ἐπιχειρήσεως. Καὶ διατί ;

Ἄπαντες οἱ ὑπολογισμοὶ θὰ διενεργηθοῦν βάσει ἀπλοῦ τόκου καὶ οὐχὶ ἐπὶ ἀνατοκισμῶ (λόγῳ ἐλλείψεως πινάκων).

5η Ἀσκησης

Τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1950 ἱδρύεται ἀνώνυμος Ἑταιρεία, τῆς ὁποίας τὸ κεφάλαιον ὀρίζεται εἰς 3.000.000 δρχ., διηρημένον εἰς μετοχὰς τῶν 1000 δρχ. ἐκάστη. Κατὰ τὸ καταστατικὸν θὰ διατεθοῦν ἀμέσως 2.000 μετοχαί, αἱ ὑπόλοιποι δὲ 1.000 μετοχαί θὰ διατεθοῦν μετὰ 5 ἔτη ὑπὸ τοὺς ὄρους τοὺς ὁποίους θὰ ὀρίσῃ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μετόχων.

Αἱ 2.000 μετοχαί διατίθενται ὡς κατωτέρω εἰς τοὺς ἰδρυτάς :

A. 800 μετοχαί B. 600 μετοχαί

Γ. 400 μετοχαί καὶ Δ: 200 μετοχαί.

Οἱ ὡς ἄνω ἰδρυταὶ μέτοχοι διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν πρώτων ἐξόδων τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἑταιρείας προκαταβάλλουν 10%.

ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν δι' ἃς ἐνεγράφησαν ἐπ' ὀνόματι τῆς ἑταιρείας εἰς λογισμὸν ὄψεως εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν.

Διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταστατικοῦ, τὴν ἐκτύπωσιν, χαρτοσήμανσιν κλπ. διατίθενται 16.000 δραχ., αἱ ὁποῖαι πληρῶνονται εἰς τοὺς δικαιούχους δι' ἐπιταγῶν ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης.

Οἱ ἰδρυταὶ καταθέτουν τὴν ἀξίαν τῶν μετοχῶν τῶν ὡς κατωτέρω :

Ὁ Α μεταβιβάζει διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως εἰς τὴν ἑταιρείαν ἀκίνητον, ὅπερ ἐξετιμήθη ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς εἰς 450.000 δραχ., εἰς τὸ ὅποιον ἡ Ἐθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα ἔχει ἐγγράψει ὑποθήκην διὰ χορηγηθὲν ὑπ' αὐτῆς δάνειον 150.000 δραχ.

Ἄμα δὲ ἐκχωρεῖ εἰς αὐτὴν φορτωτικὴν ἐμπορευμάτων εὐρισκομένων ἐν πλῶ ἀξίας κατὰ τὸ σχετικὸν τιμολόγιον 18.000 δολλαρίων, ἔναντι τῆς ὁποίας ὀφείλει ὑπόλοιπον πρὸς τὸν προμηθευτὴν 5.000 δολλάρια (τιμ. δολλ. 31 δραχ.). Τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν του καταθέτει εἰς μετρητά.

Ὁ Β ἔναντι τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν διὰ τὰς ὁποίας ἐνεγράφη μεταβιβάζει ἀπόδειξιν ἀποθηκεύσεως τῶν Γενικῶν ἀποθηκῶν δι' ἐμπορεύματα ἀποθηκευμένα παρ' αὐταῖς ἀξίας 400.000 δραχ. Τὸ ἐνεχυρόγραφον τῆς ἐν λόγω ἀποδείξεως εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν δι' ἀσφάλειαν δανείου 150.000 δραχ. Τὸ ὑπόλοιπον καταθέτει εἰς μετρητά.

Οἱ Γ καὶ Δ μέτοχοι καταθέτουν τὴν ἀξίαν τῶν μετοχῶν τῶν εἰς μετρητά.

Ὁ Ἰσολογισμὸς τῆς ὡς ἄνω Ἐταιρείας κατὰ τὸ τέλος τῆς 5ης χορήσεως τοῦ 1954 εἶχεν ὡς κατωτέρω :

Π α θ η τ ι κ ὸ ν

Ἐ ν ε ρ γ η τ ι κ ὸ ν

Ταμείον	65.000	Μερίσματα πλ)τέα 1950	7 500
Τράπεζαι	135.000	Μερίσματα πλ)τέα 1954	348.500
Ἐμ)τα	2.155.000	Φόροι Δημοσίου	63.550
Ἐμ)τα ἐν πλῶ	126.000	Ἴδρ. Κοιν. Ἀσφαλ.	12.000
Γ)τια Εἰσ)τέα	90.000	Φορτωτικαὶ πλ)τέα	126.000
Χρεῶσαι	63.000	Γ)τια πλ)τέα	112.000
*Ἐπιπλα καὶ σκευή	42.000	Πιστωταὶ	68.000
*Ἐξοδα ἰδρύσεως	10.000	*Ἀποσβεσθέντα ἐπιπλα	21.000
*Ακίνητα	450.000	*Ἀποσβεσθέντα ἀκίνητα	122.000
Μετοχαὶ μῆπω διατεθεῖσαι	1.000.000	*Ἐνυπόθηκα δάνεια	50.000
		Τόκοι πληρωτέοι	450
		Κεφάλαιον	3.000.000
		Τακτικὸν ἀποθεματικὸν	94.300
		*Ἐκτακτὸν ἀποθεματικὸν	111.700
	<u>4.136.000</u>		<u>4.136.000</u>

Ο λογαριασμός φορτωτικά πληρωτέα εκπροσωπεί αξίαν 4.200 δολάρια.

Εντός του Ιανουαρίου παραλαμβάνει τὰ ἐν πλῶ ἔμπορεύματα, διὰ τὰ ὁποῖα πληρώνει τὴν φορτωτικὴν αὐτῶν πρὸς 30.80 δρχ. κατὰ δολάριον.

Συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικὸν συνελθούσα ἡ Γενικὴ Συνέλευσις εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 6ης χρήσεως, ἤτοι τὸν Φεβρουάριον 1955 ἀποφασίζει ὅπως θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν τὰς μὴπω διατεθείσας μετοχὰς ὀνομαστικῆς ἀξίας 1.000.000 δρχ. εἰς τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τῶν ἤδη ἐν κυκλοφορίᾳ μετοχῶν καὶ ἀναθέτει τὴν διάθεσιν αὐτῶν εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ προμηθεῖα 3 %.

Μέχρι 15ης Μαρτίου ἰδίου ἔτους ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα διέθεσε τὰς 1.000 μετοχὰς τοῖς μετρητοῖς ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους καὶ γνωρίζει ὅτι ἐνέγραψε τὸ καθαρὸν ποσὸν τῆς ἀξίας αὐτῶν εἰς τὸν λογισμὸν τῆς Ἐταιρείας.

Ἡ Ἐταιρεία ἐν τῷ μεταξύ ἐκπληροῖ τὰς πρὸς τὸ Δημόσιον ἐκ φόρων ὑποχρεώσεις της, ἐξοφλεῖ τὸ Ἴδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἐξοφλεῖ μερισματαποδείξεις χρήσεως 1954 ἀξίας 312.500 δρχ. Ὁμοίως πληρώνει πρὸς τὴν Ἐθν. Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τοὺς τόκους ἐνυποθήκου δανείου ἐκ δρχ.450.

Ζητεῖται νὰ γίνουν αἱ ἡμερολογιακαὶ ἐγγραφαί: α) τῆς συστάσεως τῆς ἐταιρείας καὶ β) τῶν πράξεων τῆς χρήσεως 1955.

2. Τί καλοῦνται Μετοχαὶ ἐπικαρπίας καὶ τίνας ἐγγραφαὶ ἐνεργοῦνται κατὰ τὴν διάθεσιν τούτων;

3. Τίνες οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι προκαλοῦν τὴν μείωσιν τοῦ κεφαλαίου τῆς Ἄνων. Ἐταιρείας καὶ κατὰ τίνας τρόπους ἐνεργεῖται αὕτη; Τίνες αἱ λογιστικαὶ ἐγγραφαὶ κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις;

6η Ἀσκησις

Ἡ ἐπιχείρησις Α' κατὰ τοὺς δύο τελευταίους ἰσολογισμοὺς της παρουσιάζει τὴν κάτωθι εἰκόνα:

Ἰσολογισμὸς 1954 (εἰς χιλιάδας)

Πάγια	1.800	Ἴδιον κεφάλαιον	2.000
Κυκλοφοριακὰ	1.700	Μακρ. ξένον κεφάλαιον	1.000
		Βραχ. > >	500
	<u>3.500</u>		<u>3.500</u>

Ἰσολογισμὸς 1955 (εἰς χιλιάδας)

Πάγια	2.500	Ἴδιον κεφάλαιον	2.200
Κυκλοφοριακὰ	2.000	Μακροπ. ξένον κεφάλαιον	900
		Βραχυπ. » >	1.400
	<u>4.500</u>		<u>4.500</u>

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐρωτᾶται :

1ον) Ποῖος ὁ εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις βαθμὸς καλύψεως τῆς κυκλοφορούσης περιουσίας ὑπὸ τοῦ ἰδίου κεφαλαίου;

2ον) Ποῖον εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὸ ποσοστὸν τῆς καλύψεως τῆς κυκλοφορούσης περιουσίας ὑπὸ τοῦ διαρκοῦς κεφαλαίου;

3ον) Ποία ἡ σχέση μεταξὺ ἰδίου καὶ ξένου κεφαλαίου κατὰ τὸ 1955;

4ον) Ποῖος ὁ βαθμὸς τῆς πιστωτικῆς ἱκανότητος τῆς ὡς ἄνω ἐπιχειρήσεως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις;

7η Ἀσκησης

Βιομηχανικὴ ἐπιχείρησις παρέχει ἐκπτώσεις ἐπὶ τοῦ τιμολογίου τῆς 10% εἰς περίπτωσιν προπωλήσεως τοῖς μετρητοῖς.

Ἡ ὡς ἄνω ἐπιχείρησις ἀπεφάσισεν ἐπίσης ὅπως ἀντὶ διαφημίσεων κατὰ τὸ τρέχον ἔτος προβῇ εἰς γενικὴν ἔκπτωσιν τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν τῆς κατὰ 1%.

Οὕτω τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως χορηγηθέντα ποσὰ ἐκπτώσεων ἀνῆλθον εἰς δρχ. 200.000 ἀναλυόμενα ὡς κάτωθι :

α) Ἐκπτώσεις λόγῳ προπωλήσεως τοῖς μετρητοῖς Δρ. 150.000

β) » διενεργηθεῖσαι ἀντὶ διαφημίσεων Δρ. 50.000

Μὲ τὰ ὡς ἄνω ποσὰ, ἅτινα ἡ ἐπιχείρησις ἐξαρκητήριον ὡς ἔξοδα, ἐπεβάρυνε τὸ κόστος τῆς.

Κατόπιν διενεργηθέντος ἀγορανομικοῦ ἐλέγχου ἡ ἐπιχείρησις ἐδιώχθη διὰ παραβάσιν ὑπερβολικοῦ κέρδους, διότι κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἐλεγκτῶν κακῶς ἐπεβάρυνε τὸ κόστος τῆς μὲ τὰ ὡς ἄνω ποσὰ τῶν ἐκπτώσεων.

Ἐρωτᾶται : α) Ὁ ἔλεγχος ἐνήργησε καλῶς; καὶ διατί;

β) Ποία ἐπιχειρήματα θὰ ἠδύνατο νὰ προβάλλῃ ἡ ἐπιχείρησις διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐπίπτωσιν τῶν ἐκπτώσεων ἐπὶ τοῦ κόστους τῆς;

8η Ἀσκησης

Δύο Βιομηχανίαι ἐργάζονται εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν καὶ παράγουν τὸ αὐτὸ προϊόν. Ἡ πρώτη διαθέτει ἰδιόκτητον ἀκίνητον τεκμαρτοῦ μηνιαίου ἐνοικίου 100.000 δρχ. μηνιαίως ἡ δὲ δευτέρα ἐνοικιάζει τὸ οἶκημα τοῦ ἐργοστασίου ἀντὶ 100.000 δρχ. μηνιαίως.

Ἡ ἐπιχείρησις ἡ διαθέτουσα ἴδιον ἀκίνητον διενεργεῖ κατὰ μῆνα ἀποσβέσεις τούτου ἐκ δραχμῶν 20.000, ὑποβάλλεται δὲ καὶ εἰς ἔξοδα συντηρήσεως τοῦ ἀκινήτου τῆς ἐκ δραχμ. 5.000 μηνιαίως.

Ἐρωτᾶται : Ἐκ τῶν δύο ἐπιχειρήσεων ποίας τὸ κόστος θὰ δεχθῇ περισσοτέρας ἐπιβαρύνσεις, μέχρι ποίου ποσοῦ καὶ διατί;

9η Ἀσκησης

I. Τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1954 ἀποφασίζεται ὑπὸ τῶν ἐταίρων τῆς

όμορρύνθιμου έταιρείας Κ. Ἀργυρίου καί Α. Νικολάου ή διάλυσις αὐτῆς. Κατά τήν στιγμήν τῆς διαλύσεως ὁ Ἴσολογισμός τῆς έταιρείας έμφανίζεται ὡς κατωτέρω :

<i>Ἐνεργητικόν</i>		<i>Παθητικόν</i>	
Ἀκίνητα	187.500	Κεφάλαιον	750.000
Ἐπιπλα καί Σκεύη	24.375	Ἀποσβντα Ἐπιπλα καί	
Ταμείον	8.125	Σκεύη	16.875
Ἐμπορ. Τράπεζα	202.500	Πιστωταί	391.250
Γραφία Εἰσ)τέα	71.500	Κ. Ἀργυρίου άτομ. λ)σμός	56.250
Ἐμπ)τα	568.750	Α. Νικολάου άτομ. λ)σμός	150.000
Χρεῶσται	312.500	Γενικά έξοδα π)τέα	9.875
	<u>1.375.000</u>		<u>1.375.000</u>

Συμφωνεῖται ὅπως ὁ ἐκ τῶν έταίρων Κ. Ἀργυρίου οὔτινος ή συμμετοχή εἰς τὸ Κεφάλαιον τῆς έταιρείας ἀνέροχεται εἰς τὸ διπλάσιον ἐκείνης τοῦ Α. Νικολάου ἀποχωτήση τῆς έταιρείας, τῆς ὁποίας τὸ ένεργητικόν καί παθητικόν θὰ περιέλθῃ εἰς τὸν Α. Νικολάου, ὑποχρεούμενον νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν ἀποχωροῦντα κατά τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐτὸν μερίδιον πλέον 25.000 δρχ. ἅτινας θὰ λάβῃ ὡς φήμην τῆς ἐπιχειρήσεως ή ὁποία θὰ συνεχίσῃ τὰς ἐργασίας τῆς.

II. Τήν 1ην Ἰουλίου 1954 ὁ Α. Νικολάου ἀποφασίζει τήν ἴδρουν νέας ὁμορρύνθιμου έταιρείας διὰ τῆς προσλήψεως ὡς νέου έταίρου τοῦ Χ. Βασιλείου, ἥς τὸ κεφάλαιον ὁρίζεται εἰς 1.000.000 δρχ. καταβληθησόμενον ἐξ ἡμισείας ὑπὸ τῶν έταίρων. Ὁ Α. Νικολάου ἔναντι τῆς συμμετοχῆς του θὰ συνεισφέρει τὰ περιουσιακά στοιχεῖα τῆς πρώτης έταιρείας πλέον τῆς ὑπεραξίας τῆς ἐπιχειρήσεως ή ὁποία ὑπελογίσθη εἰς 50.000 δρχ. Τὸ ὑπόλοιπον δὲ πρὸς πρὸς συμπλήρωσιν τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὸ κεφάλαιον θὰ καταθέσῃ εἰς μετρητὰ τήν 1ην Ἰουλίου ἰδίου ἔτους.

Ὁ Χ. Βασιλείου ἔναντι τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὸ Κεφάλαιον τῆς έταιρείας καταθέτει τήν 1ην Ἰουλίου ἐπ' ὀνόματι τῆς έταιρείας εἰς τήν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν 250.000 καί τήν 16ην Ἰουλίου ἰ.ἔ. θὰ καταθέσῃ ἑτέρας 250.000 δρχ. Τήν 1ην Ἰουλίου ὁ Κ. Ἀργυρίου λαμβάνει παρὰ τῆς έταιρείας ἔναντι λογ)σμοῦ του ἐπιταγὴν ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς 81.250 δρχ. καί δέχεται ὅπως τὸ ὑπόλοιπον ἀναλάβῃ εἰς τέσσαρας ἴσας ἐτησίαις δόσεις ἐντόκως πρὸς 10%.

III. Τήν 30ὴν Ἰουνίου 1955 μετὰ τήν ἐγγραφὴν τῶν ὀφειλομένων πρὸς τὸν Κ. Ἀργυρίου τόκων ἀνεροχομένων εἰς 50.000 δρχ. ή έταιρεία καταβάλλει εἰς αὐτὸν τήν πρώτην ἐτησίαν δόσιν ἠῤῥξημένην κατά τοὺς τόκους. Οἱ έταῖροι Α. Νικολάου καί Χ. Βασιλείου ὁ μὲν πρῶτος καθυστέρησε τήν καταβολὴν τῆς δευτέρας δόσεως ἐπὶ ἓνα μῆνα. Ἀμφότεροι ἐπιβαρύνονται διὰ τήν βραδύτητα ταύτην μὲ τόκον 10%.

IV. Ἡ κίνησις τῶν τμηματικῶν λογ)σμῶν τῶν ἐμπορευμάτων ἐνεφανίζοντο κατά τὸ τέλος τῆς χρήσεως εἰς τὰ βιβλία τῆς έταιρείας ὡς ἐξῆς :

*Εμπορεύματα κατά την ἀρχὴν τῆς χρήσεως	568.750
*Αγοραὶ κατά τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως	2.875.000
*Ἐξοδα ἀγορῶν	75.000
Πωλήσεις κατά τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως	3.074.500
*Ἐξοδα πωλήσεων	49.000
*Εμπορεύματα εὑρεθέντα κατά τὸ τέλος τῆς χρήσεως.	921.600

V. Εἰς τὸ τέλος τῆς χρήσεως ἐνεργοῦνται (ἀποσβέσεις ἐπὶ τῶν ἐξόδων ἰδρύσεως 10%, ἐπὶ δὲ τῶν ἐπίπλων καὶ Σκευῶν 12% κατὰ τὸν ἔμμεσον τρόπον.

Ζητεῖται: Ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω δοθέντων ἐνεργηθῶσι:

α) Τὸ κλείσιμον τῶν βιβλίων τῆς ἐταιρείας Κ. Ἀργυρίου καὶ Α. Νικολάου.

β) Τὸ ἀνοιγμα τῶν βιβλίων τῆς ἐταιρείας Α. Νικολάου καὶ Χ. Βασιλείου καὶ

γ) Τὰς ἐγγραφὰς τέλους τῆς χρήσεως.

β' Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ

1ον. Τὰ ἡμερομίσθια ληξάσης περιόδου εἶναι 200.000.000 δραχ. καὶ βαρύνουν κατὰ $\frac{1}{4}$ τὰ κέντρα κόστους α, β, γ καὶ δ. Δοθέντος ὅτι τὰ ὑποχρεωτικὰ δῶρα ἀνέρχονται εἰς 20% ἐπὶ τῶν ἡμερομισθίων· κατὰ τίνα τρόπον θὰ εἶναι δυνατόν λογιστικῶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τοῦτο; καὶ ποῖαι αἱ σχετικαὶ ἐγγραφαί;

2ον. Ἡ κατάστασις τῶν πληρωμῶν τῆς ἐπιχειρήσεως Κ ἔχει ὡς ἑξῆς:

	Δραχ.	
1) Εἰς Α προμήθειαν του διὰ τὴν ἀγορὰν Πρώτης ὕλης	1.000	
2) Εἰς Δ ἐξόφλησις τιμολογίου του καυσίμων	2.000	»
3) Εἰς Ε δι' ἐκπόνησιν σχεδίου βιομηχανοστασίου	5.000	»
4) Εἰς Δσιν δι' ἐξοδα ταξιδιώτου εἰς ἐξωτερικὸν διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν προϊόντων τῆς ἐπιχειρήσεως	30.000	»
5) Εἰς Ν κόμιστρα βοηθητικῆς ὕλης	1.500	»
6) Εἰς Διαφημιστικὴν ἐταιρείαν Ξ διὰ διαφήμισιν τοῦ προϊόντος Χ	5.000	»
7) Δι' ἐνοίκιον Γραφείου		
8) Δι' ἐξόφλησιν καταδικαστικῆς ἀποφάσεως Δικαστηρίου διὰ παράνομον ἀπόλυσιν ἐργάτου μας	6.000	»
9) Διὰ παράβολον ἐνστάσεως διὰ φορολογικὴν δίκην	1.000	»
10) Διὰ πρόστιμον λόγῳ ἐκπροθέσμου ὑποβολῆς δηλώσεως Φ.Κ.Ε.	10.000	»
11) Διὰ ναῦλα πωληθέντος προϊόντος Ο	6.000	»
12) Δι' ἐξόφλησιν ἀσφαλιστρῶν μας φορητῶν αὐτοκινήτων	3.000	»

Νὰ γίνουν ἀπολογιστικαὶ ἐγγραφαί.

3ον. Ὁ μέσος ὄρος τοῦ ἀθροίσματος τῶν ὑπολοίπων τῶν μηνιαίων Προσωρινῶν Ἴσοϋγίων, μᾶς ἐμφανίζει τὴν ἑξῆς κατάστασιν:

Ἀκινητοποιήσεις	Δρ.	2.000.000
Παραγωγή Προϊόντων	»	300.000
Προϊόντα	>	1.000.000
Χρεῶσται	»	500.000
Πρῶται ὕλαι	>	1.500.000
	»	<u>5.300.000</u>
Ἴδιον Κεφάλαιον	»	3.300.000
Πιστωταί	>	2.000.000
	»	<u>5.300.000</u>

Οἱ τόκοι τοῦ ξένου κεφαλαίου ἀνῆλθον εἰς 300.000. δρχ.

Ζητεῖται : Ἡ κατ' εἶδος κόστους ἐπιβαρύνσεις : α) Ἀκολουθουμένης τῆς θεωρίας τῆς κοστολογήσεως τοῦ τόκου τοῦ ξένου κεφαλαίου καὶ β) ἀκολουθουμένης τῆς θεωρίας τῆς κοστολογήσεως τοῦ τόκου τοῦ ἰδίου καὶ ξένου κεφαλαίου.

Ἐπιτόκιον ὑπολογισμοῦ τοῦ τόκου τοῦ ἰδίου κεφαλαίου 10 %

4ον. Τὰ Γενικά Ἔξοδα Διοικήσεως ἐπιχειρήσεως «Ρ» ἀνῆλθον εἰς 1.000.000 δρχ. Τὸ σύνολον τῶν ἀγορῶν ἀνῆλθον εἰς 20.000.000 δρχ. τῆς παραγωγῆς εἰς 30.000.000 δρχ. καὶ τῶν πωλησεων εἰς 30.000.000 δρχ.

Κρίνεται ὅτι ἴσον ποσὸν πωλήσεων ἐν σχέσει μὲ τὰς ἀγορὰς ἀπασχολεῖ τὰς διοικητικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸ διπλάσιον καὶ ὅτι ἴσος ὄγκος παραγωγῆς ἐν σχέσει μὲ τὰς πωλήσεις ἀπασχολεῖ τὴν διοίκησιν κατὰ 50 % περισσότερον.

Ζητεῖται : α) Ὁ ἀναλυτικὸς προσδιορισμὸς ἐπιβαρύνσεως τοῦ κατ' εἶδους κόστους.

β) Ὁ ἀναλυτικὸς προσδιορισμὸς ἐπιβαρύνσεως ἐκάστου κέντρου κόστους λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐξῆς :

Αἱ ἀγοραὶ πρώτης ὕλης α'	ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς	12.000.000
Αἱ ἀγοραὶ πρώτης ὕλης β'	» » »	8.000.000
Ἡ παραγωγή προϊόντος γ'	» » »	18.000.000
» » » ψ'	» » »	12.000.000
Αἱ πωλήσεις προϊόντος χ'	» » »	15.000.000
» » » ψ'	» » »	15.000.000

5ον. Ὁ λ)σμός ἀποτελέσματα χρήσεως Βιομηχανικῆς Ἐπιχειρήσεως Ζ' ἔχει ὡς ἐξῆς :

Ἀποτελέσματα Χρήσεως

Γεν. Ἔξοδα Δ)σεως	700.000	Μικτὸν Κέρδος	2.500.000
Ἀποσβέσεις	800.000		
Τόκοι	500.000		
Καθαρά Κέρδη	500.000		
	<u>2.500.000</u>		<u>2.500.000</u>

Ὁ λογισμὸς «προϊόντα» κατὰ τὴν ἐν λόγῳ χρῆσιν ἤνοιξε μὲ ὑπόλοιπον 1.000.000 δραχ., ἐχρεώθη δὲ λόγῳ κόστους παραγωγῆς μὲ 9.000.000 δραχ. καὶ ἐπιστώθη μὲ 9.500.000 δραχ. Ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ $\frac{1}{2}$ τῶν διὰ λογισμοῦ ἀποτελέσματα χρήσεως ἀποσβεννυμένων δαπανῶν βαρύνει τὸ κόστος παραγωγῆς καὶ ὅτι ἡ ἀποτίμησις τῶν μενόντων γίνεται κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ μέσου σταθμικοῦ ὄρου.

Ζητεῖται : ποῖον τὸ ἀποτέλεσμα κατὰ τὴν ὁρθὴν τῶν πραγμάτων ἀντίληψιν ;

βον. Τίθενται ὑπ' ὄψει τὰ κάτωθι δεδομένα βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως κοστολογούσης βάσει συντελεστοῦ τὰ ὡς κάτωθι στοιχεῖα κόστους παραγωγῆς.

	ΠΟΣΑ κοστολογηθέντα	ΠΟΣΑ πραγματοποιηθέντα
Νόμιμα δῶρα	400.000	350.000
Ἀποσβέσεις	1.000.000	900.000
Γεν. ἔξοδα ἐκμεταλλεύσεως	1.200.000	1.400.000
Τόκοι	900.000	1.000.000

Δόσατε τὴν θέσιν τῶν λογισμῶν ἐν σχήματι Γ καὶ τὰς ἐνδεικνυόμενας ἐγγραφὰς διὰ τὴν τακτοποίησιν αὐτῶν.

Τον. Συντάξατε τὸ φύλλον μερισμοῦ ἀποσβέσεων καὶ ἐνεργήσατε τὴν ἐγγραφὴν βάσει τῶν κάτωθι στοιχείων.

Ἀποσβέσεις Οἰκοδομικῶν ἐγκαταστάσεων	Δρ.	200.000
Βιομηχανοστασίου παραγωγῆς προϊόντος Α'	»	100.000
» » » Β'	»	80.000
Ἀποθήκης προϊόντων	»	70.000
» Α' ὑλῶν	»	50.000
Γραφείων Ἐργοστασίου	Σύνολον	» 500.000

Ἀποσβέσεις Μηχανικῶν Ἐγκαταστάσεων	Δρ.	400.000
Μηχανημάτων παραγωγῆς προϊόντος Α'	»	300.000
» » » Β'	»	150.000
» » Ἀτμοῦ	»	100.000
» » Ρεύματος	Σύνολον	» 950.000

Κατὰ τίνα τρόπον ζητεῖται ἡ κοστολόγησις τῶν συμπαραγῶγων

8ον. Οί λογ)σμοί Ἀποθεμάτων ἔσχον κατὰ δοθεῖσαν περίοδον τὴν ἑξῆς κίνησιν.

	ΠΡΩΤΑΙ ΥΛΑΙ	ΠΡΟΪΟΝΤΑ
*Υπόλοιπον παρ. χρήσεως	Δρχ. 1.000.000	500.000
*Αγοραὶ	» 12.000.000	—
*Επιστροφαὶ	» 500.000	—
*Υπόλοιπον	» 1.200.000	1.000.000

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ περίοδον ἐπραγματοποιήθησαν αἱ κάτωθι δαπάναι καὶ ἔσοδα.

Α' Δαπάναι

*Αμοιβαὶ προσωπικοῦ	Δρχ.	5.000.000
*Αμοιβαὶ τρίτων	»	500.000
*Αποσβέσεις	»	1.400.000
Τόκοι	»	400.000
Φόροι	»	100.000
Γενικὰ ἔξοδα Δ)σεως—Διάφορα	»	600.000
Σύνολον	»	<u>8.000.000</u>

Β' Ἔσοδα

Πωλήσεις	Δρχ.	18.000.000
*Ἔσοδα ἐκ τοκομεριδίων	»	200.000

Ζητεῖται νὰ συνταχθῇ ὁ λογ)σμός τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ νὰ διαπιστωθῇ τὸ σχετικὸν ἀποτέλεσμα.

8ον. Κατὰ τίνα τρόπον δύνανται λογιστικῶς νὰ ἀποχωρισθοῦν τὰ ἐκ τῆς διακυμάνσεως τῶν πρώτων ὑλῶν ἀποτελέσματα τῶν τοιούτων τῆς ἐκμεταλλεύσεως (Δόσατε καὶ σχετικὸν παράδειγμα).

10ον. Παρὰ Βιομηχανικῇ ἐπιχειρήσει Χ ἐνηργήθησαν ἀνακεφαλαιωτικῶς αἱ κάτωθι πράξεις:

1) Πληρωμαὶ ἐν γένει

1) Ὁφειλόμενα ἡμερομίσθια	Δρχ.	100.000
2) Ἀσφάλιστρα ἐργοστασίου	»	50.000
3) Συνδρομὴ Τεχνικοῦ περιοδικοῦ	»	5.000
4) Ὁδοιορικὰ Γεν. Διευθυντοῦ	»	10.000
5) Περιθώριον ἀνοίγματος πιστώσεως παρ' ΕΤΕΑ διὰ πρώτην ὑλὴν Χ ἀξίας \$ 30.000	»	300.000
6) Φ.Κ.Ε. ὀφειλόμενος	»	45.000

II. Αναλώσεις εν γένει

1) Πρώτης ύλης X	μ. 1000	»	1.000.000
2) »	» Ψ μ. 500	»	750.000
3) Ύλικά και ανταλλακτικά		»	100.000
4) Ακάθαρτον πετρέλαιον τόννοι	100	»	200.000
5) Ατμός τόννοι	200		
6) Ρεύμα KW	100.000		

III. Στοιχεία διάφορα εξωταμειακά

1) Κατάστασις ημερομισθίων ληξάσης περιόδου Κρατήσεις επί της καταστάσεως Δρχ. 20.000 Εργοδοτικοί εισφοραί » 30.000	»	250.000
2) Βεβαίωσις προστίμου υπό της Έφορίας λόγω έλλείψεως ένημερότητας	»	10.000
3) Καταλογισμός τόκων υπό ΕΤΕΑ τρεχ. λ)σμού	»	80.000
4) Στοιχεία μερισμού		

Α' Ημερομισθίων

Παραγωγή προϊόντος A	Δρχ.	100.000
» B	»	80.000
Ατμοπαραγωγή	»	25.000
Ηλεκτροπαραγωγή	»	13.000
Φόρτωσις προϊόντος A	»	12.000
Παραλαβή πρώτης ύλης X	»	20.000
		<u>250.000</u>

Β' Ακάθαρτον πετρέλαιον

1) Ηλεκτροπαραγωγή T 70''	»	140.000
2) Ατμοπαραγωγή T 30''	»	60.000
		<u>200.000</u>

Γ' Ατμού

1) Παραγωγή προϊόντος A	120
2) » » B	80

Δ' Ρεύματος

1) Παραγωγή προϊόντος A	KW	60.000
2) » » B	KW	40.000

IV. Στοιχεία κοστολογήσεως διάφορα

Έκ της πρώτης ύλης X παράγεται το προϊόν A	A
» » » Ψ » B	B

Τò αναλίσκόμενον ρεύμα ύπολογίζεται πρòς 0,50 κατά KW, ò δè ατμός πρòς 150 Δρχ. ò τόννος.

Τὰ ύλικά και ανταλλακτικά κατηγαλώθησαν ύπό τοϋ ΣΕ.

Διὰ δαπάνας συντηρήσεως ὑπολογισθῆ τὸ 15 % ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἡμερομισθίων βάσει συντελεστοῦ.

Νὰ συνταχθῆ τὸ ἡμερολόγιον.

11ον. Ἐπιχείρησις βιομηχανικὴ βαρύνεται μὲ σταθερὰ ἔξοδα 1.500.000 δρχ. ἑτησίως καὶ πραγματοποιεῖ Κ. Ἔργασιων 30.000 000 δρχ. Τὸ ἐν αὐτῷ περιλαμβανόμενον κέρδος ἀντιστοιχεῖ εἰς 4 %.

Μελετᾶται ἡ ἐπέκτασις τῶν ἐργασιῶν διὰ δημιουργίας νέου τμήματος τὸ ὁποῖον θὰ ἀπασχολήσῃ ἐν ὄλῳ κεφάλαια 5.000.000 δρχ. ἐξ ὀλοκλήρου δανειακὰ πρὸς 12 %. Διὰ τοῦ νέου τμήματος τὰ σταθερὰ ἔξοδα θὰ αὐξηθῶν κατά 500.000 (κυρίως λόγω προσθέτων ἀποσβέσεων), ὁ δὲ ἐξ αὐτοῦ ἀναμενόμενος Κ.Ε. θὰ ἀνέλθῃ εἰς 15.000.000 περιλαμβανομένου κέρδους 6 %. Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν σταθερῶν ἐξόδων τὰ ὑπὸ τοῦ νέου τμήματος παραχθῆσόμενα προϊόντα θὰ ἀπορροφήσῃ τὸ $\frac{1}{4}$. Ἐὰν ὑποτεθῆ ὅτι ὅλα τὰ ὑπόλοιπα στοιχεῖα τοῦ κόστους εἶναι ἀναλογικά, ποῖον θὰ εἶναι τὸ ἐμπορικὸν κόστος τῶν πωλήσεων προϊόντων τοῦ νέου τμήματος ;

12ον. Ἐργοστάσιον ἔχει ἡμερήσια βιομηχανικὰ ἔξοδα 5.000 δρχ. πλὴν τῶν ὑλῶν καὶ παράγει 5.000 μονάδες προϊόντων συνολικῆς ἀξίας 10.000 δρχ. περιλαμβανομένου κέρδους 8 %.

Ἐξετάζεται, ἐὰν συμφέρη ἀντὶ τοῦ παραγομένου προϊόντος νὰ παραγάγῃ δύο νέας ποιότητας τὴν Ζ καὶ Ω, ἐργαζόμενον ἐκ περιτροπῆς κατὰ μῆνα δι' ἕκαστον τῶν εἰδῶν αὐτῶν ὑπὸ τὰ ἐξῆς δοθέντα:

Δυναμικότης ἡμερησίας παραγωγῆς εἰς προϊόν Ζ μονάδες 3000 καὶ Ω 1000 μὲ ἔξοδα τὰ αὐτὰ ὡς καὶ σήμερον.

Ἐὰν ἡ κατὰ μονάδα τιμὴ πωλήσεως τοῦ Ζ εἶναι 3 δρχ., τοῦ δὲ Ω 9 δρχ., πόσον πρέπει νὰ στοιχίζουσι αἱ ἀναλισκόμενα ὕλαι κατ' εἶδος ὥστε ἡ ἐπιχείρησις νὰ κερδίξῃ τὸ αὐτὸ ποσὸν χρημάτων ἡμερησίως, τὸ ὁποῖον κερδίζει σήμερον ;

Εἰς τί ἀποσκοπεῖ ἡ διὰ συντελεστῶν κοστολόγησις;

Δ' Εἰδικὸν Δίκαιον

1. Ἐμπορικὸν Δίκαιον

Θέμα Ι

Ὁ Πατὴρ Δωρόθεος ἱερομόναχος, ὁ ΑΒ δικηγόρος καὶ ὁ ΓΔ χρηματιστής, διαθέσαντες τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια ἤνοιξαν ἀπὸ κοινουῦ φαρμακεῖον, προσέλαβον ὡς ὑπάλληλον τὸν φαρμακοποιὸν Ε διὰ νὰ παρασκευάζῃ τὰς συνταγὰς καὶ πωλεῖ τὰ φάρμακα πρὸς τοὺς πελάτας, ἐνῶ οἱ ἴδιοι διαχειρίζοντο τὸ φαρμακεῖον χωρὶς νὰ

ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν πρὸς τοὺς πελάτας. Μετὰ πάροδον χρόνου τινος ἔσταμάτησαν τὰς πληρωμὰς πρὸς τοὺς πιστωτὰς των, οὗτοι δὲ ἐζήτησαν νὰ κηρύξουν εἰς πώχευσιν καὶ τοὺς τέσσαρας. Ἐρωτᾶται: ὑφίστανται αἱ νόμιμοι προϋποθέσεις πρὸς τοῦτο δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν καὶ πῶς ἐδημιουργήθησαν αὐταί;

Θέμα II

Ὁ Βιομηχανὸς AB ἐδήλωσε πρὸς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ τὰ ἑξῆς σήματα: α) τὴν εἰκόνα ἐνὸς μεταξοσκώληκος, β) μίαν Ἰουδαϊκὴν πεντάλφαν, γ) τὴν εἰκόνα ἐνὸς λέοντος ὅπως ἐπισημαίνει δι' αὐτὸν μεταξωτὰ ὑφάσματα. Παρῆλθε 4ετία ἀπὸ τῆς καταθέσεως χωρὶς νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ. Ὁ ΓΔ ἔμπορος ὑφασμάτων ἤρχισε μετὰ τὴν πάροδον 4ετίας νὰ κυκλοφορῇ ὑφάσματα παντὸς εἶδους μὲ τὰ τρία αὐτὰ σήματα. Ἐρωτᾶται α) δύναται ὁ AB νὰ τὸν ἐμποδίσῃ καὶ πῶς; β) τί δύναται νὰ κάμῃ ὁ ΓΔ διὰ νὰ νομιμοποιήσῃ τὸ δικαίωμα χρήσεως τῶν ὡς ἄνω σημάτων;

2. Ἐργατικὸν Δικαίον

1. Τί εἶναι ἐλευθερία πρὸς ἐργασίαν καὶ τί δικαίωμα πρὸς ἐργασίαν;

Πῶς προστατεύεται ἑκάτερον τούτων ἐν Ἑλλάδι;

2. Εἶναι ἐργάτης ἢ ὑπάλληλος ὁ δι' ἡμερομισθίου πληρωνόμενος βοηθὸς ὀδοντοῖατροῦ καὶ διατί;

Ποία εἶναι ἡ σημασία τοῦ χαρακτηρισμοῦ του ὡς ἐργάτου ἢ ὑπαλλήλου;

3. Τί εἶναι ἐπίσχεσις ἐργασίας καὶ πότε ἐπιτρέπεται αὕτη;

4. Ποῖα αἴτια ἐδημιούργησαν τὴν Κοινωνικὴν Πολιτικὴν;

5. Περὶ τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου μισθοῦ.

6. Ποῖοι λόγοι οἱ ἐπιτρέποντες τὴν καταγγελίαν τῆς συμβάσεως τῆς ἐργασίας;

Ε' Ἐμπορευματολογία

1. Βιομηχανικὰ λίπη καὶ ἔλαια (εἶδη).

Ἐμπορικὸς αὐτῶν τίτλος—χρήσεις—Moëllon Dergas—λανολίνη—προέλευσις—παρασκευὴ—χρήσεις.

Ἐδρογόνωσις ἐλαίων—θεωρία—περιγραφὴ δύο συστημάτων ὕδρογονώσεως. Σκοπὸς καὶ σημασία αὐτῆς—ποία ἢ διαφορὰ μεταξὺ μαργαρίνης καὶ ἐλαιομαργαρίνης;

Ποία ἢ διαφορὰ μεταξὺ λανολίνης καὶ Μοελλὸν Ντειγκράς;

2. Περὶ ἐλαιουργίας.

Ὅρισμὸς λιπῶν καὶ ἐλαίων, ποία ἢ μεταξύ των διαφορὰ καὶ

ποῦ ὀφείλεται αὐτή; Παρασκευὴ σπορελαίων.—Ἐξευγενισμὸς αὐτῶν.—᾽Ορισμὸς βαθμοῦ ὀξύτητος καὶ ἐλαϊκῆς ὀξύτητος.—Μετατροπὴ βαθμοῦ ὀξύτητος εἰς ἐλαϊκὴν τοιαύτην $\%$. Χῶροι παραγωγῆς ἐλαιολάδου καὶ σπορελαίων. Νὰ εὐρεθῶσιν 2875 λίτρα οἰνοπνεύματος βαθμοῦ 85° μὲ πόσα λίτρα ἀνύδρα ἀντιστοιχοῦν.

3. Περὶ οἰνοπνευματοποιίας

᾽Ορισμὸς τοῦ οἰνοπνεύματος. Πρῶται ὕλαι παρασκευῆς οἰνοπνεύματος ἐπιτρεπόμεναι ἐν Ἑλλάδι. Βιομηχανικὴ παρασκευὴ καθαρῶ οἰνοπνεύματος—χρήσεις αὐτοῦ—φορολογία ἐν Ἑλλάδι.

Ἐπιτηδευματῖαι παρασκευάζοντες καὶ χρησιμοποιοῦντες οἰνοπνευμα ἐν Ἑλλάδι.

Περὶ φωτιστικοῦ οἰνοπνεύματος. (Παρασκευὴ του — αἰτιολογία παρασκευῆς του καὶ χρήσεις αὐτοῦ). Νὰ εὐρεθῶσιν 9853 χιλιόγραμμα οἰνοπνεύματος βαθμοῦ 95° μὲ πόσα χιλιόγραμμα ἀνύδρον οἰνοπνεύματος ἀντιστοιχοῦν. (Ἀντιστοιχοῦν ἀνύδρον οἰνόπνευμα εἰς τὸν βαθμὸν 95°=92°,44).

Στ' Βιομηχανικὴ Τεχνολογία

1. Μηχανογνωσία

1. Ἄρχαι καὶ συστήματα μεταδόσεως κινήσεως.

2. Λιπαντικὰ καὶ κριτήρια ἐκλογῆς τοῦ ἐκάστοτε καταλλήλου λιπαντικοῦ.

3. Σύγκρισις μεταξὺ ὑδροηλεκτρικῶν καὶ θερμοηλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας. Βασικὰ πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα ἐκάστου συστήματος, ἐν σχέσει μὲ τὴν σημερινὴν παραγωγικὴν διάρθρωσιν τῆς Ἑλλάδος.

4. Λειτουργία τοῦ ἐμβολοφόρου ἀτμοκινητήρος καὶ ἐργοδεικτικὰ διαγράμματα. Οἰκονομικὴ σημασία τῆς ὑπερθερμάνσεως τοῦ ἀτμοῦ.

Ἄσκησις 1

᾽Ο συντελεστὴς ἀποδόσεως παραγωγῆς ἀτμοῦ εἰς ἐργοστάσιον, μὲ χρῆσιν γαιάνθρακος 7,800 θερμίδων εἶναι 82 $\%$. Δοκιμαὶ μικτοῦ καυσίμου, λιγνίτου καὶ πετρελαίου, εἰς ἀναλογίαν 4 μερῶν λιγνίτου τῶν 3.400 θερμίδων καὶ 1 μέρος πετρελαίου τῶν 10.000 θερμίδων, ἔδωσαν συντελεστὴν ἀποδόσεως 78 $\%$. Ἄν ἡ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τιμὴ κατὰ τόννον τοῦ γαιάνθρακος εἶναι 1.312 δρχ. καὶ τοῦ πετρελαίου 1.800 δρχ., ποῖον δύναται νὰ εἶναι τὸ μέγιστον ἐπὶ τῆς ἐσχάρας κόστος τοῦ λιγνίτου, ὥστε νὰ εἶναι οἰκονομικῶς ἐπιτρεπτὴ ἢ ἀντικατάστασις τοῦ ἐνὸς συστήματος καύσεως διὰ τοῦ ἑτέρου;

Ἔσκησις 2

Εἰς θερμικὸν ἐργοστάσιον ἠλεκτροπαραγωγῆς ἔχομεν μετρήσει ὡς ἑξῆς τοὺς ἐπὶ μέρους συντελεστὰς ἀποδόσεως :

α) Ἀτμοπαραγωγῆς 81 %, β) θερμοτρεπτικὸς εἰς ἄξονα ἀτμοστροβίλου 32 %, γ) εἰς πόλους ἠλεκτρογεννητρίας 92 %, δ) εἰς μετασχηματιστὴν ἀνυψώσεως τῆς τάσεως 94 %.

Ἔρωταί : 1. Πόσα περίπου γραμμάρια γαιάνθρακος τῶν 7.800 θερμίδων ἀντιστοιχοῦν εἰς ἕκαστον Kwh θερμότητος εἰς τὴν ἔξοδον τῆς ὑψηλῆς τάσεως ἐκ τοῦ ἐργοστασίου (θερμικὸν ἰσοδύναμον τοῦ Kwh, 860 θερμίδες χιλιογράμμου) ;

2. Ἄν ἡ μέση ἡμερησία παραγωγή εἰς ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν εἶναι 400 χιλιάδες Kwh, ὃ δὲ εἰς γαιάνθρακα ἐφοδιασμὸς γίνεται διὰ πλοίων τῶν 5 000 τόννων, πόσοι κατάπλοι τοιούτων φορτίων δέον νὰ πραγματοποιοῦνται ἑτησίως, εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἐργοστασίου ;

3. Φύλλον χαλυβδίνου ἐλάσματος, σχήματος ὀρθογωνίου, πρόκειται νὰ τὸ μεταφέρουν τρεῖς ἐργάται. Ὁ εἰς ἑξ' αὐτῶν τὸ κρατᾷ ἀπὸ τῆς μιᾶς κορυφῆς τοῦ ὀρθογωνίου. Εἰς ποίας θέσεις πρέπει νὰ τὸ κρατήσουν ἕκαστος τῶν ἄλλων δύο, ὥστε νὰ ἀναλογῇ εἰς ὅλους ἴσον φορτίον ;

4. Λέβης λειτουργεῖ διὰ γαιάνθρακος 7700 θερμίδων, τιμῆς 1330 δρχ. κατὰ τόννον, ὑπὸ ἀπόδοσιν 0,80. Ἔτεραι 100 δρχ. ἐπιβαρύνουν τὸν τόννον τοῦ καυσίμου δι' ἀμοιβὰς θερμοστών καὶ συντήρησιν τῆς ἐστίας. Προτείνεται ἡ ἀντικατάστασις τοῦ γαιάνθρακος διὰ λιγνίτου 2·00 θερμίδων καὶ παρέχεται ἐγγύησις ὅτι ἡ ἀπόδοσις δὲν θὰ εἶναι μικροτέρα τῶν 0,70, ἢ ἐπιβάρυνσις εἰς προσωπικὸν καὶ συντήρησιν δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰς 90 δρχ. κατὰ τόννον λυγνίτου καὶ ἡ ἀπόσβεσις τῶν νέων ἐγκαταστάσεων τὰς 15 δρχ. κατὰ τόννον λυγνίτου. Εἰς ποίαν τιμὴν πρέπει νὰ προσφερθῇ ὁ λυγνίτης, ὥστε νὰ μὴ γίνῃ δαπανηροτέρα ἢ λειτουργία τοῦ λέβητος ;

2. Ἠλεκτροτεχνία

1. Ἀποδέκτης 5 ὧμ συνδέεται ἐν παραλλήλῳ μὲ ἕτερον ἀποδέκτην 5 ὧμ. Τὸ παράλληλον τοῦτο κύκλωμα τίθεται ὑπὸ τάσιν 50 βόλτ. Εὐρεῖν τὴν ἰσχὺν εἰς ἕκαστον τῶν ἀποδεκτῶν, ὡς καὶ συνολικὴν τοιαύτην.

2. Γραμμὴ τηλεφωνικὴ ἐκ χαλκίνου σύρματος ($\rho = 0,016$) μήκους 20 χιλιομέτρων καὶ διατομῆς 2 χιλ. τίθεται ὑπὸ τάσιν 270 βόλτ καὶ τροφοδοτεῖ ἀποδέκτην 600 ὧμ. Εὐρεῖν τὴν ἔντασιν τοῦ ρεύματος.

3. Πηγὴν 400 σπειρῶν ἀποσύρεται ἐκ ροῆς 10^8 μάξουελ ἐντὸς ἐνὸς χιλιοστοῦ 1". Εὐρεῖν τὴν ἐν αὐτῷ ἐπαγομένην ἢ. ἔ. δύναμιν.

4. Ἀποδέκτης 5 ὧμ συνδέεται ἐν σειρᾷ μὲ ἕτερον ἀποδέκτην 15 ὧμ. Τὸ ὅλον σύστημα τίθεται ὑπὸ τάσιν 40 βόλτ. Εὐρεῖν τὴν ἰσχύν εἰς ἕκαστον τῶν ἀποδεκτῶν ὡς καὶ τὴν ὀλικὴν ἰσχύν.

5. Ἡλεκτρικὴ κουζίνα διαθέτει τρεῖς ἐστίας ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἰσχύος 1800 βάττ, ἡ δευτέρα 1200 βάττ καὶ ἡ τρίτη 800 βάττ. Πόσον θὰ πληρώσωμεν εἰς τὴν Η.Ε.Δ. διὰ τὴν τετράωρον λειτουργίαν τῆς τρίτης ἐστίας καὶ τὴν δίωρον τῆς πρώτης, ἂν τὸ κιλοβαττώριον διατιμᾶται πρὸς 50 λεπτά ;

6. Πηγὴ ἡ. ἐ. δυνάμεως 60 βόλτ καὶ ἐσωτερικῆς ἀντιστάσεως 2 ὧμ τροφοδοτεῖ 6 ἀποδέκτας ἐν σειρᾷ συνδεδεμένους. Ἐκαστος τῶν ἀποδεκτῶν ἔχει ἀντίστασιν 8 ὧμ. Εὐρεῖν τὴν ἰσχύν εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ὡς καὶ τὴν συνολικὴν ἰσχύν τοῦ συστήματος.

7. Πηγὴ μὲ ἡ. ἐ. δυνάμιν 100 βόλτ καὶ ἐσωτερικὴν ἀντίστασιν 2 ὧμ τροφοδοτεῖ μέσῳ γραμμῆς ἐκ χαλκίνου ($\rho = 0,016$) ἀγωγοῦ ὀλικοῦ μήκους 1000 μέτρων καὶ διαμέτρου 2 χιλιοστῶν, ἀποδέκτην ἀντιστάσεως 400 ὧμ. Εὐρεῖν τὴν ἰσχύν τοῦ ἀποδέκτου.

8. Ἐργασίασιν μὲ ἀποδέκτας ὀλικῆς ἰσχύος 800 χιλιοβάττ ἐργάζεται ἐπὶ δέκα ἐξ ὥρας τὸ εἰκοσιτετράωρον. Ἐργάσιμοι ἡμέραι κατὰ μῆνα 26. Τιμὴ χιλιοβαττορίου 0,2 τῆς δραχμῆς. Ποία ἡ κατὰ μῆνα δαπάνη εἰς ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν ;

9. Ἀγωγὸς μήκους 1 μέτρον κινεῖται ἐντὸς πεδίου ἐντάσεως $H = 200.000$ γκάους καὶ καθέτως πρὸς τοῦτο μὲ ταχύτητα 10 μέτρων ἀνά 1". Εὐρεῖν τὴν ἐν αὐτῇ ἐπαγομένην ἡ. ἐ. δυνάμιν.

10. Λαμπτήρ ἰσχύος 100 βάττ λειτουργεῖ ἐπὶ ὀκτώωρον ὑπὸ τάσιν 220 βόλτ. Εὐρεῖν α) τὴν ἔντασιν τοῦ ρεύματος καὶ τὴν ἀντίστασιν τοῦ λαμπτήρος. β) Πόσον στοιχίζει ἡ ὀκτώωρος λειτουργία του, ἂν τὸ κιλοβαττώριον στοιχίζει 0,5 τῆς δραχμῆς ;

11. Ἀποδέκτης ἀντιστάσεως 400 ὧμ συνδέεται παραλλήλως πρὸς ἕτερον 800 ὧμ. Τὸ παράλληλον τοῦτο κύκλωμα τίθεται ὑπὸ τάσιν $U = 220$ βόλτ. Εὐρεῖν α) τὴν ὀλικὴν ἀντίστασιν καὶ β) τὰ διαρρέοντα τοὺς δύο ἀποδέκτας ρεύματα ὡς καὶ τὴν παρ' αὐτῶν καταναλισκομένην ἰσχύν.

12. Ἀποδέκτης 200 ὧμ διαρρέεται ὑπὸ ρεύματος 2 ἀμπέρ. Εὐρεῖν τὴν τάσιν λειτουργίας του, τὴν ἰσχύν ὡς καὶ τὴν ἐνέργειαν τὴν ὁποίαν καταναλίσκει ἐπὶ δεκάωρον.

13. Τί ὀνομάζομεν ἠλεκτρικὴν τάσιν, ἠλεκτρικὴν ἀντίστασιν καὶ ἔντασιν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Μὲ ποίας μονάδας μετρῶνται καὶ ποία ἡ συνδέουσα τὰ τρία ταῦτα μεγέθη σχέσις.

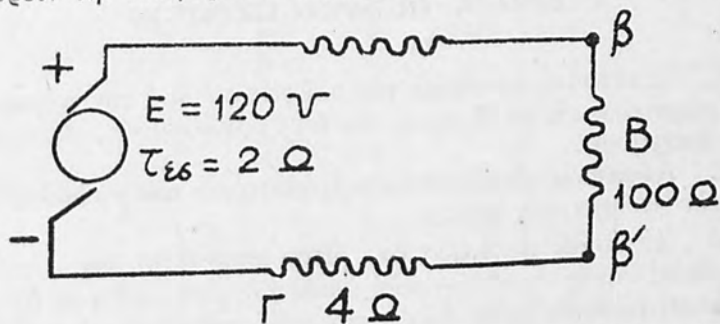
14. Λυχνία ἰσχύος 100 βάττ λειτουργεῖ ὑπὸ τάσιν 220 βόλτ. Εὐρεῖν τὴν ἀντίστασιν αὐτῆς καὶ τὴν ἔντασιν τοῦ διαρρέοντος ταύτης ρεύματος. Ἐὰν τὸ κιλοβαττώριον στοιχίζει 0,5 τῆς δραχμῆς. Πόσον κοστίζει ἡ συνεχῆς λειτουργία της ;

15. Κινητὴρ συνεχοῦς ρεύματος ἐργαζόμενος ὑπὸ τάσιν 220

βόλτ ἀπορροφᾷ 20 ἀμπέρ κατά τὴν λειτουργίαν του. Εὐρεῖν τὴν εἰς ἵππους ἰσχύν του. Ἐπίσης τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον μᾶς ἀποδίδει εἰς κίλοβαττόρια, ἐὰν ἐργασθῇ ἐπὶ δεκάωρον καὶ ἐὰν ἡ ἀπόδοσίς του εἶναι 80%.

16. Τὸ κύκλωμα τοῦ Σχήματος τροφοδοτεῖται ὑπὸ πηγῆς με ἡ. ε. δύναμιν $E=120\text{V}$ καὶ $r_{\epsilon\sigma}=2\Omega$.

Εὐρεῖν τὴν διαφορὰν δυναμικοῦ εἰς τὰ ὄρια ββ' τοῦ ἀποδέκτου.

17. Νὰ ὑπολογισθῇ ἡ ἰσχύς τοῦ ἀποδέκτου B ὡς καὶ τὸ ἔργον εἰς αὐτὸν διὰ δεκάωρον λειτουργίαν του. Νὰ ἐκφράσωμεν τὸ ἔργον εἰς τζάουλ.

Ποία ἡ πιθανότης θανάτου εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς καὶ πόσοι ἐξ 100.000 ἀρρένων θὰ ἐπιζήσουν εἰς τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας των;

Μαθηματικὴ Στατιστικὴ

1. Ὑπολογίσατε τὰς ροπὰς 1ης καὶ 2ας τάξεως α) ἀπὸ τὴν ἀρχὴν καὶ β) ἀπὸ τὸν ἀριθμητικὸν μέσον τῆς κατανομῆς :

x	f
1	1
3	2
5	3
7	5
9	2

2. α) Δίδονται τὰ κάτωθι ζεύγη παρατηρήσεων :

x	1	2	3	5	6	7
y	1	3	2	5	9	10

Ὑποτιθεμένου ὅτι αἱ τιμαὶ x εἶναι ἀπηλλαγμένοι σφαλμάτων, νὰ ὑπολογισθῇ ἡ ἐξίσωσις τῆς εὐθείας παλινδρομήσεως $y = a + bx$.

β) Ἀποδείξατε, πῶς προκύπτουν αἱ κανονικαὶ ἐξισώσεις τῶν ἐλαχίστων τετραγώνων εἰς τὴν περίπτωσιν γραμμικῆς σχέσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ γράψατε τὰς ἐξισώσεις ταύτας διὰ τὰς περιπτώσεις συναρτήσεως β' καὶ γ' βαθμοῦ.

γ) Ποίαν μορφήν λαμβάνουν αἱ κανονικαὶ ἐξισώσεις τῶν ἐλαχίστων τετραγώνων, ἐν ἀντὶ τῶν ἀρχικῶν δεδομένων x καὶ y θεωρήσωμεν τὰς ἀντιστοίχους ἀποκλίσεις αὐτῶν ἀπὸ τοὺς μέσους \bar{x} καὶ \bar{y} .

3. Τῶν ὡς ἄνω δεδομένων τῆς ἀσκήσεως II εὑρεῖν τὸν συντελεστὴν ἀπλῆς συσχετίσεως.

Στατιστικὴ Ἀνάλυσις

1. Δίδεται ἡ κάτωθι κατανομή :

x	ψ
20 — 24,9	8
25 — 29,9	15
30 — 34,9	32
35 — 39,9	64
40 — 44,9	78
45 — 49,9	45
50 — 54,9	36
55 — 59,9	18
60 — 64,9	9

Εὑρεῖν : α) τὸν μέσον ἀριθμητικόν, β) τὴν διάμεσον καὶ τὰ δύο τεταρτημόρια T_1 καὶ T_3 , γ) τὸν τύπον, δ) τὴν διακύμανσιν καὶ μέ-

στην ἀπόκλισιν τετραγώνου, ε) τὴν ἀσυμμετρίαν, στ) τὴν κύρτωσιν τῆς κατανομῆς.

Τί συμπεράσματα προκύπτουν ἐκ τῶν ἄνω παραμέτρων; (Νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ διόρθωσις κατὰ Sheppard εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς διακυμάνσεως).

2. Δίδεται ὁ κάτωθι πίναξ ἀφορῶν 1119 ἄτομα, ἡλικίας 25—30 ἔτων, ἅτινα ἠσφαλίσθησαν μὲ κανονικὰ ἀσφάλιστρα ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ μὲ ἠϋξημένα τοιαῦτα. Ἐξεταστέον ἂν ἰσχύῃ ἡ ὑπόθεσις ὅτι αἱ δύο ὁμάδες ἔχουν τὴν ἰδίαν πιθανότητα θανάτου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους.

Κατηγορία ἀσφαλιστρῶν	Θανόντες	ἐπιζήσαντες	Σύνολον
Κανονικὰ	48	931	979
Ἡϋξημένα	13	127	140
Σύνολον	51	1058	1119

(Θὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ κριτήριον χ^2 , τιμὴ τοῦ χ^2 μὲ 1 βαθμὸν ἐλευθερίας εἰς 5 %, $\chi^2 = 3,841$).

3. Δίδεται ἡ διπλῆ σειρὰ :

ψ	χ	ψ	χ
9	9	5	5
9	8	4	3
8	7	3	3
6	7	1	1
6	6	1	1

Νὰ προσδιορισθῇ :

- Ἡ ἐξίσωσις παλινδρομήσεως τοῦ ψ ὡς πρὸς χ .
- Ὁ συντελεστὴς συσχετίσεως τ τοῦ ψ καὶ χ .
- Νὰ ἐλεγχθῇ ἡ σημαντικότης τοῦ τ εἰς 5 % ($v = 9$, $t_v = 2,262$).
- Νὰ καθορισθοῦν τὰ ὅρια ἐμπιστοσύνης τοῦ τ εἰς 5 %.
- Ὅμοίως τοῦ συντελεστοῦ παλινδρομήσεως β εἰς 5 %.

4. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ συγκρίσεως δύο μηχανῶν κατασκευῆς βαμβα-

κερῶν νημάτων λαμβάνονται θετικά δείγματα ἐξ ἑκάστης μηχανῆς ἅτινα ἐλέγχονται διὰ τὴν ἀντοχὴν εἰς τὴν θραῦσιν. Ταῦτα παρέχουν τὰ ἑξῆς δεδομένα :

Μηχανὴ Α : 380, 382, 362, 382, 364, 392, 360, 358, 400, 402.

Μηχανὴ Β : 398, 440, 396, 428, 420, 446, 420, 420, 410, 390.

Ἐὰν ὑποτεθῆ ὅτι ἡ κατανομὴ τῆς ἀντοχῆς τοῦ νήματος ἑκάστης μηχανῆς εἶναι *κανονικὴ* (τοῦ τύπου Gauss - Laplace) μὲ τὴν ἰδίαν διακύμανσιν διὰ τὰς δύο μηχανάς, νὰ εὗρεθῆ τὸ διάστημα ἐμπιστοσύνης εἰς 95 % διὰ τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν μέσων τιμῶν, ἔτι δὲ καὶ ἂν ἡ διαφορὰ τῶν δύο μέσων εἶναι σημαντικὴ ἢ ὄχι, δηλ. ἂν τὰ προϊόντα τῶν δύο τύπων τῶν μηχανῶν διαφέρουν σημαντικῶς.

Στατιστικὴ τῶν Ἐπιχειρήσεων

1. Εἰς παραγωγὴν χάλυβος εὗρίσκονται ἀπὸ τὰ 20 πρῶτα δείγματα ἐκ 5 δοκιμίων ἑκαστον αἱ κάτωθι τιμαὶ ἀντοχῆς \bar{x} καὶ R ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν νὰ συνταχθοῦν διαγράμματα παρακολουθήσεως \bar{x} R καὶ σ διὰ τὴν μέλλουσαν παραγωγὴν.

\bar{x}	R	\bar{x}	R
73	10	76	20
83	20	80	20
75	15	85	10
71	5	79	25
76	5	84	15
71	5	77	20
77	20	75	5
77	5	76	5
66	10	76	10
59	20	80	15

2. Σὲ μιὰ ποσότητα βιομηχ. προϊόντων διεπιστώθη ποσοστὸν σκάρτων 10 %. Ζητεῖται : α) ἔὰν ληφθοῦν δύο τεμάχια, ποία ἡ πιθανότης νὰ εἶναι ἓν τοῦλάχιστον σκάρτον, β) ποία ἡ πιθανότης νὰ εἶναι ἓν ἐκ τῶν δύο σκάρτον, γ) ἂν ληφθοῦν 3 τεμάχια ποία ἡ πιθανότης νὰ εἶναι καὶ τὰ τρία σκάρτα, δ) ἂν ληφθοῦν εἴκοσι τεμάχια ποία ἡ πιθανότης νὰ εἶναι τρία σκάρτα μεταξὺ αὐτῶν, ε) ποία ἡ πιθανότης νὰ εἶναι τρία τοῦλάχιστον σκάρτα, ἂν ληφθοῦν ὁμοίως εἴκοσι τεμάχια :

Οικονομετρία

1. Δίδεται ἡ τιμὴ ἑνὸς ἀγαθοῦ A (χ) καὶ ἡ ζήτησις αὐτοῦ (ψ) ὡς κάτωθι :

χ	ψ
0,30	14,910
0,70	15,790
1,20	14,640
1,50	14,55
1,75	14,475
1,90	14,430
2,15	14,355
2,32	14,304

Εὑρεῖν τὴν ἐξίσωσιν ζήτησεως τοῦ ψ εἰς χ (ἐξίσωσις γραμμικὴ) καὶ ἐλέγξει τὴν σημαντικότητά τοῦ συντελεστοῦ β .

Ὅμοίως εὑρεῖν τὸν συντελεστὴν ἐλαστικότητος καὶ τὰ ὄρια ἐμπιστοσύνης τούτου εἰς 95 % . Τί συμπεράσματα προκύπτουν ἐκ τῆς διερευνήσεως τῆς ἐξισώσεως ζήτησεως :

2. Δίδεται τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα Y (εἰς σταθερὰς νομ. μονάδας) ἡ κατανάλωσις C καὶ ἡ ἐπένδυσις I ὡς κάτωθι :

Ἔτος	Y	C	I
1920	15	12	3
1921	21	16	5
1922	26	21	5
1923	32	26	6
1924	44	37	7
1925	58	48	10
1926	61	50	11

Νὰ προσδιορισθοῦν αἱ ἀξισώσεις α) καταναλώσεως καὶ ἐπενδύσεως συναρτήσῃ τοῦ εἰσοδήματος, β) ἡ ὀρικὴ ροπή πρὸς κατανάλωσιν καὶ ἐπένδυσιν, γ) ὁ πολλαπλασιαστὴς καὶ ὁ συντελεστὴς ἐπιταχύνσεως. Νὰ διατυπωθοῦν σαφῶς τὰ προκύπτοντα συμπεράσματα.

Οικονομικὰ Φαινόμενα

I. α) Ποῖαι αἱ συνιστώσαι, εἰς ἃς ἀναλύεται μία οἰκον. χρονολογικὴ σειρά; Δόσατε τὸν ὀρισμὸν αὐτῶν.

β) Ἀναφέρατε τὰς μεθόδους, αἱ ὁποῖαι ἀκολουθοῦνται διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς αἰωνοβίου τάσεως εἰς μίαν χρονολογικὴν σειράν. Ἀναπτύξατε μίαν ἐξ αὐτῶν.

II. Δίδονται αἱ κάτωθι ὑποθετικά τιμὰ ἑνὸς ἐτησίου δείκτου διὰ μίαν περίοδον ἑννέα ἐτῶν.

Δείκτης : y	109	107	105	104	104	105	107	110	114
Ἔτη : x	1930	1931	1932	1933	1934	1935	1936	1937	1938

Χρησιμοποιοῦντες τὰς πρώτας, δευτέρας κλπ. διαφορὰς τῶν y ἢ τὸ σχετικὸν χρονόγραμμα, καθορίσατε τὴν μορφήν τῆς ἐξισώσεως, ἣτις προσαρμόζεται ἱκανοποιητικῶς πρὸς τὰ δεδομένα. Ἐν συνεχείᾳ διὰ τῆς μεθόδου τῶν ἔλαχ. τετραγώνων νὰ εὐρεθῶσιν οἱ συντελεσταὶ τῆς ἐξισώσεως ταύτης.

III. α) Ποῖοι οἱ τύποι Laspeyres, Paasche καὶ Fisher, προκειμένου νὰ καταρτισθῇ δείκτης τιμῶν; Ποῖα τὰ πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα ἑνὸς ἑκάστου;

β) Ποῖα θεμελιώδη προβλήματα ἐγείρονται, προκειμένου νὰ καταρτισθῇ ἕνας τιμάριθμος;

Θέματα Λογιστικῆς

1ον

Τί εἶναι αἱ «Λογιστικαὶ Καταστάσεις» καὶ πῶς διακρίνονται;

2ον

Ποῖα εἶναι τὰ στοιχεῖα μιᾶς μελέτης τοῦ Γενικοῦ Ἴσολογισμοῦ;

3ον

Ὁ τέταρτος ἀπὸ τῆς συστάσεώς της ἐτήσιος Ἴσολογισμὸς τῆς ἐπιχειρήσεως Δ. Ἀνδρέου, συνταχθεὶς τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1954, ἔχει ὡς κάτωθι:

Ἴσολογισμὸς

E			II
Ταμείον	30.000	Κεφάλαιον	450.000
Τράπεζαι	70.000	Πιστωταὶ	200.000
Ἐμπορεύματα	300.000		
Χρεῶσται	140.000		
Ἐπιπλα	50.000		
Ζημίαι	60.000		
	<u>650.000</u>		<u>650.000</u>

Ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1955 μέχρι 31ης Δε-

κεμβρίου 1955 χρονικὸν διάστημα διενεργήθησαν αἱ κάτωθι πράξεις:

1. Ἐπωλήθησαν ἔμπορεύματα ἀντὶ δραχ. 150.000 μετρητοῖς.
2. Ἠγοράσθησαν ἔμπορεύματα ἀντὶ δραχ. 100 000 κατὰ τὸ ἡμισυ τοῖς μετρητοῖς καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἔναντι ἀποδοχῆς συναλλαγματικῶν εἰς διαταγὴν τῶν πωλητῶν.
3. Ἠγοράσθησαν ἔμπορεύματα ἀντὶ δραχ. 50.000 δι' ἐκδόσεως ἔπιταγῶν εἰς διαταγὴν τῶν πωλητῶν.
4. Διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἔμπορευμάτων εἰς τὰς ἀποθήκας ἐπιχειρήσεως κατεβλήθησαν δραχ. 5.000.
5. Ἐξωφλήθησαν λήξασαι συναλλαγματικαὶ δραχ. 30.000.
6. Ἐπωλήθησαν ἔμπορεύματα ἀντὶ δραχ. 140.000 ἔναντι γραμματίων.
7. Κατεβλήθησαν διὰ μισθοῦς προσωπικοῦ δραχ. 24.000 καὶ δι' ἐνοίκια δραχ. 36.000.

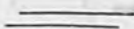
Ζητεῖται

Νὰ γίνῃ ἡ καταχώρησις τῶν ἀνωτέρω εἰς τοὺς λ)σμοὺς Τ καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ συνταχθῇ βάσει τούτων ὁ 5ος Γενικὸς Ἴσολογισμὸς δοθέντος ὅτι κατὰ τὴν διενεργηθεῖσαν σχετικὴν Ἀπογραφὴν :

- α) Τὰ μένοντα ἔμπορεύματα ἀπειμύθησαν ἀντὶ δραχ. 285.000.
- β) Ἐλογίσθησαν τόκοι : τῶν παρὰ Τραπεζαῖς καταθέσεων δραχ. 3.000, εἰς βάρος χρεωστῶν δραχ. 10.000 καὶ ὑπὲρ πιστωτῶν δραχ. 5000.

Ἐρωτᾶται ἐπίσης

Ποία εἶναι ἡ ἀναλογία τῶν διαφορῶν ἐν τῷ νέῳ Γενικῷ Ἴσολογισμῷ περιουσιακῶν στοιχείων καὶ ποία ἡ προσωπικὴ σας ἐκτίμησις περὶ τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως τοῦ κ. Δ. Ἀνδρέου.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΑΙ

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΙΔΙΚΑ ΜΑΣ,
ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Νὰ εἶσθε ὑπερήφανοι

γιὰ τὴν ἐθνικὴ μας παραγωγὴ

Ἀγοράζοντες ἑλληνικὰ προϊόντα :

ὠφελεῖσθε οἱ ἴδιοι, δίδετε
ἐργασία σὲ ἑλληνικὰ χέρια
καὶ βοηθεῖτε τὸν τόπο μας.